

การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำ
โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

DEVELOPMENT OF THAI SKILLS ENHANCING EXERCISES
ON READING AND WRITING THE LIGATURE WORDS
BY USING STUDENT - CENTERED ACTIVITIES
FOR PRATHOMSUKSA 3 STUDENTS

วิทยานิพนธ์

ของ

วิไล พลอาสา

เสนอต่อมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน

มกราคม 2552

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

ชื่อเรื่อง	การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3		
ผู้วิจัย	วิไล พลอาสา		
กรรมการควบคุม	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเทียบ ละอองทอง	ประธานกรรมการ	
	ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมศักดิ์ เทศสวัสดิ์วงศ์	กรรมการ	
	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประกิจ จันตะเคียน	กรรมการ	
ปริญญา	ครุศาสตรมหาบัณฑิต	สาขา	หลักสูตรและการสอน
สถานศึกษา	มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์	ปีที่พิมพ์	2552

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อ (1) พัฒนาแบบฝึกทักษะ การอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านถนนโคกใหญ่ จังหวัดบุรีรัมย์ โดยใช้เกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80 (2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และ(3) เปรียบเทียบความพึงพอใจของนักเรียนต่อแบบฝึกทักษะ เรื่อง การอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญกับเกณฑ์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านถนนโคกใหญ่ อำเภอบ้านกรวด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2 จังหวัดบุรีรัมย์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 จำนวน 24 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มี 4 ชนิด ประกอบด้วย (1) แบบฝึกทักษะ การอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำ จำนวน 4 ชุด (2) แผนการจัดการเรียนรู้ประกอบแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำ โดยใช้กิจกรรมการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ จำนวน 12 แผน (3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ และ (4) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ จำนวน 20 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบสมมติฐานโดยใช้การทดสอบค่า t-test for dependent samples ผลการวิจัยพบว่า

1. แบบฝึกทักษะ เรื่อง การอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านถนนโคกใหญ่ มีประสิทธิภาพ 94.98/91.36 สูงกว่าเกณฑ์ 80 / 80 ที่กำหนด

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านถนนโคกใหญ่ จังหวัดบุรีรัมย์ สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านถนนโคกใหญ่ อยู่ในระดับมากสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

TITLE The Development of Reading and Writing Skills Drill Exercises on Words with Clusters Using Student – Centered Activities for Prathomsuksa 3 Students

AUTHOR Wilai Ponasa

ADVISORS Assistant Professor Dr. Suthiap La-ongthong Thesis Advisor
Assistant Professor Somsak Tessawadwong Co - advisor
Assistant Professor Prakit Jantakian Co - advisor

DEGREE Master of Education **MAJOR** Curriculum and Instruction

SCHOOL Buriram Rajabhat University **YEAR** 2009

ABSTRACT

The objectives of this research were : 1) to develop the reading and writing skills drill exercises on words with clusters using student-centered activities for Prathomsuksa 3 Students of Bantanokkyai School, Buriram Province with the expected criteria of 80/80; 2) to compare the students' reading and writing achievement before and after using the reading and writing skills drill exercises on words with clusters using student-centered activities; and 3) to study the students' satisfactions towards the use of the reading and writing skills drill exercises on words with clusters using student-centered activities. The samples for this study consisted of 24 Prathomsuksa 3 students from the second semester of the academic year 2007 of Bantanokkyai School, Buriram Province.

The research instruments comprised 4 types including: 1) 4 sets of the reading and writing skills drill exercises on words with clusters. 2) 12 lesson plans based on reading and writing skills drill exercises on words with clusters using student-centered activities ; 3) a 4-multiple choice with 30 items achievement test; and 4) a 20-item questionnaire about the students' satisfactions towards the use of the reading and writing skills drill exercises on words with clusters using student-centered activities. The

collected data were analysed by using percentage, mean and standard deviation. The hypotheses were tested by dependent samples t-test.

The results of the study were as follows:

1. The reading and writing skills drill exercises on words with clusters using student-centered activities for Prathomsuksa 3 Students of Bantanokkyai School, Buriram Province were found the effectiveness index at 94.98/91.36 which was higher than the expected criteria.

2. The students' reading and writing achievement after using the reading and writing skills drill exercises on words with clusters using student-centered activities for Prathomsuksa 3 Students of Bantanokkyai School, Buriram Province were higher than those of before at the significant difference at .05 level.

3. The students' satisfactions towards the use of the reading and writing skills drill exercises on words with clusters using student-centered activities for Prathomsuksa 3 Students of Bantanokkyai School, Buriram Province were higher than the criteria set of 80 % at the significant difference at .05 level.

ประกาศคุณูปการ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความอนุเคราะห์ให้คำแนะนำ และให้ความช่วยเหลืออย่างดียิ่งจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเทียบ ละอองทอง ประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมศักดิ์ เทศสวัสดิ์วงศ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประกิจ จันตะเคียน กรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ที่กรุณาให้คำปรึกษาแนะนำ ให้ความรู้ รวมทั้งให้ข้อคิดที่เป็นประโยชน์ต่อผู้วิจัย ตลอดจนช่วยเหลือแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ทำให้การดำเนินการวิจัยสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ขอกราบขอบพระคุณ ดร.นฤมล สมคุณาและผู้ช่วยศาสตราจารย์ศิริลักษณ์ ศิวงบุตรศรี ที่กรุณา ร่วมเป็นกรรมการสอบวิทยานิพนธ์และช่วยตรวจแนะนำขั้นสุดท้าย ไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 3 ท่าน คือ นางดวงปาน สวงรัมย์ ศึกษาานิเทศก์ ชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 นางชลธิชา เลิศนพคุณวงศ์ ครูวิทยฐานะครูชำนาญการพิเศษ และนางสาวสุนันท์ ปิณฑุพา ครูวิทยฐานะครูชำนาญการ โรงเรียนอนุบาลบ้านกรวด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ที่กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจและแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและให้คำปรึกษา แนะนำข้อมูลทางสถิติประกอบการศึกษาวิจัยเป็นอย่างดี

ขอขอบคุณนายประมวล แสงแสน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านถนนโคกใหญ่ นายสมใจ เขมะปัญญา ผู้อำนวยการโรงเรียนชุมชนบ้านโนนเจริญ ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการทดลองใช้ และเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อการวิจัยในครั้งนี้

ขอบคุณเจ้าของเอกสาร ตำรา และงานวิจัยทุกท่านที่ผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลสำหรับใช้ศึกษาอ้างอิงในการวิจัย

คุณค่าและประโยชน์อันพึงเกิดขึ้นจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยน้อมรำลึกบูชา และขอมอบเป็นเครื่องตอบแทนพระคุณบิดา มารดา ครู อาจารย์ ผู้มีพระคุณยิ่งในการให้การศึกษา อันเป็นพื้นฐานในความสำเร็จครั้งนี้

วิไล พลอาสา

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย	4
สมมติฐานของการวิจัย	4
ความสำคัญของการวิจัย	5
ขอบเขตของการวิจัย	5
นิยามศัพท์เฉพาะ	6
2 เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	9
หลักสูตรและการสอนภาษาไทย	10
การเรียนการสอนภาษาไทย	16
แนวทางการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย	17
แนวคิด หลักการ และทฤษฎีที่เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ.....	18
การอ่านคำควบกล้ำ	26
การเขียนสะกดคำ	32
การสร้างและพัฒนาแบบฝึกทักษะ	35
แนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจ	46
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	48
งานวิจัยในประเทศ.....	48
งานวิจัยต่างประเทศ	52
3 วิธีดำเนินการวิจัย	54
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	54
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	55
ขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ.....	56
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	61

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
รูปแบบการวิจัย.....	62
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	62
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	63
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	71
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	71
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	72
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	72
5 สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ.....	81
ความมุ่งหมายในการวิจัย.....	81
สมมติฐานการวิจัย.....	82
วิธีดำเนินการวิจัย.....	82
สรุปผลการวิจัย.....	84
อภิปรายผล.....	84
ข้อเสนอแนะ.....	87
บรรณานุกรม.....	88
ภาคผนวก.....	100
ภาคผนวก ก หนังสือขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญ.....	101
ภาคผนวก ข แบบประเมินความสอดคล้อง (IOC) แบบฝึกทักษะ และแบบวัดผลสัมฤทธิ์.....	106
ภาคผนวก ค แผนการจัดการจัดการเรียนรู้และแบบฝึกทักษะ การอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำ.....	113
ภาคผนวก ง แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์.....	273
ภาคผนวก จ ค่าความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนก และความเชื่อมั่นข้อสอบ.....	280

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
ภาคผนวก ฉ ตารางการวิเคราะห์คะแนนแบบฝึกทักษะ และแบบทดสอบ.....	283
ภาคผนวก ช แบบประเมินความพึงพอใจ.....	294
ประวัติย่อของผู้วิจัย.....	297

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
1 แสดงแบบแผนการทดลอง.....	62
2 วิเคราะห์เปรียบเทียบประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ.....	72
3 ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าร้อยละของแบบฝึกทักษะ.....	74
4 วิเคราะห์คะแนนเฉลี่ยของนักเรียนทดสอบหลังเรียน.....	75
5 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียน ระหว่างเรียนและหลังเรียน.....	75
6 วิเคราะห์ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ.....	76
7 วิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างก่อนเรียนหลังเรียน	77
8 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความพึงพอใจของนักเรียนต่อแบบฝึกทักษะการอ่าน และการเขียนสะกดคำควบกล้ำ.....	79
9 เปรียบเทียบสัดส่วนจำนวนนักเรียนนักเรียนที่มีความพึงพอใจต่อแบบฝึกทักษะ การอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำ.....	80
10 ค่าความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนก ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์	281
11 การหาค่าทางสถิติประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะชุดที่ 1.....	284
12 การหาค่าทางสถิติประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะชุดที่ 2.....	285
13 การหาค่าทางสถิติประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะชุดที่ 3.....	286
14 การหาค่าทางสถิติประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะชุดที่ 4.....	287
15 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ร้อยละ ของแบบฝึกทักษะ.....	288
16 คะแนนผลสัมฤทธิ์หลังการใช้แบบฝึกทักษะ.....	287
17 ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ และผลต่างของคะแนนผลสัมฤทธิ์.....	289

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติ และเป็นมรดกทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพ และเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย ภาษาไทยเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสาร เพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ติดกันอย่างมีคุณธรรม ทำให้สามารถประกอบกิจการงาน และดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุข นอกจากนี้ยังเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ความคิด วิเคราะห์ วิจัย และสร้างสรรค์ ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม และความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี ตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มั่นคงทางสังคมและเศรษฐกิจ ภาษาไทยเป็นสื่อที่แสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรม ประเพณี ชีวิตทัศน์ โลกทัศน์ และสุนทรียภาพ โดยบันทึกไว้เป็นวรรณคดีและวรรณกรรมอันล้ำค่า ภาษาไทยจึงเป็นทรัพย์สินทางปัญญาของชาติที่ควรค่าแก่การเรียนรู้เพื่ออนุรักษ์ให้คงอยู่คู่ชาติตลอดไป (กรมวิชาการ. 2546 : 1) ภาษาไทยมีความเป็นเอกลักษณ์ของชาติ เป็นภาษาประจำชาติ และเป็นมรดกทางวัฒนธรรมอันล้ำค่าที่บรรพบุรุษได้สร้างไว้ เพื่อเป็นเครื่องมือที่แสดงว่า ชาติไทยเราเป็นชาติที่ยิ่งใหญ่ และมีวัฒนธรรมมาตั้งแต่โบราณกาล (วรรณิ โสมประจวบ. 2537 : 16)

การสอนภาษาไทยในปัจจุบันเปลี่ยนแนวคิดไปจากเดิมไม่เน้นการอ่านออกเขียนได้เพียงอย่างเดียว แต่จะเน้นการสอนภาษาไทยเป็นทักษะที่ผู้ใช้ภาษาต้องฝึกฝนให้เกิดความชำนาญ ไม่ว่าจะเป็นการอ่าน การเขียน การฟังและการพูด เพื่อให้การสื่อสารกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพและใช้ภาษาในการแก้ปัญหาในการดำรงชีวิต ผู้เรียนสามารถแสวงหาความรู้ได้ด้วยตนเอง สามารถนำความรู้มาใช้ในการพัฒนาตนเอง นอกจากนั้นยังต้องสอนภาษา เพื่อพัฒนาความคิด ผู้เรียนที่มีความคิดจะต้องมีประสบการณ์และประมวลคำมากพอที่จะสร้างความคิดได้ลึกซึ้ง และคิดได้อย่างชาญฉลาดรอบคอบ ขณะเดียวกันการสอนภาษาไทยจะต้องเน้นการรักภาษาไทยในฐานะเป็นวัฒนธรรม และถ่ายทอดวัฒนธรรมที่บรรพบุรุษได้สร้างสรรค์ในรูปของหลักภาษา ซึ่งเป็นกฎเกณฑ์การใช้ภาษาวรรณคดีและวรรณกรรม ผู้เรียนจะต้องมีทักษะในการใช้ภาษาได้อย่างถูกต้อง สละสลวยตามหลักภาษา (กรมวิชาการ. 2545 : 1)

การเรียนการสอนภาษาไทยในปัจจุบันมิได้มุ่งหวังให้นักเรียนอ่านออกเขียนได้เพียงอย่างเดียว หากมุ่งหวังให้นักเรียนนำความรู้ ความสามารถ ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้จริง สื่อสารกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ ใช้นวัตกรรมในการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ และใช้เทคโนโลยีการสื่อสารได้เป็นอย่างดี รวมทั้งต้องรักษาภาษาไทยไว้ในฐานะเป็นสมบัติของชาติด้วย (กรมวิชาการ. 2545 : 21) การอ่านและการเขียนได้เป็นภารกิจสำคัญในหลายประเทศของโลก เพราะเมื่อคนอ่านออกเขียนได้ก็มีความรู้ สามารถปรับปรุงคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้น การอ่านจะทำให้เกิดความสนใจใฝ่รู้และก้าวทันเหตุการณ์ในโลกปัจจุบัน ดังนั้น การเรียนภาษาไทยต้องใช้ทักษะที่เชื่อมโยงสัมพันธ์กันทั้งฟัง พูด อ่าน และเขียน และจะต้องทำการฝึกฝนทุกทักษะอย่างจริงจัง จึงทำให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะทางภาษาเพิ่มขึ้น (กรมวิชาการ. 2538 : 6) และได้กำหนดให้การอ่านคล่อง เขียนคล่อง เป็นนโยบายในการพัฒนาคุณภาพทางการเรียนการสอนภาษาไทย การอ่าน และการเขียนจึงเป็นทักษะที่สำคัญ มีบทบาทในการเรียนรู้ การอ่านเป็นกิจกรรมที่สำคัญให้ผู้เรียน ครูจึงต้องตระหนักถึงความสำคัญของการอ่าน และส่งเสริมให้ผู้เรียนเห็นคุณค่า ความสำคัญของการอ่านมีความเข้าใจในการอ่านมากขึ้น ขณะเดียวกัน การเขียนก็จำเป็นต้องสอนควบคู่ไปกับการอ่าน เพราะถ้าผู้เรียนอ่านได้ถูกต้องคล่องแล้วก็จะช่วยให้ผู้เรียนเขียนได้ถูกต้องคล่องแคล่วตามไปด้วยเช่นกัน

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาไทยตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้เรียนภาษาไทยอย่างมีความหมาย พัฒนาทักษะกระบวนการ และความคิดของผู้เรียน ส่งเสริมทักษะและความสามารถทางภาษา ทั้งการพูด การฟัง การอ่าน และการเขียน ใ้ใช้ภาษาอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งหนังสือเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เน้นการอ่านหนังสือด้วยตนเองมากขึ้น โดยเฉพาะการอ่านบทร้อยกรอง และอ่านเสริมบทเรียน ปัจจุบันการอ่านคำควบกล้ำไม่ดำเนินการไปตามหลักเกณฑ์ทางภาษานั้น เพราะครูส่วนมากไม่ระมัดระวังการอ่านคำควบกล้ำ เนื่องจากครูจำนวนหนึ่งมาจากภูมิปัญญาที่ไม่มี การเน้นคำควบกล้ำ หรือมาจากครอบครัวและชุมชนที่พูดภาษาอื่น โดยพูดภาษาไทยไม่ชัด ขณะเดียวกันทางสื่อวิทยุ โทรทัศน์ การบรรยาย การอภิปราย และหนังสือพิมพ์ วารสารต่าง ๆ ที่ใช้ภาษาผิด ย่อมส่งผลให้นักเรียนเกิดปัญหาในการอ่านคำควบกล้ำ การอ่านคำควบกล้ำได้ถูกต้องชัดเจนย่อมแสดงถึงความเป็นผู้มีวัฒนธรรมในการใช้ภาษา ทำให้ผู้รับเกิดศรัทธาเชื่อถือในตัวผู้ส่งสาร ในทางตรงข้ามถ้าอ่านไม่ถูก นอกจากจะทำให้เกิดปัญหาในการสื่อความหมายแล้วยังทำให้ขาดศรัทธาในตัวผู้สื่อสารอีกด้วย

การอ่านและการเขียนคำควบกล้ำเป็นปัญหาสำคัญปัญหาหนึ่งในสังคมและจะเป็นปัญหามากขึ้นถ้าทุกฝ่ายไม่ช่วยกันแก้ไข ดังนั้น ครูผู้สอนทุกระดับชั้นจะต้องเป็นแบบอย่างที่ดีในเรื่อง

การใช้ภาษา ทั้งในเรื่องการอ่าน การเขียน และควรจัดกิจกรรมการสอนเป็นพิเศษเพื่อเสริมการสอน โดยการสร้างหรือปรับปรุงแบบฝึกให้เหมาะสมกับหลักสูตร เนื้อหา สภาพของนักเรียนแต่ละท้องถิ่น และสภาพสังคมปัจจุบัน เพื่อช่วยแก้ปัญหาการอ่านและการเขียน อันเป็นทักษะอย่างหนึ่งที่ต้องอาศัยการฝึกฝนอย่างจริงจังและต่อเนื่องเพื่อให้เด็กมีพัฒนาการทางภาษาดีขึ้น (ผกาวิดิ ปัญญาบรรณศิริ. 2540 : 3)

แบบฝึกทักษะนับได้ว่าเป็นอีกทางเลือกหนึ่งที่ช่วยแก้ปัญหา และเป็นแนวทางในการปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอน การอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ เพราะแบบฝึกทักษะเป็นส่วนประกอบที่สำคัญในการสอนภาษา การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำนั้น ครูควรจัดกิจกรรมให้นักเรียนสนใจและเรียนรู้อย่างสนุกสนานและได้ฝึกบ่อย ๆ เพื่อให้เกิดความแม่นยำ โดยมีผู้ศึกษาค้นคว้าได้พัฒนาแบบฝึกทักษะประกอบการสอน นอกจากจะช่วยให้ นักเรียนได้รับความรู้ความเข้าใจในการเล่าเรียนซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ผกาวิดิ ปัญญาบรรณศิริ (2540 : บทคัดย่อ) พบว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้น ร ล และพยัญชนะควบกล้ำ ร ล ว มีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านออกเสียงเพิ่มขึ้นสูงกว่านักเรียนที่ไม่ใช้แบบฝึก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ สรศักดิ์ ศรีตระกูล (2541: บทคัดย่อ) พบว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านและเขียนสะกดคำควบกล้ำมีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำหลังทดลองสูงกว่าก่อนทดลอง

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนบ้านถนนโคกใหญ่ อำเภอบ้านกรวด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุขมนตรี เขต 2 ในปัจจุบันมีปัญหาหลายด้าน โดยเฉพาะด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครูผู้สอนยังใช้เทคนิคการสอนแบบเดิมโดยยึดครูผู้สอนเป็นสำคัญ ผู้เรียนไม่มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ไม่สนองความต้องการและความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียน นอกจากนี้ยังขาดสื่อการเรียนการสอน และสภาพการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในโรงเรียน นักเรียนส่วนมากใช้ภาษาถิ่น(เขมร) ในการติดต่อสื่อสาร ทำให้เป็นอุปสรรคในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาไทยเป็นอย่างมาก ปัญหาดังกล่าวจึงทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนอยู่ในระดับที่ไม่น่าพอใจ ตลอดจนผู้เรียนใช้ภาษาและการสื่อสารไม่ถูกต้อง โดยเฉพาะการอ่านและการเขียน สิ่งที่เป็นปัญหาในการอ่านและการเขียนก็คือ นักเรียนส่วนใหญ่อ่านและเขียนคำควบกล้ำไม่ถูกต้อง ซึ่งนอกจากจะทำให้การสื่อความหมายผิดและเขียนผิดแล้วทำให้การอ่านที่มีทุกบทเรียนขาดความไพเราะ หมดความงามของภาษา

ในปัจจุบันการพัฒนาทักษะการอ่านในบางท้องถิ่น อิทธิพลของภาษาถิ่นมีความสำคัญมาก คนไทยพูดภาษาไทยไม่ชัดมีมากขึ้นทุกวัน โดยเฉพาะการออกเสียงคำควบกล้ำ พูดไม่มีเสียง

ควบกล้า เช่น ปรับปรุง เป็น ปับปุง คลาน เป็น คาน ซึ่งมีสาเหตุจากสมาชิกในครอบครัวพูดไม่ชัด ไม่มีควบกล้า เด็กก็พูดไม่ชัดไปด้วย ด้วยเหตุผลดังกล่าวส่งผลให้นักเรียนอ่านและเขียนคำควบกล้าไม่ถูกต้อง จึงมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยในเรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้าต่ำ จากสภาพดังกล่าวทำให้นักวิชาการ นักการศึกษา ครูอาจารย์ต่าง ๆ ได้ศึกษาค้นคว้าหาวิธีสอนและ นำนวัตกรรมมาทดลองใช้อย่างมากมายเช่น เกม เพลง บทเรียนสำเร็จรูป กระบวนการกลุ่ม และการใช้แบบฝึกทักษะ

ผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จึงมีความสนใจที่จะพัฒนาแบบฝึกทักษะ การอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้า โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สำหรับ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เพื่อเป็นแนวทาง เป็นประโยชน์ในการจัดกิจกรรมการเรียน การสอนสำหรับครูผู้สอนและ ผู้สนใจที่จะนำไปฝึกตนเองให้ออกเสียงคำควบกล้าให้ถูกต้อง กระตุ้นให้นักเรียนเห็นความสำคัญและประโยชน์ของการใช้แบบฝึกทักษะ เกิดความแม่นยำ ในการใช้ภาษาไทย เป็นพื้นฐานที่จะนำไปใช้ในการติดต่อสื่อสารและถ่ายทอดเป็นมรดก ทางวัฒนธรรม และเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนด้านการอ่านและ การเขียนสะกดคำควบกล้าให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้า โดยใช้กิจกรรม การเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีประสิทธิภาพ
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะ การอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้า โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สำหรับ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียน สะกดคำควบกล้า โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

สมมติฐานในการวิจัย

1. แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้า โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ มาตรฐาน 80/80
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและ

การเขียนสะกดคำควบกล้ำ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สำหรับนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สูงกว่าก่อนการใช้แบบฝึกทักษะ

3. นักเรียนร้อยละ 80 มีความพึงพอใจต่อการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียน
สะกดคำควบกล้ำ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สำหรับนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 อยู่ในระดับมาก

ความสำคัญของการวิจัย

1. ได้แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้
ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
2. ได้พัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำ
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
3. เป็นแนวทางของครูในการพัฒนาแบบฝึกทักษะภาษาไทยด้านอื่น ๆ

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
 - 1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
ปีการศึกษา 2550 กลุ่มโรงเรียนโนนเจริญ อำเภอบ้านกรวด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุริรัมย์
เขต 2 ประกอบด้วย โรงเรียนชุมชนบ้านโนนเจริญ จำนวน 3 ห้องเรียน มีนักเรียนจำนวน 52
คน โรงเรียนนิคมสร้างตนเอง 9 จำนวน 1 ห้องเรียน มีนักเรียนจำนวน 23 คน โรงเรียนบ้าน
หนองแวง จำนวน 1 ห้องเรียน มีนักเรียนจำนวน 7 คน และโรงเรียนบ้านถนนโคกใหญ่
จำนวน 1 ห้องเรียน มีนักเรียนจำนวน 24 คน
 - 1.2 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2550 โรงเรียน
บ้านถนนโคกใหญ่ อำเภอบ้านกรวด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุริรัมย์ เขต 2 จำนวน 1
ห้องเรียน มีนักเรียนจำนวน 24 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling)
เนื่องจากผู้วิจัยเป็นผู้สอนประจำชั้น
2. เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย
 - เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ คำควบกล้ำแท้จำนวน 45 คำ และ
คำควบกล้ำไม่แท้จำนวน 15 คำ จากหนังสือเรียนชุดภาษาเพื่อชีวิต ภาษาพาที วรรณคดีลำนำ
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

3. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

3.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ การจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

3.2.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

3.2.2 ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

4. ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ ทำการทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 ใช้เวลาในการทดลองจำนวน 12 ครั้ง ครั้งละ 1 ชั่วโมง

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การพัฒนาแบบฝึกทักษะ หมายถึง การศึกษาการสร้างแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำ ที่ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าและพัฒนาขึ้นเพื่อฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำ ได้ถูกต้อง

2. การอ่าน หมายถึง การอ่านออกเสียงคำที่มีคำควบกล้ำแท้และคำที่มีอักษรควบกล้ำไม่แท้

3. การเขียน หมายถึง การเขียนคำสะกดคำและแต่งประโยคจากคำที่มีคำควบกล้ำแท้และคำที่มีคำควบกล้ำไม่แท้

4. คำควบกล้ำ หมายถึง

4.1 คำควบกล้ำแท้ คือ คำที่มีพยัญชนะต้น 2 ตัวเรียงกัน พยัญชนะตัวหลังเป็น ร ล ว ประสมสระเดียวกันกับพยัญชนะตัวแรก เวลาอ่านจะอ่านพยัญชนะ 2 ตัวพร้อมกัน เช่น กราบ ขวาน เปลี่ยน

4.2 คำควบกล้ำไม่แท้ คือ คำที่มีพยัญชนะ 2 ตัวเรียงกันประสมสระเดียวกัน พยัญชนะตัวหลังเป็น ร เช่น จร ชร สร ทร โดยอ่านออกเสียงคำควบกล้ำไม่แท้ที่เสียงพยัญชนะตัวหลังเท่านั้น ไม่ต้องออกเสียงตัว ร เช่น จริง อ่านว่า จิง สร้าง อ่านว่า ช้าง ทร ออกเสียง ช เช่น ทราบ อ่านว่า ขาบ

5. แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำ หมายถึง แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น รวมทั้งหมด 4 ชุด ใช้คำทั้งหมด 60 คำ มีคำซ้ำกันบ้าง โดยแยกแบบฝึกทักษะออกเป็น 2 ประเภท คือ

คำที่มีอักษรควบกล้ำแท้	จำนวน 3 ชุด ชุดละ 15 คำ รวม 45 คำ
คำที่มีอักษรควบกล้ำไม่แท้	จำนวน 1 ชุด รวม 15 คำ

6. กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ หมายถึง กิจกรรมต่าง ๆ ที่จัดขึ้นในชั้นเรียนตามแผนการจัดการเรียนรู้ทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทย เพื่อใช้ปฏิบัติการสอนสาระการเรียนรู้ภาษาไทยที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้มากที่สุด โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล มีกิจกรรมที่หลากหลายสอดคล้องกันและเหมาะสมกับความสามารถของผู้เรียน โดยมีครูเป็นผู้แนะนำให้คำปรึกษา เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ร่วมกัน

7. ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ หมายถึง คุณภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำ ที่วัดได้จากใบงานของนักเรียนในแบบฝึกแต่ละชุดและจากการทดสอบหลังเรียนเมื่อนักเรียนได้รับการฝึกจากแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำจนเกิดความสามารถในระดับเกณฑ์มาตรฐาน 80 / 80 (ไชยยศ เรื่องสุวรรณ. 2533 : 129 - 140)

80 ตัวแรก หมายถึง ร้อยละ 80 ของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนทุกคนที่ได้จากคะแนนการทำกิจกรรมในแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำ แต่ละชุด ซึ่งเป็นประสิทธิภาพของกระบวนการ (E₁)

80 ตัวหลัง หมายถึง ร้อยละ 80 ของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนทุกคนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียนเมื่อเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำครบทุกชุด ซึ่งมีประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E₂)

8. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง เครื่องมือที่เก็บรวบรวมข้อมูลในรูปของคะแนนที่ผู้เรียนทำได้ โดยแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นแบบชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ หลังจากผู้เรียน เรียน เรื่อง การอ่านและเขียนสะกดคำควบกล้ำแล้ว

9. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความสามารถของผู้เรียนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในรูปของคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

10. ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกชื่นชอบหรือพอใจต่อการเรียนซึ่งเกิดจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

11. แบบสอบถามวัดความพึงพอใจ หมายถึง เครื่องมือที่เก็บรวบรวมข้อมูล สอบถามความคิดเห็นของผู้เรียน หลังจากที่ได้เรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ไปแล้วโดยแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ จำนวน 20 ข้อ

บทที่ 2

เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้นำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. หลักสูตรและการสอนภาษาไทย
 - 1.1 หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
 - 1.2 การเรียนการสอนภาษาไทย
 - 1.3 แนวการเรียนการสอนภาษาไทย
2. แนวคิด หลักการ และทฤษฎีที่เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
 - 2.1 ความหมายของการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
 - 2.2 แนวคิดที่เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
 - 2.3 หลักการที่เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
 - 2.4 รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
 - 2.5 เทคนิคการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
 - 2.6 ลักษณะการจัดกิจกรรมที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
3. การอ่านคำควบกล้ำ
 - 3.1 ความหมายของคำควบกล้ำ
 - 3.2 ปัญหาการออกเสียงคำที่ใช้ ร ล ว ควบกล้ำ
 - 3.3 การอ่านคำควบกล้ำ
4. การเขียนสะกดคำ
 - 4.1 ความหมายของการเขียนสะกดคำ
 - 4.2 ความสำคัญของการเขียนสะกดคำ
 - 4.3 จุดมุ่งหมายของการเขียนสะกดคำ
 - 4.4 หลักการเขียนสะกดคำ
5. การสร้างและพัฒนาแบบฝึกทักษะ
 - 5.1 ความหมายของแบบฝึกทักษะ
 - 5.2 ความสำคัญของแบบฝึกทักษะ
 - 5.3 หลักการสร้างแบบฝึกทักษะ

- 5.4 ลักษณะของแบบฝึกทักษะที่ดี
- 5.5 ประโยชน์แบบการฝึกทักษะ
- 5.6 ขั้นตอนการสร้างแบบฝึกทักษะ
- 5.7 หลักในการฝึกทักษะ
- 5.8 หลักจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึกทักษะ
- 6. แนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจ
 - 6.1 ความหมายของความพึงพอใจ
 - 6.2 ทฤษฎีความพึงพอใจ
- 7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 7.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 7.2 งานวิจัยต่างประเทศ

หลักสูตรและการสอนภาษาไทย

หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

กรมวิชาการ ได้จัดทำหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยเพื่อเป็นแนวทางสำหรับสถานศึกษาสามารถออกแบบการเรียนการสอนและจัดการเรียนรู้ได้สอดคล้องตามกรอบของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ซึ่งมีสาระสำคัญดังต่อไปนี้

1. ความสำคัญของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2544 ข : 3-6) กล่าวถึงความสำคัญของภาษาไทย ไว้ว่า ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติ เป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพ เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสาร ทำให้ดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข เป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ เพิ่มประสบการณ์ เป็นสื่อที่แสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรม ประเพณีและสุนทรียภาพ โดยบันทึกเป็นวรรณคดีอันล้ำค่าควรแก่การเรียนรู้ เพื่ออนุรักษ์ให้สืบสานคงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป ภาษาไทยจึงมีความสำคัญจำเป็นที่คนไทยทุกคนจะต้องศึกษาและฝึกฝนจนเกิดทักษะ เพื่อใช้ติดต่อระหว่างชนในชาติ ความต้องการ กับผู้อื่นได้ด้วยการฟัง การอ่านและการดู

1.1 ภาษาไทยเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสาร เมื่อคนเรามีความคิด ความรู้สึก มีอารมณ์ มีความต้องการ จึงต้องการที่จะถ่ายทอดความคิด ความรู้สึก เราก็จะใช้ภาษา

ในการสื่อความหมายไปสู่คนอื่นได้โดยการพูด การเขียน รวมทั้งใช้ภาษาทำความเข้าใจเรื่องราว ด้านความคิด ความรู้สึก ความต้องการ กับผู้อื่นได้ด้วยการฟัง การอ่านและการดู

1.2 ภาษาเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ ความรู้และประสบการณ์อันมีคุณค่าของ บรรพบุรุษ ได้บันทึกและบอกเล่าต่อ ๆ กันมา คนรุ่นหลังสามารถแสวงหาความรู้เหล่านั้นได้ โดยการฟัง การอ่าน และการดูจากบุคคล จากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ ภาษาจะช่วยพัฒนาสติปัญญา กระบวนการคิด การวิเคราะห์ การวิจารณ์ จนเกิดเป็นคนรุ่นใหม่ ภาษายังเป็นเครื่องมือในการรับ และถ่ายทอดวัฒนธรรม ค่านิยม คุณธรรม และจริยธรรมที่พึงประสงค์จากคนรุ่นก่อนและ จากสังคมเพื่อปลูกฝังและหล่อหลอมให้เป็นผู้มีคุณลักษณะที่เหมาะสมตามที่สังคมคาดหวัง

1.3 เป็นเครื่องมือเสริมสร้างความเข้าใจอันดีต่อกัน การอยู่ร่วมกันเป็นสังคมที่มี สันติสุขนั้น สมาชิกมีความเข้าใจอันดีต่อกัน การใช้ภาษาสื่อความหมายให้ชัดเจนย่อมจะก่อให้เกิด ความเข้าใจที่ดีต่อกัน เกิดความร่วมมือของคนในสังคม ไม่สร้างปัญหาและความแตกแยกในสังคม และอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข

1.4 ภาษาเป็นเครื่องมือสร้างเอกภาพของชาติ สังคมจะเป็นปึกแผ่นมั่นคงเจริญ คนในสังคมจะต้องมีความผูกพันต่อกันเป็นพวกพ้องเดียวกัน เพราะคนไทยมีภาษาไทยเป็น ภาษากลางยึดเหนี่ยวผูกพันให้เป็นเชื้อชาติเดียวกัน เกิดความเป็นเอกภาพของชาติ เป็นพลังทำให้เกิด ความปรองดองและร่วมมือกันที่จะพัฒนาชาติไทยให้เจริญก้าวหน้ามั่นคงต่อไป

1.5 ภาษาไทยเป็นเครื่องมือช่วยจรรโลงใจ เป็นธรรมชาติของมนุษย์ที่ต้องการได้รับความ จรรโลงใจในชีวิตอยู่เสมอ เช่น วัยเด็กก็ต้องการเสียงहेก่ลอม เมื่อโตขึ้น ฟังเสียงเพลง ฟังนิทาน นิยาย บทกวี บันเทิงคดี คำอวยพร สุภาษิต ฯลฯ ซึ่งผู้ประพันธ์ได้เลือกสรรถ้อยคำ อันประณีตไพเราะ และมีข้อคิดลึกซึ้งซึ่งเป็นภาษาเรียงร้อยให้เกิดความจรรโลงใจแก่ผู้อ่านและผู้ฟัง

การสอนภาษาไทยในปัจจุบันเปลี่ยนแนวคิดไปจากเดิม ไม่เน้นการอ่านออกเสียงได้เพียง อย่างเดียว แต่จะเน้นการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารกับผู้อื่นอย่างมีประสิทธิภาพ และใช้ภาษา ในการแก้ปัญหาในการดำรงชีวิตและปัญหาของสังคม เน้นการสอนภาษาในฐานะเครื่องมือ ของการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง สามารถนำความรู้มาใช้ในฐานะ เครื่องมือของการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง สามารถนำความรู้มาใช้ ในการพัฒนาตนเอง นอกจากนั้นยังต้องสอนภาษาเพื่อพัฒนาความคิด ผู้เรียนที่มีความคิดจะต้องมี ประสบการณ์และประมวลคำถามพหุที่จะสร้างความคิดให้ลึกซึ้ง

สรุปได้ว่า ทักษะการฟัง การดู การอ่าน การพูดและการเขียน มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่คนไทยจะต้องเรียนรู้และใช้ทักษะดังกล่าวได้ดี มีประสิทธิภาพ เพื่อความสามารถในการสื่อสารกับคนในชาติ รวมทั้งได้ร่วมอนุรักษ์ความเป็นไทยในฐานะภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์และเป็นวัฒนธรรมของชาติ

2. คุณภาพของผู้เรียน

กรมวิชาการ (2544 ข : 9 - 15) กล่าวถึงคุณภาพของผู้เรียนภาษาไทย เมื่อจบหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานไว้ว่า

- 2.1 สามารถใช้ภาษาสื่อสารได้อย่างดี
- 2.2 สามารถอ่าน เขียน ฟัง ดู และพูด ได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- 2.3 มีความคิดสร้างสรรค์ คิดอย่างมีเหตุผล และคิดเป็นระบบ
- 2.4 มีนิสัยรักการอ่าน การเขียน การแสวงหาความรู้และใช้ภาษาในการพัฒนาตนเองและสร้างสรรค์งานอาชีพ
- 2.5 ตระหนักในวัฒนธรรมการใช้ภาษาและความเป็นไทย ภูมิใจและชื่นชมในวรรณคดีและวรรณกรรมซึ่งเป็นภูมิปัญญาของคนไทย
- 2.6 สามารถนำทักษะทางภาษามาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงได้อย่างมีประสิทธิภาพ และถูกต้องตามสถานการณ์และบุคคล
- 2.7 มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี และสร้างความสามัคคีในความเป็นชาติไทย
- 2.8 มีคุณธรรม จริยธรรม วิสัยทัศน์ โลกทัศน์ที่กว้างไกลและลึกซึ้ง

สรุปได้ว่า หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยเป็นหลักสูตรที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถใช้ทักษะการอ่าน เขียน ฟัง ดู และพูดเพื่อการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพและต่อเนื่องกันทุกช่วงชั้น

3. สาระและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

กรมวิชาการ (2545 : 17 – 30) กล่าวถึง สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ไว้ 5 สาระ 6 มาตรฐานการเรียนรู้ โดยสาระและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย กำหนดสัญลักษณ์แทนภาษาไทย คือ “ท” ดังนี้

สาระที่ 1 : การอ่าน

มาตรฐาน ท.1.1 : ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาและสร้างวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

สาระที่ 2 : การเขียน

มาตรฐาน ท2.1 : ใช้กระบวนการเขียน เขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงาน การศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

สาระที่ 3 : การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐาน ท3.1 : สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด ความรู้สึกในโอกาสต่าง ๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์

สาระที่ 4 : หลักการใช้ภาษา

มาตรฐาน ท4.1 : เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

มาตรฐาน ท4.2 : สามารถใช้ภาษาแสวงหาความรู้ เสริมสร้างลักษณะนิสัย บุคลิกภาพ และความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรม อาชีพ สังคม และชีวิตประจำวัน

สาระที่ 5 : วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐาน ท5.1 : เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

4. กระบวนการเรียนรู้

กรมวิชาการ (2545 : 22 – 24) กล่าวถึง การจัดการเรียนรู้ให้บรรลุตามมาตรฐานการเรียนรู้ภาษาไทย ผู้สอนจะต้องศึกษาวิเคราะห์ จุดหมายของหลักสูตรและมาตรฐานการเรียนรู้ภาษาไทย รวมทั้งเอกสารประกอบหลักสูตรที่เกี่ยวข้อง เพื่อวางแผน การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ในส่วนของบทบาทของผู้สอนจะต้องปรับเปลี่ยนพฤติกรรมจากผู้ออกความรู้แก่ผู้เรียนเป็นผู้สนับสนุนเสริมสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ที่มีความหมายแก่ผู้เรียนโดยดำเนินการ ดังนี้

4.1 เลือกรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ผู้สอนต้องเลือกรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย และเหมาะสมกับผู้เรียน เช่น กิจกรรมการเรียนรู้แบบทดลองแบบ โครงงาน แบบศูนย์การเรียน แบบสืบสวนสอบสวน แบบอภิปราย แบบสำรวจ แบบร่วมมือ เป็นต้น

4.2 ทิศค้นเทคนิคกลวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ผู้สอนสามารถคิดค้นรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบอื่น ๆ และนำมาใช้ได้เหมาะสมกับปัจจัยต่าง ๆ เช่น ความรู้ ความสามารถด้านเนื้อหา ความสนใจและวัยของผู้เรียน ความสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ แต่ละช่วงชั้น เวลา สถานที่ วัสดุอุปกรณ์ และสภาพแวดล้อมของโรงเรียนและชุมชน

4.3 จัดกระบวนการเรียนรู้ การจัดกระบวนการเรียนรู้มีหลายรูปแบบ ผู้สอนสามารถเลือกนำมาใช้หรือปรับใช้ โดยคำนึงถึงสภาพและลักษณะของผู้เรียน เน้นให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติตามกระบวนการเรียนรู้อย่างมีความสุข ดังนี้

4.3.1 การจัดการเรียนรู้แบบโครงงาน เป็นการจัดประสบการณ์ตรงให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติเหมือนกับการทำงานในชีวิตจริง ให้รู้วิธีการแก้ปัญหาด้วยตนเองอย่างเป็นระบบ รู้จักวิธีการวางแผน คิดวิเคราะห์ ประเมินผลการปฏิบัติงานได้ด้วยตนเอง และฝึกการเป็นผู้นำและผู้ตาม ลักษณะของโครงงาน เป็นเรื่องของการศึกษา ค้นคว้าทดลอง ตรวจสอบ สมมติฐาน โดยอาศัยการศึกษาวเคราะห์ ใช้ทักษะกระบวนการ

4.3.2 การจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการกลุ่มสัมพันธ์ เป็นวิธีการหรือพฤติกรรมที่จะช่วยให้การดำเนินงานเป็นกลุ่มเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ คือ ได้ผลงาน ความรู้สึก และความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างผู้ร่วมงาน ลักษณะของการสอนแบบนี้เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้อย่างทั่วถึง ยึดกลุ่มเป็นแหล่งความรู้ที่สำคัญ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ปรึกษาหารือแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน ช่วยให้เกิดการเรียนรู้พฤติกรรมของตนเองและผู้อื่น ผู้เรียนค้นหาคำตอบได้ด้วยตนเองจนสามารถนำความรู้ความเข้าใจจากการปฏิบัติงานไปใช้ในชีวิตประจำวันและอยู่ในสังคมได้อย่างสันติสุข

4.3.3 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความคิด มีวิธีการหลากหลาย วิธีการหนึ่ง คือการใช้คำถาม การตั้งคำถาม โดยใช้เทคนิคหมวดความคิด 6 ใบ เป็นการใช้คำถามอย่างสร้างสรรค์กิจกรรมที่พัฒนาทักษะความคิดในการเรียนรู้ภาษาไทย ผู้สอนจะต้องใช้ คำพูด และวิธีการต่าง ๆ กระตุ้นให้นักเรียนคิดลงมือปฏิบัติ ประเมิน ปรับปรุง แก้ไข พัฒนางานของตน มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน เช่น กิจกรรมการอภิปราย การวิเคราะห์ การวิจารณ์ การค้นคว้า การทำโครงการ ฯลฯ นอกจากนี้ผู้สอนยังต้องสอดแทรกคุณธรรม ในกระบวนการคิดควบคู่ไปด้วย เช่น ความรับผิดชอบ ความอดทน ความเพียรพยายาม นอกจากนี้ควรจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนใช้ความคิดอย่างมีวิจารณญาณในการแก้ปัญหา การตัดสินใจ การวางแผนดำเนินชีวิตในอนาคต เพื่อให้อยู่ในสังคมที่เปลี่ยนแปลงได้อย่างมีความสุข

4.3.4 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ครู ผู้บริหาร ผู้ปกครอง ตลอดจนชุมชนมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาไทย เพื่อการสื่อสารโดยการจัดกิจกรรมร่วมกัน เพื่อให้ผู้เรียนมีสมรรถภาพในการใช้ภาษาทั้งการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ด้วยการจัดกิจกรรมในห้องเรียน ในโรงเรียนและชุมชน เช่น การเล่าเรื่อง

การอภิปราย การวิจารณ์ การโต้เถียง การคัดลอกมือ การเขียนเรียงความ การทำโครงการ
การประกวดการอ่าน การศึกษาค้นคว้า การแข่งขันตอบคำถาม การอ่านทำนองเสนาะ

4.3.5 การพัฒนาการเรียนรู้หลักการไวยากรณ์ จะทำให้ผู้เรียนเข้าใจธรรมชาติ
ของภาษาและวัฒนธรรมการใช้ภาษาไทย เกิดความตระหนักว่าภาษามีความสำคัญและมีพลัง
กิจกรรมการพัฒนาการเรียนรู้หลักการทางภาษา จำเป็นต้องจัดควบคู่และสัมพันธ์กับกิจกรรม
พัฒนาทักษะการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารทุกกิจกรรม

4.3.6 การพัฒนาการเรียนรู้วรรณคดีและวรรณกรรม เป็นการเรียนรู้เรื่องราว
ที่สะท้อนให้เห็นถึงวิถีชีวิตของคนไทยในยุคสมัยต่าง ๆ และเป็นการปลูกฝังให้ผู้เรียนเกิดความ
ซาบซึ้งในสุนทรียภาพของภาษาไทย เพื่อประโยชน์ในการดำรงชีวิต โดยปรับเปลี่ยนให้เหมาะสม
กับสังคมปัจจุบัน การจัดกิจกรรมจึงควรเน้นให้ผู้เรียนใช้ทักษะภาษาเพื่อเรียนรู้เนื้อหาสาระด้วย
การอ่านพิจารณา วิเคราะห์ วิจารณ์ ประเมินค่าวรรณกรรมและวรรณคดีอย่างมีเหตุผล มีการ
นำเสนอ ความเข้าใจ ความซาบซึ้ง ข้อคิดและประโยชน์ในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การรายงาน
การจัดแสดง การสร้างสรรค์วรรณกรรมทั้งร้อยแก้วและร้อยกรอง ฯลฯ ทั้งนี้จะเกิดผลทำให้
ผู้เรียนมีนิสัยรักการอ่านและการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง เป็นแนวทางในการผลิตผลงานเพื่อพัฒนา
ตนเองและสังคม

4.3.7 การพัฒนาการเรียนรู้ภูมิปัญญาทางภาษา ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจวิถีชีวิต และ
ศิลปะการใช้ภาษาของคนในท้องถิ่น การจัดกิจกรรมจำเป็นต้องให้ผู้เรียนใช้ทักษะทางภาษา
เพื่อการเรียนรู้ เช่น การสัมภาษณ์ การรายงาน การทำโครงการ การจัดแสดง เป็นต้น โรงเรียน
และชุมชนจะต้องร่วมกันจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนใช้แหล่งเรียนรู้ในท้องถิ่น เพื่ออนุรักษ์และพัฒนา
ภูมิปัญญาทางภาษา

วิธีการที่กล่าวมาข้างต้นนี้ ผู้สอนสามารถนำมาใช้ได้อย่างกว้างขวาง โดยใช้เทคนิค
วิธีการอย่างหลากหลายที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ คือ ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนและเรียน
อย่างมีความสุขทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสภาพความพร้อมของผู้เรียนและธรรมชาติของสาระการเรียนรู้ที่เรียน
เพื่อให้บรรลุตามมาตรฐานการเรียนรู้ที่กำหนดไว้

สรุปได้ว่า กระบวนการเรียนรู้เป็นเทคนิค วิธีการหรือรูปแบบที่จะทำให้ผู้เรียนมีความรู้
และทักษะตามที่หลักสูตรต้องการ ดังนั้นผู้สอนจะต้องตระหนักในความสำคัญของการศึกษา
เรียนรู้เทคนิคกระบวนการต่าง ๆ อย่างค่อนเนื่องและเลือกใช้อย่างเหมาะสม โดยคำนึงถึงวัย
ประสบการณ์และความพร้อมของผู้เรียน ตลอดจนความต้องการของชุมชนท้องถิ่นที่ผู้เรียนอาศัยอยู่

การเรียนการสอนภาษาไทย

กระทรวงศึกษาธิการ (2546 : 21) ได้ให้คำชี้แจงเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาไทย ในปัจจุบันว่ามีได้มุ่งหวังให้นักเรียนอ่านออกเขียนได้เพียงอย่างเดียว หากมุ่งหวังให้นักเรียน นำความรู้ความสามารถไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้จริง สื่อสารกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพและ ประสิทธิภาพ ใช้เป็นเครื่องมือในการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ และใช้เทคโนโลยีในการ สื่อสารได้เป็นอย่างดี รวมทั้งรักษาภาษาไทยไว้ในฐานะที่เป็นสมบัติของชาติด้วย สาระการเรียนรู้ เป็นสิ่งที่นำมาใช้ในการจัดการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนบรรลุตามมาตรฐานที่กำหนดมีองค์ประกอบ ที่สำคัญ 3 ด้าน คือ ความรู้ ทักษะกระบวนการ และคุณธรรมจริยธรรม ค่านิยม สาระการเรียนรู้ ที่กำหนดถือเป็นสาระแกนกลางที่ทุกคนจะต้องเรียน เนื่องจากได้กำหนดจากมาตรฐานการเรียนรู้ ช่วงชั้นที่วิเคราะห์มาจากมาตรฐานการเรียนรู้ 12 ปี จากหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 โดยคำนึงถึงสาระการเรียนรู้ที่ควรเรียนรู้ตามลำดับก่อนหลังแต่ละปี ความยากง่ายที่ สอดคล้องกับวัยของนักเรียนด้วย สาระการเรียนรู้ภาษาได้กำหนดตามสาระหลักทั้ง 5 หัวข้อ ได้แก่ การอ่าน การเขียน การฟัง การดูและการพูด หลักการใช้ภาษา วรรณคดีและวรรณกรรม ในการนำไปใช้จัดการเรียนการสอนจริงครูผู้สอนต้องจัดในลักษณะบูรณาการ ซึ่งเป็นกระบวนการ เรียนรู้ตามธรรมชาติของภาษาไทยที่สะดวกและเหมาะสมมาก คือ การใช้วรรณคดีหรือ วรรณกรรมเป็นแกน ธรรมชาติภาษาไทยเป็นเรื่องของทักษะ ซึ่งจะแยกเนื้อหาสาระของทักษะ แต่ละชั้นปีโดยเด็ดขาดไม่ได้จำเป็นต้องมีกระบวนการฝึกทักษะต่าง ๆ ให้ต่อเนื่องกันไป เช่น การอ่านแจกลูกสะกดคำในมาตราต่าง ๆ การจับใจความ การเลือกใช้คำให้ตรงมาตรา การเขียน เรื่องแสดงความรู้ ความคิด ประสพการณ์ ความรู้สึก ความต้องการ จินตนาการ การนำความรู้ จากการอ่านไปใช้ในการตัดสินใจ การแก้ปัญหาและการดำเนินชีวิต ฯลฯ จำเป็นต้องสอนทุกชั้น เพราะเป็นเรื่องของทักษะทางภาษา แต่ละชั้นจะมีเนื้อหาในการฝึกทักษะที่เพิ่มความซับซ้อนและ ยากมากขึ้น เช่น จำนวนคำเพิ่มขึ้น ประโยคที่ใช้จะยาวและซับซ้อนขึ้น เรื่องที่นำมาให้อ่านจะยาว มากขึ้น มีเหตุการณ์หลายเหตุการณ์ มีการฝึกการคิดในระดับที่สูงขึ้น ส่วนภาษาที่ใช้มี หลากหลายรูปแบบ และใช้ภาษาอย่างมีศิลปะมากขึ้น เป็นต้น

การจัดการเรียนรู้ภาษาไทย ให้บรรลุจุดมุ่งหมายของหลักสูตรนั้นจะต้องให้ผู้เรียน เกิดทักษะที่สำคัญ ๆ คือ ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน และการดู ด้วยเหตุที่ภาษา เป็นตัวแทนของบุคคล ภาษาจึงสะท้อนความคิด ค่านิยม คุณธรรม จริยธรรม มรรยาท ฯลฯ ของบุคคล ครูมีหน้าที่ชักจูงให้ศิษย์เป็นคนดีมีคุณภาพของสังคม ครูจึงต้องปลูกฝังความคิด ค่านิยม คุณธรรม จริยธรรม ฯลฯ ที่พึงประสงค์ ตลอดจนควรปลูกฝังวัฒนธรรมในการใช้ภาษา

ของไทย ซึ่งเป็นภาษาที่สะท้อนสังคมที่มีสัมมาคารวะ มีน้ำใจ มีความโอบอ้อมอารีเห็นอกเห็นใจ และเกรงใจกัน การใช้ภาษาสุภาพนุ่มนวล เป็นวัฒนธรรมการใช้ภาษาของไทยให้แก่ศิษย์ด้วย

สรุปได้ว่า การจัดการเรียนการสอนภาษาไทยผู้สอนจะต้องตระหนักถึงบทบาทในการเป็นผู้จัดการความรู้และทักษะที่จะส่งผลต่อผู้เรียนให้สามารถใช้ภาษาไทยเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ในสาขาวิชาอื่น ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ อีกทั้งต้องสอดแทรกคุณธรรม จริยธรรม ควบคู่กับความรู้และทักษะเพื่อให้เป็นคนดีมีคุณภาพในสังคมต่อไป

แนวทางการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกระทรวงศึกษาธิการตามหลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544 ได้เสนอแนะการสอนภาษาไทยว่าครูควรดำเนินการดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2547 : 1-3)

การสอนโดยใช้หนังสือ การสอนจะใช้หนังสือภาษาไทยเป็นหลัก และเน้น การสอนอ่านเพื่อความเข้าใจ ขณะเดียวกันให้สัมพันธ์กับการพูดและการเขียน โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. การเตรียมการอ่าน เริ่มจากการสร้างประสบการณ์พื้นฐานการอ่าน ครูให้นักเรียนดู ภาพในหนังสือเรียนพูดคำที่เกี่ยวข้องกับภาพ แล้วอ่านคำหรือประโยคจากภาพ สนทนาเกี่ยวกับ ภาพเพื่อให้รู้ความหมายและ อ่านคำตามภาพ ดั่งจุดประสงค์การอ่าน คือ อ่านเพื่อตอบคำถาม อ่านเพื่อหาบทสรุป อ่านเพื่อหารายละเอียด เป็นต้น

2. การอ่าน อ่านในใจ นักเรียนอ่านในใจ โดยแบ่งการอ่านออกเป็นตอน เป็น ย่อหน้า หรืออ่านตลอดเรื่อง ตอบคำถามปากเปล่าเพื่อสร้างความเข้าใจในการอ่าน อภิปราย โครงสร้างของเรื่อง ครูเขียนโครงสร้างของเรื่องบนกระดานคำ ครูกับนักเรียนร่วมกันอภิปราย โครงสร้างของเรื่องตามโครงร่าง ครูเขียนโครงสร้างของเรื่องตามโครงร่างบนกระดาน นักเรียน เล่าเรื่องตาม โครงสร้างด้วยถ้อยคำของตนเองอาจให้ช่วยกันเล่าเรื่องที่ละคนจนลำดับเรื่องได้ ครบถ้วนนักเรียนเขียนตาม โครงสร้างของเรื่องด้วยถ้อยคำของตนเองอาจให้ช่วยกันเขียน แผนภูมิหรือเขียนลงสมุดแต่ละคน นักเรียนเขียนคำถามจากเรื่องที่อ่าน

3. การอ่านออกเสียง ฝึกการอ่านออกเสียงรวมทั้งการอ่านเพื่อความชื่นชม ได้แก่ การอ่านทำนองเสนาะ การจัดกิจกรรมพัฒนาทักษะทางภาษา การจัดกิจกรรมพัฒนาทักษะ ทางภาษาครูอาจจัดกิจกรรมได้ดังนี้ กิจกรรมส่งเสริมการจำคำ การคิดและการเขียน สรุปเป็น กฎเกณฑ์ทางภาษา นำคำหรือประโยคไปใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ

4. การสอนอ่านอิสระ เป็นการสอนเพื่อให้นักเรียนมีนิสัยรักการอ่านและการเขียน อ่าน เพื่อบันเทิง อ่านเพื่องาน เพื่อการค้นคว้าทำรายงาน เป็นการอ่านเพื่อฝึกฝนตนเอง มุ่งปลูกฝังความ

รับผิดชอบต่อการทำงาน แนวการสอนมีดังนี้ วางแผนการอ่าน โดยตั้งจุดมุ่งหมายการอ่านว่าจะอ่านเรื่องอะไร อ่านจบในเวลาเท่าไร จะอ่านกี่หน้า กำหนดกิจกรรมหลังการอ่าน เช่น เขียนเรื่องย่อ ทำรายงานเขียนข้อคิด วาดภาพประกอบ และเขียนคำบรรยาย หากความหมายจากพจนานุกรม คัดและเขียนคำในบทอ่าน ทำกิจกรรมหลังอ่าน เสนอผลงานและประเมินผล

5. การอ่านคำควบกล้ำ เสียง /ร/ หรือเสียงรัวลิ้น (Trill) ออกเสียงโดยการยกปลายลิ้นขึ้นไปแตะปุ่มเหงือกเบา ๆ เมื่อกระแสลมผ่านจุดนี้ ทำให้ปลายลิ้นสับคุดออกและกลับไปแตะปุ่มเหงือกสลับกันหลาย ๆ ครั้ง เสียง /ล/ หรือเสียงข้างลิ้น (Lateral) เกิดจากการกักลมไว้ตรงกลางของปากคือยกส่วนของลิ้นและฐานบนให้สนิทแล้วปล่อยให้ลมผ่านออกมาด้านข้างของลิ้นข้างใดข้างหนึ่งหรือทั้งสองข้าง เสียง /ว/ หรือเสียงริมฝีปาก-เพดานบน เกิดจากการใช้ลิ้นส่วนหลังกับเพดานอ่อน และห่อริมฝีปาก เปล่งเสียงออกมาพร้อมเมื่อออกเสียงพยัญชนะ ร ล ว แต่ละเสียงได้คล่องแล้ว จึงออกเสียงควบกล้ำกับพยัญชนะตัวอื่น เช่น กราบ ปลา กวาง แต่ถ้ายังออกเสียงคำควบกล้ำไม่ได้ ให้ออกเสียงโดยวิธีต่อไปนี้

5.1 ออกเสียงควบกล้ำ โดยวิธีแยกเสียงเป็น 2 พยางค์ เช่น คำว่า ปลา ให้แยกเป็น 2 พยางค์ คือ ปะ-ลา

5.2 ออกเสียงควบกล้ำที่แยกเป็น 2 พยางค์นั้นซ้ำ ๆ ก่อนแล้วจึงทวีความเร็วขึ้นจนเป็นเสียงควบกล้ำได้ในที่สุด เช่น

ปะ-ลา	ปะ-ลา	ปะ-ลา	ปะลา	----	ปลา
ตะ-รา	ตะ-รา	ตะ-รา	ตะรา	-----	ตรา
กะ-หราบ	กะ-หราบ	กะ-หราบ	กะหราบ	-----	กราบ

แนวคิด หลักการ และทฤษฎีที่เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

ความหมายของการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 มาตรา 22 กล่าวถึงการจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้ และพัฒนาตนเองได้และถือว่าผู้เรียนสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ

จากแนวทางการจัดการศึกษาดังกล่าว สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2540) สรุปไว้ในคู่มือการจัดกิจกรรมที่เน้นเด็กเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ระดับก่อนประถมศึกษาว่า การเรียนรู้ที่เน้นเด็กเป็นศูนย์กลาง คือ การที่เด็กได้เรียนรู้จากเรื่องที่ต้องการรู้

หลักสูตรที่สร้างขึ้นมาจากตัวเด็ก เนื้อหา สาระมาจากสิ่งแวดล้อมรอบตัวเด็ก กิจกรรมที่ครูวางแผนไว้ เน้นให้เด็กได้เล่นทดลอง สัมผัส จับต้อง พิสูจน์ คิดค้น แก้ปัญหาด้วยตัวของเด็กเอง ครูเป็นผู้ดูแล แนะนำ ใช้เทคนิคเสริมทักษะการเรียนรู้ของเด็ก ในขณะที่เด็กทำกิจกรรม ช่วยชี้แนะ แก้ปัญหาทันทีเมื่อสังเกตเห็นว่าเด็กต้องการความช่วยเหลือ และ สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2543) มาตรา 6, 22, 23, 24 และ 28 กำหนดว่าการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ คือการเรียนการสอนที่มุ่งประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียนอย่างแท้จริง เรียนรู้อย่างมีความสุข และได้พัฒนาอย่างเต็มศักยภาพรอบด้าน สมดุล มีทักษะในการแสวงหาความรู้ สามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงได้

วัฒนาพร ระงับทุกข์ (2542 : 4) ได้ให้ความหมายของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญไว้ว่า เป็นวิธีการสำคัญที่สามารถสร้างและพัฒนา “ผู้เรียน” ให้เกิดคุณลักษณะต่าง ๆ ที่ต้องการในยุคโลกาภิวัตน์ เนื่องจากการจัดการเรียนการสอนที่ให้ความสำคัญกับผู้เรียน และส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักเรียนรู้ด้วยตนเอง เรียนในเรื่องที่สอดคล้องกับความสามารถและความต้องการของตนเอง และได้พัฒนาตามศักยภาพของตนเองอย่างเต็มที่ ซึ่งสัมพันธ์กับสำนักงานการศึกษาแห่งชาติ (2543 : 20) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ หมายถึง การกำหนดจุดมุ่งหมาย สาระกิจกรรม แหล่งเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ และการวัดผลประเมินผลที่มุ่งพัฒนา “คน” และ “ชีวิต” ให้เกิดประสบการณ์การเรียนรู้เต็มความสามารถ ความถนัด ความสนใจและความต้องการของผู้เรียน นอกจากนี้ สถาบันแห่งชาติเพื่อการพัฒนาการเรียนรู้ได้ให้ความหมายของคำว่า “ผู้เรียนเป็นสำคัญ” ไว้ 2 ด้าน คือด้านตัวผู้เรียน และด้านครูผู้สอนหรือผู้จัดกระบวนการเรียนรู้ สำหรับผู้เรียนนั้นหมายถึง กระบวนการเรียนรู้ที่ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการปฏิบัติจริงได้พัฒนากระบวนการคิดมีอิสระในการเรียนรู้ตามความถนัดและความสนใจ สามารถค้นพบข้อมูลความรู้ต่าง ๆ ได้ด้วยตนเอง โดยใช้วิธีการและแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย สามารถนำความรู้ไปใช้พัฒนาคุณภาพชีวิตของคนและสังคมส่วนรวมได้ ส่วนความหมายด้านผู้สอนหรือผู้จัดกระบวนการเรียนรู้ หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ใด ๆ ที่ผู้จัดต้องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลและเคารพในศักดิ์ศรี สิทธิ หน้าที่ของผู้เรียน มีการจัดการวางแผนการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ และที่สำคัญที่สุดคือต้องเน้นประโยชน์สูงสุดของผู้เรียนเป็นสำคัญ อนึ่ง ในด้านจัดกระบวนการเรียนรู้นั้นจะต้องเปลี่ยนจากการที่เน้นการลอกเลียนแบบท่องจำ การบอกความรู้มาเป็นการค้นหาความรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้ด้วยการลงมือทำและสร้างสรรค์ ซึ่งทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้อย่างมีความสุข

คิดเป็น ทำเป็น มีพัฒนาการในทุกด้าน เป็นการเรียนรู้ที่ครูต้องลดการอธิบายเพื่อขยายเวลาเรียนของผู้เรียน

ทิสนา เขมมณี (2545 : 121) ได้ให้ความหมายของการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางว่าการให้ผู้เรียนเป็นจุดสนใจ (Center of Attention) หรือเป็นผู้มีบทบาทสำคัญ ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้อย่างกระตือรือร้น (Active Participation) ทั้งทางด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และสังคม ในกิจกรรมการเรียนรู้ที่จัดขึ้นมา ผู้เรียนก็จะเป็นผู้มีบทบาทในการเรียนรู้มาก และควรจะเป็นการเรียนรู้ที่ติดตามมา เพราะกิจกรรมที่จัดให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมอย่าง "Active" จะช่วยให้ผู้เรียนรู้สึกตื่นตัว มีความจดจ่อ ผูกพันกับสิ่งที่ทำ

จากแนวคิดของนักการศึกษาดังกล่าว สรุปได้ว่า การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ คือการให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ ค้นหาความรู้หรือสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง โดยการลงมือปฏิบัติจริง และสามารถเชื่อมโยงความรู้ที่มีอยู่ไปใช้กับชีวิตจริงได้

แนวคิดที่เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

การเรียนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เป็นแนวคิดที่มุ่งให้ผู้เรียนได้โอกาสคิดอย่างอิสระ เรียนด้วยตนเอง เรียนรู้จากการปฏิบัติของตนเองด้วยวิธีการเรียนรู้ที่หลากหลาย

คณะอนุกรรมการปฏิรูปการเรียนรู้ (2543 : 15-28) กล่าวถึงการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญว่าเป็นยุทธศาสตร์ที่จะให้คนไทยสามารถคิดโดยองค์รวม เรียนรู้ร่วมกัน และทำงานเป็นทีม ซึ่งขณะนี้ประเทศไทยกำลังต้องการหนักกำลังให้คนไทยหันหน้าเข้าหากันและทำงานเป็นทีมเพื่อประโยชน์ของสังคมโดยรวม โดยมีเป้าหมายให้คนไทยมีศักยภาพในการแข่งขันและร่วมมืออย่างสร้างสรรค์

สุภรณ์ สภาพงศ์ (2545 : 31) กล่าวถึงการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญที่สุดว่าเป็นแนวคิดที่มุ่งให้ผู้เรียนคิดอย่างอิสระ เรียนรู้ด้วยตนเอง เรียนรู้จากการปฏิบัติของตนเองด้วยวิธีการเรียนรู้ที่หลากหลาย นอกจากนี้ กรมวิชาการ (2544 : 1-12) ได้สรุปหลักการไว้ว่า การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ หรือผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง เป็นการจัดการเรียนรู้ที่เอาชีวิตจริงและเงื่อนไขการรับรู้ของผู้เรียนเป็นตัวตั้ง ผู้เรียนมีอิสรภาพ ได้รับการส่งเสริมให้พัฒนาเต็มตามศักยภาพของความเป็นมนุษย์ ทั้งจิตใจ ร่างกาย สติปัญญา อารมณ์และสังคม ผู้เรียนได้รับการพัฒนาแบบองค์รวมได้รับการฝึกให้มีศักยภาพในการสร้างรูปแบบการคิด ผู้เรียนเป็นผู้กระทำกิจกรรมการเรียนรู้ได้ถูกต้องแม่นยำตามธรรมชาติของวิชาด้วยความรู้สึกที่ฉิวฉวม อันเป็นการสร้างบุคลิกอันดี คิดอย่างมีระบบและวิจารณ์อยู่ร่วมกับคนอื่นได้อย่างมีความสุข เรียนรู้ตลอดชีวิต และเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้

เดวิด นันทประพิน (2548 : 12) กล่าวถึง การจัดการเรียนรู้ที่ผู้เรียนสำคัญที่สุด กล่าวโดยสรุปได้ว่า เป็นการจัดการเรียนรู้ที่ไม่ใช่วิธีการใดวิธีการหนึ่ง แต่เป็นกระบวนทัศน์ในการจัดการเรียนรู้ (Learning Paradigm) ซึ่งเอื้อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้จากการปฏิบัติของตนเอง โดยใช้ทักษะการจัดการที่มีประสิทธิภาพทั้งของครูและผู้เรียน

สุวรรณต์ วัชรสุทธิพงษ์ (2549 : 12) ได้เสนอแนวคิด การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญนั้น ต้องมีองค์ประกอบหลายด้าน โดยครูผู้สอนจะเป็นผู้ดำเนินการจัดองค์ประกอบเหล่านั้น เพื่อให้ผู้เรียนสามารถสร้างองค์ความรู้ได้เอง และต้องคำนึงถึงความสามารถของแต่ละบุคคลด้วย เพราะผู้เรียนแต่ละคนมีความสามารถหลาย ๆ ด้านอยู่ในตัวส่วนการสร้างสรรค์บรรยากาศแห่งการเรียนรู้ นั้นเป็นสิ่งสำคัญที่ครูไม่ควรมองข้าม เพราะสภาพแวดล้อมแห่งการเรียนรู้ดี ย่อมทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ และจดจำสิ่งที่เรียนได้เป็นอย่างดี

จากแนวคิด ทฤษฎีของนักการศึกษาดังกล่าวสรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญนั้น ต้องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล เน้นให้ผู้เรียนได้แสดงออกมากที่สุด ครูเป็นผู้กำกับดูแลและให้ความช่วยเหลือ การสร้างบรรยากาศแวดล้อมแห่งการเรียนรู้ที่ดีย่อมทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ดีมากขึ้น

หลักการที่เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

กระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ธำรง บัวศรี (2543 : 18-19) อาศัยหลักการดังต่อไปนี้

1. ผู้เรียนจะต้องได้เรียนรู้เนื้อหาและสิ่งต่าง ๆ ครบถ้วนตามหลักสูตร
2. ผู้เรียนจะต้องได้รับทราบล่วงหน้าเกี่ยวกับกระบวนการเรียนรู้จะ ไร่ก่อนที่จะเข้าสู่กระบวนการเรียนรู้
3. กำหนดภาระงานหรือกิจกรรมในแต่ละครั้งในการจัดการเรียนรู้อย่างชัดเจน
4. การประเมินผลการเรียนรู้เป็นระยะ ๆ อย่างเหมาะสม และการประเมินผล
ในบ้านปลายด้วย
5. ผู้เรียนเป็นผู้เลือกกิจกรรมหรือเลือกกระทำสิ่งที่ทำให้เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง
6. หลังจากจบสิ้นกระบวนการเรียนรู้แล้ว ผู้สอนจะวิเคราะห์กระบวนการเรียนรู้ที่ได้ดำเนินการมาทั้งหมด เพื่อพิจารณาปรับปรุงวางแผนการเรียนการสอนในโอกาสต่อไป

ชัยฤทธิ์ สีลาเดช (2545 : 9-24) กล่าวถึงหลักสำคัญในการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญว่า ผู้เรียนจะต้องมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้ ทุกคนมีความสามารถเรียนรู้ได้ทุกสิ่ง แต่ละคนสติปัญญาแตกต่างกันตามความหลากหลายทางปัญญา เน้นการเรียนรู้

ทั้งในและนอกห้องเรียน เน้นการประเมินผลตามสภาพจริงและประเมินควบคู่ไปกับการเรียน การสอนและใช้กระบวนการวิจัยเพื่อมุ่งแก้ปัญหาและพัฒนาผู้เรียน

ทิศนา ขนมนน (2545 : 3) กล่าวถึงการจัดการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญแบบ ประสาน 5 แนวคิดหลัก คือ แนวคิดการสร้างความรู้ (constructivism) แนวคิดเรื่องกระบวนการ กลุ่มและการเรียนแบบร่วมมือ (Group Process and Co-operative Learning) แนวคิดเกี่ยวกับ ความพร้อมในการเรียนรู้ (Learning Readiness) แนวคิดเกี่ยวกับกระบวนการเรียนรู้ด้าน กระบวนการ (Process Learning) แนวคิดเกี่ยวกับการถ่ายโอนการเรียนรู้ (Transfer of Learning) ซึ่งแนวคิดทั้ง 5 แนวคิดนี้ใช้บนพื้นฐานของทฤษฎีที่สำคัญ 2 ทฤษฎี คือ ทฤษฎี พัฒนาการของ มนุษย์ (Human Development) และทฤษฎีการเรียนรู้จากประสบการณ์ (Experiential Learning)

สรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้เรียนต้องมีบทบาทมากที่สุด ผู้เรียนเป็นผู้แสดง ครูเป็นผู้กำกับกับการแสดง และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด

รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

รูปแบบการจัดการเรียนรู้ เป็นการบรรยายรายละเอียดของวิธีจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายอย่างชัดเจน รายละเอียดของกิจกรรมการเรียนรู้จะบอกให้ทราบถึง การวางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของครู จะนำไปใช้กับสถานการณ์การเรียนรู้อย่างไร และ จะประเมินผลการเรียนรู้อย่างไร คณะอนุกรรมการการปฏิรูปการเรียนรู้ กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2544 : 3) กล่าวว่ารูปแบบการสอนเสมือนพิมพ์เขียวสำหรับครูใช้เป็นแนว การจัดการเรียนรู้ของตน คือเริ่มจากการกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ วิเคราะห์ผู้เรียน จัดกิจกรรมการเรียนรู้ การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

ศุมน อมรวิวัฒน์ (2541 : 5) กล่าวถึงรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียน เป็นสำคัญ โดยใช้แนวทางและกรอบกิจกรรม 5 ทฤษฎี คือ ทฤษฎีการเรียนรู้ที่มีความสุข ทฤษฎีการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม ทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อพัฒนากระบวนการคิด ทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อ พัฒนาสุนทรียภาพและลักษณะนิสัย ศิลปะ คนตรี กีฬา ทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อพัฒนาสุนทรียภาพ และลักษณะนิสัย การฝึกกาย วาจา ใจ

ทิศนา ขนมนน (2545 : 80) เสนอแนวคิดการจัดรูปแบบการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็น สำคัญ โดยใช้โมเดลซิปปา (CIPPA MODEL) ไว้ 5 ขั้นตอนดังนี้

C มาจากคำว่า Construct หมายถึงการสร้างองค์ความรู้ตามแนวคิดของ Constructivism

I มาจากคำว่า Interaction หมายถึง การปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นและสิ่งแวดล้อมรอบตัว

P มาจากคำว่า Physical Participation หมายถึง การให้ผู้เรียนได้มีโอกาสได้เคลื่อนไหวร่างกาย โดยการทำกิจกรรมในลักษณะต่าง ๆ

P มาจากคำว่า Process Learning หมายถึง การเรียนรู้กระบวนการต่าง ๆ

A มาจากคำว่า Application หมายถึง การความรู้ที่ได้เรียนรู้ไปประยุกต์ใช้

บุรุษย์ ศิริมหาสาคร (2545 : 83) เสนอแนวคิด หลักการของการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ดังนี้

1. การเรียนรู้ต้องเริ่มต้นที่ตนเอง
2. การเรียนรู้ต้องคู่กับการปฏิบัติ
3. การเรียนรู้ต้องควบคู่ความสนุกสนาน

เดชิต นันทประพิณ (2548 : 17) เสนอแนวคิดว่า กระบวนการจัดการเรียนรู้เป็นการกำหนดจุดหมาย สาระ กิจกรรม แหล่งเรียนรู้ สื่อการเรียนและการวัดผลที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เกิดประสบการณ์การเรียนรู้เต็มความสามารถ สอดคล้องกับความถนัด ความสนใจ และความต้องการของผู้เรียน

สรุปได้ว่า กระบวนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เป็นการกำหนดจุดหมาย สาระ กิจกรรม แหล่งเรียนรู้ การวัดผลประเมินผล โดยต้องคำนึงถึงตัวผู้เรียน ให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติ มีความสนุกสนาน มีโอกาสได้เคลื่อนไหวร่างกายในการทำกิจกรรมต่าง ๆ และสามารถนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้

เทคนิคการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

กระบวนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญนั้นมีหลายวิธี ที่ส่งเสริมและให้ความสำคัญกับผู้เรียนในฐานะศูนย์กลางของการเรียนรู้ ซึ่งครูต้องนำไปปรับใช้ให้เหมาะสมกับลักษณะของผู้เรียน จุดประสงค์การเรียนรู้ และเนื้อหาสาระการเรียนรู้ต่าง ๆ กรมสามัญศึกษา (2543 ก: 28) โดยแยกกลุ่มเทคนิคตามแนวคิดการจัดการจัดกิจกรรมการจัดกลุ่มและวิธีการเรียนรู้ได้ดังนี้

1. เทคนิคการจัดการเรียนรู้แบบทางอ้อม (Indirect Instructional Techniques)

ประกอบด้วยเทคนิคการเรียนแบบต่าง ๆ ดังนี้ แบบสืบค้น แบบค้นพบ แบบแก้ปัญหา แบบสร้างแผนผังความคิด แบบใช้กรณีศึกษา แบบตั้งคำถาม และแบบใช้การตัดสินใจ

2. เทคนิคการศึกษาเป็นรายบุคคล (Individual Study) ประกอบด้วยเทคนิควิธีการแบบ

ต่าง ๆ ดังนี้ ศูนย์การเรียน ศูนย์การเรียนรู้ด้วยตนเอง ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ คอมพิวเตอร์ช่วยสอน การทำรายงาน การค้นคว้าอย่างอิสระ การเขียนเรียงความ คู่สัญญา การเรียนเสริม การทำโครงการ การทำนิชยสาร และการมอบหมายงานเป็นรายบุคคล

3. เทคนิคการเรียนรู้โดยใช้เทคโนโลยี (Technology – Related Instruction)

ประกอบการใช้เทคโนโลยีต่าง ๆ ประกอบการเรียนรู้ เช่น การใช้สิ่งพิมพ์ ตำราเรียนและแบบฝึกหัด การใช้แหล่งทรัพยากรในชุมชน ศูนย์การเรียนรู้ ชุดการสอน คอมพิวเตอร์ช่วยสอน และบทเรียนสำเร็จรูป เป็นต้น

4. เทคนิคการจัดการเรียนรู้แบบเน้นการปฏิสัมพันธ์ (Interactive Instruction)

ประกอบด้วยเทคนิคการเรียนรู้แบบต่าง ๆ เช่น การโต้วาทิ การอภิปราย การระดมพลังสมอง กลุ่มแก้ปัญหา กลุ่มตัว การประชุมแบบต่าง ๆ บทบาทสมมติ กลุ่มสืบค้น คู่คิด การฝึกปฏิบัติการ

5. เทคนิคการจัดการเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์ (Experiential Instruction)

ประกอบด้วยเทคนิคการเรียนรู้แบบต่าง ๆ เช่น การจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม เกม กรณีตัวอย่าง สถานการณ์จำลอง ละคร และบทบาทสมมติ

6. เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) ประกอบด้วยเทคนิคการเรียนรู้

แบบต่าง ๆ ดังนี้ ปริศนาความคิด (Jigsaw) ร่วมมือแข่งขัน (Teams – Games – Tournaments หรือ TGT) Team Assisted Individualization หรือ TAI Student Teams and Achievement Divisions หรือ STAD กลุ่มสืบค้น (Group Investigating หรือ GI) กลุ่มเรียนรู้ร่วมกัน (Learning Together หรือ LT) ร่วมกันคิด (Numbered Heads Together หรือ NHT) และกลุ่มร่วมมือ (Co – op Co - op)

7. เทคนิคการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการ เช่น การเรียนการสอนแบบ

Storyline Method และการจัดการเรียนการสอนแบบแก้ปัญหา (Problem Solving)

ลักษณะการจัดกิจกรรมที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญมีลักษณะ ดังนี้

1. เป็นกิจกรรมที่ช่วยให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมทั้งทางด้านร่างกาย สติปัญญา สังคม และอารมณ์ ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนมีโอกาสเข้าร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างทั่วถึง และมากที่สุดเท่าที่จะทำได้ การที่ผู้เรียนเป็นผู้มีบทบาทเป็นผู้กระทำ จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความพร้อม กระตือรือร้นที่จะเรียนอย่างมีชีวิตชีวา กิจกรรมที่จัดจึงควรเป็นกิจกรรมที่มีลักษณะดังนี้

1.1 ช่วยให้ผู้เรียนได้เคลื่อนไหวในลักษณะใดลักษณะหนึ่งเป็นระยะ ๆ เหมาะสมกับวัยและความสนใจของผู้เรียน

1.2 มีประเด็นท้าทายให้ผู้เรียนได้คิด เป็นประเด็นที่ไม่ยากหรือง่ายจนเกินไป เหมาะสมกับวัยและความสามารถของผู้เรียน เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนคิดหรือลงมือทำ

เรื่องใดเรื่องหนึ่ง

1.3 ช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากสิ่งแวดล้อมรอบตัว

1.4 ส่งผลต่ออารมณ์ความรู้สึกของผู้เรียน เกี่ยวข้องกับชีวิต ประสบการณ์และความ
เป็นจริงของผู้เรียน

2. ชีตกลุ่มเป็นแหล่งความรู้ที่สำคัญ โดยให้ผู้เรียนได้มีโอกาสปฏิสัมพันธ์กัน ได้พูดคุย
ปรึกษาหารือ และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและประสบการณ์ซึ่งกันและกัน ข้อมูลเหล่านี้ จะช่วย
ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้เกี่ยวกับ พฤติกรรมของตนเองและผู้อื่น และจะช่วยปรับตัว สามารถอยู่
ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้

3. ชีตการค้นพบด้วยตนเองเป็นวิธีการสำคัญ โดยครูผู้สอนพยายามจัดการ
การสอนที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ค้นหาคำตอบด้วยตนเอง ทั้งนี้เพราะการค้นพบความจริงใด ๆ
ด้วยตนเองนั้น ผู้เรียนมักจะจดจำได้ดี และมีความหมายโดยตรงต่อผู้เรียน รวมทั้งเกิดความคงทน
ของความรู้

4. เน้นกระบวนการ (Process) ควบคู่ไปกับผลงาน (Product) โดยการส่งเสริมให้
ผู้เรียนคิดวิเคราะห์ถึงกระบวนการต่าง ๆ ที่ทำให้เกิดผลงาน มีชิ้นงานที่จะพิจารณาถึงผลงาน
แต่เพียงอย่างเดียว ทั้งนี้เพราะประสิทธิภาพของผลงานขึ้นอยู่กับประสิทธิภาพของกระบวนการ

5. เน้นการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้หรือใช้ในชีวิตประจำวัน โดยให้ผู้เรียนได้มีโอกาส
คิดหาแนวทางที่จะนำความรู้ความเข้าใจไปใช้ในชีวิตประจำวัน พยายามส่งเสริมให้เกิด
การปฏิบัติจริงและความพยายามติดตามผลการปฏิบัติของผู้เรียน (วัฒนาพร ระจับทุกข์, 2542 :
10-11)

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2543 : 3) ได้กล่าวถึงรูปแบบและขั้นตอน
การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ไว้ดังนี้

1. ชั้นเตรียมการ

1.1 เตรียมตนเอง

1.2 เตรียมแหล่งเรียนรู้

1.3 จัดทำแผนการสอน

- เตรียมกิจกรรม

- เตรียมสื่อ วัสดุ อุปกรณ์

- เตรียมการวัดและประเมินผล

2. **ขั้นดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยให้ผู้เรียน**
 - 2.1 สร้าง ค้นพบความรู้ด้วยตนเอง (C)
 - 2.2 มีปฏิสัมพันธ์กับแหล่งความรู้หลากหลาย (I)
 - 2.3 มีกิจกรรมเคลื่อนไหวทางกายอย่างเหมาะสมกับวัยและความสนใจ (P)
 - 2.4 ได้เรียนรู้กระบวนการต่าง ๆ (P)
 - 2.5 นำความรู้ไปประยุกต์ (A)
3. **ขั้นประเมินผล วัดและประเมินผลตามสภาพจริง**
 - 3.1 วิธีการหลากหลาย
 - 3.2 จากการปฏิบัติ
 - 3.3 จากเพิ่มสะสมผลงาน

จากลักษณะการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญที่กล่าวมา สรุปได้ว่าการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนผู้เรียนเป็นสำคัญ หมายถึง การจัดการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้มากที่สุด ทั้งทางด้านร่างกาย สติปัญญา สังคมและอารมณ์ โดยเรียนรู้จากการปฏิบัติจริง การมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลแวดล้อม การฝึกทักษะกระบวนการเรียนรู้และกระบวนการทำงานที่สำคัญ การสรุปความรู้ด้วยตนเอง และการได้นำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ

ในการวิจัยครั้งนี้ได้นำแนวคิดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญมาใช้ในชั้นเรียนตามแผนการจัดการเรียนรู้ทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทย เพื่อใช้ปฏิบัติการสอนสาระการเรียนรู้ภาษาไทยที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้มากที่สุด โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล มีกิจกรรมที่หลากหลายสอดคล้องกันและเหมาะสมกับความสามารถของผู้เรียน โดยมีครูเป็นผู้แนะนำให้คำปรึกษา เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ร่วมกัน

การอ่านคำควบกล้ำ

ความหมายของคำควบกล้ำ

กรมวิชาการ (2546 : 168-169) ได้ให้ความหมายของอักษรควบหรือคำควบกล้ำไว้ดังนี้ “อักษรควบหรือตัวควบกล้ำ” คือพยัญชนะที่ควบกับ ร ล ว ประสมสระเดียวกัน ออกเสียงเป็นพยางค์เดียว โดยออกเสียงวรรณยุกต์ตามพยัญชนะตัวหน้า แบ่งออกเป็น 2 ชนิดคือ

1. คำควบกล้ำแท้ ได้แก่ คำควบกล้ำที่ออกเสียงพยัญชนะ 2 ตัว พร้อมกัน เท่ากับพยัญชนะตัวเดียว และร่วมสระเดียวกัน เช่น

1.1 พยัญชนะตัวหน้า ก ข ค ด ป ฟ ควบกับ ร เช่น กราบ ขริม ครั่ง เกรียม
โปรด พร้อม ฯลฯ

1.2 พยัญชนะตัวหน้า ก ข ค ป ห พ ควบกับ ล เช่น กล้อง ขลุ่ย กล้าย เปลี่ยน
ผลึก เพลง ฯลฯ

1.3 พยัญชนะตัวหน้า ก ข ค ควบกับ ว เช่น แกว่ง ขวกไขว่ เคว้งคว้าง

2. คำควบกล้ำไม่แท้ ได้แก่ คำควบกล้ำที่ออกเสียงพยัญชนะตัวหน้าเพียงตัวเดียวหรือ
ออกเสียงเป็นอย่างอื่น ดังนี้

2.1 พยัญชนะตัวหน้า จ ช ศ ส ควบกับ ร จะออกเสียงพยัญชนะตัวหน้า ไม่ออก
เสียง ร กล้า เช่น จริง สร้าง กำสรวล กำสรด เสว้า สรัทธา ไชรี ฯลฯ

2.2 พยัญชนะตัวหน้าเป็น ท ควบกับ ร ออกเสียงเป็น ช เช่น ทรวง ทราบ ฯลฯ
อนึ่ง มีคำยืมบางคำซึ่งเป็นคำควบกล้ำในภาษาเดิม แต่เมื่อเรารับมาใช้เราก็เปลี่ยนเสียง
ควบกล้ำนั้นให้เป็นเสียงใหม่ คือ เสียงควบ “ทร” ออกเสียงเป็น “ช” เช่น

ทรวคทรงทราบทราบทราบ	ทรุดโทรมหมายนกอินทรี
มัทรีอินทรียี่มี	เทริคนนตรีพุทราเพรา
ทรวงไทรทวิทย์แทรกวัด	โทรมมนัสฉะเชิงเทรา
ตัว “ทร” เหล่านี้เรา	ออกสำเนียงเป็นเสียง “ช”

(ก้ำชัย ทองหล่อ)

ปัญหาการออกเสียงคำที่ใช้ ร ล ว ควบกล้ำ

ปทุม หนูมา (2541 : 22) ได้กล่าวถึงปัญหาการออกเสียงควบกล้ำว่า เกิดขึ้นได้ทั้งในหมู่
นักเรียนและผู้ใหญ่ การออกเสียงคำควบกล้ำไม่ชัดเจนทำให้ภาษาเกิดการเปลี่ยนแปลงก่อให้เกิด
ความสับสนทางภาษาทำให้สื่อความหมายไม่ตรงกัน นอกจากนี้ยังทำให้ผู้พูดเสียบุคลิกภาพ
ไปด้วย ความผิดพลาดในการออกเสียงคำควบกล้ำดังกล่าวอาจมีสาเหตุมาจากปัญหาดังนี้

1. ปัญหาจากตัวครู ครูส่วนมากไม่ระมัดระวังในการอ่านคำควบกล้ำ หรือครูเหล่านั้น
อาจมาจากครอบครัว หรือชุมชนที่พูดภาษาอื่นที่ออกเสียงภาษาไทยไม่ชัดเจนจึงไม่ระมัดระวังใน
เรื่องนี้

2. ปัญหาจากตัวเด็ก เด็กที่เข้ารับการศึกษาในโรงเรียนอาจมาจากครอบครัวและชุมชนที่
พูดภาษาอื่นเป็นจำนวนมาก เมื่อมาอยู่ร่วมกันก็มักจะพูดภาษาตามท้องถิ่นของตนเอง
ใช้ภาษาไทยผิด ๆ เด็กอื่น ๆ ก็มักจะตามอย่างไปด้วย

3. ปัญหาทางสังคม เด็กที่มาจากครอบครัวยากจน อยู่ในชุมชนที่พูดภาษาไทย

ไม่ถูกต้อง โอกาสที่จะใช้ภาษาไทยอย่างถูกต้องก็เฉพาะอยู่ในห้องเรียนเท่านั้น ดังนั้นจึงมักจะพูดตามเด็กส่วนใหญ่

ประสงค์ ราชณสุข (2532 : 84 - 91) อ้างใน สมพร หลิมตระกูล (2541 : 7 - 12) ยังได้กล่าวถึงปัญหาการออกเสียงคำควบกล้ำ ร ล และไม่ออกเสียงคำควบกล้ำ ร ล ไว้ว่าคำที่ใช้พยัญชนะควบกล้ำ ร ล นั้น คนไทยจำนวนไม่น้อยทั้งเด็กและผู้ใหญ่ออกเสียงกันไม่ถูกต้องไม่ชัดเจน คือ มักออกเสียงผิดในลักษณะออกเสียงหนึ่งเป็นอีกเสียงหนึ่งหรือใช้เสียงอื่นแทนเสียงที่ถูกต้อง เช่น ปราบ เป็น ปลาบ กรอบ เป็น กลอบ และในลักษณะไม่ออกเสียง เช่น ปลา เป็น ปา ครู เป็น คู เป็นต้น จึงสมควรแก้ไขปรับปรุงการออกเสียงผิด ๆ ดังกล่าวให้ถูกต้อง

ขั้นตอนการฝึกแบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอน คือ

ขั้นที่ 1 การฝึกฟังเสียงควบกล้ำ ร ล

ขั้นที่ 2 การฝึกออกเสียงควบกล้ำ ร ล

ปัญหาการออกเสียงคำที่มีพยัญชนะ ว ควบกล้ำเป็นพยัญชนะ ฟ หรือไม่ออกเสียงพยัญชนะควบกล้ำ ว ในคำนั้น ควบกล้ำนั้นเป็นปัญหาในการออกเสียงน้อยกว่าคำที่ใช้พยัญชนะ ร ล ควบกล้ำ ผู้ที่ออกเสียงไม่ชัดมักเป็นผู้ที่คิดสำเนียงภาษาถิ่น เช่น คนไทยถิ่นใต้ออกเสียง ควบ สับกับเสียง ฟ อาทิ ไฟฟ้า เป็น ไควคว่า หรือในชนกลุ่มน้อยอย่างชาวเขามักออกเสียงควบกล้ำ กว ขว คว ไม่ถูกต้อง เช่น แกวง เป็น แก่ง หรือ แม่่ง ควัน เป็น ควน เป็นต้น อย่างไรก็ตามสำหรับผู้ที่มีปัญหาในการออกเสียงควบกล้ำ ว ฟ หรือไม่ออกเสียง ว ในคำนั้น ๆ ก็มีวิธีปรับปรุงแก้ไขได้ โดยดำเนินการเช่นเดียวกับการฝึกออกเสียงคำควบกล้ำ ร ล โดยมี 2 ขั้นตอน คือ

ขั้นที่ 1 การฝึกฟังเสียงควบกล้ำ ว

ขั้นที่ 2 การฝึกออกเสียงควบกล้ำ ว

จากแนวคิดดังกล่าวผู้วิจัยจึงนำเอาปัญหาเหล่านั้นมาสร้างแบบฝึกทักษะ เรื่อง การอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในครั้งนี้

การอ่านคำควบกล้ำ

ปัจจุบันการออกเสียงภาษาไทยมีปัญหามาก โดยเฉพาะคำที่นักเรียนออกเสียงไม่ค่อยถูกต้อง คือ คำที่มีตัว ร และคำควบกล้ำทุกคำ ดังนั้นก่อนจะฝึกหัดคำดังกล่าวให้เกิดความคล่องปาก

วิเชียร เกษประทุม (2536 : 9-10) ได้เสนอแนะไว้ดังนี้

ตามหลักภาษาศาสตร์หน่วยเสียง /ร/ และ /ล/ เป็นพวกพยัญชนะเหลว เสียงก้อง มีหลักการออกเสียงต่างกัน คือ

หน่วยเสียง /ร/ ได้แก่ ตัว ร และ ฤ ออกเสียง รัว โดยตัวคล้ายกัน
ให้กระดกลิ้น ริมฝีปากห่อ

หน่วยเสียง /ล/ ได้แก่ ตัว ล และ พ ออกเสียงข้างลิ้น เวลาออกเสียงใช้ปลายลิ้นแตะ
ปุ่มเหงือกบน

ทั้งเสียง /ร/ และ /ล/ ออกเสียงคล้ายกับพยัญชนะอื่นได้สะดวก จึงมี คำที่มีตัว ร และ
ล คล้ายกับพยัญชนะอื่นอยู่หลายคำ เมื่อรวบรวมโดยสรุปแล้ว พยัญชนะที่ออกเสียง
ควบคล้ายกับตัว ร ล และ ว ได้ดังนี้

ร ควบคล้ายกับตัว ก ข ค ต ท บ ป พ ฟ ได้

ล ควบคล้ายกับตัว ก ข ค ต บ ป พ ฟ ได้

ว ควบคล้ายกับตัว ก ข ค ได้

คำควบคล้าย ทุกคำออกเสียงยากต้องฝึกให้คล่องปาก คล่องลิ้น ถ้าออกเสียงคำควบคล้าย
ไม่ได้ มีวิธีการฝึก ดังนี้

1. ให้ออกเสียงคำควบคล้ายนั้น โดยมีเสียงสระ อะ ผสมอยู่ด้วยในคำหน้าทุกคำ เช่น

กลอง ให้ออกเสียงเป็น กะ - ลอง

กรอง ให้ออกเสียงเป็น กะ - รอง

ปรับปรุง ให้ออกเสียงเป็น ปะ - หรับ - ปะ - รุง

เปลี่ยนแปลง ให้ออกเสียงเป็น ปะ - เหลียน - ปะ - แลง

กลับกลาย ให้ออกเสียงเป็น กะ - หลับ - กะ - ลาย

กราดเกรี้ยว ให้ออกเสียงเป็น กะ - หราด - กะ - เหริ้ว

2. เมื่อออกเสียงโดยมีสระ อะ นำได้แล้ว ค่อยไปให้ออกเสียงคำควบคล้ายเหล่านั้นโดยมี
สระ อะ นำเร็ว ๆ ก็จะกลายเป็นคำควบคล้ายไปทันที และก็ออกเสียงคำควบคล้ายต่าง ๆ ได้ และ
เครื่องบันทึกเสียงช่วยในการฝึกให้ได้ผลอย่างรวดเร็ว

สุจริต เพียรชอบ (2540 : 121) ได้กล่าวถึงวิธีการฝึกฝนการใช้ตัว ร ล และ
คำควบคล้ายเป็นข้อความที่คล้องจองกัน สร้างศรัทธา หาตัวอย่าง สร้างแบบฝึก ระลึกถึง
ความหมาย ฝึกบรรยาย ฝึกออกเสียงให้ผู้ใกล้เคียงประเมิน เพลิดเพลินใช้เพลงประกอบ ทดสอบ
ด้วยการฟังเสียงตนเอง ครั้นเคร่งกับการแสดงละคร ใช้อุปกรณ์ประกอบ ให้รอบคอบต้องฝึกฝน
ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. สร้างศรัทธา การที่จะพยายามฝึกออกเสียงตัว ร ล และคำควบคล้าย
ให้ชัดเจน ก่อนอื่นจะต้องมีความศรัทธา มีความภาคภูมิใจในภาษาไทย อันเป็นมรดกตกทอด

มาจากบรรพบุรุษ ความศรัทธา ความภูมิใจ จะเป็นแรงกระตุ้นให้เกิดความพิถีพิถัน ในการออกเสียง ถ้าพูดไม่ชัดก็จะเป็นแรงบันดาลใจให้เกิดความพยายามฝึกออกเสียงให้ถูกต้อง

2. หาดตัวอย่าง การหาดตัวอย่างบุคคลที่พูดเก่ง มีบุคลิกภาพดี ประสบความสำเร็จในชีวิต และการทำงาน เป็นวิธีการหนึ่งที่จะช่วยให้เกิดความต้องการที่จะพูดให้ได้ดี ให้ถูกต้องบ้าง อาจเป็น โฆษกทางวิทยุ โทรทัศน์ นักพูด นักการเมือง นักธุรกิจ หรือแม้แต่คนร้องที่ออกเสียงได้ชัดเจน ก็อาจเป็นตัวอย่างที่ดี ทำให้เกิดความมานะพยายามที่จะออกเสียงให้ได้ชัดเจนบ้าง

3. สร้างแบบฝึก การสร้างแบบฝึกเป็นวิธีการสำคัญที่จะช่วยให้ออกเสียงได้ถูกต้อง เช่น การหัดการฝึกวลีเป็นประจำ ควรที่จะรวบรวมคำ ร ล และคำควบกล้ำไว้ฝึก ตัวอย่าง เช่น

ตัว ร เช่น รวดเร็ว รีบร้อน รอนแรม รุ่งเรือง เรรวน ร้าวราน ฯลฯ

ตัว ล เช่น โลเล ลังเล ลดละ ลอยล้า ละลาน ละเลง ฯลฯ

ร สลับ ล เช่น ลงรอย ลงโรง ลูกรัง ลูกรัก ร้อยล้น ฯลฯ

ร ควบ เช่น กริ่งเกรง กรุ่มกรุ่ม กรอกแกรก กริ้วโกรธ ครอบคร้ว ฯลฯ

ล ควบ เช่น กลับกลาย กลิ้งเกลือก เกลือกกล้วย กล้ากลืน แปลง ฯลฯ

ควบ ร สลับ ล เช่น เกรงกล้วย แปลเปลี่ยน ปลื้มเปรม ฯลฯ

ควบ ว เช่น ขวนขวาย ควายขวิด เคว้งคว้าง ขวกไขว่ ฯลฯ

4. ระลึกถึงความหมาย ในการออกเสียงถ้าจะออกให้ชัดเจนจะต้องระลึกถึงความหมาย อยู่เสมอถ้าออกเสียงผิดจะทำให้ความหมายเปลี่ยนไป รัก กลายเป็น ลักขโมย

5. ฝึกบรรยายออกเสียง อาจฝึกออกเสียงจากประโยคพิเศษ เช่น

พลับพลึงชอบรับประทานแกงปลาทรายและทับทิมกรอบ

พริ้มเพราที่บ้านอยู่ใกล้วัดพลับพลาในคลองบางทราย

นอกจากนี้ยังควรฝึกพูดโดยพยายามเน้นการออกเสียงควบกล้ำก็ช่วยให้มาก อาจนำคำ ประพันธ์มาอ่าน เช่น

กระเด็นกระด้าง

แตกตน

ยุ่งย่องยอดขุขล

โยกย้าย

นกล่่านกปลีปน

ปลอมแปลก กันนา

คล้าคล้าคลึง โคลงคล้าย

คู่เกล้าคลอเคลีย

(ลิลิตตะเลงพ่าย)

6. ให้ผู้ใกล้เคียงประเมิน เพื่อให้การฝึกออกเสียงได้ผลรวดเร็วขึ้น ควรให้เพื่อน พี่น้อง บิดา มารดา ช่วยประเมินการพูดการอ่านว่าชัดเจนหรือไม่ แล้วจะได้แก้ไข

7. เพลิดเพลินใช้เพลงประกอบ เพลงทำให้เกิดความสุขสนุกสนาน ในขณะที่เด็วกันก็ทำให้ชื่นชมภาษาไทย ร้องเพลงได้ทุกโอกาส การใช้เพลงฝึกตัว ร ล ควบกกล้า จึงเป็นสิ่งที่ควรทำ และน่าสนใจอย่างยิ่ง วิธีการก็คือ การเลือกเพลงที่มีตัว ร ล และคำควบกกล้า เป็นเพลงไทยสากล หรือเพลงไทยเดิมก็ได้

8. ทดสอบด้วยการฟังเสียงตนเอง เพื่อให้ได้ผลแน่นอนควรพูดอัดลงเทป และเปิดฟังเสียง ถ้าดีก็ฝึกต่อไปจนคล่องแคล่ว แต่ถ้ายังออกเสียงได้ไม่ชัดเจน ก็ปรับปรุงการออกเสียงให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

9. ครั้นเครงกับการแสดงละคร หากเป็นนักเรียนอาจฝึกออกเสียงตัว ร ล คำควบกกล้า ด้วยการแต่งบทละครสั้น ๆ ให้บทสนทนาประกอบด้วยตัว ร ล ควบกกล้า แม้แต่ชื่อของตัวละครก็ควรเป็นชื่อที่เป็น ร ล และควบกกล้าด้วย

10. ใช้อุปกรณ์ประกอบ ห้องปฏิบัติการทางภาษาเป็นเครื่องมือที่สำคัญที่จะช่วยในการออกเสียง

11. ให้รอบคอบต้องฝึกอ่าน การอ่านออกเสียงจะช่วยให้การฝึกออกเสียง ร ล คำควบกกล้าดำเนินไปด้วยดี และมีประสิทธิภาพ บทที่ใช้ฝึกอ่านอาจเป็นบทร้อยแก้วหรือบทร้อยกรองก็ได้

กรมวิชาการ (2546 : 169) กล่าวว่า การสอนอ่านคำควบกกล้าแท้โดยใช้วิธีฝึกให้ออกเสียง คำที่ควบกกันอย่างช้า ๆ แล้วจึงฝึกออกเสียงให้เร็วขึ้น จนเสียงกล้ากันเช่น

กลัว ออกเสียง กะ - ลัว (ช้า ๆ) หลายครั้งจนเป็นกลัวในที่สุด

พริก ออกเสียง พะ - ริก (จนกลายเป็นพริก)

จากปัญหาการอ่านคำควบกกล้าและวิธีการสอนอ่านคำควบกกล้าดังกล่าว จึงสรุปได้ว่า ทักษะการอ่านคำควบกกล้าของนักเรียน โดยใช้แบบฝึกและกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียน เป็นสำคัญ มีความจำเป็นมากที่จะต้องฝึกให้นักเรียนอ่านออกเสียงให้ถูกต้องและเป็นนักเรียนที่มีคุณภาพได้มาตรฐานสอดคล้องกับนโยบายแผนพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนและการใช้ภาษาไทย และเป็นประชากรที่มีคุณภาพ รวมทั้งสามารถรักษามรดกทางวัฒนธรรมทางภาษา ของชาติไว้สืบไป

การเขียนสะกดคำ

ความหมายของการเขียนสะกดคำ

การเขียนสะกดคำ มีผู้กล่าวถึงความหมายของการเขียนสะกดคำไว้ ดังนี้
 ชยาภรณ์ พิณพาทย์ (2542 : 56) กล่าวว่า การเขียนสะกดคำหมายถึง ความสามารถ
 ของการรู้จักใช้กฎเกณฑ์ในการเรียงลำดับตัวอักษรหรือเรียงลำดับพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์
 ให้เป็นคำอ่านออกเสียงได้ชัดเจน เขียนคำได้ถูกต้อง มีความหมายตามพจนานุกรมฉบับ
 ราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2525 และสามารถนำคำดังกล่าวไปใช้ในการสื่อสารใน
 ชีวิตประจำวันได้

สกุณา เลิกนอก (2545 : 16) ได้ให้ความหมายของการเขียนสะกดคำไว้ว่า
 การเขียนสะกดคำคือ วิธีการจัดเรียงลำดับพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ภายในคำนั้น ๆ
 ให้ถูกต้องตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525 เพื่อให้ผู้เรียนสามารถออกเสียงได้
 ถูกต้องชัดเจน รู้หลักเกณฑ์ในการเขียนและเขียนคำนั้น ๆ ได้ถูกต้อง

มนัสวาท ไชยคารา (2546 : 28) กล่าวว่า การเขียนสะกดคำ คือ การถ่ายทอดความรู้สึก
 นึกคิดของคนเรามาเป็นตัวหนังสือ เพื่อเป็นการสื่อความหมายให้บุคคลอื่นได้เข้าใจความรู้สึกของ
 ตนเอง และการเขียนสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการดำรงชีวิตได้ด้วย

ทองพูน ศิริมนตรี (2549 : 24) กล่าวว่า การเขียนสะกดคำหมายถึง การเรียงพยัญชนะ
 สระ วรรณยุกต์ ตัวสะกดและตัวการันต์ได้อย่างถูกต้องและมีความหมายตรงตามพจนานุกรมฉบับ
 ราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2542 และสามารถนำคำที่เขียนได้ไปใช้ประโยชน์และสื่อสาร
 ในชีวิตประจำวันได้

สรุปได้ว่า การเขียนสะกดคำ หมายถึง การใช้ความสามารถในการเรียงลำดับพยัญชนะ
 สระ วรรณยุกต์ ตัวสะกดและตัวการันต์ ให้เป็นคำถูกต้อง อ่านออกเสียงได้ชัดเจน และสื่อ
 ความหมายตรงตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2542 และสามารถนำคำที่
 เขียนได้ไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้

ความสำคัญของการเขียนสะกดคำ

การเขียนสะกดคำได้ถูกต้องทำให้สื่อความหมายได้ตรงกัน มีความสำคัญอย่างยิ่งในการ
 ใช้ภาษาสื่อสาร จึงมีผู้กล่าวถึงความสำคัญของการเขียนสะกดคำไว้ดังนี้

วรรณิ โสมประยูร (2542: 156) กล่าวถึง ความสำคัญของการเขียนสะกดคำไว้ว่า การ
 เขียนสะกดคำเป็นพื้นฐานที่จำเป็นของการเขียนอย่างหนึ่งเพราะเด็กจะต้องรู้จักสะกดคำได้ถูกต้อง
 ก่อน จึงจะสามารถเขียนเป็นประโยคและเรื่องราวได้ ถ้าเด็กเขียนสะกดคำไม่ได้ เด็กจะไม่สามารถ

เข้าใจเรื่องจากผู้อื่นและแสดงให้ผู้อื่นเข้าใจความคิดของตนเองไม่ได้ กล่าวคือ สื่อสารกันไม่ได้ นั่นเอง ดังนั้น การเขียนสะกดคำให้ถูกต้องนับว่าเป็นสิ่งสำคัญมากในการเขียน เด็กควรเขียนสะกดคำให้ถูกต้องเสียแต่เริ่มเรียนคำ เพื่อช่วยให้เด็กรู้จักคำต่าง ๆ ที่จำเป็นในชีวิตประจำวันและช่วยให้เด็กใช้คำต่าง ๆ ได้ถูกต้อง

พรชญา พรหมพิคาทร (2542: 12) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการเขียนสะกดคำไว้ว่า “การเขียนสะกดคำหรือการเขียนตัวการันต์เป็นสิ่งสำคัญมาก เพราะนอกจากจะสื่อความหมายได้ถูกต้องแล้ว ยังช่วยให้เกิดผลดีต่อผู้เขียนข้อความนั้นได้ถูกต้อง และผู้เขียนเองก็เกิดความมั่นใจในตัวเอง สามารถอธิบายและถ่ายทอดแนวคิด ให้ผู้อื่นเข้าใจได้รวดเร็วและถูกต้อง”

ปีพมา ราษฎร์คุชฎี (2545: 9) กล่าวว่า การเขียนสะกดคำเป็นสิ่งสำคัญมากสำหรับการเขียนเพราะนอกจากสื่อความหมายได้ถูกต้องแล้ว ยังทำให้คงความถูกต้องของหลักภาษาเกิดความงามทางภาษาและยังทำให้ผู้เขียนได้รับความศรัทธาในงานเขียน นอกจากนั้นการเขียนสะกดคำให้ถูกต้องยังเป็นพื้นฐานของการเขียนในการที่จะเรียนวิชาอื่น ๆ อีกด้วย

กระทรวงศึกษาธิการ (2546: 1) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการเขียนสะกดคำไว้ว่า การเขียนสะกดคำให้ถูกต้องจะช่วยให้การสื่อความหมายมีประสิทธิภาพ ถ้านักเรียนเขียนสะกดคำผิด จะทำให้การสื่อความหมายผิดไปด้วย และส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ไม่เป็นไปตามที่ประสงค์

ชนาธิป ผลวาวแวว (2548: 24) กล่าวว่า การเขียนสะกดคำมีความสำคัญมาก เพราะเป็นการใช้สัญลักษณ์แทนเสียงพูด เพื่อถ่ายทอดความรู้สึนึกคิดเรื่องราวต่าง ๆ ดังนั้นการเขียนสะกดคำจึงมีความสำคัญต่อการเขียนเป็นอย่างมาก เพราะเป็นพื้นฐานที่จำเป็นของการเขียนอย่างหนึ่ง นักเรียนจะต้องรู้จักสะกดคำให้ถูกต้องก่อน จึงจะสามารถเขียนประโยคและเรื่องราวได้ ถ้านักเรียนสะกดคำผิด จะทำให้ไม่ทราบเรื่องราวจากผู้อื่นไม่สามารถทำให้ผู้อื่นเข้าใจความคิดของตนเองได้ นับว่าการเขียนสะกดคำให้ถูกต้องเป็นสิ่งสำคัญมากในทักษะการเขียน

ทองพูน ศิริมนตรี (2549: 25) กล่าวว่า การเขียนสะกดคำมีความสำคัญที่สุดในการสื่อความหมายด้วยวิธีเขียนและเพิ่มพูนทักษะในการเขียน การเขียนผิดจะเหมือนกับการพูดผิด ความหมายของคำก็จะเปลี่ยนไปและประสิทธิภาพของการเขียนจะลดลง ในทางตรงกันข้าม การเขียนสะกดคำถูกต้องจะทำให้ผู้อ่านเข้าใจข้อความที่เขียน ได้ถูกต้องและจะทำให้ผู้เขียนมั่นใจในการเขียนของคนมากยิ่งขึ้น และในขณะที่เดียวกันประสิทธิภาพของการเขียนก็เพิ่มมากด้วย

สรุปได้ว่า การเขียนสะกดคำ เป็นพื้นฐานที่จำเป็นของการเขียนอย่างหนึ่งเพราะเด็กจะต้องรู้จักสะกดคำให้ถูกต้องก่อน จึงจะสามารถเขียนเป็นประโยคและเรื่องราวได้ การเขียนผิด

จะเหมือนกับการพูดผิด ทำให้ไม่สามารถสื่อความหมายเรื่องราวที่ต้องการตามที่ตั้งใจ เด็กควรเขียนสะกดคำให้ถูกต้องเสียแต่เริ่มเรียนคำ

จุดมุ่งหมายของการเขียนสะกดคำ

ประเทิน มหาพันธ์ (2532) (อ้างถึงใน สุมาลี วัลย์ศิริกุล, 2536 : 23) กล่าวถึงจุดมุ่งหมายการสอนสะกดคำในระดับประถมศึกษาไว้ว่า เราสอนเขียนสะกดคำเพื่อให้นักเรียนได้รู้จักคำต่าง ๆ ที่จำเป็นในชีวิตประจำวัน สามารถนำไปใช้ในการเขียนเรื่องราว ได้ช่วยให้นักเรียนรู้จักสะกดคำ ได้อย่างถูกต้อง ส่งเสริมให้รู้จักใช้คำต่าง ๆ อย่างกว้างขวางและยังช่วยให้นักเรียนค้นคว้าหาคำใหม่ ๆ มาใช้ได้ตามต้องการ

การเขียนสะกดคำเป็นสิ่งจำเป็นในการเรียนภาษา ถ้าเด็กอ่านออกเขียนได้ สะกดคำได้ถูกต้องเด็กก็สามารถนำประโยชน์จากการเขียนนี้ไปใช้กับวิชาอื่น ๆ และนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

หลักการเขียนสะกดคำ

กระทรวงศึกษาธิการ (กรมวิชาการ, 2535 : ๗) ได้เสนอแนะขั้นตอนการสอนเขียนสะกดคำไว้ ดังนี้

1. อ่านคำโดยฝึกออกเสียงให้คล่องปาก
2. สังเกตรูปคำว่าประกอบด้วย พยัญชนะ สระ ะไรบ้างพร้อมทั้งอ่านออกเสียง
3. รู้ความหมายของคำอาจใช้ภาพประกอบ แสดงด้วยของจริงเป็นต้น
4. คิดและเขียนคำให้คล่อง
5. ใช้คำในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งฟัง พูด อ่าน เขียน

ฟิทซ์เจอร์ลด์ (Fitzgerald, 1967 : 38) ได้เสนอแนะการสอนให้นักเรียน ฝึกเขียนสะกดคำไว้ 5 ขั้นดังนี้ คือ

1. ต้องให้นักเรียนรู้ความหมายของคำนั้น ๆ เสียก่อน โดยครูเป็นผู้บอกหรือเปิดพจนานุกรม แล้วให้นักเรียนอภิปรายสิ่งที่สำคัญ คือ ต้องเป็นความหมายที่ไม่ซับซ้อน
2. ต้องให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำที่ถูกต้องชัดเจน จะช่วยให้นักเรียนรู้จักคำนั้นได้แม่นยำ ทั้งรูปคำและการออกเสียง
3. ต้องให้นักเรียนมองเห็นรูปคำนั้น ๆ ว่าประกอบด้วยพยัญชนะ สระ ะไรบ้างแล้วถ้าเป็นคำหลายพยางค์ ครูควรแยกให้ดูเป็นคำ
4. ต้องให้นักเรียนลองเขียนคำนั้นโดย การดูแบบและไม่ดูแบบ
5. สร้างสถานการณ์โดยนักเรียนดูคำนั้น ๆ ไปใช้ ซึ่งอาจเป็นการให้นักเรียน

เขียนบรรยายภาพ บรรยายเรื่องราวหรือเขียนในกิจกรรมการเรียนรู้ โดยให้เหมาะสมกับวัย การสอนเขียนสะกดคำจะทำให้ นักเรียนสามารถเขียนได้ถูกต้อง แม่นยำนั่นครู จะต้องคำนึงถึงหลักในการสอนสะกดคำ โดยการให้นักเรียนเข้าใจความหมายของคำ ให้เห็น ความสำคัญของการเขียนสะกดคำ การฝึกเขียนสะกดคำต้องใช้กิจกรรมหลายรูปแบบ จึงจะทำให้ นักเรียนจดจำคำได้แม่นยำ สามารถนำการเขียนไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การสร้างและพัฒนาแบบฝึกทักษะ

ความหมายของแบบฝึกทักษะ

แบบฝึกทักษะ เป็นสื่อการเรียนการสอนที่สำคัญที่สร้างขึ้นเพื่อใช้ฝึกทักษะของผู้เรียน ให้บรรลุจุดประสงค์ที่ตั้งไว้ตามเนื้อหาของแต่ละวิชาและสอดคล้องกับลักษณะของผู้เรียน ช่วยให้ ผู้เรียน ได้ฝึกปฏิบัติด้วยตนเอง เสริมสร้างความรู้ ประสบการณ์ในการเรียน ก่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ และมีทักษะทางภาษาเพิ่มขึ้น จากการศึกษาพบว่า มีผู้ให้ความหมายของแบบฝึกทักษะ ไว้ ดังนี้

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2532 : 3) ได้ให้ความหมายของแบบฝึกทักษะไว้ว่า แบบฝึกทักษะเป็นสื่อที่มีไว้ให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติ เพื่อช่วยเสริมให้เกิดทักษะและความแตกฉาน ในบทเรียน แบบฝึกที่ดีควรเหมาะสมกับวัยและความสามารถของผู้เรียน

กติกา สุวรรณพงษ์ (2541: 40) กล่าวว่า แบบฝึกหัด หมายถึง การจัดประสบการณ์การ ฝึกหัด โดยใช้วัสดุประกอบการสอน หรือเป็นกิจกรรมให้ผู้เรียนกระทำด้วยตนเอง เพื่อฝึกฝน เนื้อหาต่างๆที่ได้เรียนไปแล้วให้เข้าใจดีขึ้น และเกิดความชำนาญจนสามารถทำและนำไปใช้ได้ อัดโนมิตี ทั้งในการแก้ปัญหาหระหว่างเรียนและในสถานการณ์อื่นๆในชีวิตประจำวัน

พนมวัน วรคลัง (2542 : 37) กล่าวว่า แบบฝึกหัด หมายถึง งานกิจกรรมหรือ ประสบการณ์ที่ครูจัดให้นักเรียนได้ฝึกหัดกระทำเพื่อทบทวน ฝึกฝนเนื้อหาความรู้ต่างๆที่ได้เรียน ไปแล้วให้เกิดความจำ จนสามารถปฏิบัติด้วยความชำนาญ และให้ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

ชลนิชา เลิศนพคุณวงศ์ (2543 : 24) กล่าวถึงแบบฝึกไว้ว่า แบบฝึกมีความสำคัญและ จำเป็นสำหรับครูและนักเรียน การเขียนสะกดคำในภาษาไทย เป็นกลวิธีที่ต้องใช้ทักษะเป็นสำคัญ ซึ่งวิชาทักษะนี้ขึ้นอยู่กับ การฝึกและการฝึกอย่างถูกวิธีเท่านั้น จึงจะทำให้เกิดความชำนาญในการใช้ ทักษะ แบบฝึกเป็นสื่อการสอนชนิดหนึ่ง ที่สามารถนำมาพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำได้อย่างดี

อุษา แข็งขัน (2545 : 17) กล่าวว่า แบบฝึกทักษะหรือแบบฝึกหัด หมายถึง งานหรือกิจกรรมที่ครูมอบหมายให้นักเรียนทำ เพื่อเป็นการฝึกฝนหรือทบทวนความรู้ที่เรียนไปแล้วให้เกิดความชำนาญ

สกุณา เลิกนอก (2545 : 22) กล่าวว่า แบบฝึกทักษะหมายถึง สื่อการสอนที่สร้างขึ้นเพื่อให้นักเรียนได้นำความรู้ที่เรียนแล้วไปใช้เพื่อให้เกิดทักษะมากยิ่งขึ้น

จากความหมายของแบบฝึกดังกล่าว แสดงให้เห็นว่าแบบฝึกมีความสำคัญและจำเป็นสำหรับครูและนักเรียนเพราะแบบฝึก เป็นสื่อการจัดกิจกรรมที่ทำให้ผู้เรียนมีความชำนาญ แม่นยำ โดยเฉพาะการเขียนสะกดในภาษาไทย เป็นกลวิธีที่จะต้องใช้ทักษะเป็นสำคัญ ทักษะนี้จะต้องฝึกมาก ๆ และฝึกอย่างถูกวิธี จึงจะทำให้เกิดความชำนาญได้

ความสำคัญของแบบฝึกทักษะ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยเป็นกลุ่มทักษะ ฉะนั้นการสอนภาษาไทยจึงต้องให้มีการฝึกฝนให้เกิดความคล่องแคล่ว การที่จะให้นักเรียนมีทักษะในการใช้ภาษาได้ถูกต้องตามอักขรวิธีได้นั้น จะต้องอาศัยแบบฝึก เพราะการฝึกทำให้เกิดความชำนาญ ความแม่นยำและยังช่วยให้การพัฒนาการทางภาษาของนักเรียนดีขึ้น ดังที่มีผู้กล่าวถึงคุณค่าของการใช้แบบฝึกไว้ดังนี้

ฐะปะนีย์ นาครทรรพ (2542 : 50) ได้กล่าวถึงแบบฝึกทักษะไว้ว่า ในการสอนภาษาไทยไม่ว่าภาษาใด ๆ การฝึกทักษะทั้ง 4 ได้แก่ ฟัง พูด อ่าน และเขียนเป็นสิ่งสำคัญมาก เด็กควรจะได้รับ การฝึกทักษะทั้งสี่นี้จนสามารถใช้ภาษาได้อย่างคล่องแคล่ว โดยอาจฝึกทีละทักษะ หรือฝึกสลับกันก็ได้

ประยงค์ งามจิตร (2533 : 54) ได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญของแบบฝึกว่าการฝึกเป็นกิจกรรมที่ทำให้ผู้เรียนมีความชำนาญแม่นยำในบทเรียนนั้น ๆ และจะก่อให้เกิดการเรียนรู้ที่ดี

อ้อมน้อย เจริญธรรม (2534 : 54) ได้กล่าวว่า แบบฝึกสามารถฝึกทักษะทางภาษาไทยได้ทุก ๆ ด้าน ด้านนักเรียนมีโอกาสฝึกหัดตนเองจนเกิดความเข้าใจจริง ๆ แบบฝึกจะช่วยให้การสอนของครูและการเรียนของนักเรียนประสบความสำเร็จ

จันทร์ชัย มหาโพธิ์ (2535 : 25) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกสะกดคำไว้ว่า ช่วยในการฝึกหรือเสริมทักษะทางภาษา และการใช้ภาษาของผู้เรียน สามารถนำมาฝึกซ้ำทบทวนบทเรียน นอกจากนี้ผู้เรียนสามารถนำไปทบทวนด้วยตนเองได้ ทำให้จดจำเนื้อหาได้คงทน มีเจตคติที่ดีต่อทักษะภาษาไทยทำให้ผู้เรียนรู้คำศัพท์ ความหมายของคำศัพท์ได้กว้างขวางยิ่งขึ้น สามารถนำไปใช้

แก้ปัญหาการอ่าน การเขียนเป็นรายบุคคลและเป็นกลุ่มได้ดี สามารถนำมาทดสอบความรู้วัดผล การเรียนรู้ได้เป็นอย่างดี ทำให้ครูสามารถทราบปัญหาข้อบกพร่องของผู้เรียนได้ถูกจุด ผู้เรียน ทราบความก้าวหน้าของตนเอง ครูประหยัดเวลา ค่าใช้จ่าย และลดภาระได้มาก

อนงศ์ศิริ วิชาลัย (2536 : 27) ได้กล่าวถึงความสำคัญของแบบฝึกหัดว่า วิธีสอนที่สนุก อีกวิธีหนึ่งคือ การให้นักเรียนได้ทำแบบฝึกหัดมาก ๆ สิ่งที่จะช่วยให้นักเรียนมีพัฒนาการทางภาษาดี ยิ่งขึ้น คือแบบฝึก เพราะนักเรียนมีโอกาสนำความรู้ที่เรียนมาแล้วมาฝึกให้เกิดความเข้าใจ กว้างขวางยิ่งขึ้น

ประทีป แสงเปี่ยมสุข (2538 : 53) กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึก ไว้ดังนี้

1. เป็นอุปกรณ์ช่วยลดภาระของครู
2. ช่วยให้นักเรียนได้ฝึกทักษะในการใช้ภาษาให้ดีขึ้น
3. ช่วยในเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคล ทำให้นักเรียนประสบผลสำเร็จในทางจิตใจ

มากขึ้น

4. ช่วยเสริมสร้างทักษะทางภาษาให้คงทน
5. เป็นเครื่องมือวัดผลการเรียนหลังจากเรียนบทเรียนแล้ว
6. ช่วยให้นักเรียนสามารถทบทวนบทเรียนได้ด้วยตนเอง
7. ช่วยให้ครูมองเห็นปัญหาต่าง ๆ ของนักเรียนได้ชัดเจน
8. ช่วยให้นักเรียนฝึกฝนได้เต็มที่ นอกเหนือจากที่เรียนในบทเรียน
9. ช่วยให้นักเรียนเห็นความก้าวหน้าของตนเอง
10. ช่วยให้นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการสะกดคำ

นอกจากนี้ อคุลย์ ภูปลี้ม (2539 : 24-25) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกไว้ดังนี้

1. ช่วยให้นักเรียนเข้าใจบทเรียนได้ดีขึ้น
2. ช่วยให้จดจำเนื้อหา และคำศัพท์ต่าง ๆ ได้คงทน
3. ทำให้เกิดความสนุกสนานในขณะที่เรียน
4. ทำให้ทราบความก้าวหน้าของตนเอง
5. สามารถนำแบบฝึกหัดมาทบทวนเนื้อหาเดิมด้วยตนเองได้
6. ทำให้ทราบข้อบกพร่องของนักเรียน
7. ทำให้ครูประหยัดเวลา
8. ทำให้นักเรียนสามารถนำภาษาไปใช้สื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จากความสำคัญของการใช้แบบฝึกที่กล่าวมา จะเห็นได้ว่าแบบฝึกมีความจำเป็นต่อการเรียนภาษาอย่างยิ่ง ทั้งนี้แบบฝึกที่ใช้ควรเป็นสิ่งที่ครูสร้างขึ้น เพราะครูเป็นผู้ที่ใกล้ชิดกับนักเรียนและรับรู้ปัญหาของนักเรียน จึงสามารถสร้างแบบฝึกเพื่อแก้ปัญหาได้อย่างตรงประเด็น เพื่อพัฒนาการเรียนของนักเรียนให้ดีขึ้น แบบฝึกทักษะเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความสามารถในทักษะต่าง ๆ ที่ก่งทน เป็นสื่อที่ผู้เรียนสามารถศึกษาเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง ทำให้เกิดการเรียนรู้ได้เร็วขึ้น แบบฝึกจัดว่าเป็นอุปกรณ์การเรียนอย่างหนึ่งซึ่งสามารถทดสอบความรู้ วัดผล การเรียนรู้ และประเมินผล นักเรียนก่อนและหลังเรียน ได้เป็นอย่างดีทำให้ครูทราบข้อบกพร่องของผู้เรียนเฉพาะจุดได้ นักเรียนทราบผลความก้าวหน้าของตนเอง ครูประหยัดเวลา ค่าใช้จ่าย และลดภาระได้มาก

หลักการสร้างแบบฝึกทักษะ

ละเอียด มีคม (2550 : 57) (อ้างถึงใน พรหมธิภา อ่อนแสง. 2532 : 48) ได้กล่าวถึงหลักในการจัดทำแบบฝึกควรมีลักษณะดังนี้

1. จะต้องตั้งวัตถุประสงค์
2. ศึกษาเนื้อหาเกี่ยวกับการสร้างแบบฝึก
3. ชั้นต่าง ๆ ในการสร้างแบบฝึก
 - 1.1 ศึกษาความบกพร่องของเด็กในการเรียนการสอน
 - 1.2 ศึกษาจิตวิทยาและกระบวนการเรียนรู้
 - 1.3 ศึกษาเนื้อหาวิชาที่จะสอน
 - 1.3 ศึกษาลักษณะของแบบฝึก
 - 1.4 กำหนดรูปแบบและสร้างแบบฝึกให้ตรงกับเนื้อหาที่ต้องแก้ไข

ประภาพรพรณ เสงี่ยมวงศ์ (2537 : 35) ได้สรุปหลักสำคัญในการสร้างแบบฝึกไว้ดังนี้

1. แบบฝึกควรมีหลายรูปแบบและหลายกิจกรรม
2. ในการสร้างแบบฝึกควรคำนึงถึงหลักจิตวิทยาในการสร้างแบบฝึกให้เหมาะสมกับวัยและความสามารถของเด็ก
3. เนื้อหาควรเหมาะสมกับความรู้ความสามารถในการเรียนรู้ของเด็ก
4. แบบฝึกควรเน้นให้เด็กเกิดความคิดมากกว่าเกิดความจำ

จากเอกสารที่เกี่ยวข้อง สรุปได้ว่า หลักในการสร้างแบบฝึกต้องมีจุดมุ่งหมายว่าฝึกเฉพาะด้าน เหมาะสมกับเนื้อหาและเวลา แบบฝึกต้องเหมาะสมกับความสามารถและความแตกต่าง ระหว่างบุคคล มีความชัดเจนและมีความหมายต่อการนำไปใช้ในชีวิต

ลักษณะของแบบฝึกทักษะที่ดี

การจัดทำแบบฝึกทักษะทางภาษาไทยให้บรรลุตามวัตถุประสงค์นั้น ต้องอาศัยลักษณะ และรูปแบบของแบบฝึกที่มีหลายรูปแบบ ซึ่งแบบฝึกนั้นจะต้องเหมาะสมและสอดคล้องกับทักษะ ที่จะฝึกด้วย แนวคิดเกี่ยวกับลักษณะและรูปแบบของแบบฝึกที่ดี มีดังนี้

จันทร์ชัย มหาโพธิ์ (2535 : 20) ได้กล่าวถึงลักษณะที่ดีของแบบฝึกทักษะการเขียน สะกดคำไว้ว่า “ควรมีเนื้อหาตรงจุดประสงค์เรียงจากง่ายไปหายากมีเนื้อหาตรงกับหลักสูตร กิจกรรมเหมาะสมกับวัย ความสามารถและภูมิหลังของนักเรียน มีภาพประกอบ ตัวอย่างประกอบ ปัญหาท้าทาย มีเดิมคำ โขงคำ หาความหมาย มีการวางฟอร์มที่ดี มีที่ว่างเหมาะสำหรับฝึกเขียน มีคำสั่งสั้น ๆ รัดกุมเข้าใจง่าย นักเรียนได้ฝึกคิด สนุกสนาน เวลาที่ใช้เหมาะสม แบบฝึกมีหลาย รูปแบบ นักเรียนไม่เบื่อ ทำทหายความสามารถและผู้เรียนสามารถนำไปฝึกด้วยตนเองได้ ”

จินตนา ชูเชิด (2537 : 24) ได้สรุปลักษณะของแบบฝึกทักษะที่ดีไว้ว่า จะต้อง มีจุดมุ่งหมายที่แน่นอนว่า ต้องการฝึกทักษะด้านใด ใช้ภาษาให้เหมาะสมกับวัยของนักเรียน มีรูปแบบดึงดูดความสนใจของนักเรียนหลายรูปแบบ เพื่อให้เหมาะสมกับวัยของนักเรียน เรียงลำดับความยากง่าย ใช้เวลาในการฝึกเหมาะสมไม่นานจนเกินไป มีภาพน่าสนใจ ทำให้นักเรียนมีความตั้งใจที่จะฝึก

ประทีป แสงเปี่ยมสุข (2538 : 55 – 56) ได้เสนอลักษณะของแบบฝึกไว้ดังนี้

1. ประเภทเลือกตอบ

- 1.1 เลือกระบายสีพวกเดียวกัน
- 1.2 เลือกคำที่มีความหมายตรงกับข้อความ
- 1.3 เลือกตัวพ้องชนะใส่ในกลุ่มคำ
- 1.4 เลือกคำที่สะกดไม่ถูกต้อง
- 1.5 เลือกคำพวกเดียวกัน
- 1.6 ชี้เส้นได้คำพวกเดียวกัน

2. ประเภทเติมคำ

- 2.1 เติมพ้องชนะในคำที่กำหนดให้
- 2.2 เติมคำลงในข้อความที่กำหนดให้
- 2.3 เติมส่วนประกอบของคำให้เป็นคำที่มีความหมาย
- 2.4 เติมคำให้มีความหมายตรงกับภาพ
- 2.5 เติมอักษรในช่องว่างให้เป็นคำ ซึ่งตรงกับคำอ่านที่กำหนดให้

3. ประเภทสร้างคำ
 - 3.1 สร้างคำจากภาพ
 - 3.2 สร้างคำจากภาพและความหมายที่กำหนดให้
 - 3.3 สร้างคำโดยเรียงตัวอักษรที่กำหนดให้
 - 3.4 สร้างคำโดยกำหนดส่วนประกอบของคำบางส่วนให้
 - 3.5 นำคำมาประสมให้เกิดคำใหม่
 - 3.6 สร้างคำจากตัวอักษรที่สลับกันอยู่
 - 3.7 สร้างประโยคจากภาพ
4. ประเภทจับคู่
 - 4.1 จับคู่พยางค์ที่อ่านตรงกัน
 - 4.2 จับคู่คำกับข้อความที่มีความหมายตรงกัน
 - 4.3 จับคู่คำพวกเดียวกัน
5. ประเภทสร้างประโยค
 - 5.1 สร้างประโยคจากคำที่กำหนดให้
 - 5.2 เลือกคำเติมลงในประโยคให้ได้ใจความ
6. ประเภทของคำ
 - 6.1 เขียนคำอ่านจากคำที่กำหนดให้
 - 6.2 เขียนคำจากคำอ่านและความหมายที่กำหนดให้
 - 6.3 แก้อคำที่เขียนสะกดผิด
7. ประเภทแยกส่วนประกอบของคำ
8. ประเภทความหมายของคำ

แดคคานาย (Daccanay, F.R. & Donal, J. 1963 : 306) ได้แนะนำแบบฝึกสำหรับทักษะการเขียนไว้ดังนี้

1. แบบให้เขียนตามแบบ
2. แบบให้นักเรียนเลือกคำที่กำหนดมาให้เติมลงในช่องว่างให้เหมาะสม
3. แบบจับคู่โดยจับคู่ข้อความ 2 ข้อความให้เรียงเป็นเรื่องเดียวกัน
4. แบบสร้าง คือ ให้ประโยคแล้วนำคำในวงเล็บท้ายประโยคมาใส่ลงในตำแหน่งที่

ถูกต้องในประโยคเดิม

1. แบบให้สร้างเป็นประโยคจากคำที่กำหนดให้

มนตรี ภัคดิษฐ์ (2540 : 99 - 100) กล่าวว่า การสร้างแบบฝึกที่จะทำให้นักเรียน มีความคงทนในการเรียนรู้ได้ต้องมีองค์ประกอบ ต่อไปนี้

1. นักเรียนต้องได้ฝึกกระทำบ่อย ๆ
2. นักเรียนได้ลงมือกระทำเอง
3. เกิดความสนุกสนานในการทำแบบฝึก

จากลักษณะรูปแบบของแบบฝึกที่กล่าวมาข้างต้น จะเห็นได้ว่าแบบฝึกที่ดีควรมีหลาย ลักษณะและหลายรูปแบบ และต้องคำนึงถึงความเหมาะสมกับเนื้อหา โดยอาศัยจิตวิทยาและ กระบวนการเรียนรู้ของเด็กเป็นหลัก มีความน่าสนใจ ทำทาสความสามารถ เพื่อให้เกิด ประสิทธิภาพต่อนักเรียนและการใช้ภาษาให้มากที่สุด

ประโยชน์ของแบบฝึกทักษะ

แบบฝึกทักษะมีประโยชน์หลายด้านดังนี้

1. เป็นส่วนเพิ่มเติมเสริมหนังสือเรียน
2. ช่วยเสริมทักษะการใช้ภาษาให้ดีขึ้น แต่จะต้องอาศัยการส่งเสริมและความเอาใจใส่

จากครูผู้สอนด้วย

3. ช่วยในเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคล เพราะการทำให้นักเรียนทำแบบฝึกหัด ที่เหมาะสมกับความสามารถของตนจะช่วยให้เด็กประสบความสำเร็จ
4. แบบฝึกช่วยเสริมทักษะทางภาษาของตน
5. การให้นักเรียนทำแบบฝึกช่วยให้ครูมองเห็นจุดเด่นหรือจุดบกพร่องของนักเรียน ได้ชัดเจน ซึ่งจะช่วยให้ครูดำเนินการปรับปรุงแก้ไขปัญหานั้น ๆ ได้ทันที่

6. แบบฝึกทักษะที่จัดพิมพ์ไว้เรียบร้อยแล้ว จะช่วยให้ครูประหยัดแรงงาน และเวลา นักเรียนไม่ต้องเสียเวลาในการคัดลอกแบบฝึก ทำให้มีเวลาและโอกาสในการฝึกฝนมากขึ้น

สนอง คำศรี (2532 : 24) กล่าวว่า แบบฝึก เป็นสิ่งช่วยให้นักเรียนประสบผลสำเร็จ ในการเรียน ดังนั้น แบบฝึกจึงมีลักษณะที่ก่อให้เกิดความสนุกสนาน ความพอใจในการเรียน ให้กับนักเรียน

จรรยา ศรีพันธุบุตร (2533 : 62 - 63) กล่าวว่าแบบฝึกมีประโยชน์ต่อการเรียน วิชาภาษาไทยมาก ดังนี้

1. ทำให้นักเรียนได้ฝึกทักษะจากแบบฝึกหัดที่ครูสร้างขึ้นมาซึ่งตรงกับเนื้อหาที่ครู ทำการสอน

2. นักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้รับจากการเรียนการสอน มาทดสอบการเรียนรู้ของตนเองว่าเกิดการเรียนรู้หรือทักษะมากน้อยแค่ไหนในเรื่องที่เรียน

3. ใช้สำหรับประเมินผลการสอนเป็นรายบุคคล หลังจากได้ร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนแล้ว โดยผลงานจากแบบฝึกที่นำมาส่งครู ทำให้ทราบว่านักเรียนเข้าใจมากน้อยเพียงไร ใช้แบบฝึกทบทวนบทเรียนที่เรียนมาแล้ว

จันชัช มหาโพธิ์ (2535: 25) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกการเขียนสะกดคำไว้ว่า ช่วยในการฝึกหรือเสริมทักษะทางภาษา และการใช้ภาษาของผู้เรียน สามารถนำมาฝึกซ้ำทบทวนบทเรียน นอกจากนี้ผู้เรียนสามารถนำไปทบทวนด้วยตนเองได้ ทำให้จดจำเนื้อหาได้คงทน มีเจตคติที่ดีต่อทักษะภาษาไทยทำให้ผู้เรียนเรียนรู้คำศัพท์ ความหมายของคำศัพท์ได้กว้างขวางยิ่งขึ้น ยังสามารถนำมาทดสอบความรู้วัดผลการเรียนได้เป็นอย่างดี ทำให้ครูทราบปัญหาข้อบกพร่องของผู้เรียนได้ถูกจุด ผู้เรียนสามารถทราบความก้าวหน้าของตนเอง ครูประหยัดเวลา ค่าใช้จ่ายและลดภาระ

กรีน และเพ็คคี (Green and Walker. 1971 : 469) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกหัดไว้ดังนี้

1. แบบฝึกเป็นอุปกรณ์การสอนที่ลดภาระของครูได้มาก
2. ช่วยให้นักเรียนได้ฝึกฝนทักษะการใช้ภาษาให้ดีขึ้น
3. ช่วยในเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคล ทำให้ประสบผลสำเร็จในทางจิตใจ
4. ช่วยเสริมทักษะทางภาษาให้คงทน โดยมีการฝึกซ้ำหลาย ๆ ครั้ง
5. ช่วยเป็นเครื่องมือวัดผลการเรียนหลังจากเรียนบทเรียนแล้ว
6. ช่วยให้นักเรียนสามารถทบทวนได้ด้วยตนเอง
7. ช่วยให้ครูมองเห็นปัญหาต่าง ๆ ของนักเรียนได้ชัดเจนขึ้น
8. ช่วยให้นักเรียนฝึกฝนได้เต็มที่นอกเหนือจากที่เรียนในหนังสือเรียน
9. ช่วยประหยัดแรงงานและเวลาของครู
10. ช่วยให้ผู้เรียนเห็นความก้าวหน้าของตนเอง

เอมอร์ สวงวนดี (2547 : 30) ได้กล่าวถึงแบบฝึกทักษะ ดังนี้

1. ทำให้เข้าใจบทเรียนได้ดียิ่งขึ้น
2. ทำให้ครูทราบความเข้าใจของนักเรียนที่มีต่อบทเรียน
3. ครูได้แนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอน เพื่อช่วยให้นักเรียนได้เรียนตาม

ความสามารถของคน

4. ฝึกให้นักเรียนมีความเชื่อมั่น และสามารถประเมินผลตนเองได้
5. ฝึกให้นักเรียนทำงานด้วยตนเอง
6. ฝึกให้นักเรียนมีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย
7. คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล โดยเปิดโอกาสให้นักเรียน ได้ฝึกทักษะของตนเอง โดยไม่ต้องคำนึงถึงเวลาหรือความกดดันของคนอื่น
8. แบบฝึกช่วยเสริมทักษะทางภาษาคงทน ลักษณะการฝึกที่จะช่วยให้เกิดผลดังกล่าว ได้แก่ การฝึกทันทีหลังจากเรียนเนื้อหา ฝึกซ้ำ ๆ ในเรื่องที่เรียนและได้กล่าวถึง ลักษณะของแบบฝึกทักษะที่ดี

1. เป็นสิ่งที่นักเรียนเรียนมาแล้ว
2. เหมาะสมกับระดับวัย หรือความสามารถของนักเรียน
3. มีคำชี้แจงสั้น ๆ ที่ช่วยให้นักเรียนเข้าใจวิธีทำได้ง่าย
4. ใช้เวลาที่เหมาะสม คือ ไม่นานเกินไป
5. เป็นสิ่งที่น่าสนใจ และท้าทายให้นักเรียนแสดงความสามารถ
6. เปิดโอกาสให้นักเรียนเลือกทั้งแบบตอบอย่างจำกัด และตอบอย่างเสรี
7. มีคำสั่งหรือตัวอย่างแบบฝึกที่ไม่ยาวเกินไป และไม่ยากแก่การเข้าใจ
8. ควรมีหลายรูปแบบ มีความหมายแก่นักเรียน
9. ใช้หลักจิตวิทยา
10. ใช้สำนวนภาษาที่เข้าใจง่าย
11. ฝึกให้คิดได้เร็วและสนุกสนาน
12. ปลุกความสนใจหรือเร้าใจ
13. เหมาะสมกับวัยและความสามารถ
14. สามารถศึกษาค้นคว้าด้วยตัวเองได้

จากประโยชน์ของแบบฝึกที่กล่าวมาพอสรุปได้ว่า แบบฝึกมีความสำคัญและจำเป็นต่อการเรียนทักษะทางภาษามาก เพราะจะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจในบทเรียนได้ดีขึ้น สามารถจดจำเนื้อหาในบทเรียนและคำศัพท์ต่าง ๆ ได้คงทน ทำให้เกิดความสุขสนุกสนานในขณะที่เรียน ทราบความก้าวหน้าของตนเอง สามารถนำแบบฝึกมาทบทวนเนื้อหาเดิมด้วยตนเองได้ นำมาวัดผลการเรียนหลังจากเรียนแล้ว ตลอดจนสามารถทราบข้อบกพร่องของนักเรียนและนำไปปรับปรุงแก้ไขได้ทันที ซึ่งจะทำให้ครูประหยัดเวลา ค่าใช้จ่ายและลดภาระได้มาก นอกจากนี้ยังทำให้นักเรียนสามารถนำภาษาไปใช้สื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ การใช้แบบฝึกเพื่อฝึกทักษะ

บ่อย ๆ จะช่วยให้ผู้เรียนมีความชำนาญ มีความจำที่คงทน ครูผู้สอนสามารถวิเคราะห์จุดเด่นจุดด้อย เพื่อประโยชน์ในการซ่อมเสริม และพัฒนาผู้เรียนได้

ขั้นตอนการสร้างแบบฝึกทักษะ

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2536 : 145 - 146) กล่าวถึง ขั้นตอนการสร้างแบบฝึกทักษะดังนี้

1. ศึกษาปัญหาและความต้องการ โดยศึกษาจากการผ่านจุดประสงค์การเรียนรู้และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หากเป็นไปได้ควรศึกษาความต่อเนื่องของปัญหาในทุกระดับชั้น
2. วิเคราะห์เนื้อหาและทักษะที่เป็นปัญหา ออกเป็นเนื้อหาหรือทักษะย่อย ๆ เพื่อใช้ในการสร้างแบบทดสอบและบัตรฝึกหัด
3. พิจารณาวัตถุประสงค์ รูปแบบและขั้นตอนการใช้แบบฝึก เช่น จะนำแบบฝึกไปใช้อย่างไรแต่ละชุดจะประกอบด้วยอะไรบ้าง
4. สร้างแบบทดสอบ อาจมีแบบทดสอบเชิงสำรวจ แบบทดสอบเชิงวินิจฉัย ข้อบกพร่อง แบบทดสอบความก้าวหน้าเฉพาะเรื่อง เฉพาะตอน แบบทดสอบที่สร้างจะต้องสอดคล้องกับเนื้อหา หรือทักษะที่วิเคราะห์ไว้ในตอนที่ 2
5. สร้างบัตรฝึกหัดเพื่อใช้พัฒนาทักษะย่อยแต่ละทักษะในแต่ละบัตรจะมีคำถามให้นักเรียนตอบ การกำหนดรูปแบบ ขนาดของบัตร พิจารณาตามความเหมาะสม
 - 5.1 สร้างบัตรอ้างอิง เพื่อใช้อธิบายคำตอบหรือแนวทางการตอบแต่ละเรื่อง การสร้างบัตรอ้างอิงนี้อาจทำเพิ่มเติมเมื่อนำบัตรฝึกหัดไปทดลองใช้แล้ว
 - 5.2 สร้างแบบบันทึกความก้าวหน้า เพื่อใช้บันทึกผลการทดสอบหรือผลการเรียน โดยจัดทำเป็นตอน เป็นเรื่องเพื่อให้เห็นความก้าวหน้าเป็นระยะๆ สอดคล้องกับแบบทดสอบความก้าวหน้า
 - 5.3 นำแบบฝึกไปทดลองใช้ เพื่อหาข้อบกพร่องคุณภาพของแบบฝึกและคุณภาพของแบบทดสอบ
 - 5.4 ปรับปรุงแก้ไข
 - 5.5 รวบรวมเป็นชุดจัดทำคำชี้แจง คู่มือการใช้สารบัญเพื่อใช้ประโยชน์ต่อไป

หลักในการฝึกทักษะ

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2536 : 167) ได้ใช้หลัก ในการฝึกทักษะไว้ดังนี้

1. ก่อนการฝึก สอนให้ผู้เรียนเข้าใจเสียก่อน เพราะจะทำให้ผู้เรียนเข้าใจและทราบ

เหตุผลที่จะต้องฝึก การฝึกอย่างไม่เข้าใจความหมาย อาจไม่ทำให้เกิดทักษะ

2. การฝึกควรให้ผู้เรียนได้รับการฝึกตามขั้นตอนที่ถูกต้อง ภายใต้การแนะนำที่ดี ถ้าฝึกทักษะผิด ๆ จะทำให้เสียเวลาเป็นอย่างมากในการแก้ไข

3. ช่วงเวลาการฝึกสั้น ๆ บ่อย ๆ ด้วยแบบฝึกที่คัดเลือกแล้วเป็นอย่างดีจะมีประสิทธิภาพมากกว่าการฝึกช่วงยาว ๆ ซึ่งผู้เรียนจะเบื่อหน่ายไม่สนใจ

4. กิจกรรมการฝึกควรจะหลากหลาย นอกจากแบบฝึกต่าง ๆ อาจใช้เกม ปัญหาหรือกิจกรรมอื่น ๆ บ้าง

5. การฝึกอย่างมีความมุ่งหมาย จะเกิดประโยชน์มากถ้าผู้เรียนใช้ความคิดหาเหตุผลควบคู่ไปด้วย

หลักจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึกทักษะ

การสร้างแบบฝึกที่ดีนั้น สิ่งที่ผู้สร้างจำเป็นต้องคำนึงถึงคือ หลักจิตวิทยา เพื่อให้สอดคล้องกับความสนใจ จูงใจและความสามารถของเด็ก ตลอดจนความแตกต่างระหว่างบุคคล พัฒนาการของเด็ก ผู้ศึกษาจึงได้อาศัยหลักสำคัญตามทฤษฎีการเรียนรู้ทางจิตวิทยา

แบบฝึกหัดเป็นเครื่องมือสำคัญซึ่งครูจำเป็นต้องใช้ในการฝึกทักษะทางภาษาไทย ดังนั้นครูจึงต้องมีความรู้เกี่ยวกับการสร้างแบบฝึกหัดพอสมควร เพื่อที่จะสามารถสร้างแบบฝึกหัดที่ดีมีประสิทธิภาพสูงเหมาะกับระดับความสามารถของผู้เรียนมากที่สุด ในเรื่องนี้ได้มีนักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงหลักการสร้างแบบฝึกที่ดีไว้ในลักษณะต่างๆ กัน ดังนี้

แบบฝึกหัดนั้นมีประโยชน์อยู่หลายประการหากเรารู้จักใช้ก็จะเกิดประโยชน์มากยิ่งขึ้น ซึ่งเพดดี (Green - Walker. 1971 : 473 - 475) ได้ให้ข้อเสนอแนะในการใช้แบบฝึกไว้ดังนี้

1. ก่อนที่จะใช้แบบฝึกหัดในวิชาใดก็ตาม ครูต้องวางขอบเขตและวัตถุประสงค์ของการฝึกไว้ทุก ๆ ครั้ง

2. ก่อนที่จะตัดสินใจเลือกใช้แบบฝึก ครูควรจะได้พิจารณาความเหมาะสมทุก ๆ ด้านของแบบฝึก เช่น รูปเล่ม ภาษาที่ใช้ ความยากง่ายในภาษาที่เหมาะสมกับวัยของเด็ก ตลอดจนการใช้จิตวิทยาในการสร้างแบบฝึกหัด

3. ให้หลังจากเด็กส่งแบบฝึกหัดให้ครูตรวจครูควรตรวจสอบและส่งคืนให้เด็กทราบผลโดยเร็วที่สุด เพื่อให้เขาได้ทราบส่วนที่ถูกหรือผิดและแก้ไขได้ทันทั่วทั้งที่ แม้ว่าจะต้องอธิบายเพิ่มเติมหรือแก้ที่ผิดบ่อยครั้ง ครูก็ไม่ควรถือว่าเป็นการเสียเวลา

4. การจัดแบบฝึกหัดให้เด็กแต่ละครั้ง ครูจะต้องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลด้วย และให้เด็กมีทัศนคติที่ดีในการทำแบบฝึกหัดทุกครั้ง อย่ทำให้เด็กเข้าใจว่า การที่ตนต้องทำ

มากกว่าเพื่อนเพราะถูกครูลงโทษ หรือเพราะคนเรียนไม่รู้เรื่อง พยายามแนะให้เด็กเห็นว่าแบบฝึกหัดเป็นสิ่งที่จะช่วยส่งเสริมทักษะและประสบการณ์ให้แก่ตัวเอง

5. การที่จะให้เด็กมีทักษะอย่างมั่นคงและเพียงพอ นั้นขึ้นอยู่กับความหมั่นฝึกฝนอยู่บ่อย ๆ รวมไปถึงการเลือกใช้แบบฝึกหัดที่มีคุณภาพ เหมาะสมกับเด็กในระดับชั้นนั้น ๆ ด้วย จากแนวคิดเกี่ยวกับหลักจิตวิทยาเกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึกดังกล่าว พอสรุปแนวทางในการที่ครูจะนำไปสร้างแบบฝึกที่ดีสำหรับใช้กับนักเรียน ให้เหมาะสมกับวัยและวุฒิภาวะของนักเรียน โดยมีการสร้างแบบฝึกหลายรูปแบบ สร้างแรงจูงใจและมีการเสริมแรง ทำให้ผู้เรียนมีความสนใจ สนุกสนานและมีเจตคติที่ดีต่อการเรียน ซึ่งจะส่งผลให้การเรียนรู้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

แนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจ

ความหมายของความพึงพอใจ

ความพึงพอใจ (Satisfaction) เป็นทัศนคติที่เป็นนามธรรม ไม่สามารถมองเห็นเป็นรูปร่างได้ การที่เราจะทราบว่าทุกคนมีความพึงพอใจหรือไม่ สามารถสังเกตโดยการแสดงออกที่ค่อนข้างซับซ้อน จึงเป็นการยากที่จะวัดความพึงพอใจโดยตรง แต่สามารถวัดได้โดยทางอ้อม การวัดความคิดเห็นของบุคคลเหล่านั้น และการแสดงความคิดเห็นนั้นจะตรงกับความรู้สึกที่แท้จริง จึงสามารถวัดความพึงพอใจนั้นได้ พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 กล่าวไว้ว่า “พึง” เป็นคำช่วยกริยาอื่น หมายความว่า “ควร” เช่น พึงใจ หมายความว่าพอใจ ชอบใจ และคำว่า “พอ” หมายความว่า เท่าที่ต้องการ ควรแก่ความต้องการ เต็มเท่าที่ต้องการ เต็มความต้องการเมื่อนำคำสองคำมาผสมกัน “พึงพอใจ” หมายถึง ชอบใจ นอกจากนี้ยังมีนักวิชาการอื่น ๆ ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจดังนี้

วิรุฬ พรรณเทวี (2542 : 14) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกภายในจิตของมนุษย์ที่ไม่เหมือนกัน ขึ้นอยู่กับบุคคลว่าจะคาดหวังสิ่งหนึ่งสิ่งใดอย่างไร ถ้าคาดหวังหรือมีความตั้งใจมากและได้รับการตอบสนองด้วยดี จะมีความพึงพอใจมาก แต่ในทางตรงกันข้ามอาจผิดหวังหรือไม่พึงพอใจเป็นอย่างยิ่งเมื่อไม่ได้รับการตอบสนองตามที่คาดหวังไว้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสิ่งที่ตนตั้งใจว่าจะมีมากหรือน้อย

มณี โพธิเสน (2543 : 12) ได้ให้ความหมายเกี่ยวกับความพึงพอใจหมายถึงความรู้สึกยินดี เจตคติที่ดีต่อบุคคล เมื่อได้รับการตอบสนองความต้องการของคน ทำให้เกิดความรู้สึกที่ดีในสิ่งนั้น ๆ

รัตนา แสงแก่นเพชร (2543 : 8) ได้ให้ความหมายความพึงพอใจหมายถึง สภาพของสภาวะจิตที่ปราศจากความเครียด ทั้งนี้เพราะธรรมชาติของมนุษย์นั้นมีความต้องการถ้าความต้องการนั้นได้รับการตอบสนองทั้งหมดหรือบางส่วน ความเครียดจะน้อยลง ความพึงพอใจจะเกิดขึ้นและในทางกลับกัน ถ้าความต้องการนั้นไม่ได้รับการตอบสนอง ความเครียดและความไม่พึงพอใจจะเกิดขึ้น

วัชรารักษ์ กองมณี (2546 : 52) ได้ให้ความหมายความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลต่อสิ่งต่าง ๆ ในทางบวกและความรู้สึกที่เปลี่ยนแปลงได้เมื่อเวลาและสถานการณ์เปลี่ยนไป

กุนด์ลาซ และรีด (Gundlach & Reid. 1992 : 37-50) ได้ให้ความหมายความพึงพอใจ หมายถึง ความพึงพอใจของบุคคลจากการได้พบปะกับพฤติกรรมทำให้สิ่งต่าง ๆ เป็นระดับความพึงพอใจของบุคคลที่เกิดจากการได้รับสิ่งต่าง ๆ ว่าหลังจากได้รับสิ่งนั้นแล้วสามารถตอบสนองความต้องการหรือแก้ปัญหา รวมทั้งปัญหาและทำให้บุคคลเกิดความพึงพอใจมากขึ้นเพียงใด

สุลักษณ์ สุขแก้ว (2549 : 40) ได้ให้ความหมาย ความพึงพอใจว่า เป็นความรู้สึกภายในจิตใจของมนุษย์ซึ่งจะไม่เหมือนกัน ขึ้นอยู่กับบุคคลว่าจะคาดหมายกับสิ่งหนึ่งสิ่งใดอย่างไร ถ้าคาดหวังหรือมีความตั้งใจมากเมื่อได้รับการตอบสนองด้วยดีจะมีความพึงพอใจมาก แต่ในทางตรงกันข้ามอาจผิดหวังหรือไม่พอใจเป็นอย่างยิ่งเมื่อไม่ได้รับการตอบสนองตามที่คาดหวังไว้หรือได้รับน้อยกว่าที่คาดหวังไว้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสิ่งที่ตั้งใจไว้ว่าจะมีมากหรือน้อย ดังนั้น ความพึงพอใจในการเรียนรู้ หมายถึง ความรู้สึกพอใจที่มีต่อการได้ร่วมปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้จนบรรลุผลหรือเป้าหมายในการเรียนรู้

สรุปได้ว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกชื่นชอบหรือพอใจต่อการเรียนซึ่งเกิดจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และการฝึกทักษะ

ทฤษฎีความพึงพอใจ

มาสโลว์ (Maslow. 1970 : 66-70) นักจิตวิทยาชาวอังกฤษ ไว้เสนอทฤษฎีความต้องการตามลำดับโดยมีสาระสำคัญคือ มนุษย์จะมีความต้องการอยู่ตลอดเวลาไม่มีที่สิ้นสุดราบใดที่ยังมีชีวิตอยู่และความต้องการของคนจะมีลักษณะเป็นลำดับขั้นจากต่ำไปหาสูงตามลำดับ ความสำคัญโดยมนุษย์จะเกิดความต้องการในระดับต้นก่อน เมื่อความต้องการนั้นได้รับการตอบสนองจนเป็นที่พอใจแล้ว มนุษย์จะเกิดความต้องการในลำดับที่สูงขึ้นมา ซึ่งความต้องการของมนุษย์จะเป็นตัว

ผลักดันให้นักเรียนรู้ทำสิ่งต่าง ๆ ลงไปเพื่อให้ได้สิ่งที่ต้องการขึ้น มาสโลว์ (Maslow) ได้แบ่งความต้องการของมนุษย์ออกเป็น 5 ลำดับขั้นคือ

1. ความต้องการทางกายภาพ (Physiological Needs) หมายถึงความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์ที่มนุษย์ที่มนุษย์จะขาดไม่ได้ ได้แก่ ความต้องการด้านสรีระ ความต้องการด้านปัจจัย 4 ความต้องการทางเพศ เป็นต้น

2. ความต้องการความปลอดภัย (Safety Needs) หมายถึง ความมั่นคงปลอดภัยทั้งทางด้านร่างกาย และความมั่นคงทางเศรษฐกิจ ได้แก่ การได้รับความปลอดภัยจากสิ่งต่าง ๆ รอบด้าน

3. ความต้องการทางสังคม (Social Needs) เป็นความต้องการที่จะเข้าไปมีส่วนร่วมในสังคมและการยอมรับในสังคม ความเป็นมิตรและความรักจากเพื่อน

4. ความต้องการการยกย่องนับถือยอมรับ (Esteem Needs) หมายถึงความต้องการที่จะมีชื่อเสียงเกียรติยศ ได้รับการเคารพยกย่องในสังคม ต้องการให้ผู้อื่นยอมรับนับถือว่าเป็นคนมีคุณค่า ยอมรับในความรู้ ความสามารถ

5. ความต้องการที่จะประจักษ์ในตัวเอง (Self Actualization) หมายถึงความต้องการที่จะประสบความสำเร็จสมหวังในชีวิตที่อยากทำ อยากเป็นสิ่งที่ตนหวังไว้ ฝันไว้ ได้ทำอะไรตามที่ตนเองต้องการอยากทำ และมีความสุขกับสิ่งที่ตนเองต้องการทำ

จากทฤษฎีดังกล่าวสรุปได้ว่า ความพึงพอใจ เป็นความรู้สึกภายในจิตใจของมนุษย์ที่ไม่เหมือนกัน ขึ้นอยู่กับแต่ละบุคคลว่าตรงกับความต้องการหรือไม่อย่างไร ซึ่งความต้องการจะเกิดขึ้นได้ตลอดเวลา เมื่อนำมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้หากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตรงกับความต้องการของผู้เรียน ผู้เรียนก็จะเกิดความรู้สึก รัก ชื่นชอบ มีเจตคติที่ดีและมีความสุข

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

สุดใจ ศรีจามร (2539 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์การใช้แบบฝึกคำควบกล้ำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการฝึกออกเสียงคำควบกล้ำสามารถออกเสียงได้ถูกต้องสูงกว่าก่อนการฝึกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ปรีชา เผ่าเครื่อง (2540 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการสร้างแบบฝึกการอ่านคำควบกล้ำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผลปรากฏว่าแบบฝึกการอ่านคำควบกล้ำมีประสิทธิภาพ

82.36/88.20 สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 และคะแนนเฉลี่ยหลังการใช้แบบฝึกสูงกว่าก่อนการใช้แบบฝึก

สมพร หลิมตระกูล (2541 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการสร้างแบบฝึกออกเสียงคำควบกล้ำ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า การใช้แบบฝึกการออกเสียงคำควบกล้ำ ทำให้นักเรียนมีพัฒนาการออกเสียงควบกล้ำดีขึ้นหลังการฝึกแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ปทุม หนูมา (2541 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ความคงทนในการสะกดคำควบกล้ำ ร ล ว ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้หลักการเรียนเพื่อรู้แจ้ง มีผลสัมฤทธิ์ในการเขียนและมีความคงทนในการเขียนสะกดคำควบกล้ำ ร ล ว สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จารุวรรณ ทิมพะนิษฐ์ (2542 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความสามารถการอ่านออกเสียงที่ควบกล้ำด้วย ร ล ว วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่สอนโดยใช้เกมในการฝึกทักษะกับการสอนฝึกทักษะตามคู่มือครู กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสงเปลือยวิทยายน ภาคเรียนที่ 2 จำนวน 50 คน เครื่องมือคือ แผนการสอน แบบทดสอบความสามารถในการอ่านออกเสียงคำที่มี ร ล ว ควบกล้ำ ผลการวิจัยพบว่านักเรียนกลุ่มที่ได้รับการฝึกทักษะโดยใช้เกมมีความสามารถในการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ ร ล ว สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการฝึกทักษะโดยใช้กิจกรรมตามคู่มือครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อมรรัตน์ พิศุขาน (2542 : บทคัดย่อ) ได้ทำวิจัยเรื่องการพัฒนาแบบฝึกทักษะภาษาไทย ที่มีประสิทธิภาพ เรื่อง การสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแม่กน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยมีความมุ่งหมายเพื่อพัฒนาแบบฝึกทักษะภาษาไทยที่มีประสิทธิภาพเรื่องการสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแม่กน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 และเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การสะกดคำทางการเรียนรู้ของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2541 จำนวน 1 ห้องเรียน รวม 30 คน โรงเรียนบ้านบ่อใหญ่ กลุ่มโรงเรียนบ้านบ่อใหญ่ สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอบรบือ จังหวัดมหาสารคาม เครื่องมือที่ใช้คือแผนการสอน จำนวน 5 แผน แบบฝึกการสะกดคำ 5 ชุด และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผลการวิจัยพบว่าแบบฝึกทักษะภาษาไทยที่มีประสิทธิภาพ 86.04/83.11 ซึ่งสรุปว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ที่ตั้งไว้ นักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะภาษาไทย มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าคะแนนเฉลี่ย

ก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ฉัฐพงษ์ สวางศ์คู่ย์ (2542 : 13 - 40) ได้ทำวิจัยเรื่องการพัฒนาแบบฝึกทักษะที่มีประสิทธิภาพ เรื่องการสะกดคำยาก วิชาภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยมีความมุ่งหมายเพื่อพัฒนาแบบฝึกทักษะที่มีประสิทธิภาพเรื่องการสะกดคำยากวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และเพื่อเปรียบเทียบคะแนนความสามารถ ความคงทนในการเรียนรู้ และเจตคติต่อแบบฝึกทักษะการสะกดคำยากระหว่างการใช้แบบฝึกทักษะที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นและแบบฝึกทักษะตามคู่มือครู ผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่เรียนจากแบบฝึกทักษะการสะกดคำยากที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและที่เรียนจากแบบฝึกทักษะตามคู่มือครู มีคะแนนความสามารถในการสะกดคำยากหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนที่เรียนจากแบบฝึกทักษะการสะกดคำยากที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีคะแนนความสามารถในการสะกดคำยาก ความคงทนในการเรียนรู้และเจตคติต่อแบบฝึกทักษะการสะกดคำยากสูงกว่านักเรียนที่เรียนจากแบบฝึกทักษะตามคู่มือครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เพ็ญจา สุริยกานต์ (2544 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการใช้นิทานอีสปเป็นสื่อพัฒนาออกเสียงควบกล้ำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่าชุดฝึกการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำโดยใช้นิทานมีประสิทธิภาพ 80.69/85.60 ผลสัมฤทธิ์การอ่านออกเสียงคำควบกล้ำของนักเรียนเพิ่มขึ้นจากก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนมีความสนใจต่อการฝึกโดยใช้นิทานอีสป เป็นสื่อในระดับมาก

นิภาพร วงษ์ศิลา (2545 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาค้นคว้าเรื่องการพัฒนาแบบฝึกทักษะการสะกดคำยากวิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มตัวอย่างได้แก่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 30 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2544 กลุ่มโรงเรียนศรีมงคล สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอเมืองมุกดาหาร เครื่องมือที่ใช้ได้แก่แบบฝึกทักษะการสะกดคำยาก แบบทดสอบท้ายแบบฝึกทักษะและแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผลการศึกษาพบว่า แบบฝึกทักษะที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 89.17/83.89 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ และค่าดัชนีประสิทธิผลของแบบฝึกทักษะมีค่าเท่ากับ 0.68 ซึ่งหมายความว่า นักเรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียนเพิ่มขึ้นร้อยละ 68

พินิจ จันทรชัย (2546 : 153 - 162) ได้ทำการวิจัยเรื่องการสร้างหนังสือและแบบฝึกทักษะประกอบการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เรื่องบุญพระเวทร้อยเอ็ด ผลการวิจัยพบว่า หนังสือประกอบการเรียนภาษาไทย เรื่องบุญพระเวทร้อยเอ็ดมีคุณภาพอยู่ในระดับดี แผนการเรียนรู้อาษาไทยเรื่อง

บุญชะเหวดร้อยเอ็ด มีประสิทธิภาพ 83.36/81.17 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้แบบฝึกทักษะประกอบการเรียนภาษาไทยมีคุณภาพอยู่ในระดับดีมาก ค่าดัชนีประสิทธิผลของการเรียนรู้ร้อยละ 56.98 นักเรียนที่เรียนด้วยหนังสือและแบบฝึกทักษะประกอบการเรียนภาษาไทยเรื่องบุญชะเหวดร้อยเอ็ด มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเพิ่มขึ้นจากก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ด้วยหนังสือและแบบฝึกทักษะประกอบการเรียนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาเรื่องบุญชะเหวดร้อยเอ็ดอยู่ในระดับมาก

สัมพันธ์ เอกรักษา (2546 : 126 – 137) ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ภาษาไทยด้วยหนังสือ เรื่องบ่อพันขัน ประกอบการสอนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยปรากฏว่า หนังสือและแบบฝึกทักษะประกอบการสอนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา เรื่องบ่อพันขัน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 83.87/86.56 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ นักเรียนที่เรียนด้วยการสอนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาเรื่องบ่อพันขัน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยการสอบถามคู่มือครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นอกจากนี้ นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาเรื่องบ่อพันขัน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 อยู่ในระดับมากที่สุด

คมขำ แสนกล้า (2547 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนาแผนการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 จำนวน 20 คน เครื่องมือคือแผนการเรียนรู้แบบฝึกทักษะและแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะมีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านและการเขียนเพิ่มขึ้นจากก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ฉลาด สมพงษ์ (2547 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาค้นคว้าเรื่อง การสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาขาราชวิทยาลัย อำเภอกันทรลักษ์ จังหวัดศรีสะเกษ สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ มีความมุ่งหมายเพื่อ สร้างแบบฝึกทักษะการเขียนให้มีประสิทธิภาพ 80/80 เรื่องการเขียนบันทึกการประชุม การเขียนตามแบบฟอร์ม การเขียนประกาศการเขียนเรียงความ การเขียนจดหมายเชิงธุรกิจ และเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเขียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาขาราชวิทยาลัย จำนวน 40 คน ซึ่งมีผลการศึกษาพบว่า

แบบฝึกทักษะการเขียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 88.64/87.37 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด นักเรียนที่เรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน เพิ่มขึ้นจากก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

มาลินี ระถิ (2547 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาหนังสือเรียนและแบบฝึกทักษะประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 2 เรื่องของดีเมืองมหาสารคาม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า หนังสือประกอบการเรียนรู้ เรื่องของดีเมืองมหาสารคามมีคุณภาพอยู่ในระดับดีมาก แบบฝึกทักษะมีคุณภาพอยู่ในระดับดีมาก แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา เรื่องของดีเมืองมหาสารคาม มีประสิทธิภาพเท่ากับ 86.41/80.32 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้มีดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.7046 หมายถึง นักเรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียนรู้คิดเป็นร้อยละ 70.46 นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเพิ่มขึ้นจากก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ มีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ภาษา อยู่ในระดับมาก

จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึกและการฝึกทักษะต่าง ๆ สรุปได้ว่าการพัฒนาแบบฝึกหรือแบบฝึกทักษะให้สอดคล้องกับเนื้อหาที่ต้องการจะเรียนรู้มีส่วนช่วยส่งเสริมและพัฒนาการเรียนของนักเรียน ได้ดีขึ้น เพราะทักษะการอ่านและการเขียนเป็นทักษะพื้นฐานที่ผู้เรียนต้องมีเพื่อพัฒนาไปสู่ทักษะอื่น ๆ ซึ่งแบบฝึกก็เป็นอีกวิธีหนึ่งในการแก้ปัญหาเรื่องการอ่านและการเขียนของนักเรียน ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงมีความสนใจสนใจที่จะสร้างแบบฝึกเพื่อพัฒนาการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เพื่อฝึกฝนทักษะด้านการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำให้ถูกต้องต่อไป

งานวิจัยต่างประเทศ

แอบบอตต์ (Abbott. 1998 : 1899 - A) ได้ทำการวิจัยระดับปริญญาเอกในปี ค.ศ. 1998 เกี่ยวกับเรื่อง ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านของนักเรียนระดับกลางที่ประสบปัญหาการอ่านช้าโดยใช้วิธีการท่องจำความหมายของคำกับการฝึกวิเคราะห์โครงสร้างของคำ การวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อศึกษาขั้นตอนและวิธีการที่ใช้ในการอ่าน การอ่านที่ใช้ในการท่องจำความหมาย สมมติฐานในการทดลอง คือ การใช้วิธีอ่านทั้งสองแบบจะช่วยให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ในการรู้ความหมายคำศัพท์ที่ได้อ่านเร็วและได้มากกว่าการเรียนแบบท่องจำความหมายคำศัพท์ที่ได้อ่านเร็วและได้มากกว่าการเรียนแบบท่องจำความหมายอย่างเดียว กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ได้แก่นักเรียนเกรด 4 - 7 ที่มีความสามารถในการอ่านต่ำจำนวน 20 คน ได้มาโดยการสุ่มแล้วแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มวิเคราะห์โครงสร้างของคำกับกลุ่มท่องจำ ความหมายของคำ เครื่องมือ

ที่ใช้ ในการทดลองคือ สื่อการเรียนแบบผสม เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล คือแบบทดสอบ วัดผลสัมฤทธิ์ด้านความเข้าใจและการอ่านออกเสียงเร็ว โดยนักเรียนแต่ละคนของทั้งสองกลุ่ม จะได้รับข้อดกลงเบื้องต้นของการใช้สื่อประสม ซึ่งประกอบด้วยตัวอักษรสำหรับใช้ฝึก แบบทดสอบวัดความเข้าใจและบทอ่าน ออกเสียงอย่างรวดเร็ว ขั้นตอนการทดลองคือ ในชุดการสอน แต่ละชุดผลการทดลองพบว่า นักเรียนกลุ่มทดลองทั้งสองกลุ่ม ได้มีการปรับปรุงแก้ไขผลการเรียน ได้ดีขึ้นตลอดเวลา กล่าวโดยสรุปว่านักเรียนที่ได้ทดลองเป็นระยะเวลา 4 เดือนนี้ทำให้ได้ปรับตัว ให้ดีขึ้นเหมือนใช้เวลาเฉลี่ย 13.5 เดือน นอกจากนี้ แม้จะ ไม่มีผลกระทบเกิดขึ้นเป็นกรณีพิเศษ ในการทดลองครั้งนี้ก็ตาม แต่จากการวิเคราะห์จากแต่ละคนที่ร่วมทดลองพบว่ากลุ่มที่ใช้ การวิเคราะห์โครงสร้างคำมีผลการเรียนที่ดีขึ้น

แอตคินสัน (Atkinson, 2001 : 496 - A) ได้ศึกษาการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรการเรียน หรือวิธีการสอน ไปใช้ในการสอนอ่านและเขียนสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 - 6 โดยการวิเคราะห์จากประวัติการสอน การคิด และผลสะท้อนกลับของการเปลี่ยนแปลงของครู ประจำการ 12 คน และวิเคราะห์การตอบสนองของครูในช่วงปลายทศวรรษที่ 70 ถึงปลาย ทศวรรษที่ 80 ถึงกลางทศวรรษที่ 90 และจากการสัมภาษณ์ครู ผลการศึกษาพบว่าครูเห็นคุณค่า ในการปฏิบัติจริงมากกว่าการใช้ทฤษฎี เมื่อทำการสอนอ่านและเขียน ครูเห็นคุณค่าของความรู้ ที่เกิดจากการปฏิบัติการสอนจริงประสบการณ์ที่ต่างกันมีอิทธิพลมากที่สุดในการปฏิรูปการสอน ครูมีความเชื่อเกี่ยวกับการสอนอ่านและเขียน เกี่ยวกับความรู้ในปัจจุบัน โดยมีการสรุปหลักการ และนำมาใช้ ครูยังไม่สามารถบรรยายการเปลี่ยนแปลงทฤษฎีการสอนภาษา ความสามารถในการอ่านออกเสียงได้ ซึ่งไม่สามารถนำมาเชื่อมโยงกับการสอนอ่านและเขียน ส่วนใหญ่ บรรยายเฉพาะการเปลี่ยนรูปแบบการสอนเท่านั้น ครูมีการเปลี่ยนแปลงเฉพาะในส่วนตัวตนเอง มีความสามารถในการปฏิบัติได้ และคิดว่าสิ่งที่นำไปประสบความสำเร็จในระดับหนึ่ง ครูใช้ ประสบการณ์เกิดเป็นแหล่งนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงแนวความคิดและการสอน โดยมีบางส่วน อาศัยความร่วมมือจากเพื่อนครูและนักเรียน

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึกและการฝึกทักษะของต่างประเทศ สรุปได้ว่าการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและการสร้างสื่อการเรียนการสอนมีส่วนช่วยให้เด็กได้ เรียนรู้เป็นอย่างมาก พฤติกรรมการสอนของครูก็มีส่วนเกี่ยวข้องในการเรียนรู้ด้วย แบบฝึกทักษะ เป็นอีกเรื่องหนึ่งที่ช่วยให้นักเรียนเรียนรู้ได้มากยิ่งขึ้น

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีขั้นตอนการดำเนินงานดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. ขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2550 กลุ่มโรงเรียนโนนเจริญ อำเภอบ้านกรวด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุขมนตรี เขต 2 ประกอบด้วย โรงเรียนชุมชนบ้านโนนเจริญ จำนวน 3 ห้องเรียน มีนักเรียนจำนวน 52 คน โรงเรียนนิคมสร้างตนเอง 9 จำนวน 1 ห้องเรียน มีนักเรียนจำนวน 23 คน โรงเรียนบ้านหนองแวง จำนวน 1 ห้องเรียน มีนักเรียนจำนวน 7 คน และโรงเรียนบ้านถนนโคกใหญ่ จำนวน 1 ห้องเรียน มีนักเรียนจำนวน 24 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2550 โรงเรียนบ้านถนนโคกใหญ่ อำเภอบ้านกรวด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุขมนตรี เขต 2 จำนวน 1 ห้องเรียน มีนักเรียนจำนวน 24 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เนื่องจากผู้วิจัยเป็นผู้สอนประจำชั้น

2. ระยะเวลาในการวิจัยทำการทดลองในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2550 โดยใช้เวลาทดลอง 12 ชั่วโมง ไม่รวมทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

3. เนื้อหาที่นำมาสร้างแบบฝึกเพื่อใช้ในการวิจัย

เนื้อหาที่ใช้ได้แก่ คำควบกล้ำแท้จำนวน 45 คำ คำควบกล้ำไม่แท้จำนวน 15 คำ

จากหนังสือเรียนชุดภาษาเพื่อชีวิต กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชุดภาษาพาที และวรรณคดี
ตำนาน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย มีดังนี้

1. แบบฝึกทักษะ การอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำ จำนวน 4 ชุด
แต่ละชุดมี 9 กิจกรรม แบบฝึกทักษะแต่ละชุดประกอบด้วยกิจกรรมดังต่อไปนี้
 - 1.1 ประสมคำจากภาพ
 - 1.2 เติมอักษรที่หายไปให้ได้คำที่สมบูรณ์
 - 1.3 โยงคำให้ตรงกับความหมายของคำ
 - 1.4 เขียนสะกดคำจากคำอ่าน
 - 1.5 ตำรวจคำถูกผิดและแก้ไขให้ถูกต้อง
 - 1.6 เติมความหมายของคำ
 - 1.7 เรียงอักษรให้เป็นคำที่มีความหมาย
 - 1.8 แฉ่งประโยคจากคำที่กำหนดให้ ให้สมบูรณ์
 - 1.9 อ่านออกเสียงคำควบกล้ำที่กำหนดให้
2. แผนการจัดการเรียนรู้ประกอบการใช้แบบฝึกทักษะ การอ่านและการเขียนสะกด
คำควบกล้ำ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่
3 จำนวน 12 แผน ใช้สอนแผนละ 1 ชั่วโมง ซึ่งมีลักษณะและส่วนประกอบของแต่ละแผน
การจัดการเรียนรู้ดังนี้

- 2.1 มาตรฐานการเรียนรู้
- 2.2 สาระการเรียนรู้
- 2.3 ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง
- 2.4 เนื้อหาสาระ
- 2.5 กิจกรรมการเรียนรู้
- 2.6 สื่อและแหล่งเรียนรู้
- 2.7 การวัดและประเมินผล
- 2.8 ข้อเสนอแนะของหัวหน้าสถานศึกษาหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย
- 2.9 บันทึกผลหลังสอน แบ่งเป็น 4 ข้อ ดังนี้

2.9.1 ผลการสอน

2.9.2 ปัญหา/อุปสรรค

2.9.3 ข้อเสนอแนะ / แนวทางแก้ไข

2.9.4 ภาคผนวก

3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การอ่านและเขียนสะกดคำควบกล้ำ
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ

4. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนต่อแบบฝึกทักษะการอ่านและเขียน
สะกดคำควบกล้ำ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) แบ่งระดับความพึงพอใจ
เป็น 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด จำนวน 1 ชุด รวม 20 ข้อ

ขั้นตอนการสร้างและการหาคุณภาพของเครื่องมือ

1. การสร้างแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้าง ดังนี้

1.1 ศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้
ภาษาไทยเกี่ยวกับหลักการ จุดมุ่งหมาย โครงสร้าง การวัดผลประเมินผล (กระทรวงศึกษาธิการ.
2544 : 1-34)

1.2 วิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้จากหนังสือเรียนตลอดจนการจัดกิจกรรม
การเรียนรู้ (กรมวิชาการ. 2546 : 54-85)

1.3 ศึกษาวิธีการสร้างแบบฝึกจากเอกสาร หนังสือ งานวิจัยของบุคคลอื่น
ที่เกี่ยวข้อง

1.4. สร้างแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำแยกเป็นแบบฝึก
ทักษะ 4 ชุด แต่ละชุดมี 9 กิจกรรม แบบฝึกแต่ละชุดมีค่า 15 คาโนแบบฝึกทักษะแต่ละชุดมีค่าจำ
กันบ้าง จากงานวิจัยของเอมอร์ พิพัฒนสุข (2534 : 39 - 40) และมะลิ อาจวิชัย (2539 : 35)
แบบฝึกที่มีประสิทธิภาพต้องมีจำนวนไม่มาก รายละเอียดแต่ละแบบฝึก ดังนี้

1.4.1 แบบฝึกทักษะชุดที่ 1 คำควบกล้ำแท้

1.4.2 แบบฝึกทักษะชุดที่ 2 คำควบกล้ำแท้

1.4.3 แบบฝึกทักษะชุดที่ 3 คำควบกล้ำแท้

1.4.4 แบบฝึกทักษะชุดที่ 4 คำควบกล้ำไม่แท้

1.5. นำแบบฝึกทักษะที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและนำไปปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ

1.6. นำแบบฝึกทักษะที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ ทั้งด้านเนื้อหา สื่อการเรียนรู้ และการวัดผลและประเมินผล ตรวจสอบพิจารณาความถูกต้องและประเมินผลจากแบบประเมินความสอดคล้องเหมาะสมของแบบฝึกทักษะที่มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามวิธีของ ลิเคอร์ท (Likert) ซึ่งมี 5 ระดับ คือ เหมาะสมมากที่สุด เหมาะสมมาก เหมาะสมปานกลาง เหมาะสมน้อย และเหมาะสมน้อยที่สุด (บุญชม ศรีสะอาด, 2533 : 99 – 100) ดังนี้

คะแนน 5 หมายถึง มีความถูกต้องเหมาะสมในระดับมากที่สุด

คะแนน 4 หมายถึง มีความถูกต้องเหมาะสมในระดับมาก

คะแนน 3 หมายถึง มีความถูกต้องเหมาะสมในระดับปานกลาง

คะแนน 2 หมายถึง มีความเหมาะสมในระดับน้อย

คะแนน 1 หมายถึง มีความถูกต้องเหมาะสมในระดับน้อยที่สุด

กำหนดเกณฑ์การตัดสินผลการประเมิน ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	แปลความหมาย
4.50 – 5.00	เหมาะสมมากที่สุด
3.50 – 4.49	เหมาะสมมาก
2.50 – 3.49	เหมาะสมปานกลาง
1.50 – 2.49	เหมาะสมน้อย
1.00 – 1.49	เหมาะสมน้อยที่สุด

ซึ่งผู้เชี่ยวชาญประกอบด้วย

1.6.1 นางดวงป่าน สวงรัมย์ ศึกษานิเทศก์ วิทยฐานะ ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2

1.6.2 นางชลนิชา เกศนพคุณวงศ์ ครูวิทยฐานะ ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนอนุบาลบ้านกรวด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2

1.6.3 นางสาวสุนันท์ ปิณฑุพา ครู วิทยฐานะครู ชำนาญการ โรงเรียนอนุบาลบ้านกรวด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2

7. นำแบบประเมินแบบฝึกทักษะที่ผู้เชี่ยวชาญประเมินหาค่าเฉลี่ยโดยยึดเกณฑ์คะแนนเฉลี่ย 3.50 เป็นเกณฑ์ที่ตัดสิน

8. ปรับปรุงแบบฝึกทักษะตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

9. นำแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขแล้วทดลองใช้ โดยดำเนินการทดลองดังนี้

9.1 ทดลองครั้งที่ 1 แบบหนึ่งต่อหนึ่ง ทดลองกับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2550 โรงเรียนชุมชนบ้านโนนเจริญ จำนวน 3 คน คือ เก่ง ปานกลาง อ่อน เพื่อตรวจเวลาในการทำกิจกรรม และความเข้าใจในเนื้อหาของนักเรียน

9.2 ทดลองครั้งที่ 2 แบบกลุ่มย่อย โดยทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2550 โรงเรียนชุมชนบ้านโนนเจริญ จำนวน 9 คน ที่ไม่ซ้ำกับคนเดิม เพื่อหาความเหมาะสมของเวลาในการทำกิจกรรมภาษาที่ใช้ความเหมาะสมของเนื้อหาเกี่ยวกับวัยของผู้เรียนแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสม

9.3 ทดลองครั้งที่ 3 แบบภาคสนาม โดยทดลองกับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนชุมชนบ้านโนนเจริญ จำนวน 22 คน แล้วหาประสิทธิภาพของแบบฝึก ได้ประสิทธิภาพ 89.36/86.47

10. ปรับปรุงแก้ไขแบบฝึกทักษะ แล้วนำเสนอต่ออาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องแล้วนำไปแก้ไขตามคำแนะนำ

11. นำแบบฝึกทักษะที่แก้ไขเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญชุดเดิมตรวจสอบความถูกต้องอีกครั้ง

12. นำแบบฝึกทักษะที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปจัดพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปเก็บรวบรวมข้อมูลกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 โรงเรียนบ้านถนนโคกใหญ่ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 จำนวน 24 คน แล้วนำคะแนนที่ได้ไปหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำ

2. การสร้าง แผนการจัดการเรียนรู้ การอ่านและเขียนสะกดคำควบกล้ำ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

มีขั้นตอนการสร้างดังต่อไปนี้

2.1 ศึกษาหลักการ จุดหมายของหลักสูตร โครงสร้างเวลาเรียน การวัดผลประเมินผล กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ช่วงชั้นที่ 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

2.2 วิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้และสาระการเรียนรู้รายปี ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

2.3 ศึกษาหลักการเกี่ยวกับการอ่านและเขียนสะกดคำควบกล้ำ

2.4 ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและวิธีสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

2.5 สร้างแผนการเรียนรู้ตามการวิเคราะห์หลักสูตรและเน้นการใช้วิธีการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ จำนวน 12 แผน รวม 12 ชั่วโมง

2.6 นำแผนการจัดการเรียนรู้เสนอต่ออาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและนำไปปรับปรุงแก้ไข

2.7 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญชุดเดิมตรวจสอบทั้งด้านเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อปรับปรุงแก้ไข

2.8 นำแผนการจัดการเรียนรู้ไปทดลองสอนกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนชุมชนบ้านโนนเจริญ อำเภอบ้านกรวด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 เพื่อหาข้อบกพร่องเกี่ยวกับการพิมพ์อักษร ขั้นตอนการจัดกิจกรรม และเวลาที่ใช้ในการเรียนรู้

2.9 ปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้ ก่อนที่จะนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

2.10 จัดพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์

3. การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์

การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ การอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

3.1 ศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และเอกสารประกอบการใช้หลักสูตรต่าง ๆ ได้แก่ คู่มือครู หนังสือแบบเรียน หนังสือแบบฝึกหัด แนวการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เอกสารประกอบการวัดและประเมินผลในชั้นเรียน เครื่องมือวัดจุดประสงค์การเรียนรู้และเอกสารเกี่ยวกับการวัดและประเมินผล

3.2 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบทดสอบ เครื่องมือที่ใช้วัดและประเมินผลแบบต่าง ๆ ในการอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำ เทคนิคการเขียนข้อสอบและศึกษาการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์แบบอิงเกณฑ์จากหนังสือการวิจัยเบื้องต้น

ของบุญชม ศรีสะอาด (2543 : 50-63)

3.3 วิเคราะห์แผนการเรียนรู้และผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง เนื้อหาและทำตารางกำหนดลักษณะข้อสอบ

3.4 สร้างแบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 แบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ โดยให้ครอบคลุมเนื้อหาตามผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

3.5 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญชุดเดิมตรวจ พิจารณาความถูกต้องเหมาะสมและเพื่อประเมินความสอดคล้องระหว่างแบบทดสอบกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง โดยวิธีของ โรวินELLI (Rovinelli) และแฮมเบลตัน (Hambletan) ซึ่งมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้ (สมนึก ภัททิยธนี. 2537 : 167)

ให้คะแนน +1 เมื่อแน่ใจว่าข้อทดสอบนั้นวัดตามจุดประสงค์

ให้คะแนน 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อทดสอบนั้นวัดตามจุดประสงค์

ให้คะแนน -1 เมื่อแน่ใจว่าข้อทดสอบนั้น วัดไม่ตรงตามจุดประสงค์

วิเคราะห์ข้อมูลหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามของแบบทดสอบกับจุดประสงค์ โดยเลือกข้อทดสอบที่มีค่า ดัชนีความสอดคล้อง IOC ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป เป็นข้อทดสอบที่อยู่ในเกณฑ์ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาที่ใช้ได้

3.6 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการแก้ไขแล้วไปตรวจสอบหาค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนก ขึ้นไปเป็นรายชื่อโดยใช้เทคนิคร้อยละ 25 โดยนำไปทดสอบกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านถนนโคกใหญ่ จำนวน 10 คน

3.7 นำกระดาษคำตอบของนักเรียนมาตรวจให้คะแนน โดยตอบถูกให้ 1 คะแนน ตอบผิดหรือไม่ชัดเจนหรือไม่ตอบให้ 0 คะแนน

3.8 นำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าความยากง่ายโดยใช้สูตร (p) (บุญชม ศรีสะอาด. 2535 : 81) และค่าอำนาจจำแนก (B) ของแบบทดสอบเป็นรายชื่อ โดยใช้วิธีของ เบรนนัน Brennan (บุญชม ศรีสะอาด. 2535 : 87) แล้วคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าความยากง่าย (p) ระหว่าง 0.20 – 0.80 และค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ 0.20 – 1.00 ไว้จำนวน 30 ข้อ

3.9 นำแบบทดสอบที่คัดเลือกแล้วมาวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่น ของแบบทดสอบทั้งฉบับ โดยวิธีของ โลเวท Lovett (บุญชม ศรีสะอาด. 2535 : 93) มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.84

3.10 จัดพิมพ์และทำสำเนาข้อสอบที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพแล้วเพื่อใช้เป็นข้อสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

4. การสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน

การสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำ ผู้วิจัยได้สร้างตามขั้นตอนดังนี้

4.1 ศึกษาหลักการและทฤษฎีเกี่ยวกับการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ

4.2 กำหนดกรอบและแบบสอบถามในการสอบถามความพึงพอใจนักเรียนต่อแบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนสะกดคำควบกล้ำ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

4.3 สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ ตามขั้นตอนโดยใช้เกณฑ์การให้คะแนนดังต่อไปนี้

มากที่สุด	ตรวจให้	5 คะแนน
มาก	ตรวจให้	4 คะแนน
ปานกลาง	ตรวจให้	3 คะแนน
น้อย	ตรวจให้	2 คะแนน
น้อยที่สุด	ตรวจให้	1 คะแนน

โดยมีเกณฑ์การแปลความหมายค่าเฉลี่ย ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	4.51 – 5.00	แปลความว่า	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ย	3.51 – 4.50	แปลความว่า	มาก
ค่าเฉลี่ย	2.51 – 3.50	แปลความว่า	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ย	1.51 – 2.50	แปลความว่า	น้อย
ค่าเฉลี่ย	1.51 – 1.50	แปลความว่า	น้อยที่สุด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ก่อนทำการทดลอง ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบก่อนเรียน (Pretest) ซึ่งใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ จำนวน 30 ข้อ กับกลุ่มตัวอย่าง คือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านถนนโคกใหญ่ อำเภอบ้านกรวด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาวีรัมย์ เขต 2

2. การดำเนินการสอน ผู้วิจัยได้ดำเนินการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญประกอบแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำ จำนวน 12 แผน ใช้เวลา 12 ชั่วโมง

3. หลังสิ้นสุดการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 12 แผนแล้ว ผู้วิจัยได้ทดสอบหลังเรียน (Posttest) โดยใช้แบบทดสอบชุดเดิมที่เคยใช้ทดสอบก่อนเรียนโดยสลับตัวเลือกนำผลการตรวจให้คะแนนไปวิเคราะห์ข้อมูล
4. สอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำ โดยใช้แบบสอบถามความพึงพอใจ

รูปแบบการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้แบบแผนการทดลองแบบ One Group Pre-test Post-test Design (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2538 : 249) เป็นการทดลองกับกลุ่มตัวอย่างกลุ่มเดียวแต่มีการวัดผลก่อนเรียนและหลังเรียน ดังแสดงในตาราง 1

ตาราง 1 แบบแผนการทดลองแบบ One Group Pre-test Post-test Design

กลุ่ม	Pre-test	Treatment	Post-test
กลุ่มทดลอง	T ₁	X	T ₂

สัญลักษณ์ที่ใช้ในแบบแผนการทดลอง

T ₁	แทน	สอบก่อนทดลอง (Pretest)
X	แทน	การทดลองโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
T ₂	แทน	สอบหลังทดลอง (Posttest)

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป ดังนี้

1. หาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนสะกดคำควบกล้ำโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80 / 80 (ไชยยศ เรืองสุวรรณ. 2533 :129 – 140)

80 ตัวแรก หมายถึง ร้อยละ 80 ของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนทุกคนที่ได้จากคะแนนการทำกิจกรรมแบบฝึกทักษะ การอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งเป็นประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1)

80 ตัวหลัง หมายถึง ร้อยละ 80 ของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนทุกคนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ประกอบแบบฝึกทักษะ การอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ได้ถูกต้อง ซึ่งเป็นประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2)

2. เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้สูตรค่าคะแนน t ที่ (Dependent Samples t - test)

3. ทดสอบความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำ กับเกณฑ์ที่กำหนด

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน

1.1 การหาค่าร้อยละ ใช้สูตร (บุญชม ศรีสะอาด. 2535 : 101)

$$P = \frac{f}{N} \times 100$$

เมื่อ	P	แทน ร้อยละ
	f	แทน ความถี่หรือจำนวนที่ต้องการแปลงให้เป็นร้อยละ
	N	แทน จำนวนความถี่ทั้งหมด หรือจำนวนทั้งหมด

1.2 ค่าเฉลี่ย (Mean) ของคะแนนใช้สูตร (บุญชม ศรีสะอาด. 2535 : 103)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ	\bar{X}	แทน ค่าเฉลี่ย
	$\sum X$	แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดในกลุ่ม
	N	แทน จำนวนคะแนนในกลุ่ม

1.2 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ใช้สูตร
(บุญชม ศรีสะอาด. 2535 : 103)

$$S.D. = \sqrt{\frac{N \sum x^2 - (\sum x)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ	S.D.	แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	N	แทน จำนวนคะแนนในกลุ่ม
	$\sum X$	แทน ผลรวมคะแนนแต่ละตัว
	$\sum X^2$	แทน ผลรวมคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง

2. การหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำ ตามเกณฑ์ 80 / 80 ใช้สูตร (ไชยงค์ พรหมวงศ์. 2537 : 916)

$$E_1 = \frac{\sum X_1}{A_1} \times 100$$

เมื่อ	E_1	แทน ประสิทธิภาพของกระบวนการเรียนการสอน
	$\sum X_1$	แทน คะแนนรวมของกิจกรรมในแต่ละแบบฝึก
	A_1	แทน คะแนนรวมของคะแนนเต็มในแต่ละชุดรวมกัน
	N	แทน จำนวนนักเรียน

$$E_2 = \frac{\sum X_2}{A_2} \times 100$$

เมื่อ	E_2	แทน ประสิทธิภาพของการเรียนการสอน
	X_2	แทน คะแนนรวมของนักเรียนที่ได้จากการทำแบบทดสอบหลังเรียน
	A_2	แทน คะแนนเต็มของแบบทดสอบหลังเรียน
	N	แทน จำนวนนักเรียน

2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์หาคุณภาพของเครื่องมือ

2.1 การหาค่าความเที่ยงตรง (Validity) ของแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำ แผนการจัดการเรียนรู้และแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC (สมนึก ภัททิยธนี, 2541 : 221) ดังสูตร

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ	IOC	แทน	ดัชนีความสอดคล้อง
	$\sum R$	แทน	ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด
	N	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

2.2. การหาค่าความยากง่าย (Difficulty) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านและเขียนสะกดคำควบกล้ำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้สูตร

$$P = \frac{R_u + R_l}{2f}$$

เมื่อ	P	แทน	ระดับความยากง่าย
	R_u	แทน	จำนวนคนกลุ่มสูงที่ตอบถูก
	R_l	แทน	จำนวนคนกลุ่มต่ำที่ตอบถูก
	f	แทน	จำนวนคนในกลุ่มสูงหรือกลุ่มต่ำซึ่งเท่ากัน

2.3 การหาค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้วิธีของเบรนนาน Brennan ดังนี้ (อ้างอิงใน สมนึก กัททิษฐี. 2541 : 214)

$$B = \frac{U}{N_1} - \frac{L}{N_2}$$

เมื่อ	B	แทน	อำนาจจำแนก
	U	แทน	จำนวนผู้รอบรู้หรือสอบผ่านเกณฑ์ที่ตอบถูก
	L	แทน	จำนวนผู้ไม่รอบรู้หรือสอบไม่ผ่านเกณฑ์ที่ตอบถูก
	N_1	แทน	จำนวนผู้รอบรู้หรือสอบผ่านเกณฑ์
	N_2	แทน	จำนวนผู้ไม่รอบรู้หรือสอบไม่ผ่านเกณฑ์

2.4 การหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำ ใช้สูตรของ โลเวท (Lovett) (อ้างอิงใน สมนึก กัททิษฐี. 2549 : 230)

$$r_{cc} = 1 - \frac{K \sum x_i - \sum x_i^2}{(K-1) \sum (x_i - C)^2}$$

เมื่อ	r_{cc}	แทน	ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
	K	แทน	จำนวนข้อสอบ
	x_i	แทน	คะแนนของคนที่ i
	C	แทน	คะแนนเกณฑ์หรือจุดตัดของแบบทดสอบ (C = 18)

3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

3.1 ทดสอบความมีนัยสำคัญทางสถิติของค่าเฉลี่ยคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำ โดยใช้สูตร t-test แบบ (Dependent Samples t-test)

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{N \sum D^2 - (\sum D)^2}{N-1}}} ; df = N-1$$

เมื่อ	t	แทน ค่าสถิติที่จะใช้เปรียบเทียบกับค่าวิกฤตจากการแจกแจงแบบ t เพื่อทราบความมีนัยสำคัญทางสถิติ
	D	แทน ความแตกต่างของคะแนนแต่ละคู่
	N	แทน จำนวนคู่

3.2 วิเคราะห์หาค่าประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำ (E_1 และ E_2) โดยใช้สูตรดังนี้ (ชูศรี วงศ์รัตนะ. 2546 : 146)

3.2.1 ทดสอบสมมติฐานค่า E_1

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \mu_0}{\frac{s_1}{\sqrt{n_1}}}$$

E_1	แทน ประสิทธิภาพของกระบวนการ
t	แทน ค่าสถิติที่ใช้เปรียบเทียบกับค่าวิกฤตเพื่อทราบความมีนัยสำคัญ

\bar{X}_1	แทน ค่าเฉลี่ยที่คิดเป็นร้อยละของคะแนนกิจกรรมตามแบบฝึกทั้ง 4 ชุด
μ_0	แทน เกณฑ์ประสิทธิภาพของแบบฝึกที่กำหนดไว้คือ ร้อยละ 80
s_1	แทน ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนที่คิดเป็นร้อยละของกิจกรรมตามแบบฝึกทั้ง 4 ชุด
n_1	แทน จำนวนของแบบฝึกทั้ง 4 ชุด

3.2.2 ทดสอบสมมติฐานค่า E_2

$$t = \frac{\bar{X}_2 - \mu_0}{\frac{s_2}{\sqrt{n_2}}}$$

E_2	แทน ประสิทธิภาพของผลลัพธ์
t	แทน ค่าสถิติที่ใช้ เปรียบเทียบกับค่าวิกฤต เพื่อทราบค่าความมีนัยสำคัญ
\bar{X}_2	แทน คะแนนเฉลี่ยที่คิดเป็นร้อยละของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน
μ_0	แทน เกณฑ์ประสิทธิภาพของแบบฝึกที่กำหนดไว้คือ ร้อยละ 80
s_2	แทน ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนที่คิดเป็นร้อยละของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน
n_2	แทน จำนวนนักเรียน

3.2.3 ทดสอบสมมติฐานค่าสัดส่วนของนักเรียนที่มีความพึงพอใจระดับมาก
(ชัยสิทธิ์ เถลิงมีประเสริฐ. 2544 : 250)

$$t = \frac{p - p_0}{\sqrt{\frac{p_0 q_0}{n}}}$$

เมื่อ	t	แทน ค่าสถิติที่ใช้เปรียบเทียบกับค่าวิกฤต เพื่อทราบความมีนัยสำคัญ
	p	แทน ค่าสัดส่วนของจำนวนนักเรียนที่มีความพึงพอใจระดับมาก
	p_0	แทน ค่าสัดส่วนของจำนวนนักเรียนที่มีความพึงพอใจระดับมากตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ในสมมติฐานการวิจัย เท่ากับ .80
	q_0	แทน $1 - p_0$
	n	แทน จำนวนของกลุ่มตัวอย่าง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
2. การวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัย ได้กำหนดสัญลักษณ์ ดังนี้

N	แทน	จำนวนข้อมูล
\bar{X}	แทน	คะแนนเฉลี่ย
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
E_1	แทน	ประสิทธิภาพของกระบวนการ ได้จาก ค่าเฉลี่ย ร้อยละของแบบฝึกทักษะ
E_2	แทน	ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ ได้จาก ค่าเฉลี่ย ร้อยละของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์
df	แทน	องศาความเป็นอิสระ (Degree of Freedom)
f	แทน	ความถี่
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้เปรียบเทียบกับค่าวิกฤติจากการแจกแจงแบบ t เพื่อทราบความมีนัยสำคัญทางสถิติ
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอนในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังนี้
 ตอนที่ 1 วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ
 ความกล้า โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
 ตามเกณฑ์ 80/80

ตอนที่ 2 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียน
 และหลังเรียน

ตอนที่ 3 วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนต่อแบบฝึกทักษะการอ่าน
 และการเขียนสะกดคำความกล้า โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียน
 สะกดคำความกล้า โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สำหรับนักเรียน
 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ตามเกณฑ์ 80/80 ดังแสดง ในตาราง 2- 6

ตาราง 2 ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำความกล้า

โดยใช้กิจกรรม การเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 (E_1)

เลขที่	แบบฝึกทักษะชุดที่				Σ (506)	ร้อยละ
	1(129)	2 (127)	3 (125)	4 (125)		
1	111	115	114	118	458	90.51
2	117	122	123	123	485	95.84
3	123	124	125	125	497	98.22
4	115	117	120	111	474	93.67
5	113	116	117	117	466	92.09
6	118	118	121	124	481	95.05
7	116	113	115	118	462	91.30
8	115	118	118	119	470	92.88
9	110	116	118	118	462	91.30

เลขที่	แบบฝึกทักษะชุดที่				Σ 506	ร้อยละ
	1(129)	2(127)	3(125)	4(125)		
10	112	122	120	121	475	93.87
11	114	118	116	119	467	92.29
12	115	114	118	118	465	91.89
13	122	123	121	123	489	96.64
14	118	121	123	124	486	96.04
15	127	127	125	125	504	99.60
16	127	126	124	125	502	99.20
17	120	120	119	118	477	94.26
18	122	122	119	118	481	95.05
19	128	127	125	125	505	99.80
20	126	127	125	125	503	99.40
21	121	120	116	118	475	93.87
22	121	119	117	118	475	93.87
23	121	122	120	121	484	95.65
24	122	124	123	123	492	97.23
Σ	2854	2891	2882	2908	11535	2279.66
\bar{X}	118.92	120.46	120.08	121.17	480.63	94.98
S.D.	5.24	4.17	3.43	2.88	14.36	2.83
ร้อยละ	92.18	94.85	96.06	96.93	94.98	94.98

จากตาราง 2 พบว่า คะแนนเฉลี่ย ของแบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนสะกดคำควบกล้ำ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ทั้ง 4 ชุด มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 480.63 คิดเป็นร้อยละ 94.98 (E) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.83

ตาราง 3 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่าร้อยละของคะแนน
แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียน
เป็นสำคัญ สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

แบบฝึกทักษะชุดที่	จำนวนนักเรียน	คะแนนเต็ม	คะแนนเฉลี่ย	S.D.	ร้อยละ
1	24	129	118.92	5.24	92.18
2	24	127	120.46	4.17	94.85
3	24	125	120.08	3.43	96.06
4	24	125	121.17	2.88	96.93
รวม Σ		506	480.63	14.36	380.02
เฉลี่ย \bar{X}		126.5	120.15	-	-
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D.				2.83	
ร้อยละ					94.98

จากตาราง 3 แสดงให้เห็นว่าคะแนนเฉลี่ย จากการเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและ
การเขียนสะกดคำควบกล้ำ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สำหรับนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 3 ทั้ง 4 ชุด เท่ากับ 120.15 คิดเป็นร้อยละ 94.98 ซึ่งเป็นประสิทธิภาพของ E,
และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 2.83

ตาราง 4 วิเคราะห์คะแนนเฉลี่ยของนักเรียนทดสอบหลังเรียน

คะแนนที่นักเรียนสอบได้จาก คะแนนเต็ม 30 คะแนน	จำนวนนักเรียนที่สอบได้ (จากนักเรียน 24 คน)	คะแนนรวม
30	1	30
29	6	174
28	6	168
27	4	108
26	3	78
25	4	100
รวม	24	658
คะแนนเฉลี่ย		27.41
คิดเป็นร้อยละ		91.36

จากตาราง 4 แสดงว่านักเรียนจำนวน 24 คน ทดสอบหลังเรียนคะแนนเต็ม 30 คะแนน ได้คะแนนเฉลี่ย 27.41 คิดเป็นร้อยละ 91.36 ของคะแนนเต็ม ซึ่งเป็นประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2)

ตาราง 5 วิเคราะห์ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านถนนโลกใหญ่ อำเภอบ้านกรวด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานูริรัมย์ เขต 2 (E_1/E_2)

คะแนน	N	\bar{X}	ร้อยละ	S.D.	t
E_1	24	480.63	94.98	2.84	164.02*
E_2	24	27.41	91.36	1.53	87.79*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ค่า ($t_{.05}, df = 23$) = 1.71

จากตาราง 5 แสดงให้เห็นว่าแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำ มีค่า (E_1/E_2) เท่ากับ 94.98 / 91.36 ซึ่งมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 เป็นไปตาม สมมติฐานอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน (Pretest) และหลังเรียน (Posttest) โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้น ผู้เรียนเป็นสำคัญ สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ดังแสดงในตาราง 6-7

ตาราง 6 การเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนก่อนเรียน (Pretest) และหลังเรียน (Posttest) โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำ

เลขที่	ก่อนเรียน(30)	หลังเรียน(30)	ความแตกต่าง (D)
1	17	25	8
2	20	27	7
3	19	26	7
4	21	28	7
5	18	25	7
6	22	27	5
7	22	28	4
8	23	29	6
9	17	25	8
10	18	27	9
11	17	26	9
12	18	28	10
13	16	27	9
14	21	29	8
15	22	29	7
16	22	25	3

ตาราง 6 ต่อ

เลขที่	ก่อนเรียน(30)	หลังเรียน(30)	ความแตกต่าง (D)
17	20	30	10
18	17	28	11
19	15	29	14
20	23	29	6
21	21	26	5
22	21	28	7
23	20	29	9
24	21	28	7
รวม	471	658	187
เฉลี่ย	19.63	27.41	7.79
S.D.	2.34	1.53	-
ร้อยละ	65.43	91.36	-

จากตาราง 6 แสดงให้เห็นว่าคะแนนของการทำแบบทดสอบก่อนเรียนเฉลี่ย 19.63 คิดเป็นร้อยละ 65.43 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.34 คะแนนการทำแบบทดสอบหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 27.41 คิดเป็นร้อยละ 91.36 (E_2)

ตาราง 7 วิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนก่อนเรียน (Pretest) และหลังเรียน (Posttest) โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำ จากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคะแนนเต็ม 30 คะแนน

ทดสอบ	N	\bar{X}	S.D.	t
Pretest	24	19.63	2.34	16.31*
Posttest	24	27.41	1.53	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ค่า ($t_{.05}$, $df = 23$) = 1.71

จากตาราง 6 - 7 แสดงให้เห็นว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่า ก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ปรากฏผลของข้อมูล ตามตาราง 8

ตาราง 8 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความพึงพอใจของนักเรียน ต่อแบบฝึกทักษะ การอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ระดับความ พึงพอใจ
ตอนที่ 1 ความพึงพอใจต่อแบบฝึกทักษะ			
1. เนื้อหาของแบบฝึกทักษะเหมาะสมกับวัย	4.61	0.78	มากที่สุด
2. กิจกรรมตามแบบฝึกน่าสนใจ	3.96	0.48	มาก
3. กิจกรรมมีประโยชน์ ได้สาระความรู้	3.48	0.99	มาก
4. การนำเข้าสู่บทเรียนสนุก	4.09	0.90	มาก
5. แบบฝึกทุกชุดมีความหลากหลาย	3.65	0.83	มาก
6. นำความรู้จากแบบฝึกมาใช้ในชีวิตประจำวันได้	4.17	1.03	มาก
7. การฝึกบ่อย ๆ ทำให้นักเรียนอ่าน ได้เร็วขึ้น	4.39	0.84	มาก
8. นักเรียนภูมิใจที่มีโอกาสได้ฝึกทักษะ	3.78	0.95	มาก
9. การอ่านของนักเรียนมีพัฒนาการดีขึ้น	4.43	0.79	มาก
10. นักเรียนอยากให้มีการใช้แบบฝึกทักษะบ่อย ๆ	4.39	0.72	มาก
ตอนที่ 2 ความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ			
11. ชื่อนำเข้าสู่บทเรียนครูอธิบายวิธีการเรียนอย่างละเอียด	4.43	0.79	มาก
12. การจัดกลุ่มเรียนรู้ครูจัดนักเรียนที่มีความสามารถต่างกันให้มีโอกาสได้ช่วยเหลือกันเรียนรู้	4.35	0.76	มาก
13. ชั้นศึกษาเรียนรู้ครูแจ้งผลการเรียนรู้ชัดเจน	4.48	0.67	มาก
14. กิจกรรมการเรียนรู้ให้นักเรียน ได้ฝึกปฏิบัติจริง	4.70	0.61	มากที่สุด
15. การนำเสนอกิจกรรมส่งความเชื่อมั่นของนักเรียน	4.30	0.70	มาก
16. นักเรียนภูมิใจที่มีโอกาสได้นำเสนอกิจกรรมหน้าชั้นเรียน	4.39	0.99	มาก
17. นักเรียนเข้าใจยิ่งขึ้นเมื่อครูสรุปสาระสำคัญในขั้นสรุป	4.30	0.11	มาก
18. นักเรียนพึงพอใจที่ได้มีส่วนร่วมในการประเมินผลการเรียนรู้	4.22	0.13	มาก

ตาราง 8 (ต่อ)

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
19. การแข่งขันกันระหว่างกลุ่มเพื่อรับรางวัลทำให้นักเรียนกระตือรือร้นมากขึ้น	3.93	0.77	มาก
20. กิจกรรมเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญทำให้นักเรียนมีความสามัคคี และช่วยเหลือกันมากขึ้น	4.52	0.85	มากที่สุด
รวม	4.23	0.76	มาก

จากตาราง 9 พบว่า ค่าเฉลี่ยความพึงพอใจของนักเรียนต่อแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มีค่า 4.23 อยู่ในระดับมาก โดยกิจกรรมการเรียนรู้ที่นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติจริง มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ 4.70 รองลงมาเป็นเนื้อหาของแบบฝึกทักษะเหมาะสมกับวัยเฉลี่ย 4.61 และกิจกรรมเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญนักเรียนมีความสามัคคีและช่วยเหลือกันมากขึ้นเฉลี่ย 4.52

ตาราง 9 เปรียบเทียบสัดส่วนจำนวนนักเรียนที่มีความพึงพอใจต่อแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 กับเกณฑ์ร้อยละ 80

จำนวนนักเรียน	จำนวนนักเรียนที่มีความพึงพอใจระดับมาก	ร้อยละ	t
24	24	100	2.45 *

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ค่า $(t_{.05}, df = 23) = 1.71$

จากตาราง 9 พบว่านักเรียนร้อยละ 100 มีความพึงพอใจในระดับมาก และสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยในครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงทดลอง แบบ One Group Pre-test Post-test Design เพื่อพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งมีขั้นตอนในการวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูลและสรุปผลการวิจัย ดังนี้

1. ความมุ่งหมายของการวิจัย
2. สมมติฐานของการวิจัย
3. วิธีดำเนินการวิจัย
4. สรุปผลการวิจัย
5. อภิปรายผล
6. ข้อเสนอแนะ
 - 6.1 ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้
 - 6.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระหว่างก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

สมมติฐานการวิจัย

1. แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80 / 80
2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงขึ้นกว่าก่อนเรียน
3. ความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญอยู่ในระดับมาก

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
 - 1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2550 กลุ่มโรงเรียนโนนเจริญ อำเภอบ้านกรวด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ประกอบด้วย โรงเรียนชุมชนบ้านโนนเจริญ จำนวน 3 ห้องเรียน มีนักเรียนจำนวน 52 คน โรงเรียนนิคมสร้างตนเอง 9 จำนวน 1 ห้องเรียน มีนักเรียนจำนวน 23 คน โรงเรียนบ้านหนองแวง จำนวน 1 ห้องเรียน มีนักเรียนจำนวน 7 คน และโรงเรียนบ้านถนนโคกใหญ่ จำนวน 1 ห้องเรียน มีนักเรียนจำนวน 24 คน
 - 1.2 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2550 โรงเรียนบ้านถนนโคกใหญ่ อำเภอบ้านกรวด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 จำนวน 1 ห้องเรียน มีนักเรียนจำนวน 24 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เนื่องจากผู้วิจัยเป็นผู้สอนประจำชั้น
2. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย
 - 2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ วิธีการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
 - 2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่
 - 2.2.1 ผลสัมฤทธิ์การอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

2.2.2 ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมี 4 ชนิด ดังนี้

3.1 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ

3.2 แผนการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย จำนวน 12 แผน

3.3 แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำ จำนวน 4 ชุด

3.4 แบบวัดความพึงพอใจของนักเรียน จำนวน 1 ชุด รวม 20 ข้อ

4. การดำเนินการวิจัย

4.1 เตรียมกลุ่มทดลองโดยชี้แจงและให้คำแนะนำเกี่ยวกับวิธีการเรียนรู้กิจกรรมการเรียนรู้ และทดสอบก่อนเรียน (Pretest) เป็นเวลา 1 วัน โดยผู้วิจัยดำเนินการทดสอบเอง

4.2 ดำเนินการสอนกลุ่มตัวอย่างตั้งแต่วันที่ 10 เดือน พฤศจิกายน พ.ศ. 2550 โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านถนนโคกใหญ่ โดยสอนวันละ 1 ชั่วโมง สัปดาห์ละ 3 ครั้ง รวม 12 วัน

4.3 ทดสอบหลังเรียน (Posttest) หลังการทดลองสอนสิ้นสุดลง โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

4.4 สอบถามความพึงพอใจของนักเรียนด้วยแบบสอบถามความพึงพอใจที่สร้างขึ้นแล้วหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังต่อไปนี้

5.1 วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

5.2 วิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ประกอบแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้การทดสอบที (Dependent Samples t - test)

5.3 วิเคราะห์ความพึงพอใจ ของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการทดสอบที่ t-test

สรุปผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปผลการวิจัยเรื่อง การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านถนนโลกใหญ่ ดังนี้

1. แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านถนนโลกใหญ่ ที่พัฒนาขึ้นมีค่าประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 94.98/91.36 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด ถือได้ว่า แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านถนนโลกใหญ่ ที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพเชื่อถือได้

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐาน

3. ความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ที่ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.23 อยู่ในระดับมาก และสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยเรื่อง การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านถนนโลกใหญ่ อำเภอบ้านกรวด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุขมนตรีเขต 2 ผลปรากฏ ดังนี้

1. ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำ

ผลจากการนำแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำที่พัฒนาขึ้นมีค่าประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 94.98/91.36 สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้คือ 80/80 จึงทำให้

การเรียนรู้ของนักเรียนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนด้วย ทั้งนี้เป็นเพราะแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำที่พัฒนาขึ้น มีการวางแผน การลำดับเนื้อหา การใช้ภาษา และสร้างกระบวนการอ่านที่ง่ายต่อการทำความเข้าใจ และการฝึกฝน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พรพรรณธิดา อ่อนแสง (2530 : บทคัดย่อ) ประสงค์ ราชณสุข (2532 : บทคัดย่อ) และศกาวดี ปัญญาวรรณศิริ (2540 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ ผลการวิจัยพบว่า แบบฝึกทักษะที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ และแบบฝึกทักษะที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากเหตุผลดังต่อไปนี้

1.1 ในการพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำ ผู้วิจัยได้ศึกษาทฤษฎี เอกสารหลักสูตร งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึกทักษะและกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ไว้อย่างชัดเจน

1.2 กิจกรรมที่นำมาใช้ในการจัดการเรียนรู้เป็นกิจกรรมที่เร้าความสนใจ นักเรียนทุกคนมีส่วนร่วมในกิจกรรม ซึ่งสอดคล้องกับวิจัย เพ็ชรเรือง (2531 : 77) ที่กล่าวว่า “การสร้างแบบฝึกที่คตินั้นต้องสนองความต้องการสนใจและให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการปฏิบัติกิจกรรมอย่างเต็มที่ ทั้งครูและนักเรียนต้องมีโอกาสวางแผนร่วมกัน”

1.3 คำสั่งและคำชี้แจงในแบบฝึกทักษะมีความชัดเจน อ่านเข้าใจง่าย และมีคำแนะนำในการนำไปใช้ ช่วยให้การปฏิบัติกิจกรรมได้ง่าย ซึ่งสอดคล้องกับสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2537 : 145) ที่ได้กล่าวถึงลักษณะของแบบฝึกที่ดีว่า “ควรมีคำสั่งสั้น ๆ จะช่วยให้เด็กเรียนเข้าใจวิธีทำได้ง่าย และควรมีคำแนะนำในการใช้” ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของผู้วิจัยที่ได้พัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำ จำนวน 4 ชุด ให้นักเรียนได้ฝึก บ่อย ๆ จนมีความรู้และความชำนาญ

2. การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านถนนโคกใหญ่ อำเภอบ้านกรวด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุริรัมย์เขต 2 นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจการอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำดีขึ้น โดยมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน เท่ากับ 27.41 ซึ่งสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน 7.79 และเมื่อเปรียบเทียบด้วยการทดสอบค่าที (t - test) แล้วปรากฏว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็น

สำคัญ สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ พรพนธิภา อ่อนแสง (2530 : บทคัดย่อ) ประสงค์ ราชณสุข (2532 : บทคัดย่อ) และผกาวดี ปัญญาวรรณศิริ (2540 : บทคัดย่อ) ที่พบว่า การจัดกิจกรรมเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงขึ้น โดย เหตุที่เป็นเช่นนี้เนื่องจากว่า

2.1 ผู้วิจัยได้พัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำ โดยผ่านการศึกษาลักษณะ แนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำ โดยผ่านกระบวนการวิเคราะห์หลักสูตร วิเคราะห์เนื้อหา และพิจารณากลุ่มผู้เรียนแล้วจึงกำหนดผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง และสื่อที่ผู้วิจัยเลือกมาให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัตินั้นคำที่ใช้เป็นคำที่น่าสนใจ โดยเรียงแบบฝึกจากง่ายไปหายาก สารความรู้สามารถนำมาใช้ใน ชีวิตประจำวันได้ และเนื้อหาของแบบฝึกบางเรื่องจะเกี่ยวข้องกับการดำเนินชีวิตประจำวัน ของนักเรียนจึงทำให้นักเรียนสนใจฝึกปฏิบัติ และปฏิบัติได้เป็นอย่างดี

2.2 ผู้วิจัยเลือกใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ซึ่งเป็นวิธีการสอนที่เอื้อต่อการพัฒนานักเรียนทุกคน เนื่องจากเป็นการเรียนแบบพึ่งพากัน ผู้เรียนสำคัญที่สุด ซึ่งวัฒนาพร ระงับทุกข์ (2545 : 193) ได้กล่าวไว้ว่าการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เป็นเทคนิค ที่เน้นการทำงานร่วมกัน ผู้เรียนที่มีความสามารถและความถนัดต่างกัน ได้แสดงบทบาทของตนเอง อย่างเต็มที่ ผู้เรียนเก่งได้ช่วยเหลือเพื่อนที่เรียนอ่อน ซึ่งส่งผลให้เกิดแรงจูงใจในการเรียนรู้ นักเรียนจะรู้สึกภูมิใจหรือรู้สึกว่าคุณเองได้รับผลสำเร็จในการเรียน เนื่องจากมีโอกาสทำประโยชน์ ให้กับเพื่อน สำหรับนักเรียนที่มีปัญหาในการเรียนก็จะลดความกังวล และเป็นการฝึกความ รับผิดชอบในสิ่งที่ตนเองได้รับมอบหมาย การเรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็น สำคัญ นักเรียนจะได้แลกเปลี่ยนอภิปรายในเนื้อหาที่ได้รับมอบหมาย เป็นการส่งเสริมให้นักเรียนกล้า แสดงออก สามารถซักถาม และ ได้ตอบกันในกลุ่มทำให้มีความมั่นใจไม่เบื่อกว่า การเรียน มีความกระตือรือร้น และสนใจในการเรียนทำให้ประสิทธิภาพการอ่านและการเขียน สะกดคำควบกล้ำดีขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของเพ็ญจา สุริยกานต์ (2544. บทคัดย่อ) คมขำ แสนกล้า (2547 : บทคัดย่อ) ฉลาด สมพงษ์ (2547 : บทคัดย่อ) ที่พบว่า การได้พูดคุย แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันทำให้นักเรียน มีความกระตือรือร้น สนใจเรียน กล้าแสดงความคิดเห็น มีความสามัคคี และให้ความช่วยเหลือกัน ตั้งใจทำงาน สามารถส่งผลงานตามกำหนดเวลา และมีความภาคภูมิใจในตนเองที่ทำงานบรรลุ เป้าหมาย ทุกคนในกลุ่มมีความรับผิดชอบร่วมกันทำให้ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

3. การศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำ โดยใช้ กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านดอนนโคกใหญ่ ผลปรากฏว่า ความพึงพอใจต่อแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำ นักเรียนร้อยละ 100 มีความพึงพอใจในระดับมาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เนื่องจากเป็นแบบฝึกทักษะที่สนุก มีสาระ สามารถนำความรู้มาใช้ในชีวิตประจำวันได้ และที่สำคัญการ ได้ฝึกบ่อย ๆ ทำให้เกิดความชำนาญ เรียนรู้ได้อย่างรวดเร็ว จึงมีความพอใจที่จะฝึกบ่อย ๆ ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการฝึกปฏิบัติของธอร์น ไคค์ที่ว่า “การกระทำสิ่งใดก็ตามถ้าผู้กระทำได้รับการฝึกปฏิบัติอยู่บ่อย ๆ ย่อมส่งผลให้เกิดความคล่องแคล่ว ชำนาญและสามารถทำได้ดีขึ้น” สอดคล้องกับงานวิจัยของ ประยงค์ งามจิตร (2533 : 54) อ้อมน้อย เจริญธรรม (2534 : 54) อนุรักษ์ สวางศ์คู่ย (2542 : 13 - 40) เพ็ญจา สุริยกานต์ (2544 : บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อวิธีการเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมากถึงมากที่สุด

สรุปได้ว่า แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำ ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด สามารถนำไปใช้เป็นสื่อและนวัตกรรมประกอบการสอนได้

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1.1 ควรจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นให้นักเรียนได้มีโอกาสฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำ ทั้งในและนอกเวลาเรียน

1.2 ควรนำแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำที่พัฒนาขึ้น ไปใช้สอนให้แพร่หลาย และในชั้นเรียนอื่น ๆ

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการวิจัยเพื่อพัฒนาการอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำด้วยเทคนิควิธีการสอนแบบอื่น

2.2 ควรมีการวิจัยเพื่อพัฒนาแบบฝึกทักษะอื่น ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

2.3 ควรมีการวิจัยเพื่อพัฒนาแบบฝึกทักษะในกลุ่มสาระอื่น ๆ

บรรณานุกรม

- กตিকা สุวรรณพงศ์. (2541). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความคงทน
ในการเรียนรู้เจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์ เรื่องเวลาและเงิน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 1 โดยได้รับการสอนแบบวรรณิที่ใช้แบบฝึกหัดที่สร้างขึ้นกับใช้แบบฝึกหัด
ในหนังสือเรียน.ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- กรมสามัญศึกษา. (2543 ก) “การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง” ใน เอกสารชุด
แนวทางปฏิรูปการศึกษาในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา. กรุงเทพฯ :
โรงพิมพ์การศาสนา.
- กรมวิชาการ. (2544). การจัดสาระการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยตามหลักสูตร
การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรมวิชาการ : กระทรวงศึกษาธิการ.
- . (2544 ก). แนวทางการนำมาตรฐานหลักสูตรไปสู่การออกแบบการจัดการเรียนรู้
และการวัดประเมินผลตามสภาพจริง. คณะอนุกรรมการปฏิรูปการเรียนรู้ กรมวิชาการ.
กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- . (2544 ข). “การสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง.” ใน เอกสารชุดเทคนิคการจัดการเรียนรู้
ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญที่สุด. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา.
- . (2545). เอกสารประกอบหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544
คู่มือการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย. กรุงเทพฯ : กรมวิชาการ
กระทรวงศึกษาธิการ.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2544). หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ :
โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.).
- . (2545). หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. พิมพ์ครั้งที่ 3.
กรุงเทพฯ : คุรุสภาลาดพร้าว.
- . (2546). แนวทางการวัดและประเมินการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน
พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ : คุรุสภาลาดพร้าว.

- ชั้นชัย มหาโพธิ์. (2535). รายงานการวิจัยเรื่องเปรียบเทียบการเขียนสะกดคำของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดอุตรธานี
โดยใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำ กับการเขียนตามคำบอก. อุตรธานี : ฝ่าย
วิจัยและประเมินผลทางการศึกษา หน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักงานการ
ประถมศึกษาจังหวัดอุตรธานี.
- คณะอนุกรรมการการปฏิรูปการเรียนรู้. (2543). ปฏิรูปการเรียนรู้ ผู้เรียนสำคัญที่สุด.
กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- คมขำ แสนกล้า. (2547). การพัฒนาแผนการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและ
การเขียนคำควบกล้ำ วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. การศึกษาค้นคว้า
อิสระ กศ.ม. มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- จารุวรรณ พิมพ์นิษฐ์. (2542). เปรียบเทียบความสามารถการอ่านออกเสียงคำที่ควบกล้ำ
ด้วย ร ล ว วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่สอนโดยใช้เกมในการฝึก
ทักษะคำมั่วมือครู. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- จินตนา ชูจิต. (2537) การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยเกมกับการใช้แบบฝึก. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. ชลบุรี :
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ฉลาด สมพงษ์. (2547). การสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
โรงเรียนสายธารวิทยา อำเภอกันทรลักษ์ จังหวัดศรีสะเกษ สังกัดกรมสามัญศึกษา
กระทรวงศึกษาธิการ. การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. (ภาษาไทย). มหาสารคาม :
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ชนาธิป ผลวาวแวว. (2548) การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านและ
การเขียนสะกดคำภาษาไทย สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. การศึกษาค้นคว้าอิสระ
กศ.ม. มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ชยาภรณ์ พิมพ์พาศย์. (2542). การพัฒนาแบบฝึกทักษะภาษาไทยที่มีประสิทธิภาพเพื่อสอนซ่อม
เสริมเรื่อง คำสะกดการันต์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. รายงานการค้นคว้าอิสระ กศ.ม.
มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

- ชลนิชา เลิศนพคุณวงศ์. (2543). การสร้างและทดลองใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำและแจกลูก
ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. บุรีรัมย์ : สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด
บุรีรัมย์.
- ชวนจิต ภูมาศย์. (2537). ความยากง่ายในการเขียนสะกดคำพื้นฐานในแบบเรียนภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. ปริชญานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม.
- ชัยฤทธิ์ ศิลาเดช. (2545). คู่มือการเขียนแผนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ. ระดับมัธยมศึกษา.
กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์ฯ.
- ชัยขันธ์ พรหมวงศ์. (2537). “การวิจัยในชั้นเรียน” เอกสารการสอนวิชาสื่อการสอนระดับปฐมวัย
หน่วยที่ 8- 15. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ไชยยศ เรืองสุวรรณ. (2533). เทคโนโลยีการศึกษา ทฤษฎีและการวิจัย. กรุงเทพฯ :
โอเคอินเตอร์.
- ชัยสิทธิ์ เจริญมีประเสริฐ. (2544). สถิติเพื่อนักบริหาร. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ :
ธีระฟิล์มและไซเท็กซ์.
- ชูศรี วงศ์รัตนะ. (2546). เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพฯ :
เนรมิตการพิมพ์.
- ฐะปะนีย์ นาครทรรพ. (2542). การเขียน 2. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์อักษรเจริญทัศน์.
- ณัฐพงศ์ สวางศ์คู่ย์. (2542). การพัฒนาแบบฝึกทักษะที่มีประสิทธิภาพ เรื่องการสะกดคำยาก
วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม :
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- เดจิด นันทประทีป. (2548). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ทักษะอ่านภาษาไทย ที่เน้นผู้เรียน
เป็นสำคัญ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนบุรีรัมย์พิทยาคม.
วิทยานิพนธ์. (หลักสูตรและการสอน). บุรีรัมย์ : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- ทองพูน ศิริมนตรี. (2549). การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง การเขียนสะกดคำ
ตามมาตราตัวสะกดโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนและกระบวนการเรียนภาษา
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ ก.ม.
(หลักสูตรและการสอน). บุรีรัมย์ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.

- ทิตานา เขมมณี. (2545) กลุ่มสัมพันธ์เพื่อการทำงานและการจัดการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ : นิธิแอดเวอร์ไทซิ่ง กรุ๊ป.
- ธำรง บัวศรี. (2543 พฤษภาคม). “กระบวนการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง.” วารสารวิชาการ. 3(5) : 17 – 22.
- นองนิตย์ เดชจ่อหอ. (2547). การพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทย ที่ใช้ผลสัมฤทธิ์ของกลุ่ม (STAD) เรื่องการอ่านจับใจความ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (หลักสูตรและการสอน). มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- นิตยา เดชแล. (2540). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านเพื่อจับใจความและความคงทนในการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ระหว่างการสอนแบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน และการสอนแบบปกติ. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การประถมศึกษา). มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- นิภาพร วงษ์ศิลา. (2545). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการสะกดคำยากวิชาภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. รายงานการศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. (หลักสูตรและการสอน). มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- บันลือ พดุกะวัน. (2533). คู่มือการสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- บุญโถม ทองผา. (2547). การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ประสบผลสำเร็จเป็นทีม. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (หลักสูตรและการสอน). มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2535). การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- . (2538). วิธีการทางสถิติสำหรับการวิจัย เล่ม 2. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- . (2543). การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- . (2545). การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- บุรชัย ศิริมหาสาร. (2545). แผนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง. กรุงเทพฯ : บิ๊ก พอยท์.

- ปทุม หนูมา. (2541). การศึกษาผลสัมฤทธิ์และความคงทนในการเขียนสะกดคำควบกล้ำ ร ล ว ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนโดยใช้หลักการเรียนรู้เพื่อรู้แจ้ง. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต (การประถมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ปีทมา ราษฎร์คูคี. (2545). การใช้เกมพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนประถามสงเคราะห์ จังหวัดนนทบุรี. รายงานการศึกษา ค้นคว้าอิสระ กศ.ม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ประทีป แสงเปี่ยมสุข. (2538 , เมษายน - มิถุนายน). “แนวการสร้างการสะกดคำยาก” สารพัฒนาหลักสูตรอันดับ 11 (121) : 55 – 56.
- ประเทิน มหาจันทร์. (2523). การสอนอ่านเบื้องต้น. ชลบุรี : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒบางแสน.
- ประภาพรรณ เส็งวงศ์. (2537). รายงานการวิจัยเรื่องการสร้างแบบฝึกการเขียนแบบสร้างสรรค์ สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. สมุทรปราการ : สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ สำนักงานการประถมศึกษาแห่งชาติ.
- ประยงค์ งามจิตร. (2533). การสร้างแบบฝึกการอ่านที่ใช้อักษร ร ล ว ควบกล้ำ สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดอุดรธานี. ปรียญานิพนธ์ กศ.ม. (การศึกษาและการสอน) ชลบุรี : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ประสงค์ ราชณสุข. (2532). รายงานการวิจัยการศึกษาผลการทดลองใช้แบบฝึกเสริมทักษะการพูดภาษาไทยแก่เด็กชาวเขา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์เพชรเจริญ.
- ประทีป แสงเปี่ยมสุข. (2538). รูปแบบการสอนความเข้าใจในการอ่าน. กรุงเทพฯ : โอ.เอส. พรินติ้ง เฮ้าส์.
- ปรีชา เผ่าเครื่อง. (2540). การสร้างแบบฝึกการอ่านคำควบกล้ำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านเจน (เจนจันทรานุกูล) จังหวัดพะเยา. วิทยานิพนธ์ ศ.ศ.ม. (การสอนภาษาไทย). เชียงใหม่ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ศกาวดี ปัญญาวรณศิริ. (2540). การสร้างแบบฝึกการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้น ร ล และ พยัญชนะควบกล้ำ ร ล ว เพื่อใช้เสริมการสอนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (หลักสูตรและการสอน). มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

- พนมวัน วรคลัง. (2542). การสร้างแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การประถมศึกษา). มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- พรชญา พรหมหิตาพร. (2542) การศึกษาความสามารถในการเขียนสะกดคำภาษาไทยและสภาพการใช้พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2525 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดกรมสามัญศึกษาจังหวัดสงขลา ปีการศึกษา 2541. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. สงขลา : มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- พัฒนาพร ทองเปรียบ. (2547). การพัฒนาแผนการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ เรื่องสารและสมบัติของสาร กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (หลักสูตรและการสอน). มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- พินิจ จันทร์ซ้าย. (2546). การสร้างหนังสือและแบบฝึกทักษะประกอบการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยมุ่งประสบการณ์ภาษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เรื่อง บุญผะเหวดร้อยเอ็ด. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (หลักสูตรและการสอน). มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- เพ็ญจา สุริยกานต์. (2544). การใช้นิทานอีสปเป็นสื่อพัฒนาการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (หลักสูตรการสอน). นนทบุรี : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- มณี โทธิเสณ. (2543). ความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียนและบุคลากรในโรงเรียนต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนโพธิเสนวิทยา อำเภอท่าบ่อ จังหวัดหนองคาย. รายงานการศึกษา ค้นคว้าอิสระ กศ.ม. (บริหารการศึกษา) มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

- มาลินี ระถิ. (2547). การพัฒนาหนังสือเรียนและแบบฝึกทักษะประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
ภาษาไทยมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 2 เรื่องของดีเมืองมหาสารคาม
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (หลักสูตรและการสอน). มหาสารคาม :
บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- มนทิรา ภัคศิณรงค์. (2540). การศึกษาแบบฝึกกิจกรรมชั้นตอนที่ 5 ที่มีประสิทธิภาพและ
ความคงทนในการเรียนรู้ เรื่อง ยังไม่สายเกินไป วิชาภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษาของนักเรียน. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (หลักสูตรและ
การสอน). มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- มนัสวาท ไชยคารา. (2546) การพัฒนาทักษะการเขียนโดยใช้แผนการเรียนรู้แบบบูรณาการ
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ กศ.ม.
(หลักสูตรและการสอน). มหาสารคาม: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- มะลิ อัจฉิวิชัย. (2540). การพัฒนาแบบฝึกภาษาไทย เรื่องการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตรา
ตัวสะกด แม่กน แม่กด และแม่กบ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3.
วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (หลักสูตรและการสอน). มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- รัตนา แสงแก่นเพชร. (2543). ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของบุคลากรในโรงเรียนเอกชน
ในจังหวัดกาฬสินธุ์. รายงานการศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. (บริหารการศึกษา)
มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542. กรุงเทพฯ :
นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่น.
- ละเอียด มีคม. (2550). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่าน การเขียนคำพยัญชนะต้น ร ล และ
คำควบกล้ำ ร ล ว ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (หลักสูตรและการสอน)
บุรีรัมย์ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- ลัดดา ม่วงอร่าม. (2547). การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้แบบการเรียนรู้ร่วมมือและความคงทนในการเรียน.
วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (หลักสูตรและการสอน). มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2538). เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 4.
กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.

- วชิระ จันทราโทอ่อน. (2532). การพัฒนารูปแบบการสอนภาษาไทย เพื่อสร้างความเข้าใจ การอ่านการเขียนสะกดคำและความคงทนในการจำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ ศศ.บ. (การศึกษาและการสอน) ขอนแก่น : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- วรรณิ โสมประยูร. (2537). การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
 ----- . (2542) " การพัฒนาทักษะการเขียนระดับประถมศึกษา(1). " ใน เอกสารการสอน ชุดวิชาการสอนกลุ่มทักษะ 1(ภาษาไทย). หน้า 503 – 504. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- วัชรภรณ์ กองมณี. (2546). การพัฒนาแผนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยเน้นการเรียนรู้แบบร่วมมือ. รายงานการศึกษา ค้นคว้าอิสระ กศ.ม. (หลักสูตรและการสอน) มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- วัฒนาพร ระจับทุกซ์. (2542). แผนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช.
- วิเชียร เกษประทุม. (2536). ร ล และคำควบกล้ำ. กรุงเทพฯ : พัฒนาศึกษา.
- วิรุฬ พรรณทวี. (2538). การเรียนการสอนภาษาไทย ปัญหาและแนวทางแก้ไข. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
 ----- . (2542). ความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการของหน่วยงาน กระทรวงมหาดไทยในอำเภอเมือง จังหวัดแม่ฮ่องสอน. วิทยานิพนธ์ ศศ.บ. (การเมืองการปกครอง). เชียงใหม่ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สกุณา เลิกนอก. (2545) การศึกษาผลสัมฤทธิ์การอ่านและการเขียนสะกดคำจาก โดยใช้แบบฝึก เสริมทักษะวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (หลักสูตรและการสอน). ขอนแก่น : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สนอง คำศรี. (2532). แบบฝึกการเขียนสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนภูเขียว จังหวัดชัยภูมิ. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (ภาษาไทย). มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

- สมนึก ภัททิยธนี. (2541). การวัดผลการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กาศสินธุ์ : ประสานการพิมพ์.
- สมพร หลิมตระกูล. (2541). การสร้างแบบฝึกการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (ภาษาไทย). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สัมพันธ์ เอกภักขา. (2546). การพัฒนาทักษะการเรียนรู้ภาษาไทยด้วยหนังสือเรื่อง บ่อพันขัน ประกอบการสอนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (หลักสูตรและการสอน). มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สมุน อมรวิวัฒน์. (2541). "ทำไมต้องปฏิรูปการเรียนรู้." การปฏิรูปการเรียนรู้ 5 ทฤษฎี. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์โอเคียนสแควร์.
- สาวตรี เทพิกัน. (2535). ผลสัมฤทธิ์และความคงทนในการจำแนกการเขียนสะกดคำ ภาษาอังกฤษนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างการสอนจัดกลุ่มคำกับการสอนแบบละคำ. ปรียญานิพนธ์ กศ.ม. (การศึกษาและการสอน ประถมศึกษา) ชลบุรี : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สำนักงานการศึกษาแห่งชาติ. (2543). ปฏิรูปการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญที่สุด. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. (2536) แนวการใช้หลักสูตรประถมศึกษาพุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา.
- . (2539). การวัดผลประเมินผลในชั้นเรียน กลุ่มทักษะภาษาไทย. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- . (2540). การวัดผลประเมินผลตามสภาพจริง. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา.
- . (2543). การเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- สุจริต เพียรชอบ. (2540). ศิลปะการใช้ภาษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- สุดใจ ศรีจามร. (2539). ผลสัมฤทธิ์จากการใช้แบบฝึกคำควบกล้ำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (การประถมศึกษา). ขอนแก่น : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

- สุทัศน์ สังคพันธ์. (2547). การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่มีเนื้อหาบริบทท้องถิ่นโดยใช้
การสอนแบบกลุ่มร่วมมือกันเรียนรู้ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 (Electronic Resource).
รายงานการศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. (หลักสูตรและการสอน). มหาสารคาม :
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สุวิพร แฉ้มฉาย. (2536). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการเขียนสะกดคำ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยวิธีสอนด้วยแบบฝึกการเขียนสะกดคำ
กับการสอนธรรมดา. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. พิษณุโลก : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- สุจิต เพียรชอบและสายใจ อินทร์พรชัย. วิธีสอนภาษาไทยระดับมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ :
โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุลักษณ์ สุขแก้ว. (2549). การพัฒนาแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้การแก้โจทย์ปัญหา
คณิตศาสตร์ เรื่อง บทประยุกต์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยเน้นการเรียนรู้แบบร่วมมือ
STAD. วิทยานิพนธ์. (หลักสูตรและการสอน). บุรีรัมย์ : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- สุวรัชต์ วัชรสุทธิพงศ์. (2549). การศึกษาสภาพของปัญหาการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
ของครูผู้สอนนาฏศิลป์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 3. วิทยานิพนธ์
การศึกษามหาบัณฑิต. (หลักสูตรและการสอน). บุรีรัมย์ : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- เสาวลักษณ์ ครองจิตร. (2547). การพัฒนาแผนการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะเชิงวิเคราะห์ กลุ่ม
สาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. รายงานการศึกษาค้นคว้าอิสระ
กศ.ม. (หลักสูตรและการสอน). มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
มหาสารคาม.
- อดุลย์ ภูปลี. (2539). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แบบฝึกที่จัดคำเป็นกลุ่มคำและแบบฝึกที่จัดคำละคำ.
วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (สาขาหลักสูตรและการสอน). มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- อนงค์ศิริ วิชาลัย. (2536). ผลการใช้ค่านามพื้นบ้านด้านนาเพื่อพัฒนาความเข้าใจในการอ่าน
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. พะเยา : สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดพะเยา.

- อมรรัตน์ พิศฐาน. (2542). การพัฒนาแบบฝึกทักษะภาษาไทยที่มีประสิทธิภาพ เรื่องการสะกดคำ ไม่ตรงมาตราตัวสะกด แม่กน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. (การประถมศึกษา). มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- อ้อมน้อย เจริญธรรม. (2534). เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านออกเสียงร้อยแก้วภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยการใช้แบบฝึกกับการสอนปกติ. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (การอ่านชั้นประถมศึกษา , การสอน) ชลบุรี : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.
- เอมอร สวงวนดี. (2547). การพัฒนาแผนการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. รายงานการศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. (หลักสูตรและการสอน). มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- อุษา แข็งขัน. (2545). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อการเรียน วิชาภาษาไทย โดยใช้แบบฝึกทักษะการสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การประถมศึกษา). มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- Abbott, S.P. (1998). *The Effect of Phonological Decoding and Structural Analysis Training on the Reading Achievement of Delayed Readers in the Intermediate Grades*. Ph.D. Washington : Universtity.
- Atkinson. L.M. (2001). *What I'm Doing is Really Working in the Language Arts with the Kids : Teacher Knowledge Teacher Change, and the Construction of Teaching Practice for Reading and Writing*. Canada : The University of Manitoba.
- Daccanay, F.R. & Donal, J. (1963). *Techniques and Procedures in Second Language Teaching*. Quezon City : Alemer Phoenix Publishing House.
- Fitzgerald, J. A. (1967). *The Teaching of Spelling*. Milwaukee : Bruce.
- Gundlach, H. J. & Reid, P.N. (1992 : August). "A Scale for Measurement of Consume Satisfaction with Social Services," *Journal of Social Service Research*. 6(7) : 37-50.

Green, A. H. & Walker, P.T. (1971). **Developing Language Skills in Elementary Schools**. 4th ed. Boston : Allyn and Bacon,

Maslow, A.H. (1970). **Motivation and Personality**. 2nd ed. New York : Harper and Row.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

**หนังสือขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ
และขอความอนุเคราะห์ทดลองใช้เครื่องมือ**

ที่ ศธ ๐๕๔๕.๑๑/ว ๕๓๔

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ถนนจิระ อำเภอเมืองบุรีรัมย์
จังหวัดบุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๑๖ มกราคม ๒๕๕๑

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ทดลองเครื่องมือในการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนชุมชนบ้านโนนเจริญ

ด้วยนางวิไล พลอาตา นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่องการพัฒนาแบบฝึกหัดทักษะการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ โดยมี ศ.ดร.สุเทพ ละอองทอง เป็นประธานกรรมการควบคุมการศึกษาค้นคว้า ในการนี้ นักศึกษามีความประสงค์ในการทดลองใช้เครื่องมือในการวิจัยที่จะใช้กับกลุ่มตัวอย่างจริง เพื่อหาประสิทธิภาพของเครื่องมือในการวิจัย

ดังนั้นจึงขออนุญาตให้นางวิไล พลอาตา ทดลองใช้เครื่องมือในการวิจัยกับกลุ่มตัวอย่าง สำหรับกำหนดการทำงานผู้ทำการวิจัยจะประสานในรายละเอียดอีกครั้ง มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเทพ ละอองทอง)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐ ๔๔๖๑ ๑๒๒๑, ๐ ๔๔๖๐ ๑๖๑๖ คอ ๓๘๐๖

โทรสาร ๐ ๔๔๖๑ ๒๘๕๘

ที่ ศธ ๐๕๔๕.๑๑/ว ๒๐๕

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ถนนจิระ อำเภอเมืองบุรีรัมย์
จังหวัดบุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๑๓ มิถุนายน ๒๕๕๐

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน คุณดวงป่าน ดวงรัมย์

ด้วย นางวิไล พลอาสา นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่องการพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ โดยมี ผศ.ดร.สุเทียบ ณะองทอง เป็นประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถและมีประสบการณ์ในเรื่องนี้อย่างดียิ่ง จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการทำการวิจัยและศึกษาข้อมูลครั้งนี้ เพื่อที่ผู้ทำการวิจัยจะได้ดำเนินการในขั้นต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเทียบ ณะองทอง)

คณบดี ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐ ๔๔๖๑ ๑๒๒๑, ๐ ๔๔๖๐ ๑๖๑๖ คีย์ ๓๘๐๖

โทรสาร ๐ ๔๔๖๑ ๒๘๕๘

ที่ ศธ ๐๕๔๕.๑๑/ว ๒๐๕

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ถนนจิระ อำเภอเมืองบุรีรัมย์
จังหวัดบุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๐

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน คุณชนนิตา เกษมพจนวงษ์

ด้วย นางวิไล พลอาสา นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่องการพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ โดยมี ผศ.ดร.สุเทียบ ละอองทอง เป็นประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถและมีประสบการณ์ในเรื่องนี้อย่างดียิ่ง จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบเครื่องมือในการทำวิจัยและศึกษาข้อมูลครั้งนี้ เพื่อให้ผู้ทำการวิจัยจะได้ดำเนินการใน ขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ หวังเป็นอย่างยิ่ง ว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

๙ ๖/๗

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเทียบ ละอองทอง)

คณบดี ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐ ๔๔๖๑ ๑๒๒๑, ๐ ๔๔๖๐ ๑๖๑๖ คีย์ ๓๘๐๖

โทรสาร ๐ ๔๔๖๑ ๒๘๕๘

ที่ ศธ ๐๕๔๕.๑๑/ว ๒๐๕

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ถนนจรัส อำเภอเมืองบุรีรัมย์
จังหวัดบุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๑๓ มิถุนายน ๒๕๕๐

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน คุณศุภนันท์ ปิณฑุพา

ด้วย นางวิไล พลอาสา นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่องการพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ โดยมี ผศ.ดร.สุเทียบ ตะองทอง เป็นประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถและมีประสบการณ์ในเรื่องนี้อย่างดียิ่ง จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบเครื่องมือในการทำวิจัยและศึกษาข้อมูลครั้งนี้ เพื่อที่ผู้ทำการวิจัยจะได้ดำเนินการใน ขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดพิจารณา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ หวังเป็นอย่างยิ่ง ว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเทียบ ตะองทอง)

คณบดี ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐ ๔๔๖๑ ๑๒๒๑, ๐ ๔๔๖๐ ๑๖๑๖ คย ๓๘๐๖

โทรสาร ๐ ๔๔๖๑ ๒๘๕๘

ภาคผนวก ข
แบบประเมินความสอดคล้อง (IOC)
ของแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำ
และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์

แบบประเมินความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้สำหรับผู้เชี่ยวชาญ
การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
คำชี้แจง

โปรดกาเครื่องหมาย ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุดโดย ให้ระดับ
ค่าคะแนนการประเมินดังนี้

ระดับ 5	หมายถึง	สอดคล้องเหมาะสมมากที่สุด
ระดับ 4	หมายถึง	สอดคล้องเหมาะสมมาก
ระดับ 3	หมายถึง	สอดคล้องเหมาะสมปานกลาง
ระดับ 2	หมายถึง	สอดคล้องเหมาะสมน้อย
ระดับ 1	หมายถึง	สอดคล้องเหมาะสมน้อยที่สุด

รายการประเมิน	ความคิดเห็น					ข้อเสนอแนะ ในการปรับปรุง
	5	4	3	2	1	
1. สาระสำคัญ						
1.1 ความถูกต้อง						
1.2 ความเหมาะสมกับวัยของนักเรียน						
1.3 มีความชัดเจนเข้าใจง่าย						
2. จุดประสงค์การเรียนรู้						
2.1 ประเมินผลได้						
2.2 ชัดเจนเข้าใจง่าย						
2.3 เหมาะสมกับวัยของนักเรียน						
2.4 สามารถสอนให้บรรลุพฤติกรรม						
3. เนื้อหา						
3.1 ใจความถูกต้อง						
3.2 มีความชัดเจนและน่าสนใจ						
3.3 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้						
3.4 เหมาะสมกับระดับชั้นของนักเรียน						
3.5 กำหนดเนื้อหาเหมาะสมกับเวลาเรียน						
4. กระบวนการจัดการเรียนรู้						
4.1 สอดคล้องกับเนื้อหา						

รายการประเมิน	ความคิดเห็น					ข้อเสนอแนะ ในการปรับปรุง
	5	4	3	2	1	
4.2 เรียงลำดับกิจกรรมได้เหมาะสม						
4.3 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้						
4.4 เหมาะสมกับเวลาที่สอน						
4.5 ความเหมาะสมกับวัยของนักเรียน						
4.6 ได้รับความสนใจจากผู้เรียน						
4.7 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรม						
5. สื่อและแหล่งการเรียนรู้						
5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้						
5.2 สอดคล้องกับเนื้อหา						
5.3 ได้รับความสนใจของผู้เรียน						
5.4 ตอบสนองต่อการเรียนรู้						
5.5 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการใช้สื่อ						
5.6 เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน						
5.7 เหมาะสมกับเวลาที่เรียน						
6. การวัดผลและประเมินผลการจัดการเรียนรู้						
6.1 สอดคล้องกับเนื้อหา						
6.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้						
6.3 สามารถวัดผลและประเมินผลสิ่งที่ระบุ ไว้ได้						
6.4 เครื่องมือที่ใช้เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน						

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

ลงชื่อ ผู้ประเมิน

()

ตำแหน่ง.....

แบบประเมินความสอดคล้องของแบบฝึกทักษะสำหรับผู้เชี่ยวชาญ
การพัฒนาแบบฝึกทักษะ การอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
คำชี้แจง

โปรดกาเครื่องหมาย ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด โดยให้ระดับ
 ค่าคะแนนการประเมินดังนี้

ระดับ 5	หมายถึง	สอดคล้องเหมาะสมมากที่สุด
ระดับ 4	หมายถึง	สอดคล้องเหมาะสมมาก
ระดับ 3	หมายถึง	สอดคล้องเหมาะสมปานกลาง
ระดับ 2	หมายถึง	สอดคล้องเหมาะสมน้อย
ระดับ 1	หมายถึง	สอดคล้องเหมาะสมน้อยที่สุด

รายการประเมิน	ความคิดเห็น					ข้อเสนอแนะ ในการปรับปรุง
	5	4	3	2	1	
1. จุดประสงค์การเรียนรู้						
1.1 สอดคล้องกับเนื้อหา						
1.2 สอดคล้องกับพฤติกรรมการเรียนรู้						
2. เนื้อหา						
2.1 เหมาะสมกับวัยของเด็ก						
2.2 มีความยากง่ายพอเหมาะ						
2.3 น่าสนใจและมีประโยชน์						
2.4 เหมาะสมกับวัยของนักเรียน						
3. กระบวนการจัดการเรียนรู้						
3.1 เหมาะสมกับวัยของเด็ก						
3.2 เด็กเป็นศูนย์กลาง						
3.3 มีความยากง่ายพอเหมาะ						
3.4 เสริมสร้างความคิดสร้างสรรค์						
4. รูปแบบ						
4.1 น่าสนใจ สวยงาม และชัดเจน						
4.2 การใช้สี						
4.3 ภาพประกอบเหมาะสม						

รายการประเมิน	ความคิดเห็น					ข้อเสนอแนะ ในการปรับปรุง
	5	4	3	2	1	
4.4 การส่งเสริมความคิดเข้าใจง่าย						
5. การใช้ภาษา						
5.1 ตัวอักษรชัดเจนเข้าใจง่าย						
5.2 ใช้ภาษาที่สุภาพ						
5.3 ก่าอธิบายชัดเจน เข้าใจง่าย						
6. การวัดผลและประเมินผลการจัดการเรียนรู้						
6.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์						
6.2 ครอบคลุมเนื้อหา						

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

ลงชื่อ ผู้ประเมิน

()

ตำแหน่ง

แบบประเมินความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสำหรับผู้เชี่ยวชาญ
การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านและ การเขียนสะกดคำควบกล้ำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

คำชี้แจง

โปรดกาเครื่องหมาย ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด โดยให้ระดับค่า
คะแนนการประเมินดังนี้

ระดับ +1	หมายถึง	แน่ใจว่าสอดคล้องเหมาะสม
ระดับ 0	หมายถึง	ไม่แน่ใจ
ระดับ -1	หมายถึง	แน่ใจว่าไม่สอดคล้องไม่เหมาะสม

แบบทดสอบ	ความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะในการปรับปรุง
	+1	0	-1	
ข้อ 1				
ข้อ 2				
ข้อ 3				
ข้อ 4				
ข้อ 5				
ข้อ 6				
ข้อ 7				
ข้อ 8				
ข้อ 9				
ข้อ 10				
ข้อ 11				
ข้อ 12				
ข้อ 13				
ข้อ 14				
ข้อ 15				
ข้อ 16				
ข้อ 17				
ข้อ 18				

แบบทดสอบ	ความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะในการปรับปรุง
	+1	0	-1	
ข้อ 19				
ข้อ 20				
ข้อ 21				
ข้อ 22				
ข้อ 23				
ข้อ 24				
ข้อ 25				
ข้อ 26				
ข้อ 27				
ข้อ 28				
ข้อ 29				
ข้อ 30				
ข้อ 31				
ข้อ 32				
ข้อ 33				
ข้อ 34				
ข้อ 35				
ข้อ 36				
ข้อ 37				
ข้อ 38				
ข้อ 39				
ข้อ 40				

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

ลงชื่อ ผู้ประเมิน

()

ตำแหน่ง

ภาคผนวก ค
แผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
และ
แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ปีการศึกษา ๒๕๕๐ เวลา ๑ ชั่วโมง สอนครั้งที่ ๑
 ประกอบแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำ ชุดที่ ๑ คำควบกล้ำแท้
 สอนวันที่ เดือน พ.ศ. ๒๕๕๐

๑. มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น

มาตรฐาน ท. ๑.๑ ข้อ ๑. สามารถอ่านได้ถูกต้องตามหลักการอ่าน อ่านได้อย่างรวดเร็ว เข้าใจความหมายของคำและข้อความที่อ่าน

มาตรฐาน ท. ๒.๑ ข้อ ๑. สามารถเขียนคำได้ถูกความหมาย และสะกดการันต์ถูกต้อง ใช้ความรู้และประสบการณ์เขียนประโยค ข้อความ และเรื่องราวแสดงความคิดเห็น ความรู้สึก ความต้องการและจินตนาการ รวมทั้งกระบวนการเขียนพัฒนางานเขียน

๒. สาระสำคัญ

การเรียนรู้และฝึกสะกดคำควบกล้ำแท้ ช่วยให้นักเรียนอ่านและเขียนสะกดคำภาษาไทย ได้ดีมากยิ่งขึ้น

๓. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

๓.๑ เขียนสะกดคำพื้นฐานที่กำหนดให้ได้

๓.๒ บอกความหมายของคำที่กำหนดให้ได้

๓.๓ อ่านออกเสียงคำที่กำหนดให้ได้

๓.๔ มีมารยาทในการอ่านหนังสือ อนุรักษ์และเลือกอ่านหนังสือทั้งประเภทความรู้ ความบันเทิง และมีนิสัยรักการอ่าน

๔. จุดประสงค์การเรียนรู้

๔.๑ ประสมสระ พยัญชนะ ภาพ วรรณยุกต์ เป็นคำที่มีความหมายได้

๔.๒ เขียนสะกดคำควบกล้ำแท้ได้ถูกต้อง

๔.๓ เดิมอักษรที่หายไปให้เป็นคำที่มีความหมายได้ถูกต้อง

๔.๔ โยงคำควบกล้ำแท้ให้ตรงกับความหมายได้ถูกต้อง

๔.๕ อ่านออกเสียงคำควบกล้ำแท้ได้ถูกต้อง

๔.๖ นำความรู้เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำแท้ไปใช้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นได้ถูกต้อง

๕. เนื้อหา

๕.๑ คำควบกล้ำแท้จำนวน ๑๕ คำ ดังนี้ โคลง กุ่มครอง ทูลเกล้า โกรธา กรั่มฟ้ากรั่มฝน คลั่ง กลับกลาย เปลี่ยนแปลง เกล็ดชั่ง ปรารธนา คริสต์ แก้วง ผละ ปลิว ครอบครวั

๕.๒ การเขียนสะกดคำ

๕.๓ การหาความหมายของคำ

๕.๔ การอ่านออกเสียง

๖. กระบวนการจัดการเรียนรู้

๖.๑ แจกจุดประสงค์การเรียนรู้

๖.๒ นักเรียนศึกษาความรู้เรื่อง คำควบกล้ำจากใบความรู้ที่ ๑ ดังนี้ คำควบกล้ำ คือ พยัญชนะใดก็ตามที่อยู่ร่วมสระเดียวกับ “ร ล ว” แล้วอ่านออกเสียงกล้ำกัน เช่น กราบ คลอง พระ ครับ ครอบครวั เปลี่ยนแปลง ปรับปรุง ควาย กวาง เป็นต้น

คำควบกล้ำแบ่งออกเป็น ๒ ชนิด คือ ๑ คำควบกล้ำแท้

๒ คำควบกล้ำไม่แท้

นักเรียนศึกษาความรู้เรื่อง คำควบกล้ำแท้ จากใบความรู้ที่ ๑ ครูอธิบายและยกตัวอย่างคำควบกล้ำแท้ เพิ่มเติม ดังนี้ คำควบกล้ำแท้ คือ พยัญชนะที่ควบกับ “ร ล ว” อยู่ในสระเดียวกัน และออกเสียงพยัญชนะทั้งสองควบกันเลข คือ อ่านออกเสียงพร้อมกัน ๒ ตัว เช่น ครู กวาด ปรับปรุง พลิกแพลง แก้วงไกว เป็นต้น

๖.๓ นักเรียนทุกคนอ่านออกเสียง คำควบกล้ำแท้ จำนวน ๑๕ คำ จากบัตรคำ ที่เขียนไว้ที่กระเปาะผนังห้องเรียนพร้อมกัน ดังนี้ โคลง กุ่มครอง ทูลเกล้า โกรธา กรั่มฟ้ากรั่มฝน คลั่ง กลับกลาย เปลี่ยนแปลง เกล็ดชั่ง ปรารธนา คริสต์ แก้วง ผละ ปลิว ครอบครวั

๖.๔ นักเรียนทบทวนพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์

๖.๕ นักเรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ ๔ - ๕ คนตามฉลากแบ่งกลุ่มชื่อผลไม้ไทยแล้วเลือกตัวแทนกลุ่ม

๖.๖ ตัวแทนนักเรียนรับแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ชุดที่ ๑ คำควบกล้ำแท้ กิจกรรมที่ ๑, ๒, ๓

๖.๗ นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมที่ ๑ การประสมคำจากภาพ สระ พยัญชนะ วรรณยุกต์ ให้เป็นคำที่มีความหมาย ครูอธิบายวิธีเขียนและคู่มือตัวอย่างประกอบ เสร็จแล้วเก็บรวบรวมส่งครู

๖.๘ นักเรียนทุกคนปฏิบัติกิจกรรมที่ ๒ เดิมอักษรที่หายไปให้ได้คำที่มีความหมาย โดยศึกษาคำชี้แจงและตัวอย่างประกอบ

๖.๙ นักเรียนและครูร่วมกันอธิบายทบทวนการใช้พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานและประมวลคำศัพท์ที่ครูแจกทุกกลุ่ม ให้นักเรียนศึกษาการปฏิบัติกิจกรรมที่ ๓ โขงคำให้ตรงกับ ความหมายของคำ และคู่มือตัวอย่างประกอบ นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมพร้อมกัน ทุกคนทำกิจกรรม เสร็จรวบรวมผลงานส่งครู ครูเปลี่ยนให้นักเรียนตรวจ นักเรียนและครูร่วมกันเฉลยกิจกรรมที่ ๑, ๒, ๓ แล้วครูตรวจเช็คคะแนน

๗. สื่อและแหล่งเรียนรู้

๗.๑ ใบความรู้ที่ ๑ เรื่อง คำควบกล้ำ

๗.๒ ใบความรู้ที่ ๒ เรื่อง คำควบกล้ำแท้

๗.๓ แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ชุดที่ ๑ คำควบกล้ำแท้ กิจกรรมที่ ๑, ๒, ๓

๗.๔ บัตรคำจำนวน ๑๕ คำ ดังนี้ โดง กุ่มครอง ทูลเกล้า โกรธา ครัมฟ้าครัมฝน คลั่ง กลับกลาย เปลี่ยนแปลง เกลียดชัง ปรารธนา คริสต์ แก้วง ผละ ปลิว ครอบคร้ว

๗.๕ กระเป๋าฉิ่ง

๗.๖ พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน

๗.๗ หนังสือประมวลคำศัพท์ภาษาไทย ประกอบหนังสือเรียนภาษาไทย ชุดภาษาพาที ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

๘. กิจกรรมเสนอแนะ

นักเรียนระบายสีภาพในแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ชุดที่ ๑ คำควบกล้ำแท้กิจกรรมที่ ๑, ๒, ๓

๕. การวัดและประเมินผล

๕.๑ วิธีการวัด

๕.๑.๑ ตรวจสอบกิจกรรมการเขียนในแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำ ชุดที่ ๑ คำควบกล้ำแท้ กิจกรรมที่ ๑, ๒, ๓

๕.๑.๒ ประเมินการปฏิบัติกิจกรรมรายบุคคล

๕.๑.๓ ประเมินพฤติกรรมกลุ่ม

๕.๑.๔ ประเมินการอ่านออกเสียง

๕.๒ เครื่องมือการวัด

๕.๒.๑ แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำ ชุดที่ ๑ คำควบกล้ำแท้ กิจกรรมที่ ๑, ๒, ๓

๕.๒.๒ แบบสังเกตการปฏิบัติกิจกรรมรายบุคคล

๕.๒.๓ แบบสังเกตการปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม

๕.๒.๔ แบบสังเกตการอ่านออกเสียง

๕.๓ เกณฑ์การประเมิน

๕.๓.๑ ปฏิบัติกิจกรรมตามแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ชุดที่ ๑ คำควบกล้ำแท้ กิจกรรมที่ ๑, ๒, ๓ ผ่านเกณฑ์ร้อยละ ๘๐

๕.๓.๒ ปฏิบัติกิจกรรมรายบุคคลผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนด

๕.๓.๓ ปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนด

๕.๓.๔ มีพฤติกรรมการอ่านออกเสียงผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนด

๑๐. ความเห็นของผู้บริหารโรงเรียน

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ

(นายประมวล แสงแสน)

ผู้อำนวยการ โรงเรียนบ้านถนนโคกใหญ่

วันที่ เดือน พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๐

๑๑. บันทึกผลหลังสอน

๑๑.๑ ผลการสอน

.....

.....

.....

.....

๑๑.๒ ปัญหา / อุปสรรค

.....

.....

๑๑.๓ ข้อเสนอแนะแนวทางแก้ไข

.....

.....

.....

ลงชื่อ

(นางวิไล พลอาสา)

โรงเรียนบ้านถนนโคกใหญ่

วันที่ เดือน พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๐

ใบความรู้ที่ ๑
ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ โรงเรียนบ้านถนนโลกใหญ่
แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำ ชุดที่ ๑ เรื่อง คำควบกล้ำแท้

คำควบกล้ำ

คำควบกล้ำ คือ คำที่มีพยัญชนะต้นสองตัวเรียงกัน ประสมสระเดียวกัน
และอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นสองตัวพร้อมกัน ออกเสียงกล้ำกัน พยัญชนะตัวควบคือตัวหลังที่
เป็นเสียงกล้ำกันมีเพียง ๓ ตัว คือ “ร ล ว”

เช่น	กราบ	กร - ำ - บ
	คลอง	คล - อ - ง
	ควาย	คว - ำ - ย
	กว้าง	กว - ำ - ง
	พลาจ	พล - ำ - ง
	ตรง	ตร - ำ - ง
	กลาง	กล - ำ - ง

คำควบกล้ำแบ่งออกเป็น ๒ ชนิด คือ

๑ คำควบกล้ำแท้

๒ คำควบกล้ำไม่แท้

คำควบกล้ำแท้ คือ คำที่มีพยัญชนะ ๒ ตัวเรียงกัน พยัญชนะตัวหน้าเป็นตัว ก
ข ค ต ป ฟ พยัญชนะตัวควบเป็น ร ล ว ประสมสระเดียวกัน เวลาอ่านจะออกเสียงพยัญชนะ
ทั้ง ๒ ตัว พร้อมกัน

คำควบกล้ำไม่แท้ คือ คำที่มีพยัญชนะ ๒ ตัว มี จ ช ท ศ ฐ ควบกับ ร เมื่อ
เป็นพยัญชนะต้น จร ชร ตร ฐร ให้อ่านออกเสียงเฉพาะพยัญชนะตัวหน้าตัวเดียว เป็น จ ช ศ
ฐ ส่วน ทร ให้อ่านออกเสียง ช

ใบความรู้ที่ ๒
ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ โรงเรียนบ้านอนนโลกใหญ่
แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำ ชุดที่ ๑ เรื่อง คำควบกล้ำแท้

คำควบกล้ำแท้

คำควบกล้ำแท้ คือ คำที่มีพยัญชนะ ๒ ตัวเรียงกัน พยัญชนะตัวหน้าเป็นตัว ก ข ค ต ป พ พยัญชนะตัวควบเป็น ร ล ว ประสมสระเดียวกัน เวลาอ่านจะออกเสียงพยัญชนะทั้ง ๒ ตัว พร้อมกัน

เช่น	กร	กราบ กรอบ โกรธ กริช
	กล	กลอง กลั้ว กลาย กลุ่ม
	กว	กวาง กวักแกว่ง กวาด
	ขว	ขวาน ขวนขวาย ขวัญ ขวิด
	คร	ครุ คราว ครั้ง ไคร ครีม
	คล	คลี่คลาย คลอง คลอนแคลน คลุม
	คว	ความ ควาย คว่า ควัว
	ดร	ตรง ดรอม ดรวง ดรากดร้า
	ปร	ปราบปราม ปรับปรุง
	ปล	เปลี่ยนแปลง แปลก
	พร	แพรวพราว แพร พร้อม
	พล	พลู พลาด พลับพลึง

ตัวอย่าง การแต่งประโยคโดยใช้คำควบกล้ำแท้

- ครูสอนเรื่องการเขียนคำขวัญ
- นักเรียนทุกคนร้องเพลงพร้อมกัน
- ตำรวจปราบปรามผู้ร้าย
- เขาจุดพลูในวันขึ้นปีใหม่

แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำ
 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
 สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓
 เรื่อง คำควบกล้ำแท้
 ชุดที่ ๑

โดย นางวิไล พลาอาษา

ชื่อนามสกุล.....เลขที่

โรงเรียน.....อำเภอ.....จังหวัด.....

คำชี้แจงในการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำ

แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำที่นักเรียนกำลังศึกษา
อยู่นี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้นักเรียนได้ฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ รู้จักคิดค้น
คว้าหาคำตอบและฝึกทักษะด้วยตนเอง

๑. แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำชุดนี้ ประกอบด้วย

- ๑.๑ รายละเอียดในแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำ
- ๑.๒ จุดประสงค์การเรียนรู้
- ๑.๓ ใบความรู้
- ๑.๔ วิธีดำเนินกิจกรรม
- ๑.๕ กิจกรรมในแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำ

๒. นักเรียนศึกษาการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำ
แต่ละชุดให้เข้าใจก่อนลงมือปฏิบัติ ดังนี้

๒.๑ อ่านรายละเอียดของแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ
ควบกล้ำก่อนลงมือปฏิบัติทุกครั้ง

๒.๒ ปฏิบัติตามคำสั่งในกิจกรรมทุกข้อ

๒.๓ เมื่อเสร็จกิจกรรมแล้วครูและนักเรียนร่วมกันเฉลยและอภิปราย
เกี่ยวกับคำตอบในแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำ

๓. เวลาที่ใช้ในการปฏิบัติกิจกรรม ๓ ชั่วโมง โดยแบ่งเป็น ๓ ครั้ง
ครั้งละ ๑ ชั่วโมง ตามแผนการจัดการเรียนรู้ประกอบแบบฝึกทักษะการอ่านและการ
เขียนสะกดคำควบกล้ำ

รายละเอียดเป็นแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำ

๑. แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำมีทั้งหมด ๔ ชุด ประกอบด้วย

- ชุดที่ ๑ คำควบกล้ำแท้
- ชุดที่ ๒ คำควบกล้ำแท้
- ชุดที่ ๓ คำควบกล้ำแท้
- ชุดที่ ๔ คำควบกล้ำไม่แท้

๒. แบบฝึกทักษะแต่ละชุด มี ๕ กิจกรรม ประกอบด้วยกิจกรรมดังต่อไปนี้

- กิจกรรมที่ ๑ ประสมคำจากภาพ สระ พยัญชนะ และวรรณยุกต์
- กิจกรรมที่ ๒ เติมอักษรที่หายไปให้ได้ใจความ
- กิจกรรมที่ ๓ โยงคำให้ตรงกับความหมายของคำ
- กิจกรรมที่ ๔ เขียนคำอ่านจากคำที่กำหนดให้
- กิจกรรมที่ ๕ สำนวณคำถูกผิดและแก้ไขให้ถูกต้อง
- กิจกรรมที่ ๖ เติมความหมายของคำ
- กิจกรรมที่ ๗ เรียงอักษรให้เป็นคำที่มีความหมาย
- กิจกรรมที่ ๘ แต่งประโยคจากคำที่กำหนดให้ให้มีใจความที่สมบูรณ์
- กิจกรรมที่ ๙ อ่านออกเสียงคำควบกล้ำที่กำหนดให้

จุดประสงค์การเรียนรู้

๑. นักเรียนสามารถอ่านคำควบกล้ำได้ถูกต้องตามอักษรวิธี
๒. นักเรียนสามารถเขียนสะกดคำควบกล้ำได้ถูกต้อง
๓. นักเรียนสามารถใช้คำควบกล้ำแต่งประโยค
๔. นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำศัพท์ที่ได้

ใบความรู้

คำควบกล้ำ

คำควบกล้ำ คือ พยัญชนะใดก็ตามที่อยู่ร่วมสระเดียวกับ “ ร ล ว ” แล้ว อ่านออกเสียงเป็นพยางค์เดียว เช่น กราบ คลอง พระ ควาช กวาง เป็นต้น อักษรควบแบ่งออกเป็น ๒ ชนิด คือ

๑. คำควบกล้ำแท้ หรือ อักษรควบแท้ คือ พยัญชนะที่ควบกับ “ ร ล ว ” อยู่ในสระเดียวกัน และออกเสียงพยัญชนะทั้งสองควบกันเลย คือ ออกเสียงพร้อมกันทั้ง ๒ ตัว เช่น ครู ขลาด กวาด ปรับปรุง พลิกเพลง แกว่งไกว เป็นต้น

๒. คำควบกล้ำไม่แท้ หรือ อักษรควบไม่แท้ คือ พยัญชนะที่ควบกับ “ ร ล ว ” อยู่ในสระเดียวกัน แต่ออกเสียงพยัญชนะตัวหน้าตัวเดียว หรือออกเสียงเป็นพยัญชนะอื่นดังนี้

ก. ออกเสียงพยัญชนะตัวหน้าตัวเดียว เช่น

จริง อ่านออกเสียงตัว “ จ ” ตัวเดียวเป็น จิง

เสริม อ่านออกเสียงตัว “ ส ” ตัวเดียวเป็น เสิม

ไซร์ อ่านออกเสียงตัว “ ซ ” ตัวเดียวเป็น ไซ้

ข. ออกเสียงเป็นพยัญชนะอื่น เช่น

ทรวค อ่านว่า ชวค

ทรวง อ่านว่า ชง

ทราบ อ่านว่า ชาบ

- อักษรควบจะมีพยัญชนะอื่นมาควบตัว “ ร ล ว ”

และออกเสียงกล้ำเป็นสระเดียวกัน

- การวางรูปสระและวรรณยุกต์จะวางไว้ที่พยัญชนะต้นตัวที่สองเสมอ

วิธีดำเนินการ

๑. นักเรียนศึกษาความหมายของอักษรควบจากใบความรู้
๒. นักเรียนฝึกอ่านคำควบกล้ำต่อไปนี้ โคลง คุ่มครอง
ทูลเกล้า โกรธา ครัมฟ้าครัมฝน คลั่ง กลับกลาย ครอบครั้ว
เปลี่ยนแปลง เกลียคชัง ปรารถนา คริสต์ แก้วง ผละ ปลิว
๓. นักเรียนทำความเข้าใจวิธีการอ่านและเขียน คำควบกล้ำแท้
จากใบความรู้
๔. นักเรียนหาความหมายของคำควบกล้ำแท้จากพจนานุกรม
แล้ว แต่งประโยคลงในกิจกรรมที่ ๘
๕. นักเรียนทำกิจกรรมในแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียน
สะกดคำควบกล้ำ

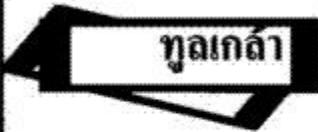
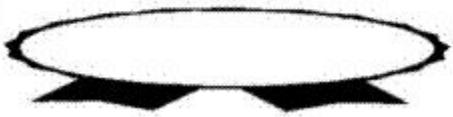
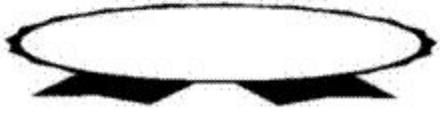

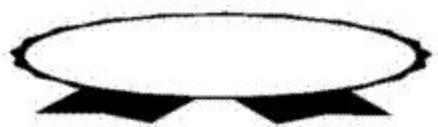
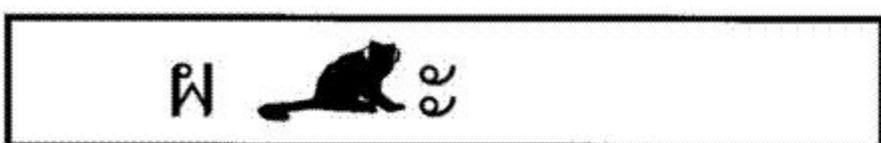
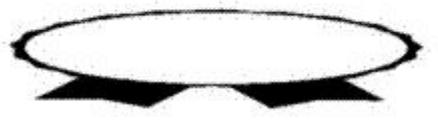
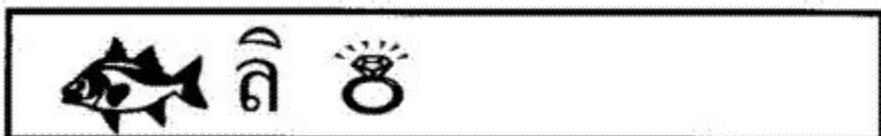
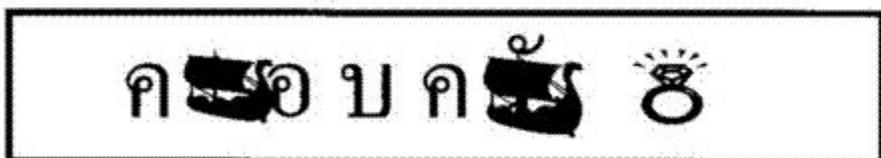
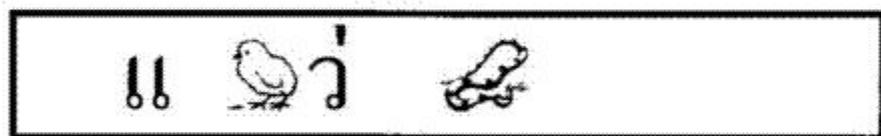
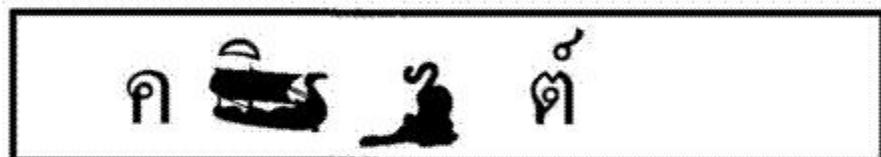
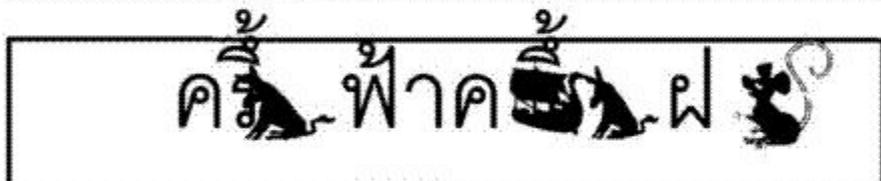
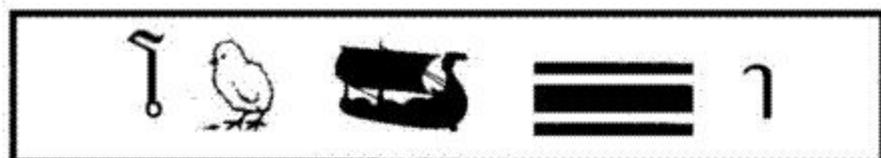
กิจกรรมที่ ๑

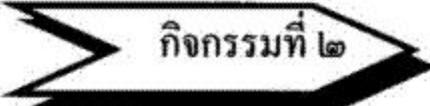
คำชี้แจง ให้นักเรียนประสมคำจาก พยัญชนะ สระ วรรณยุกต์

และรูปภาพ ให้เป็นคำที่มีความหมาย

ตัวอย่าง

  ต้า	
ค 	
กู ค อ 	
เ ลี ค ง	
 ร ำ 	
โค 	

 กิจกรรมที่ ๒

คำชี้แจง จงเลือกอักษรที่กำหนดให้ มาเติมลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

คร พร กด คร ปล
พร พล ปร ผล กร คว

ตัวอย่าง

ด

โ _____ คุม _____ อด _____ ู _____ ำ

แ _____ ้ง _____ ายค _____ ั้ง _____ ารตนา

_____ ะ _____ โ _____ ธา _____ ิว

_____ อดค _____ รัว _____ กลับ _____ าย

เปลี่ยนแ _____ ้ง _____ ิว _____ สต์

กิจกรรมที่ ๓

คำชี้แจง ให้นักเรียนโยงคำในรูปด้านซ้ายมือ ให้ตรงความหมายของ คำด้านขวามือ
ตัวอย่าง

ปรารถนา

ไม่ชอบมากจนไม่อยากจะพบเห็น

เกลียดชัง

ต้องการอยากได้

กลับกลาย

อาการที่เคลื่อนไหวไม่อยู่กับที่

แหว่ง

มีคิ้วคล้ายฝันทก

ครีมฟ้าครีมฝน

เปลี่ยนแปลงเป็นอย่างอื่น

โคลง

โกรธ

คุ้มครอง

ถวาย

ชุลเกด้า

เอียงไปเอียงมา

โกรธา

ป้องกัน รักษา ระวัง

เปลี่ยนแปลง

ลอยตามลม ถูกลมพัด

คลั่ง

อยู่ร่วมกัน พ่อ แม่ ลูก

คริสต์

ทำให้ลักษณะเปลี่ยนไป

ปลิว

ชื่อศาสนาหนึ่งมีพระเยซูเป็นผู้ตั้ง
ศาสนา

ครอบครั้ว

แสดงอาการผิดปกติอย่างคนบ้า

แบบสังเกตพฤติกรรมเป็นรายบุคคล

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้	ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำ
---	---

เลขที่	ชื่อ-สกุล	ความสนใจ			ความร่วมมือ			การแสดงความคิดเห็น			ตอบคำถาม			รวม
		๑	๒	๓	๑	๒	๓	๑	๒	๓	๑	๒	๓	

ลงชื่อ ผู้สังเกต วันที่ .. เดือน พ.ศ. ๒๕๕๐

แบบสังเกตพฤติกรรมเป็นรายกลุ่ม

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้	ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำ
---	---

กลุ่ม/ชื่อ	การวางแผน			บรรยากาศการทำงาน			การรับฟังความคิดเห็น			การนำเสนอ			รวม
	๑	๒	๓	๑	๒	๓	๑	๒	๓	๑	๒	๓	

เกณฑ์การประเมิน ๑ หมายถึง ควรปรับปรุง ๒ หมายถึง พอใช้ ๓ หมายถึง ดี
รวม ๑ - ๕ หมายถึง ควรปรับปรุง
๖ - ๘ หมายถึง พอใช้
๑๐ - ๑๒ หมายถึง ดี

ลงชื่อ ผู้สังเกต

วันที่ เดือน พ.ศ. ๒๕๕๐

แบบบันทึกผลการอ่านออกเสียง

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓	โรงเรียนบ้านถนนโลกใหญ่
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย	ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้

เลขที่	ชื่อ - สกุล	ความถูกต้อง	การออกเสียงคำ	ความคล่องแคล่ว	การใช้น้ำเสียงได้	ผลการประเมิน
		ชัดเจนในการอ่าน	ความกล้า	ในการอ่าน	เหมาะสม	
		๕	๕	๕	๕	๕๐

เกณฑ์การประเมิน ได้คะแนน ๒๐ - ๑๗ ระดับดีมาก ๑๖ - ๑๕ ระดับดี

๑๔ - ๖ ระดับพอใช้ ๕ - ๐ ต้องแก้ไข

ใบความรู้ที่ ๒

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้	ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำ
---	---

หลักการใช้พจนานุกรม

การใช้พจนานุกรม เป็นการค้นหารายละเอียดของคำศัพท์ที่ต้องการทราบ
ความหมาย คำอ่านที่ถูกต้อง การเขียนสะกดคำที่ถูกต้องและชนิดของคำจากพจนานุกรม

พจนานุกรม เป็นหนังสือที่รวบรวมคำที่มีใช้อยู่ในภาษา พจนานุกรม
ของภาษาใดก็รวบรวมคำที่ใช้ในภาษานั้น ซึ่งพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน
เป็นพจนานุกรมที่รวบรวมคำที่มีใช้อยู่ในภาษาไทย โดยเรียงลำดับคำศัพท์ตามลำดับสระอีกทีหนึ่ง
ซึ่งพจนานุกรมจะบอกความหมายของคำ คำอ่าน และชนิดของคำ พร้อมทั้งยกตัวอย่างการใช้คำ
นั้น ๆ ด้วย

การใช้พจนานุกรม มีวิธีการ ดังนี้

๑. เปิดพจนานุกรมไปที่หมวดอักษรของคำศัพท์ที่ต้องการ
ทราบรายละเอียด เช่น ถ้าต้องการทราบรายละเอียดของคำว่า **ทะเล**
ให้เปิดพจนานุกรมไปที่หมวดอักษร **ท**
๒. ค้นหาที่ขึ้นต้นด้วยพยัญชนะ สระ และตัวสะกด ตามที่
ต้องการ เช่น ค้นหาที่ขึ้นต้นด้วย **ท** แล้วไล่ดูไปเรื่อย ๆ จะพบคำว่า
ทะเล อยู่ต่อจากคำว่า **ทะเล** ซึ่ง โดยมีรายละเอียดของคำ ดังนี้
ทะเล ก. เกิดเป็นรู หรือทำให้เป็นรูถึงอีกข้างหนึ่ง
ว. ที่เป็นรู เช่น หม้อทะเล
(อักษรย่อ ก. หมายถึง คำกริยา
ว. หมายถึง คำวิเศษณ์)

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ปีการศึกษา ๒๕๕๐ เวลา ๑ ชั่วโมง สอนครั้งที่ ๒
 ประกอบแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำ ชุดที่ ๑ เรื่อง คำควบกล้ำแท้
 สอนวันที่ เดือน..... พ.ศ. ๒๕๕๐

๑. มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น

มาตรฐาน ท. ๑.๑ ข้อ ๑. สามารถอ่านได้ถูกต้องตามหลักการอ่าน อ่านได้อย่างรวดเร็ว เข้าใจความหมายของคำและข้อความที่อ่าน

มาตรฐาน ท. ๒.๑ ข้อ ๑. สามารถเขียนคำได้ถูกต้องความหมาย และสะกดการันต์ถูกต้อง ใช้ความรู้และประสบการณ์เขียนประโยค ข้อความ และเรื่องราวแสดงความคิดเห็น ความรู้สึก ความต้องการและจินตนาการ รวมทั้งกระบวนการเขียนพัฒนางานเขียน

๒. สาระสำคัญ

อ่าน เขียนสะกดคำควบกล้ำแท้ เป็นพื้นฐานสำคัญในการเรียนรู้ภาษาไทย

๓. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

๓.๑ เขียนสะกดคำโดยใช้คำพื้นฐานที่กำหนดให้ได้

๓.๒ บอกความหมายของคำที่กำหนดให้ได้

๓.๓ อ่านออกเสียงคำที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง

๓.๔ มีนิสัยรักการอ่านและการเขียน

๔. จุดประสงค์การเรียนรู้

๔.๑ เขียนคำอ่านจากคำควบกล้ำแท้ ได้ถูกต้อง

๔.๒ แกะไขคำคิดให้ถูกต้องได้

๔.๓ เติมความหมายของคำควบกล้ำแท้ ได้ถูกต้อง

๔.๔ อ่านออกเสียงคำควบกล้ำแท้ ได้ถูกต้องคล่องแคล่ว

๕. ภาระการเรียนรู้

- ๕.๑ คำควบกล้ำแท้ จำนวน ๑๕ ดังนี้ โคลง กุ่มครอง ทูลเกล้า โกรธา ครึ้มฟ้าครึ้มฝน คลั่ง กลับกลาย เปลี่ยนแปลง เกล็ดชัง ปรรณนา คริสต์ แก้วง ผละ ปลิว ครอบคร้ว
- ๕.๒ การเขียนสะกุดคำควบกล้ำแท้
- ๕.๓ การหาความหมายของคำควบกล้ำแท้
- ๕.๔ การอ่านออกเสียง

๖. กระบวนการจัดการเรียนรู้

๖.๑ แจกจุดประสงค์การเรียนรู้

๖.๒ นักเรียนร้องเพลง คำควบกล้ำแท้ จากแผนภูมิเพลง ดังนี้

เพลงคำควบกล้ำแท้

นักเรียนจำได้	เข้าใจเรื่องคำควบกล้ำแท้
พยัญชนะควบ ร ล ว นั้นแล	เป็นคำควบแท้ ออกเสียงพร้อมกัน

นักเรียนร่วมกันทบทวนความรู้เรื่อง คำควบกล้ำแท้ จากใบความรู้ที่ ๑ ครูอธิบายและยกตัวอย่างคำควบกล้ำแท้ เพิ่มเติม แล้วให้นักเรียนแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมาเขียนคำควบกล้ำแท้ ที่กระดานดำ กลุ่มละ ๓ คน ๆ ละ ๑ คำ ครูตรวจดูความถูกต้อง แล้วนักเรียนทุกคนอ่านออกเสียงคำที่เพื่อนเขียนที่กระดานดำพร้อมกัน

๖.๓ นักเรียนอ่านออกเสียง คำควบกล้ำแท้ จากบัตรคำที่เสียบไว้ที่กระเป๋านั่งพร้อมกัน เป็นการทบทวนคำศัพท์ จำนวน ๑๕ คำ ดังนี้ โคลง กุ่มครอง ทูลเกล้า โกรธา ครึ้มฟ้าครึ้มฝน คลั่ง กลับกลาย เปลี่ยนแปลง เกล็ดชัง ปรรณนา คริสต์ แก้วง ผละ ปลิว ครอบคร้ว

๖.๔ นักเรียนแบ่งกลุ่มตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ ตัวแทนกลุ่มรับแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกุดคำควบกล้ำโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ชุดที่ ๑ คำควบกล้ำแท้ กิจกรรมที่ ๔ , ๕ , ๖

๖.๕ นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมที่ ๔ เขียนคำอ่านจากคำที่กำหนดให้ ครูอธิบายและยกตัวอย่างเพิ่มเติม เช่น

ปรรณนา	อ่านว่า	ปราด - ละ - หนา
เปลี่ยนแปลง	อ่านว่า	เปลี่ยน - แปลง
กลับกลาย	อ่านว่า	กลับ - กลาย

๖.๖ นักเรียนดูตัวอย่างการปฏิบัติกิจกรรมที่ ๕ สํารวจคำถูก ผิด และแก้ไขคำผิด

ให้ถูกต้อง เช่น

ปราดนา เขียนผิด แก้ไขให้ถูก ปรารดนา
เขียนแปง เขียนผิด แก้ไขให้ถูก เปลี่ยนแปลง

นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมพร้อมกัน

๖.๕ นักเรียนทุกกลุ่มรับพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานและหนังสือประมวลคำศัพท์ภาษาไทย ประกอบหนังสือเรียนภาษาไทย ชุดภาษาพาที ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ทบทวนการใช้พจนานุกรมและดูตัวอย่างการปฏิบัติกิจกรรมที่ ๖ เดิมความหมายของค่านักเรียนปฏิบัติกิจกรรมพร้อมกัน ครูคอยดูแลให้คำแนะนำ

๖.๑๐ นักเรียนนำผลงานกิจกรรมที่ ๔, ๕, ๖ ส่งครู ครูตรวจผลงานนักเรียนกับครูร่วมกันเฉลย

๗. สื่อและแหล่งเรียนรู้

๗.๑ ใบความรู้ที่ ๑ เรื่อง คำควบกล้ำแท้

๗.๒ แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำ ชุดที่ ๑ คำควบกล้ำแท้
กิจกรรมที่ ๔, ๕, ๖

๗.๓ บัตรคำจำนวน ๑๕ คำ ดังนี้ โทลง ชุ่มครอง ทูลเกล้า โกรธา ครีมฟ้าครีมฝน
คลัง กลับกลาย เปลี่ยนแปลง เกล็ดคชัง ปรารดนา คริสต์ แก้วง ผละ ปลิว ครอบคร้ว

๗.๔ กระเป๋าหนัง

๗.๕ พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน

๗.๖ หนังสือประมวลคำศัพท์ภาษาไทย ประกอบหนังสือเรียนภาษาไทย
ชุดภาษาพาที ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

๗.๗ แผนภูมิเพลง คำควบกล้ำแท้

๘. กิจกรรมเสนอแนะ

นักเรียนค้นหาคำควบกล้ำแท้ เพิ่มเติมจากหนังสือเรียนภาษาไทย ชุดภาษาพาที
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

๙. การวัดและประเมินผล

๙.๑ วิธีการวัด

๙.๑.๑ ตรวจสอบกิจกรรมแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำ

ชุดที่ ๑ คำควบกล้ำแท้ กิจกรรมที่ ๔ , ๕ , ๖

๕.๑.๒ ประเมินการปฏิบัติกิจกรรมรายบุคคล

๕.๑.๓ ประเมินพฤติกรรมกลุ่ม

๕.๑.๔ ประเมินการอ่านออกเสียง

๕.๒ เครื่องมือการวัด

๕.๒.๑ แบบบันทึกผลการปฏิบัติกิจกรรมตามแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ชุดที่ ๑ คำควบกล้ำแท้ กิจกรรมที่ ๔ , ๕ , ๖

๕.๒.๒ แบบสังเกตการปฏิบัติกิจกรรมรายบุคคล

๕.๒.๓ แบบสังเกตการปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม

๕.๒.๔ แบบสังเกตการอ่านออกเสียง

๕.๓ เกณฑ์การประเมิน

๕.๓.๑ ปฏิบัติกิจกรรมตามแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ชุดที่ ๑ คำควบกล้ำแท้ กิจกรรมที่ ๔ , ๕ , ๖ ผ่านเกณฑ์ร้อยละ ๘๐

๕.๓.๒ ปฏิบัติกิจกรรมรายบุคคลผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนด

๕.๓.๓ ปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนด

๕.๓.๔ มีพฤติกรรมการอ่านออกเสียงผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนด

แผนภูมิเพลง
ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓
โรงเรียนบ้านอนนโคกใหญ่

เพลงคำควบกล้ำแท้

เนื้อร้อง วิไล พลอาสา

ทำนอง ปริญาใจ

นักเรียนจำได้

เข้าใจเรื่องคำควบกล้ำแท้

พยัญชนะควบ ร ล ว นั้นแล

เป็นคำควบแท้ออกเสียงพร้อมกัน

กิจกรรมที่ ๔

คำชี้แจงให้นักเรียนเขียนคำอ่านจากคำที่กำหนดให้

ตัวอย่าง

คู้มครอง

โกรธา

เปลียนแปลง

ปรารตนา

กดับกลาย

โคลง

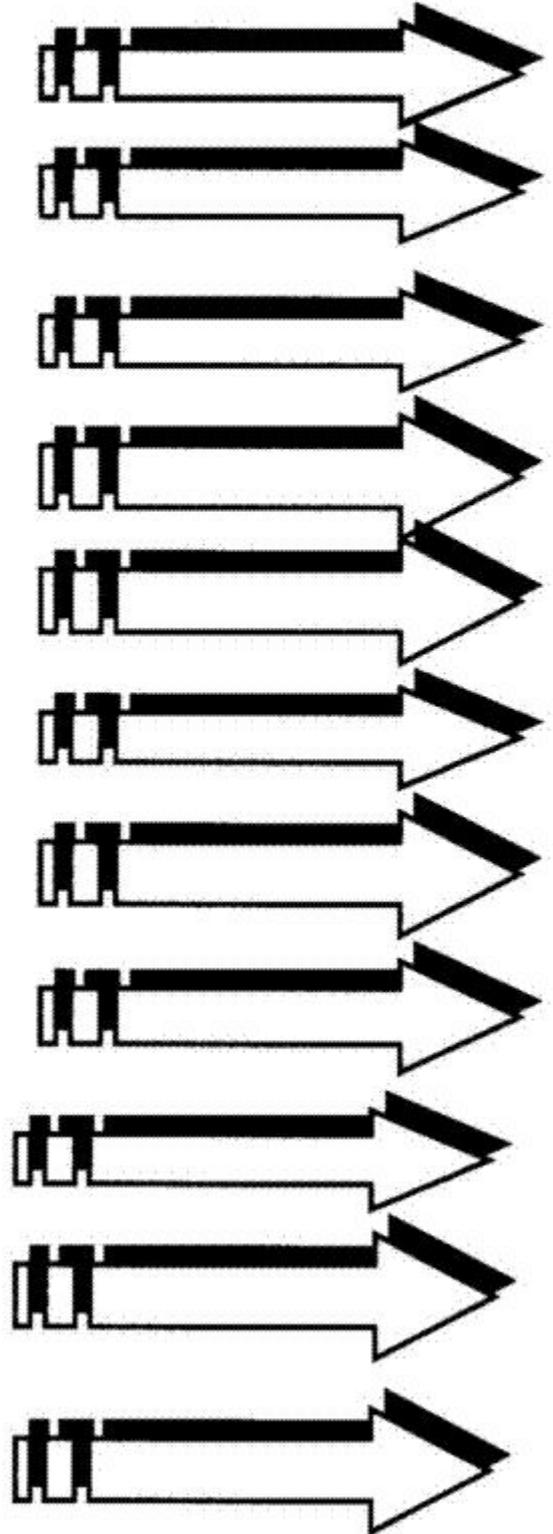
ครึ้มฟ้าครึ้มฝน

ทูลเกล้า

คลัง

เกลียดชัง

คริสต์

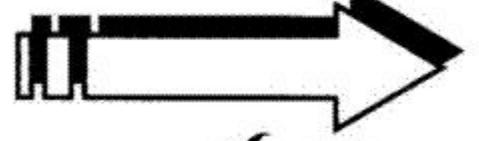
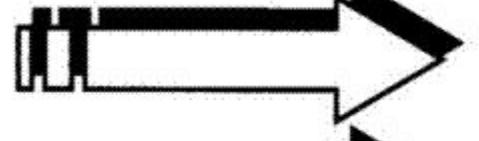
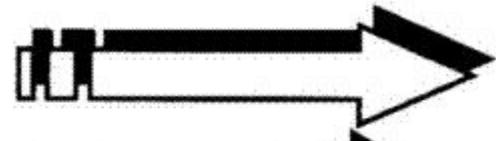
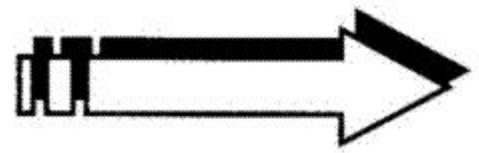

แกว่ง

ผละ

ปลิว

ครอบพร้ว

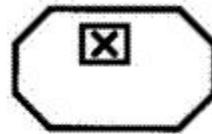

คำชี้แจง ให้นักเรียนตรวจสอบคำต่อไปนี้ ถ้า ผิดให้แก้ไขให้ถูกต้อง

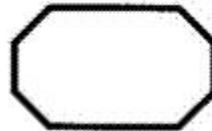
ตัวอย่าง

กลับกราย

กลับกลาย

ปราดนา

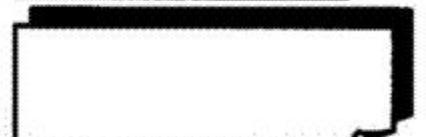
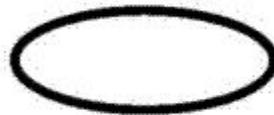
คุ้มคลอง

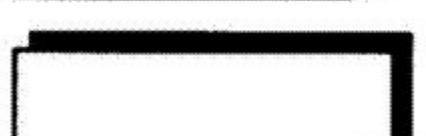
ทูลเกล้า

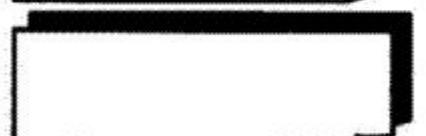
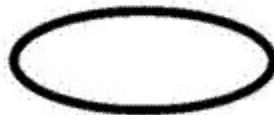
เกรียดข้ง

เปลี่ยนแปลง

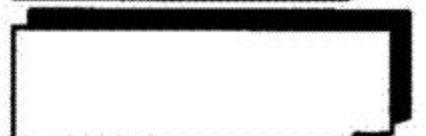
คร้ง

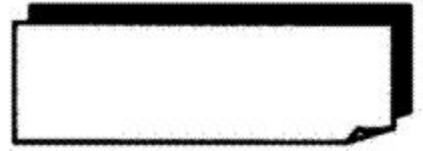
โกธธา

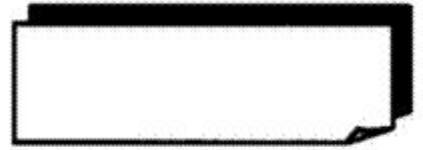
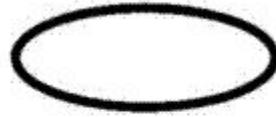
แกว่ง

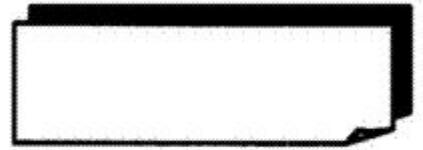
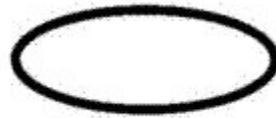
โคลง

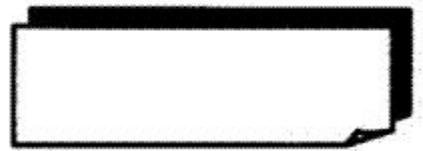
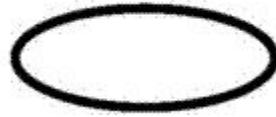
ครีมฟ้ากลิ่นฝน

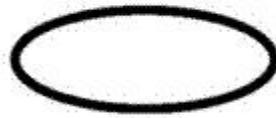
คริสต์

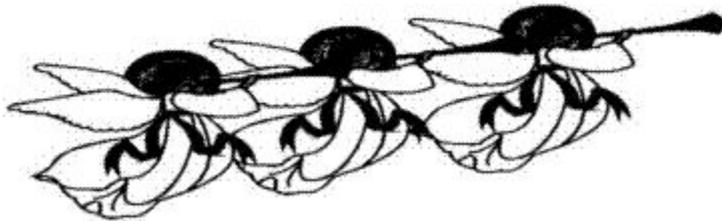
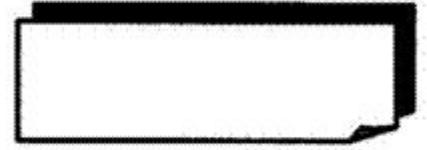
ผละ

ปรีว

กลอบคิ้ว

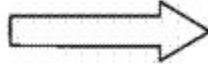

กิจกรรมที่ ๖

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนความหมายของคำต่อไปนี้ลงในช่องว่างให้ถูกต้อง
ตัวอย่าง

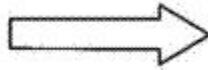

กล้วย

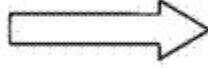

ชื่อผลไม้ชนิดหนึ่ง

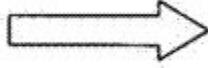
ปรารถนา

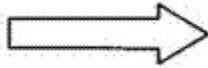
เกลียดชัง

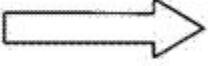
กลับกลาย

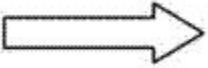
แกว่ง

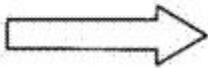
ครีมฟ้าครีมฝน

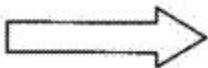
คลัง

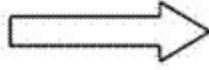
ทูลเกล้า

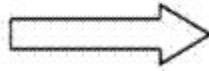
ปลิว

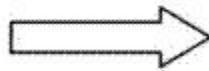
โคลง

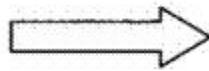
คุ้มครอง

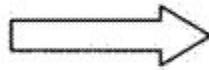
โกธธา

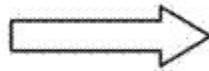
เปลี่ยนแปลง

คริสต์

ผละ

ครอบครั้ว

แบบสังเกตพฤติกรรมเป็นรายบุคคล

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้	ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำ
---	---

เลขที่	ชื่อ-สกุล	ความสนใจ			ความร่วมมือ			การแสดงความคิดเห็น			ตอบคำถาม			รวม
		๑	๒	๓	๑	๒	๓	๑	๒	๓	๑	๒	๓	

ลงชื่อ ผู้สังเกต วันที่ .. เดือน พ.ศ. ๒๕๕๐

แบบสังเกตพฤติกรรมเป็นรายกลุ่ม

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้	ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำ
---	---

กลุ่ม/ชื่อ	การวางแผน			บรรยากาศการทำงาน			การรับฟังความคิดเห็น			การนำเสนอ			รวม
	๑	๒	๓	๑	๒	๓	๑	๒	๓	๑	๒	๓	

เกณฑ์การประเมิน ๑ หมายถึง ควรปรับปรุง ๒ หมายถึง พอใช้ ๓ หมายถึง ดี
รวม ๑ - ๕ หมายถึง ควรปรับปรุง
๖ - ๘ หมายถึง พอใช้
๑๐ - ๑๒ หมายถึง ดี

ลงชื่อ ผู้สังเกต

วันที่ เดือน พ.ศ. ๒๕๕๐

แบบบันทึกผลการอ่านออกเสียง

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย	โรงเรียนบ้านอนนโกลใหญ่ ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้
--	--

เลขที่	ชื่อ - สกุล	ความถูกต้อง ชัดเจนในการอ่าน	การออกเสียงคำ ควบกล้ำ	ความคล่องแคล่ว ในการอ่าน	การใช้ไม้เสียงได้ เหมาะสม	ผลการประเมิน
		๕	๕	๕	๕	๒๐

เกณฑ์การประเมิน ได้คะแนน ๒๐ - ๑๘ ระดับดีมาก ๑๕ - ๑๑ ระดับดี
๑๐ - ๖ ระดับพอใช้ ๕ - ๐ ต้องแก้ไข

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ปีการศึกษา ๒๕๕๐ เวลา ๑ ชั่วโมง สอนครั้งที่ ๓
ประกอบแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำ ชุดที่ ๑ เรื่อง คำควบกล้ำแท้
สอนวันที่ เดือน พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๐

๑. มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น

มาตรฐาน ท. ๑.๑ ข้อ ๑. สามารถอ่านได้ถูกต้องตามหลักการอ่าน อ่านได้อย่างรวดเร็ว เข้าใจความหมายของคำและข้อความที่อ่าน

มาตรฐาน ท. ๒.๑ ข้อ ๑. สามารถเขียนคำได้ถูกความหมาย และสะกดการันต์ถูกต้อง ใช้ความรู้และประสบการณ์เขียนประโยค ข้อความ และเรื่องราวแสดงความคิดเห็น ความรู้สึก ความต้องการและจินตนาการ รวมทั้งกระบวนการเขียนพัฒนางานเขียน

๒. สาระสำคัญ

การเรียนรู้และฝึกสะกดคำควบกล้ำแท้ ช่วยให้นักเรียนอ่านและเขียนสะกดคำภาษาไทย ได้ดีมากยิ่งขึ้น

๓. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

- ๓.๑ เขียนสะกดคำพื้นฐานที่กำหนดให้ได้
- ๓.๒ แต่งประโยคคำที่กำหนดให้ได้
- ๓.๓ อ่านออกเสียงคำที่กำหนดให้ได้
- ๓.๔ มีนิสัยรักการอ่านและการเขียน

๔. จุดประสงค์การเรียนรู้

- ๔.๑ เรียงอักษรให้เป็นคำที่มีความหมายได้ถูกต้อง
- ๔.๒ เขียนสะกดคำควบกล้ำแท้ได้ถูกต้อง
- ๔.๓ แต่งประโยคจากคำควบกล้ำแท้ได้
- ๔.๔ อ่านออกเสียงคำควบกล้ำแท้ได้ถูกต้อง

๔.๕ เขียนได้ถูกต้องสวยงาม

๕. ตารางการเรียนรู้

๕.๑ คำควบกล้ำแท้ จำนวน ๑๕ คำ ดังนี้ โคลง คຸ້มครอง ทูลเกล้า โกรธา ครຸ້มฟ้า ครຸ້มฝน คลัง กลับกลาย เปลี่ยนแปลง เกลียดชัง ประรณนา คริสต์ แกว่ง ผละ ปลิว ครอบครว

๕.๒ การเขียนสะกดคำ

๕.๓ การแต่งประโยค

๕.๔ การอ่านออกเสียง

๖. กระบวนการจัดการเรียนรู้

๖.๑ แจกจุดประสงค์การเรียนรู้

๖.๒ นักเรียนและครูร่วมกันทบทวนความรู้ เรื่อง คำควบกล้ำ จากที่เรียนผ่านมาและ ทบทวนความรู้ เรื่อง คำที่มีอักษรควบกล้ำแท้ จากใบความรู้ที่ ๑

๖.๓ นักเรียนแข่งขันกันเขียนคำตามคำบอกบนกระดานคำ โดยครูแบ่งนักเรียนออกเป็น ๒ ฝ่าย ๆ ละเท่า ๆ กัน แต่ละฝ่ายมีหญิง ชายและนักเรียนเก่งนักเรียนอ่อนคละกัน ให้แต่ละฝ่ายส่งตัวแทนมาทีละคน ครูบอกคำให้นักเรียนเขียนตามคำบอกทีละคำจนครบทุกคน ฝ่ายใดเขียนถูก มากกว่าเป็นฝ่ายชนะ ให้นักเรียนทุกคนปรบมือให้ส่วนฝ่ายที่ได้คะแนนน้อยกว่าต้องให้กำลังใจ และแนะนำการเขียนสะกดคำที่ถูกต้อง

๖.๔ นักเรียนทุกคนอ่านออกเสียงเป็นการทบทวนคำยาก จำนวน ๑๕ คำ ดังนี้ โคลง คຸ້มครอง ทูลเกล้า โกรธา ครຸ້มฟ้าครຸ້มฝน คลัง กลับกลาย เปลี่ยนแปลง เกลียดชัง ประรณนา คริสต์ แกว่ง ผละ ปลิว ครอบครว โดยอ่านพร้อมกัน

๖.๕ นักเรียนแบ่งกลุ่มตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ ตัวแทนกลุ่มรับแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ ควบกล้ำ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ชุดที่ ๑ คำควบกล้ำแท้ กิจกรรมที่ ๕ , ๘

๖.๖ นักเรียนคูตัวอย่างการปฏิบัติกิจกรรมที่ ๕ การเรียงอักษรให้เป็นคำ นักเรียนทุกคน ปฏิบัติกิจกรรมพร้อมกัน

๖.๗ นักเรียนกับครูร่วมกันทบทวนการแต่งประโยค โดยใช้คำควบกล้ำแท้ นักเรียนทุกกลุ่มส่งตัวแทนมาหน้าห้อง กลุ่มละ ๑ คนเพื่อยกตัวอย่างการแต่งประโยค กลุ่มละ ๑ ประโยค เช่น

วันนี้ครຸ້มฟ้าครຸ້มฝน

หนูรักเพื่อน ไม่เคยเปลี่ยนแปลง

ฉันปรารถนาให้แม่มีความสุข

ครอบครัวของหนูเป็นครอบครัวที่มีความสุข

๖.๘ นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมที่ ๘ การแต่งประโยคจากคำที่กำหนดให้ เสร็จแล้ว
ตัวแทนนักเรียนแต่ละกลุ่มรวบรวมผลงานกิจกรรมที่ ๗, ๘ ส่งครู

๖.๙ นักเรียนและครูร่วมกันเฉลยกิจกรรมที่ ๗ ทีละข้อ ตรวจสอบงานเพื่อประเมินผลการ
เรียนรู้ ส่วนกิจกรรมที่ ๘ ครูเป็นผู้ตรวจ และนักเรียนอ่านออกเสียงคำควบกล้ำตามกิจกรรมที่ ๘
ให้ถูกต้อง

๖.๑๐ นักเรียนทุกคนรวบรวมผลงานการปฏิบัติกิจกรรมตามแบบฝึกทักษะการอ่านและ
การเขียนสะกดคำควบกล้ำ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สำหรับนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ ๓ ชุดที่ ๑ คำควบกล้ำแท้ โดยเริ่มตั้งแต่คำชี้แจง จุดประสงค์ ใบความรู้ และ
กิจกรรมที่ ๑, ๒, ๓, ๔, ๕, ๖, ๗, ๘ โดยรวบรวมผลงานของตัวเอง ครูแจกกระดาษสำหรับ
ทำปกคนละ ๒ แผ่น และเย็บทำเป็นเล่มนักเรียนออกแบบและวาดภาพระบายสีปกของตัวเองเป็น
การบ้านหรือทำในเวลาว่าง เสร็จแล้วเก็บรวบรวมผลงานไว้ที่เพิ่มผลงานนักเรียน

๗. สื่อและแหล่งเรียนรู้

๗.๑ ใบความรู้ที่ ๑ เรื่อง คำควบกล้ำแท้

๗.๒ แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่
เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ชุดที่ ๑ คำควบกล้ำแท้ กิจกรรมที่
๗, ๘, ๙

๗.๓ บัตรคำจำนวน ๑๕ คำ ดังนี้ โคลง กุ่มครอง ทูลเกล้า โกรธา กรีมฟ้ากรีมฝน
คลัง กลับกลาย เปลี่ยนแปลง เกลียดชัง ปรารถนา คริสต์ แก้วง ผละ ปลิว ครอบครัว

๗.๔ กระเป๋าผั่ง

๗.๕ พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน

๗.๖ หนังสือประมวลคำศัพท์ภาษาไทย ประกอบหนังสือเรียนภาษาไทย ชุดภาษาพาที่
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

๘. กิจกรรมเสนอแนะ

นักเรียนเล่นเกมแข่งขันเขียนคำศัพท์จากแบบฝึกจำนวน ๑๕ คำ เพื่อประเมินผลการเรียนรู้หลังจากทำกิจกรรมเสร็จ

๙. การวัดและประเมินผล

๙.๑ วิธีการวัด

๙.๑.๑ ตรวจสอบกิจกรรมแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ ควบกล้ำ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ชุดที่ ๑ คำควบกล้ำแท้ กิจกรรมที่ ๗, ๘, ๙

๙.๑.๒ ประเมินการปฏิบัติกิจกรรมรายบุคคล

๙.๑.๓ ประเมินพฤติกรรมกลุ่ม

๙.๑.๔ ประเมินการอ่านออกเสียง

๙.๒ เครื่องมือการวัด

๙.๒.๑ แบบบันทึกผลการปฏิบัติกิจกรรมตามแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ ควบกล้ำ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ชุดที่ ๑ คำควบกล้ำแท้ กิจกรรมที่ ๘, ๘, ๙

๙.๒.๒ แบบสังเกตการปฏิบัติกิจกรรมรายบุคคล

๙.๒.๓ แบบสังเกตการปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม

๙.๒.๔ แบบสังเกตการอ่านออกเสียง

๙.๓ เกณฑ์การประเมิน

๙.๓.๑ ปฏิบัติกิจกรรมตามแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ชุดที่ ๑ คำควบกล้ำแท้ กิจกรรมที่ ๗, ๘, ๙ ผ่านเกณฑ์ร้อยละ ๘๐

๙.๓.๒ ปฏิบัติกิจกรรมรายบุคคลผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนด

๙.๓.๓ ปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนด

๙.๓.๔ มีพฤติกรรมการอ่านออกเสียงผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนด

ชี้แจง

กิจกรรมที่ ๗

ให้นักเรียนเรียงอักษรต่อไปนี้ให้เป็นคำที่มีความหมาย

ตัวอย่าง

โ ต ง ค

โคลง

ท เ ต้ ล า ก

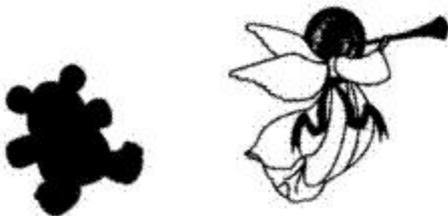
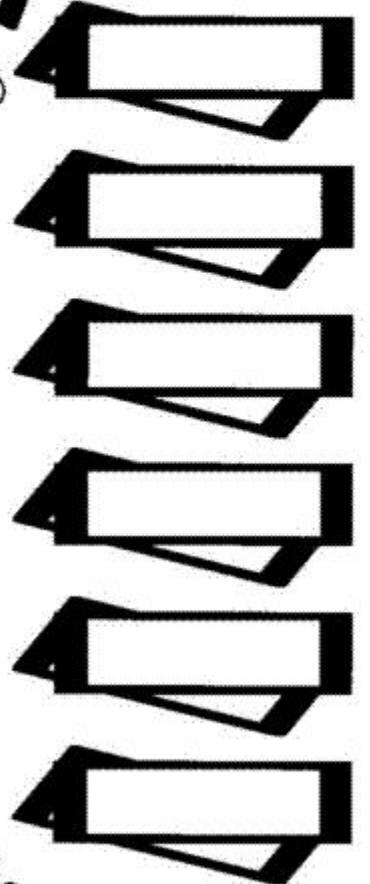
ค ง ต

พ ะ ล

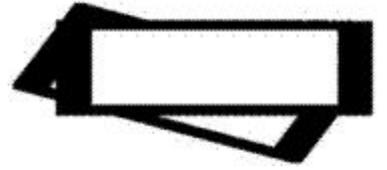
ป ว ลี

แ ว่ ง ก

ป า ร า น ถ ร

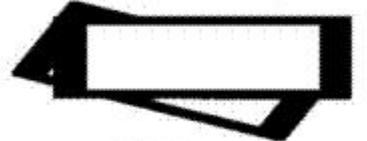
ส ต์ ค ี

ร ุ ค ม อ ง

ธ ก ำ โ ร

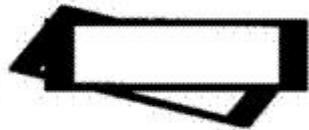
เ ลี ก ด ย ง ษ์

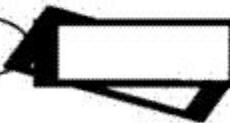
ป เ ลี ย น ม แ ด ป ง

ร ค อ บ รั ว ค

ค ม รั ำ ฟ รั ม ค ฝ น

กิจกรรมที่ ๘

คำชี้แจง ให้นักเรียนแต่งประโยคจากคำต่อไปนี้ให้เป็นประโยคที่สมบูรณ์

คุ้มครอง	คลัง	ปลิว	ผละ
เปลี่ยนแปลง	ทูลเกล้า	คริสต์	

ตัวอย่าง

ปรารธนา → ฉันปรารธนาที่จะได้ตุ๊กตาเป็นของขวัญวันเกิด

คุ้มครอง →

คลัง →

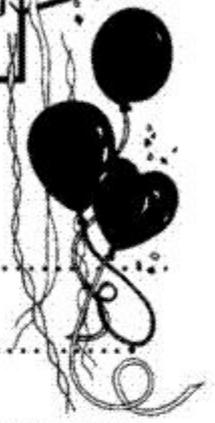
ปลิว →

ผละ →

เปลี่ยนแปลง →

ทูลเกล้า →

คริสต์ →

โคลง..... →

โกรธา..... →

ครีมฟ้าครีมฝน..... →

ปลิว..... →

กลับกลาย..... →

เกลียคั้ง..... →

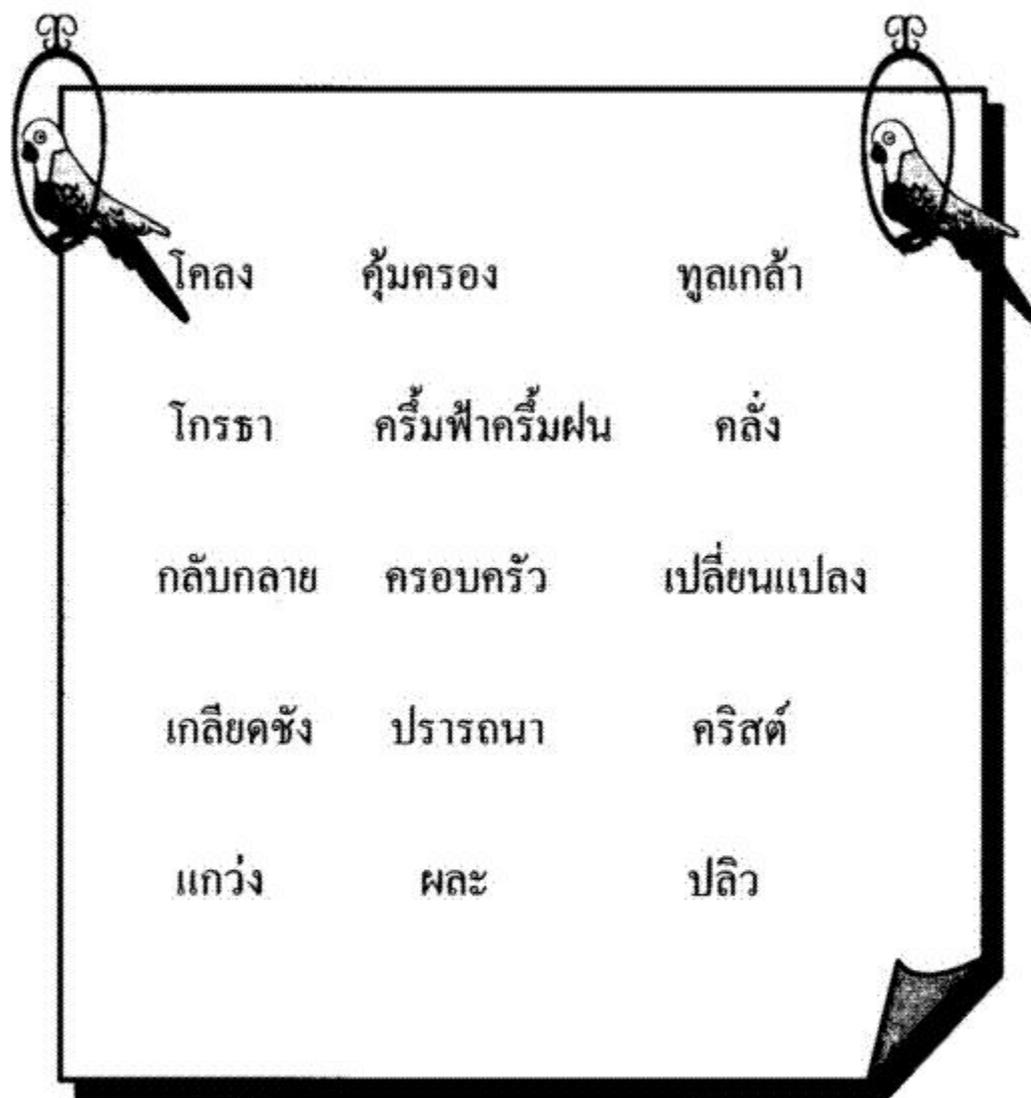
ครอบคร้ว..... →

แก้วง..... →

กิจกรรมที่ ๕

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำควบกล้ำต่อไปนี้ให้ถูกต้อง

แบบสังเกตพฤติกรรมเป็นรายบุคคล

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้	ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำ
---	---

เลขที่	ชื่อ-สกุล	ความสนใจ			ความร่วมมือ			การแสดงความคิดเห็น			ตอบคำถาม			รวม
		๑	๒	๓	๑	๒	๓	๑	๒	๓	๑	๒	๓	

ลงชื่อ ผู้สังเกต วันที่ .. เดือน พ.ศ. ๒๕๕๐

แบบสังเกตพฤติกรรมเป็นรายกลุ่ม

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้	ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำ
---	---

กลุ่ม/ชื่อ	การวางแผน			บรรยากาศการทำงาน			การรับฟังความคิดเห็น			การนำเสนอ			รวม
	๑	๒	๓	๑	๒	๓	๑	๒	๓	๑	๒	๓	

เกณฑ์การประเมิน ๑ หมายถึง ควรปรับปรุง ๒ หมายถึง พอใช้ ๓ หมายถึง ดี
รวม ๑ - ๕ หมายถึง ควรปรับปรุง
๖ - ๘ หมายถึง พอใช้
๑๐ - ๑๒ หมายถึง ดี

ลงชื่อ ผู้สังเกต

วันที่ เดือน พ.ศ. ๒๕๕๐

แบบบันทึกผลการอ่านออกเสียง

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

โรงเรียนบ้านถนนโคกใหญ่

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้

เลขที่	ชื่อ - สกุล	ความถูกต้อง	การออกเสียงคำ	ความคล่องแคล่ว	การใช้น้ำเสียงได้	ผลการประเมิน
		ชัดเจนในการอ่าน	ควบกล้ำ	ในการอ่าน	เหมาะสม	๒๐
		๕	๕	๕	๕	๒๐

เกณฑ์การประเมิน ได้คะแนน ๒๐ - ๑๘ ระดับดีมาก ๑๕ - ๑๔ ระดับดี

๑๔ - ๖ ระดับพอใช้ ๕ - ๐ ต้องแก้ไข

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๔
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ปีการศึกษา ๒๕๕๐ เวลา ๑ ชั่วโมง สอนครั้งที่ ๔
ประกอบแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำ ชุดที่ ๒ เรื่อง คำควบกล้ำแท้
สอนวันที่ เดือน พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๐

๑. มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น

มาตรฐาน ท. ๑.๑ ข้อ ๑. สามารถอ่านได้ถูกต้องตามหลักการอ่าน อ่านได้อย่างรวดเร็ว เข้าใจความหมายของคำและข้อความที่อ่าน

มาตรฐาน ท. ๒.๑ ข้อ ๑. สามารถเขียนคำได้ถูกความหมาย และสะกดการันต์ถูกต้อง ใช้ความรู้และประสบการณ์เขียนประโยค ข้อความ และเรื่องราวแสดงความคิดเห็น ความรู้สึก ความต้องการและจินตนาการ รวมทั้งกระบวนการเขียนพัฒนางานเขียน

๒. สาระสำคัญ

การเรียนรู้และฝึกสะกดคำควบกล้ำแท้ ช่วยให้นักเรียนอ่านและเขียนสะกดคำภาษาไทย ได้ดียิ่งขึ้น

๓. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

- ๓.๑ เขียนสะกดคำพื้นฐานที่กำหนดให้ได้
- ๓.๒ บอกความหมายของคำที่กำหนดให้ได้
- ๓.๓ อ่านออกเสียงคำที่กำหนดให้ได้
- ๓.๔ มีคุณลักษณะที่ดีในการอ่านและการเขียน

๔. จุดประสงค์การเรียนรู้

- ๔.๑ ประสมสระ พยัญชนะ ภาพ วรรณยุกต์ เป็นคำที่มีความหมายได้
- ๔.๒ เขียนสะกดคำควบกล้ำแท้ได้ถูกต้อง
- ๔.๓ เติมอักษรที่หายไปให้เป็นคำที่มีความหมายได้ถูกต้อง
- ๔.๔ โยงคำควบกล้ำแท้ให้ตรงกับความหมายได้ถูกต้อง

๔.๕ อ่านออกเสียงคำควบกล้ำแท้ได้ถูกต้อง

๕. ตารางการเรียนรู้

๕.๑ คำควบกล้ำแท้ จำนวน ๑๕ คำ ดังนี้ เกล็ดอนกลาด คลาดคลา พร้อมเพรียง
แปร้น มะกล้าคาหนู สารานุกรม พลุกล่าน พระศรีรัตนครัย พระภิกษุ แปรปรวน พลิว ประ
เพรียก โกรกกราก อ่อนเพเลีย ตะกร้อ

๕.๒ การเขียนสะกดคำ

๕.๓ การหาความหมายของคำ

๕.๔ การอ่านออกเสียง

๖. กระบวนการจัดการเรียนรู้

๖.๑ แจกจุดประสงค์การเรียนรู้

๖.๒ นักเรียนศึกษาความรู้จากใบความรู้ที่ ๑ เรื่อง คำควบกล้ำ ดังนี้ คำควบกล้ำ คือ
คำที่มีพยัญชนะต้นสองตัวเรียงกัน ประสมสระเดียวกัน และอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นสองตัว
พร้อมกัน หรือออกเสียงกล้ำกัน พยัญชนะตัวควบคือตัวหลังที่เป็นเสียงกล้ำกันมีเพียง ๓ ตัว คือ
“ร ล ว” เช่น

กราบ	กร - ำ - บ
คลอง	คล - อ - ง
ควาย	คว - ำ - ย
กว้าง	กว - ำ - ง
พลาจ	พล - ำ - ง
ตรง	คร - ำ - ง
กลาง	กล - ำ - ง

คำควบกล้ำแบ่งออกเป็น ๒ ชนิด คือ

๑ คำควบกล้ำแท้

๒ คำควบกล้ำไม่แท้

นักเรียนศึกษาความรู้เรื่อง คำควบกล้ำแท้ จากใบความรู้ที่ ๒ เรื่อง
คำควบกล้ำแท้ ครูอธิบายและยกตัวอย่างคำควบกล้ำแท้ เพิ่มเติมดังนี้

คำควบกล้ำแท้ คือ พยัญชนะ ๒ ตัวเรียงกัน พยัญชนะตัวหน้าเป็นตัว ก ข ค ด ป
ท พยัญชนะตัวควบเป็น ร ล ว ประสมสระเดียวกัน เวลาอ่านจะออกเสียงพยัญชนะทั้ง ๒ ตัว
พร้อมกัน

เช่น	กร	กราบ กรอบ โกรธ กริช
	กล	กลอง กลับ กลาย กลุ่ม
	กว	กว้าง กวักแกว่ง กวาด
	ขว	ขวาน ขวนขวาย ขวัญ ขวิด
	คร	ครู คราว ครั่ง ไคร ครีม
	คล	คลี่คลาย คลอง คลอนแคลน คลุม
	คว	ความ คว่ำ คว่ำ ควาย
	คร	ตรง ครอม ตรวจ ครากคร่า
	ปร	ปราบปราม ปรับปรุง
	ปล	เปลี่ยนแปลง แปลก
	พร	แพรวพราว แพร พร้อม
	พล	พลู พลาด พลับพลึง

๖.๓ นักเรียนทุกคนอ่านออกเสียง คำควบกล้ำแท้ จำนวน ๑๕ คำ จากบัตรคำที่เขียนไว้ ที่กระเป๋าค้นหน้าห้องเรียนพร้อมกัน ดังนี้ เกล็ดอนกลาด คลาดคลา พร้อมเพรียง แปร้น มะกล้า คาหนุ สารานุกรม พลุกล่าน พระศรีรัตนตรัย พระภิกษุ แปรปรวน พลิว ประเพรียก โกรกกราก อ่อนเพเลีย ตะกร้อ

๖.๔ นักเรียนทบทวนพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ในภาษาไทยจากแผนภูมิที่ครูคิดไว้ที่ มุมหนังสือ

๖.๕ นักเรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ ๔ - ๕ คนตามฉลากแบ่งกลุ่มตามสี โดยแยกนักเรียน กลุ่มเก่ง กลุ่มอ่อน กลุ่มปานกลาง จับฉลากทีละชุด เพื่อให้แต่ละกลุ่มมีนักเรียนเก่งอ่อน ปานกลาง ละครึ่งแล้วเลือกตัวแทนกลุ่มโดยไม่ให้ซ้ำคนเดิม

๖.๖ ตัวแทนกลุ่มทุกกลุ่มรับแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ ควบกล้ำ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ชุดที่ ๒ คำควบกล้ำแท้ กิจกรรมที่ ๑ , ๒ , ๓ พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน และหนังสือประมวล คำศัพท์ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

๖.๗ นักเรียนดูตัวอย่างกิจกรรมที่ ๑ การประสมคำจากภาพ สระ พยัญชนะ วรรณยุกต์ ให้เป็นคำที่มีความหมาย ครูอธิบายวิธีเขียนและยกตัวอย่างเพิ่มเติม แล้วนักเรียนทุกคนปฏิบัติ กิจกรรมที่ ๑ พร้อมกัน เมื่อเสร็จทุกคนให้นำผลงานส่งครู

๖.๘ นักเรียนทุกคนปฏิบัติกิจกรรมที่ ๒ เดิมอักษรที่หายไปให้ได้คำที่มีความหมาย นักเรียนทุกคนปฏิบัติกิจกรรมที่ ๒ พร้อมกันเสร็จแล้วให้ตัวแทนกลุ่มรวบรวมผลงานส่งครู

๖.๕ นักเรียนและครูร่วมกันอธิบายทบทวนการใช้พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน และประมวลคำศัพท์ที่ครูแจกให้ นักเรียนศึกษาการปฏิบัติกิจกรรมที่ ๓ โยงคำให้ตรงกับ ความหมายของคำ และคู่มืออย่างประกอบ นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมพร้อมกัน ทุกคนปฏิบัติกิจกรรม ที่ ๓ เสร็จแล้วรวบรวมผลงานส่งครู แล้วร่วมกันตรวจ

๗. สื่อและแหล่งเรียนรู้

๗.๑ ใบความรู้ที่ ๑ เรื่อง คำควบกล้ำ

๗.๒ ใบความรู้ที่ ๒ เรื่อง คำควบกล้ำแท้

๗.๓ แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ ควบกล้ำ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่ เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ชุดที่ ๒ คำควบกล้ำแท้ กิจกรรมที่ ๑, ๒, ๓

๗.๔ บัตรคำจำนวน ๑๕ คำ ดังนี้ โคลง ค้อนครอง ทูลเกล้า โกรธา เกลื่อนกลาด กลาดกลา พร้อมเพรียง แปร้น มะกล้าตาหนู สารานุกรม พลุกล่น พระศรีรัตนดริย พระภิกษุ แปรปรวน พลิว ประเพรียก โกรกราก อ่อนเพเลีย ตะกร้อ

๗.๕ กระเป๋าคัด

๗.๖ พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน

๗.๗ หนังสือประมวลคำศัพท์ภาษาไทย ประกอบหนังสือเรียนภาษาไทย ชุดภาษาพาที ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

๘. กิจกรรมเสนอแนะ

นักเรียนระบายสีภาพในแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำโดยใช้ กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ชุดที่ ๒ คำควบกล้ำแท้ กิจกรรมที่ ๑, ๒, ๓

๙. การวัดและประเมินผล

๙.๑ วิธีการวัด

๙.๑.๑ ตรวจสอบกิจกรรมการเขียนในแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำควบ กล้ำโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ชุดที่ ๒ คำควบกล้ำแท้ กิจกรรมที่ ๑, ๒, ๓

๙.๑.๒ ประเมินการปฏิบัติกิจกรรมรายบุคคล

๕.๑.๓ ประเมินพฤติกรรมกลุ่ม

๕.๑.๔ ประเมินการอ่านออกเสียง

๕.๒ เครื่องมือการวัด

๕.๒.๑ แบบบันทึกผลการปฏิบัติกิจกรรมตามแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ ควบกล้ำ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ชุดที่ ๒ คำควบกล้ำแท้ กิจกรรมที่ ๑, ๒, ๓

๕.๒.๒ แบบสังเกตการปฏิบัติกิจกรรมรายบุคคล

๕.๒.๓ แบบสังเกตการปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม

๕.๒.๔ แบบสังเกตการณ์อ่านออกเสียง

๕.๓ เกณฑ์การประเมิน

๕.๓.๑ ปฏิบัติกิจกรรมตามแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ชุดที่ ๒ คำควบกล้ำแท้ กิจกรรมที่ ๑, ๒, ๓ ผ่านเกณฑ์ ร้อยละ ๘๐

๕.๓.๒ ปฏิบัติกิจกรรมรายบุคคลผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนด

๕.๓.๓ ปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนด

๕.๓.๔ มีพฤติกรรมการอ่านออกเสียงผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนด

ใบความรู้ที่ ๑

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย	ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓
โรงเรียนบ้านถนนโคกใหญ่	ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้

เรื่อง คำควบกล้ำ

คำควบกล้ำ คือ คำที่มีพยัญชนะต้นสองตัวเหมือนกัน ประสมสระเดียวกัน และอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นสองตัวพร้อมกัน ออกเสียงกล้ำกัน พยัญชนะตัวควบคือตัวหลังที่เป็นเสียงกล้ำกันมีเพียง ๓ ตัว คือ “ร ล ว”

เช่น	กราบ	กร - ำ - บ
	กลอง	กล - อ - ง
	ควาย	คว - ำ - ย
	กวาง	กว - ำ - ง
	พลาจ	พล - ำ - ง
	ตรง	คร - ำ - ง
	กลาง	กล - ำ - ง

เป็นต้น คำควบกล้ำแบ่งออกเป็น ๒ ชนิด คือ

- ๑ คำควบกล้ำแท้
- ๒ คำควบกล้ำไม่แท้

ใบความรู้ที่ ๒

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓
 โรงเรียนบ้านถนนโคกใหญ่ ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้

เรื่อง คำควบกล้ำแท้

คำควบกล้ำแท้ คือ พยัญชนะ ๒ ตัวเรียงกัน พยัญชนะตัวหน้า

เป็นตัว ก ข ค ต ป พ พยัญชนะตัวความเป็น ร ล ว ประสมสระเดียวกัน เวลาอ่านจะออกเสียง
 พยัญชนะทั้ง ๒ ตัว พร้อมกัน

เช่น	กร	กราบ กรอบ โกรธ กริช
	กล	กลอง กลั้ว กลาย กลุ่ม
	กว	กวาง กวักแกว่ง กวาด
	ขว	ขวาน ขวนขวาย ขวัญ ขวิด
	คร	ครู คราว ครั้ง ไคร ครีม
	คล	คลี่คลาย กลอง คลอนแคลน คลุม
	คว	ความ คว่ำ ควรร คว่ำ ควย
	คร	ตรง ตรอม ตรวจ ตรากตรำ
	ปร	ปราบปราม ปรับปรุง
	ปล	เปลี่ยนแปลง แปลก
	พร	แพรวพราว แพร พร้อม
	พล	พลู ปลาต พลับพลึง

แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำ
 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
 สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓
 เรื่อง คำควบกล้ำแท้
 ชุดที่ ๒

โดย นางวิไล พลอาสา

ชื่อนามสกุล.....เลขที่.....
 โรงเรียน.....อำเภอ.....จังหวัด.....

คำชี้แจงในการใช้แบบฝึกทักษะ

แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำ ที่นักเรียนกำลังศึกษาอยู่นี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้นักเรียนได้ฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ รู้จักคิดค้นคว้า หาคำตอบและฝึกทักษะด้วยตนเอง

๑. แบบฝึกทักษะชุดนี้ ประกอบด้วย

- ๑.๑ รายละเอียดในแบบฝึกทักษะ
- ๑.๒ จุดประสงค์การเรียนรู้
- ๑.๓ ใบบทความรู้
- ๑.๔ วิธีดำเนินกิจกรรม
- ๑.๕ กิจกรรมในแบบฝึกทักษะ

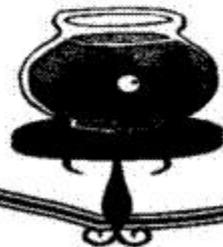
๒. นักเรียนศึกษาการใช้แบบฝึกทักษะแต่ละชุดให้เข้าใจก่อนลงมือปฏิบัติ

ดังนี้

- ๒.๑ อ่านรายละเอียดของแบบฝึกทักษะก่อนลงมือปฏิบัติทุกครั้ง
- ๒.๒ ปฏิบัติตามคำสั่งในกิจกรรมทุกข้อ
- ๒.๓ เมื่อเสร็จกิจกรรมแล้วครูและนักเรียนร่วมกันเฉลยและอภิปราย

เกี่ยวกับคำตอบในแบบฝึกทักษะ

๓. เวลาที่ใช้ในการปฏิบัติกิจกรรม ๖๐ นาที

รายละเอียดในแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำ

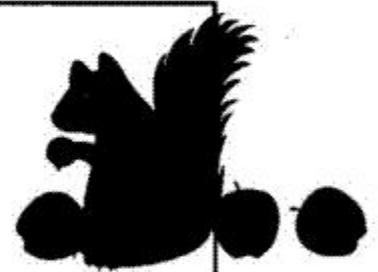

๑. แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำมีทั้งหมด ๔ ชุด ประกอบด้วย

ชุดที่ ๑	คำควบกล้ำแท้
ชุดที่ ๒	คำควบกล้ำแท้
ชุดที่ ๓	คำควบกล้ำแท้
ชุดที่ ๔	คำควบกล้ำไม่แท้

๒. แบบฝึกทักษะแต่ละชุด มี ๕ กิจกรรม ประกอบด้วยกิจกรรมดังต่อไปนี้

กิจกรรมที่ ๑	ประสมคำจากภาพ
กิจกรรมที่ ๒	เติมอักษรที่หายไปให้ได้ใจความ
กิจกรรมที่ ๓	โยงคำให้ตรงกับความหมายของคำ
กิจกรรมที่ ๔	เขียนสะกดคำจากคำอ่าน
กิจกรรมที่ ๕	สำรวจคำถูกผิดและแก้ไขให้ถูกต้อง
กิจกรรมที่ ๖	เติมความหมายของคำ
กิจกรรมที่ ๗	เรียงอักษรให้เป็นคำที่มีความหมาย
กิจกรรมที่ ๘	แต่งประโยคจากคำที่กำหนดให้สมบูรณ์
กิจกรรมที่ ๙	อ่านออกเสียงคำควบกล้ำที่กำหนดให้

จุดประสงค์การเรียนรู้

๑. อ่านคำควบกล้ำได้ถูกต้องตามอักขรวิธี
๒. เขียนสะกดคำควบกล้ำได้ถูกต้อง
๓. ใช้คำควบกล้ำแต่งประโยคได้ถูกต้อง
๔. บอกความหมายของคำศัพท์ได้

ใบความรู้

คำควบกล้ำ

คำควบกล้ำ คือ พยัญชนะใดก็ตามที่อยู่ร่วมสระเดียวกับ “ร ล ว” แล้ว อ่านออกเสียงเป็นพยางค์เดียว เช่น กราบ คลอง พระ ควาย กวาง เป็นต้น อักษรควบแบ่งออกเป็น ๒ ชนิด คือ

๑. คำควบกล้ำแท้ หรือ อักษรควบแท้ คือ พยัญชนะที่ควบกับ “ร ล ว” อยู่ในสระเดียวกัน และออกเสียงพยัญชนะทั้งสองควบกันเลย คือ ออกเสียงพร้อมกันทั้ง ๒ ตัว เช่น ครู ขลาด กวาด ปรับปรุง พลิกเพลง แกว่งไกว เป็นต้น

๒. คำควบกล้ำไม่แท้ หรือ อักษรควบไม่แท้ คือ พยัญชนะที่ควบกับ “ร ล ว” อยู่ในสระเดียวกัน แต่ออกเสียงพยัญชนะตัวหน้าตัวเดียว หรือออกเสียงเป็นพยัญชนะอื่นดังนี้

ก. ออกเสียงพยัญชนะตัวหน้าตัวเดียว เช่น

จริง อ่านออกเสียงตัว	“จ”	ตัวเดียวเป็น	จิง
เสริมอ่านออกเสียงตัว	“ส”	ตัวเดียวเป็น	เสิม
ไซร์ อ่านออกเสียงตัว	“ซ”	ตัวเดียวเป็น	ไซ้

ง. ออกเสียงเป็นพยัญชนะอื่น เช่น

ทรวด	อ่านว่า	ชวด
ทรง	อ่านว่า	ชง
ทราบ	อ่านว่า	ชาบ

- อักษรควบจะมีพยัญชนะอื่นมาควบตัว “ร ล ว”
- และออกเสียงกล้ำเป็นสระเดียวกัน
- การวางรูปสระและวรรณยุกต์จะวางไว้ที่พยัญชนะต้นตัวที่สองเสมอ

วิธีดำเนินกิจกรรม

๑. นักเรียนศึกษาความหมายของคำควบกล้ำจากใบความรู้
๒. นักเรียนฝึกอ่านคำต่อไปนี้ เกลื่อนกลาด กลาดกลา
พร้อมเพรียง แปรัน มารศรี สารานุกรม พลุกพล่าน
พระศรีรัตนตรัย พระภิกษุ แปรปรวน พลั่ว ประเพรียก
โกรกกราก อ่อนเพลีย ตะกร้อ
๓. นักเรียนทำความเข้าใจวิธีการอ่านและเขียน คำที่สะกดด้วย
คำควบกล้ำจากใบความรู้
๔. นักเรียนหาความหมายของคำควบกล้ำจากพจนานุกรม
แล้วแต่งประโยคลงในใบกิจกรรมที่ ๘
๕. นักเรียนทำกิจกรรมในรูปแบบฝึกทักษะ

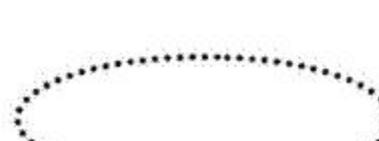
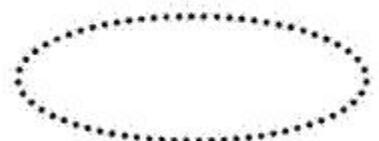
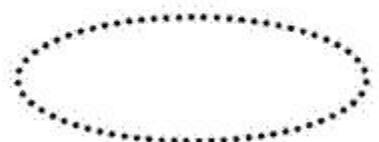
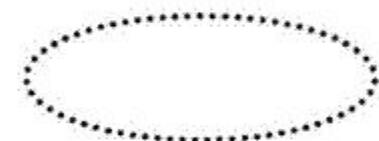
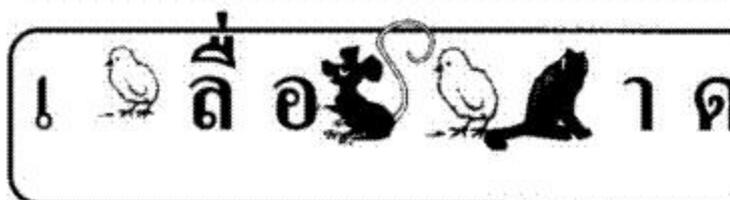
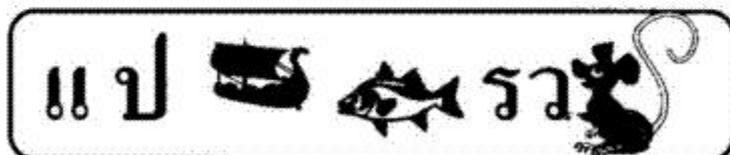
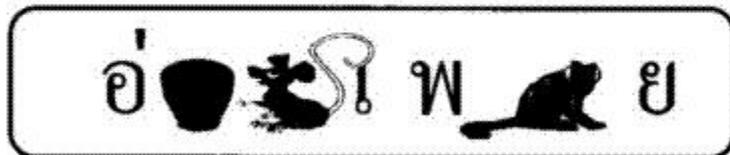
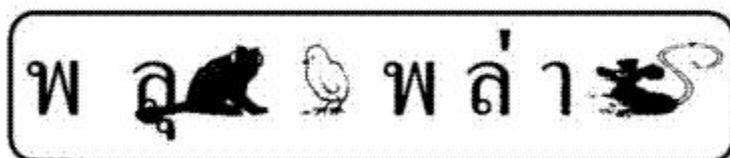
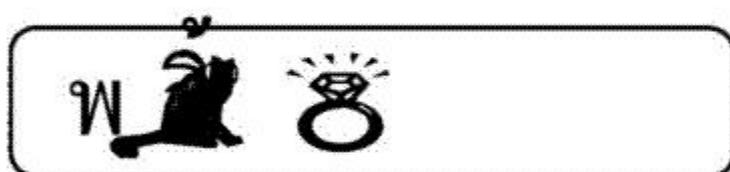
กิจกรรมที่ ๑

ให้นักเรียนประสมคำจาก พยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และรูปภาพ ให้เป็นคำที่มีความหมาย

ตัวอย่าง

คลาดคลา

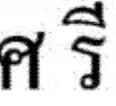

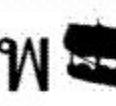
พ อ พ ย ง

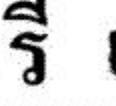
 ก ก

แ ร

 า ำ ำ ำ

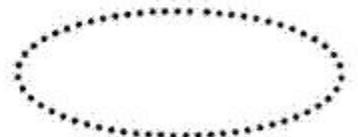
พ ะ ร ำ ำ

พ ะ ำ ำ

ป ะ ำ ำ

โ ำ ำ ำ ำ

 ำ ำ ำ

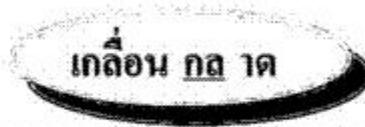

กิจกรรมที่ ๒

จงเลือกอักษรที่กำหนดให้ มาเติมลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

ตัวอย่าง

สารานู__ม

แปร__วน

โกรก__าก

คลาด__า

__อมเพรียง

ประเ__ยก

อ่อน__ย

แ__น

พดูก__าน

มาร__

โ__กราก

ตะ__อ

__ะศรีรัตนตรัย

__ะภิกษุ

กิจกรรมที่ ๓

ให้นักเรียนโยงคำในรูปด้านซ้ายมือ ให้ตรงความหมายของคำด้านขวามือ

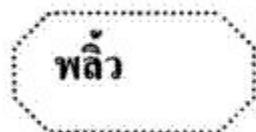
ตัวอย่าง

กล้วย	→	ชื่อผลไม้ชนิดหนึ่ง
คลาดคลา		กระจัดกระจายอยู่ทั่วไป
เกลื่อนกลาด		เคลื่อนคล้อย ไม่พบ
แปรปรวน		เกะกะ ขวักไขว่
พลุกล่าน		พลุกล่าน
พร้อมเพรียง		เสียงดัง เช่น ช้างร้อง
แปรัน		พระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์
มารศรี		หนังสือที่รวบรวมความรู้ทุกแขนง
สารานุกรม		นาง นางงาม
พระศรีรัตนตรัย		ดูกลมๆ สานด้วยหวายไว้ตะ
ตะกร้อ		ครบถ้วน ร่วมใจ

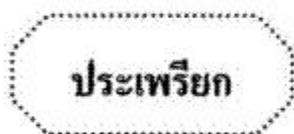
ให้นักเรียนโยงคำในรูปด้านซ้ายมือ ให้ตรงความหมายของคำด้านขวามือ

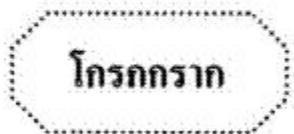
พระภิกษุ

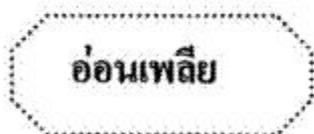
พลั่ว

ประเพียร

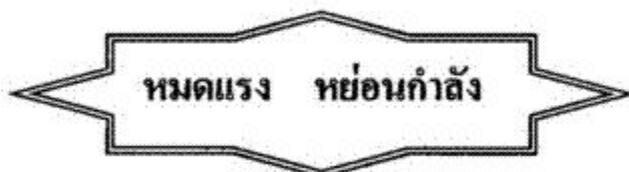
โกรกกราก

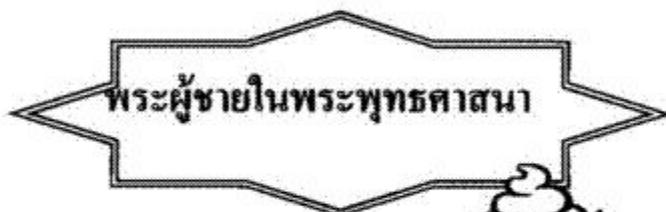
อ่อนเปลี้ย

ร้องเรียก ร้องเสียงดัง

หมดแรง หย่อนกำลัง

พระผู้ชายในพระพุทธศาสนา

บิด เบี้ยว

ร้องเรียกด้วยเสียงอันดัง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๕
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ปีการศึกษา ๒๕๕๐ เวลา ๑ ชั่วโมง สอนครั้งที่ ๕
ประกอบแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำ ชุดที่ ๒ เรื่อง คำควบกล้ำแท้
สอนวันที่ เดือน พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๐

๑. มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น

มาตรฐาน ท. ๑.๑ ข้อ ๑. สามารถอ่านได้ถูกต้องตามหลักการอ่าน อ่านได้อย่างรวดเร็ว เข้าใจความหมายของคำและข้อความที่อ่าน

มาตรฐาน ท. ๒.๑ ข้อ ๑. สามารถเขียนคำได้ถูกต้องตามความหมาย และสะกดการันต์ถูกต้อง ใช้ความรู้และประสบการณ์เขียนประโยค ข้อความ และเรื่องราวแสดงความคิดเห็น ความรู้สึก ความต้องการและจินตนาการ รวมทั้งกระบวนการเขียนพัฒนางานเขียน

๒. สาระสำคัญ

อ่าน เขียนสะกดคำควบกล้ำแท้ เป็นพื้นฐานสำคัญในการเรียนภาษาไทย

๓. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

๓.๑ เขียนสะกดคำโดยใช้คำพื้นฐานที่กำหนดให้ได้

๓.๒ บอกความหมายของคำที่กำหนดให้ได้

๓.๓ อ่านออกเสียงคำที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง

๓.๔ มีนิสัยรักการอ่านและการเขียน

๔. จุดประสงค์การเรียนรู้

๔.๑ เขียนคำอ่านจากคำควบกล้ำแท้ได้ถูกต้อง

๔.๒ แกะไขคำสัทให้ถูกต้องได้

๔.๓ เติมความหมายของคำควบกล้ำแท้ได้ถูกต้อง

๔.๔ อ่านออกเสียงคำควบกล้ำแท้ได้ถูกต้องคล่องแคล่ว

๕. ภาระการเรียนรู้

๕.๑ คำควบกล้ำแท้ จำนวน ๑๕ คำนี้ เกล็ดอนกลาด คลาดคลา พร้อมเพรียง แปรัน มะกล้ำดาหนู สารานุกรม พลุกล่าน พระศรีรัตนตรัย พระภิกษุ แปรปรวน พลั่ว ประเพรียก โกรกกราก อ่อนเพเลีย ตะกร้อ

๕.๒ การเขียนสะกดคำควบกล้ำแท้

๕.๓ การหาความหมายของคำควบกล้ำแท้

๕.๔ การอ่านออกเสียง

๖. กระบวนการจัดการเรียนรู้

๖.๑ แจกจุดประสงค์การเรียนรู้

๖.๒ นักเรียนร้องเพลง คำควบกล้ำแท้ จากแผนภูมิเพลง แล้วร่วมกันทบทวน ความรู้เรื่อง คำควบกล้ำแท้ จากใบความรู้ที่ ๑ ครูอธิบายและยกตัวอย่างควบกล้ำแท้เพิ่มเติม

๖.๓ นักเรียนอ่านออกเสียง คำควบกล้ำแท้ จากบัตรคำที่เสียบไว้ที่กระเป๋าค้นพร้อมกัน เป็นการทบทวนคำศัพท์ จำนวน ๑๕ คำ คำนี้ เกล็ดอนกลาด คลาดคลา พร้อมเพรียง แปรัน มะกล้ำดาหนู สารานุกรม พลุกล่าน พระศรีรัตนตรัย พระภิกษุ แปรปรวน พลั่ว ประเพรียก โกรกกราก อ่อนเพเลีย ตะกร้อ

๖.๔ นักเรียนแบ่งกลุ่มตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๔ ตัวแทนกลุ่มรับแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ชุดที่ ๒ คำควบกล้ำแท้ กิจกรรมที่ ๔, ๕, ๖

๖.๕ นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมที่ ๔ เขียนคำอ่านจากคำที่กำหนดให้ เพื่อทดสอบการอ่านคำที่กำหนดให้ เสร็จแล้วตัวแทนกลุ่มรวบรวมส่งครู

๖.๖ นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมที่ ๕ ตำรวจคำถูก ผิด และแก้ไขคำผิดให้ถูกต้อง เพื่อทดสอบการเขียนสะกดคำ นักเรียนทุกคนปฏิบัติกิจกรรมที่ ๕ เสร็จแล้วรวบรวมผลงานส่งไว้ที่ครู

๖.๗ นักเรียนทุกกลุ่มรับพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานและหนังสือประมวลคำศัพท์ภาษาไทย ประกอบหนังสือเรียนภาษาไทย ชุดภาษาพาที ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ทบทวนการใช้พจนานุกรมและปฏิบัติกิจกรรมที่ ๖ เติมความหมายของคำ เป็นการทดสอบการหาความหมายของคำที่กำหนดให้

๖.๘ นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมที่ ๔, ๕, ๖ เสร็จแล้วครูนำผลงานนักเรียนเปลี่ยนให้นักเรียนตรวจระหว่างกลุ่ม โดยตรวจตามแบบเฉลย ครูตรวจผลงานทุกคนอีกครั้งหนึ่ง

๗. สื่อและแหล่งเรียนรู้

๗.๑ ใบความรู้ที่ ๑ เรื่อง คำควบกล้ำแท้

๗.๒ แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ ควบกล้ำ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ชุดที่ ๒ คำควบกล้ำแท้ กิจกรรมที่ ๔, ๕, ๖

๗.๓ บัตรคำจำนวน ๑๕ คำ ดังนี้ เกล็ดองกลาด คลาดคลา พร้อมเพรียง แปรรัน มงกล้าดาหนู สารานุกรม พลุกล่น พระศรีรัตนดริย พระภิกษุ แปรรวน พลิว ประเพรียง ไกรกรราก อ่อนเพเลีย ตะกร้อ

๗.๔ กระเป่าหนังสือ

๗.๕ พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน

๗.๖ หนังสือประมวลคำศัพท์ภาษาไทย ประกอบหนังสือเรียนภาษาไทย ชุดภาษาพาที ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

๗.๗ แผนภูมิเพลง คำควบกล้ำแท้

๘. กิจกรรมเสนอแนะ

นักเรียนเล่นเกมต่อคำที่มีคำควบกล้ำแท้

๙. การวัดและประเมินผล

๙.๑ วิธีการวัด

๙.๑.๑ ตรวจสอบกิจกรรมแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ ควบกล้ำโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ชุดที่ ๒ คำควบกล้ำแท้กิจกรรมที่ ๔, ๕, ๖

๙.๑.๒ ประเมินการปฏิบัติกิจกรรมรายบุคคล

๙.๑.๓ ประเมินพฤติกรรมกลุ่ม

๙.๑.๔ ประเมินการอ่านออกเสียง

๙.๒ เครื่องมือการวัด

๙.๒.๑ แบบบันทึกผลการปฏิบัติกิจกรรมตามแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ชุดที่ ๒ คำควบกล้ำแท้ กิจกรรมที่ ๔, ๕, ๖

๙.๒.๒ แบบสังเกตการปฏิบัติกิจกรรมรายบุคคล

๕.๒.๓ แบบสังเกตการปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม

๕.๒.๔ แบบสังเกตการอ่านออกเสียง

๕.๓ เกณฑ์การประเมิน

๕.๓.๑ ปฏิบัติกิจกรรมตามแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ชุดที่ ๒ คำควบกล้ำแท้ กิจกรรมที่ ๔ , ๕ , ๖ ผ่านเกณฑ์ร้อยละ ๘๐

๕.๓.๒ ปฏิบัติกิจกรรมรายบุคคลผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนด

๕.๓.๓ ปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนด

๕.๓.๔ มีพฤติกรรมการอ่านออกเสียงผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนด

นักเรียนเขียนสะกดคำอ่านจากคำที่กำหนดให้

ตัวอย่าง

คลาด - คลา

คลาดคลา

พร้อม - เปรียง

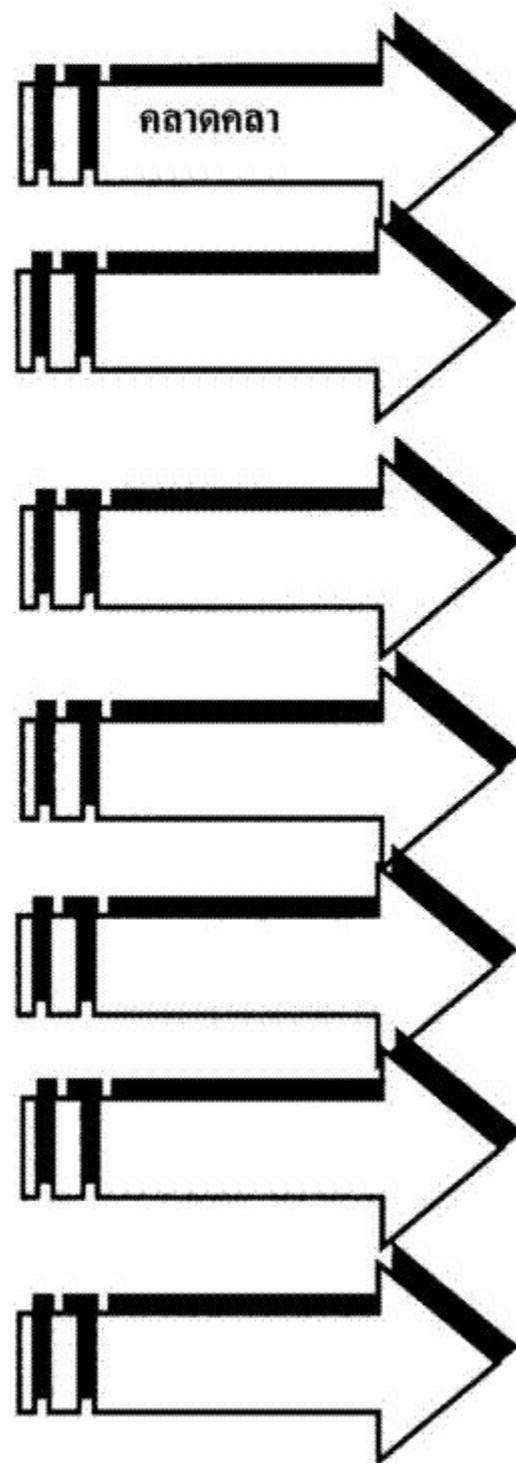
สา - รา - นุ - กรม

พระ - สี - รัต - ตะ - นะ - ไตร

พระ - พิก - สุ

เกลือ - กลาด

แปร้น

นักเรียนเขียนสะกดคำอ่านจากคำที่กำหนดให้

มา - ระ - ลี

พลุ - ปลาน

แปร - ประ

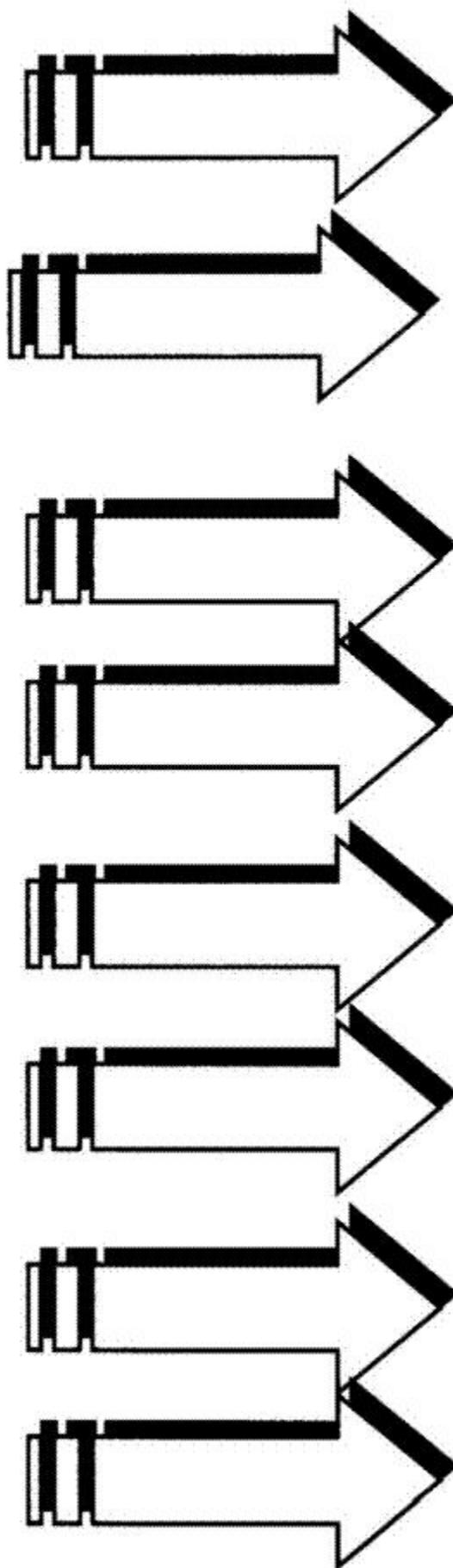
ปลิว

ประ - เปรียก

โกรก - กราก

อ่อน - เพลี้ย

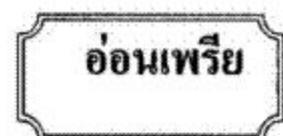
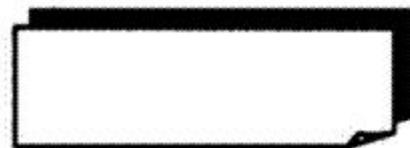
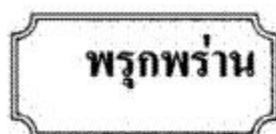
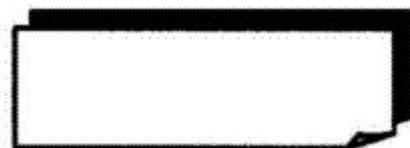
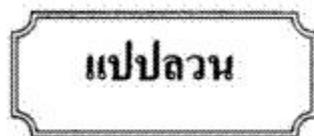
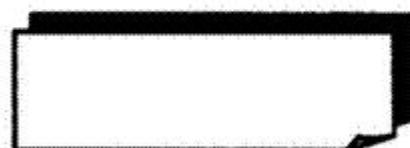
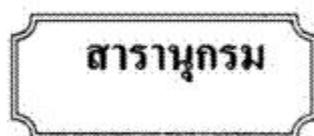
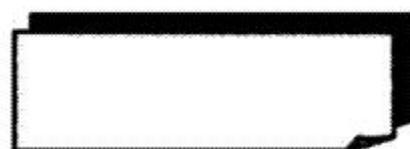
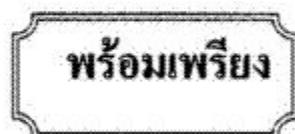
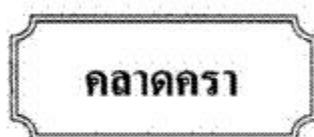
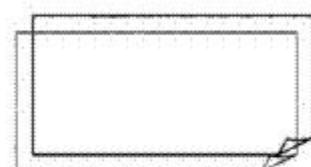
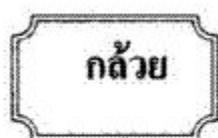
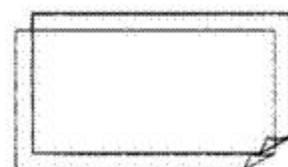
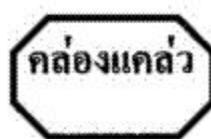
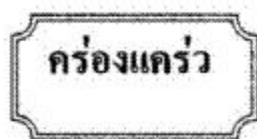
ตะ - กร้อ

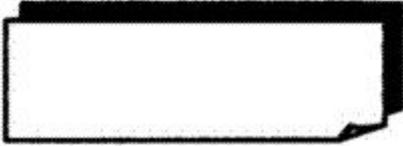
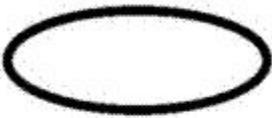
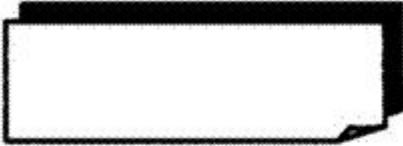
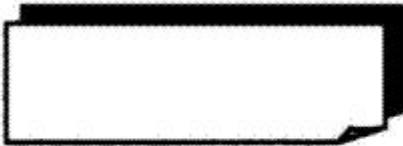
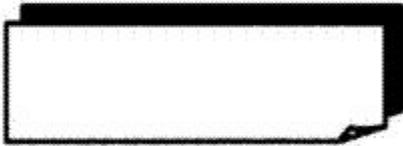
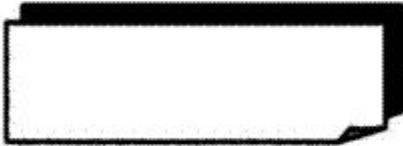
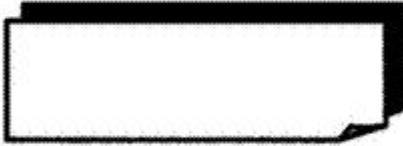
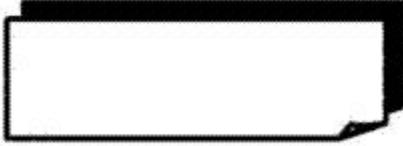
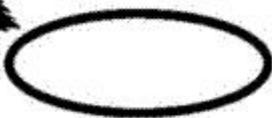
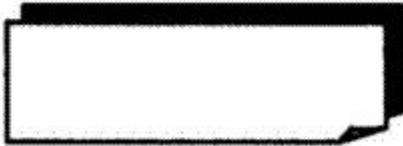

ให้นักเรียนตรวจสอบคำต่อไปนี้ ถ้า ผิดให้แก้ไขให้ถูกต้อง

ตัวอย่าง

พริ้ว		
แปล่น		
มาศรี		
พระศรีรัตนตรัย		
พระภิกษุ		
ประเพณี		
โกรกกราก		
ตระกร้อ		
เกลือนกรด		

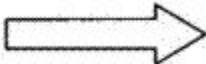
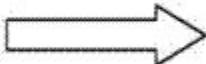
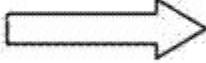
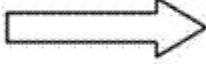
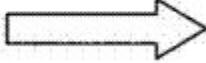
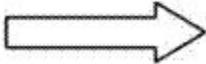
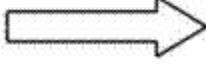

กิจกรรมที่ ๖

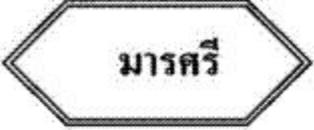
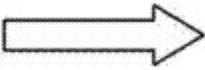
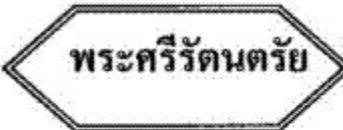
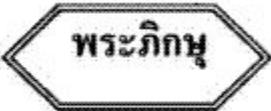
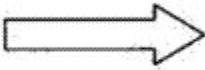
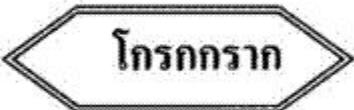
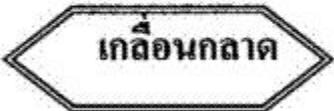
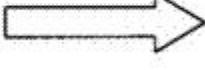
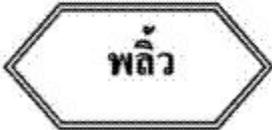
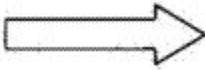
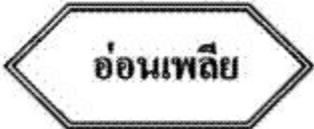
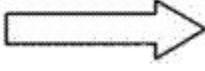
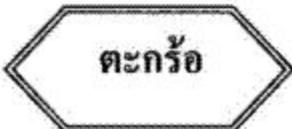
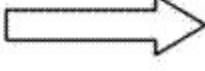
ให้นักเรียนเขียนความหมายของคำต่อไปนี้ลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

ตัวอย่าง

 <p>แก้ง</p>		<p>ทำให้เดือดร้อน รำคาญ</p>
<p>คลาดคลา</p>		
<p>ประเพรียก</p>		
<p>พลุกล่น</p>		
<p>แปรปรวน</p>		
<p>สารานุกรม</p>		
<p>พร้อมเพรียง</p>		
<p>แปร้น</p>		

ให้นักเรียนเขียนความหมายของคำต่อไปนี้ลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

		<input data-bbox="1017 444 1538 543" type="text"/>
		<input data-bbox="1017 618 1538 717" type="text"/>
		<input data-bbox="1017 832 1538 931" type="text"/>
		<input data-bbox="1017 1032 1538 1131" type="text"/>
		<input data-bbox="1017 1267 1538 1366" type="text"/>
		<input data-bbox="1017 1467 1538 1566" type="text"/>
		<input data-bbox="1017 1695 1538 1794" type="text"/>
		<input data-bbox="1017 1914 1538 2013" type="text"/>

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๖
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ปีการศึกษา ๒๕๕๐ เวลา ๑ ชั่วโมง สอนครั้งที่ ๖
ประกอบแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำ ชุดที่ ๒ เรื่อง คำควบกล้ำแท้
สอนวันที่ เดือน พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๐

๑. มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น

มาตรฐาน ท. ๑.๑ ข้อ ๑. สามารถอ่านได้ถูกต้องตามหลักการอ่าน อ่านได้อย่างรวดเร็ว เข้าใจความหมายของคำและข้อความที่อ่าน

มาตรฐาน ท. ๒.๑ ข้อ ๑. สามารถเขียนคำได้ถูกต้องความหมาย และสะกดการันต์ถูกต้อง ใช้ความรู้และประสบการณ์เขียนประโยค ข้อความ และเรื่องราวแสดงความคิดเห็น ความรู้สึก ความต้องการและจินตนาการ รวมทั้งกระบวนการเขียนพัฒนางานเขียน

๒. สาระสำคัญ

การเรียนรู้และฝึกสะกดคำควบกล้ำแท้ ช่วยให้นักเรียนอ่านและเขียนสะกดคำภาษาไทย ได้ดีมากยิ่งขึ้น

๓. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

- ๓.๑ เขียนสะกดคำพื้นฐานที่กำหนดให้ได้
- ๓.๒ แต่งประโยคคำที่กำหนดให้ได้
- ๓.๓ อ่านออกเสียงคำที่กำหนดให้ได้
- ๓.๔ มีมารยาทในการอ่านและการเขียน

๔. จุดประสงค์การเรียนรู้

- ๔.๑ เรียงอักษรให้เป็นคำที่มีความหมายได้ถูกต้อง
- ๔.๒ เขียนสะกดคำควบกล้ำแท้ได้ถูกต้อง
- ๔.๓ แต่งประโยคจากคำควบกล้ำแท้ได้
- ๔.๔ อ่านออกเสียงคำควบกล้ำแท้ได้ถูกต้อง

๕. สารการเรียนรู้

๕.๑ คำควบล้ำแท้ จำนวน ๑๕ คำ ดังนี้ เกล็ดนกลาด คลาดคลา พร้อมเพรียง
แปร็น มะกล่ำดาหนุ สารานุกรม พลุกล่าน พระศรีรัตนตรัย พระภิกษุ แปรปรวน พลิว ประ
เพรียก โกรกราก อ่อนเพลีย ตะกร้อ

๕.๒ การเขียนสะกดคำ

๕.๓ การแต่งประโยค

๕.๔ การอ่านออกเสียง

๖. กระบวนการจัดการเรียนรู้

๖.๑ แจกจุดประสงค์การเรียนรู้

๖.๒ นักเรียนและครูร่วมกันทบทวนสรุปความรู้ เรื่อง คำควบล้ำแท้
จากใบความรู้ที่ ๑ เรื่อง คำควบล้ำแท้

๖.๓ นักเรียนทุกคนอ่านออกเสียงเป็นการทบทวนคำยาก จำนวน ๑๕ คำ ดังนี้ เกล็ดน
กลาด คลาดคลา พร้อมเพรียง แปร็น มะกล่ำดาหนุ สารานุกรม พลุกล่าน พระศรีรัตนตรัย
พระภิกษุ แปรปรวน พลิว ประเพรียก โกรกราก อ่อนเพลีย ตะกร้อ โดยอ่านพร้อมกัน

๖.๔ นักเรียนแบ่งกลุ่มตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๕ แล้วเล่นเกมเขียนตามคำบอกโดย
ครูขีดเส้นแบ่งกระดานคำให้แต่ละกลุ่ม แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมาเขียนตามคำบอกทีละคำ ทีละ
คน จนครบทุกคน ครบทุกคำ จำนวน ๑๕ คำ คำที่ใช้คือคำตามข้อ ๔.๑ กลุ่มใดเขียนถูกมาก
ที่สุดเป็นกลุ่มชนะทุกคนปรบมือให้กำลังใจ ส่วนกลุ่มที่เขียนถูกน้อยกว่าก็ให้กำลังใจ โดยให้ม
ีความพยายามฝึกการเขียนสะกดคำและเสนอแนะการเขียนสะกดคำที่ถูกต้อง ตัวแทนกลุ่มรับแบบ
ฝึกทักษะการเขียนสะกดคำควบล้ำ กลุ่มสารการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ชุดที่
๒ คำควบล้ำแท้ กิจกรรมที่ ๗

๖.๕ นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมที่ ๗ การเรียงอักษรให้เป็นคำ เพื่อฝึกและทดสอบการ
เขียนสะกดคำ เสร็จแล้วรวบรวมผลงานส่งครู

๖.๖ นักเรียนกับครูร่วมกันทบทวนการแต่งประโยค โดยใช้ คำควบล้ำแท้

๖.๗ ตัวแทนกลุ่มรับแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำควบล้ำโดยใช้
กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓
ชุดที่ ๒ คำควบล้ำแท้กิจกรรมที่ ๘ และนักเรียนปฏิบัติกิจกรรมที่ ๘ แต่งประโยคจากคำที่
กำหนดให้ได้ใจความที่สมบูรณ์ ครูคอยดูแลการทำงาน และให้คำแนะนำ เมื่อทำงานเสร็จตัวแทน
กลุ่มรวบรวมผลงานส่งครู นักเรียนอ่านออกเสียงคำควบล้ำกิจกรรมที่ ๘

๖.๘ นักเรียนทุกคนรวบรวมผลงานการปฏิบัติกิจกรรมตามแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ ควบกล้ำ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ชุดที่ ๒ คำควบกล้ำแท้ เริ่มที่คำชี้แจง จุดประสงค์ ใบความรู้ กิจกรรมที่ ๑ , ๒ , ๓ , ๔ , ๕ , ๖ , ๗ , ๘ , ๙ โดยรวบรวมของตัวเอง ครูแจกกระดาษสำหรับทำปกคนละ ๒ แผ่น นักเรียนออกแบบและวาดภาพระบายสีปกของตัวเองเป็นการบ้านหรือทำในเวลาว่างเสร็จแล้วเก็บรวบรวมผลงานไว้ที่เพิ่มผลงานนักเรียน

๗. สื่อและแหล่งเรียนรู้

๗.๑ ใบความรู้ที่ ๑ เรื่อง คำควบกล้ำแท้

๗.๒ แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ชุดที่ ๒ คำควบกล้ำแท้ กิจกรรมที่ ๗ , ๘ , ๙

๗.๓ บัตรคำจำนวน ๑๕ คำ ดังนี้ เกล็ดองกลาด คลาดคลา พร้อมเพรียง แปรรัน มะกัลดาคาหนู สารานุกรม หลูกพล่าน พระศรีรัตนตรัย พระภิกษุ แปรร่วน พลิว ประเพรียก โกรกกราก อ่อนเพรียย คะกร้อ

๗.๔ กระเป๋าหนังสือ

๗.๕ พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน

๗.๖ หนังสือประมวลคำศัพท์ภาษาไทย ประกอบหนังสือเรียนภาษาไทย ชุดภาษาพาที ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

๘. กิจกรรมเสนอแนะ

นักเรียนเล่นเกมแข่งขันเขียนคำศัพท์คำควบกล้ำแท้ เพื่อประเมินผลการเรียนรู้

๙. การวัดและประเมินผล

๙.๑ วิธีการวัด

๙.๑.๑ ตรวจสอบกิจกรรมแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ ควบกล้ำ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ชุดที่ ๒ คำควบกล้ำแท้ กิจกรรมที่ ๗ , ๘ , ๙

๙.๑.๓ ประเมินการปฏิบัติกิจกรรมรายบุคคล

๙.๑.๔ ประเมินพฤติกรรมกลุ่ม

๕.๑.๕ ประเมินการอ่านออกเสียง

๕.๒ เครื่องมือการวัด

๕.๒.๑ แบบบันทึกผลการปฏิบัติกิจกรรมตามแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ชุดที่ ๒ คำควบกล้ำแท้ กิจกรรมที่ ๗, ๘, ๙

๕.๒.๒ แบบสังเกตการปฏิบัติกิจกรรมรายบุคคล

๕.๒.๓ แบบสังเกตการปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม

๕.๒.๔ แบบสังเกตการอ่านออกเสียง

๕.๓ เกณฑ์การประเมิน

๕.๓.๑ ปฏิบัติกิจกรรมตามแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ชุดที่ ๒ คำควบกล้ำแท้ กิจกรรมที่ ๗, ๘, ๙ ผ่านเกณฑ์ร้อยละ ๘๐

๕.๓.๒ ปฏิบัติกิจกรรมรายบุคคลผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนด

๕.๓.๓ ปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนด

๕.๓.๔ มีพฤติกรรมการอ่านออกเสียงผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนด

กิจกรรมที่ ๗

ให้นักเรียนเรียงตัวอักษรให้เป็นคำที่มีความหมาย

ตัวอย่าง

ส ร ำ ญ ำ ก ม ร	=	สารานุกรม
พ ก พ ลู ำ ต ำ น	=
พ อ เ ร ำ ม พ ย ง ร ำ	=
ก โ ก ร ำ ก ร ก	=
ม ร ำ ร ำ ค	=
ค ำ ด ค ค ำ ด	=
พ ว ล ำ	=
ป ะ ร เ ร ำ ย พ ก	=
ก เ ล ำ น อ ด ำ ด ก	=
ป ร ำ น แ	=
พ ะ ร ร ำ ค ร ำ น ต ต ร ำ ย	=
พ ะ ร ก ก ำ หุ	=
ป แ ป ร ร น ว	=
โ ร ก ร ก ำ ก ก	=
อ อ ำ เ น ล ำ พ ย	=
ะ ต ร ำ อ ก	=

กิจกรรมที่ ๘

นักเรียนแต่งประโยคจากคำที่กำหนดให้ ให้มีความหมาย

ตัวอย่าง

เกื่อนกลาด = นักเรียนทิ้งขยะเกื่อนกลาดเต็มห้อง

คลาดคลา =

.....

อ่อนเปลี้ย =

.....

โกรกกราก =

.....

พลุกพล่าน =

.....

พร้อมเพรียง =

.....

ประเพรียก =

.....

ตะกร้อ =

.....

นักเรียนแต่งประโยคจากคำที่กำหนดให้ ให้มีความหมาย

ตัวอย่าง

เกลื่อนกลาด = นักเรียนทิ้งขยะเกลื่อนกลาดเต็มห้อง

แปร้น =

.....

มารศรี =

.....

สารานุกรม =

.....

พระศรีรัตนตรัย =

.....

พระภิกษุ =

.....

แปรปรวน =

.....

พลั่ว =

.....

กิจกรรมที่ ๕

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำควบกล้ำแท้ต่อไปนี้ให้ถูกต้อง

เกลื่อนกลาด	คลาดคลา	พร้อมเพรียง
แปร้น	มารศรี	สารานุกรม
พลุกพล่าน	พระศรีรัตนตรัย	พระภิกษุ
แปรปรวน	พลั่ว	ประเพรียก
โกรกกราก	อ่อนเปลี้ย	ตะกร้อ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๗
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ปีการศึกษา ๒๕๕๐ เวลา ๑ ชั่วโมง สอนครั้งที่ ๗
ประกอบแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำ ชุดที่ ๓ เรื่อง คำควบกล้ำแท้
สอนวันที่ เดือน พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๐

๑. มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น

มาตรฐาน ท. ๑.๑ ข้อ ๑. สามารถอ่านได้ถูกต้องตามหลักการอ่าน อ่านได้อย่างรวดเร็ว เข้าใจความหมายของคำและข้อความที่อ่าน

มาตรฐาน ท. ๒.๑ ข้อ ๑. สามารถเขียนคำได้ถูกความหมาย และสะกดการันต์ถูกต้อง ใช้ความรู้และประสบการณ์เขียนประโยค ข้อความ และเรื่องราวแสดงความคิดเห็น ความรู้สึก ความต้องการและจินตนาการ รวมทั้งกระบวนการเขียนพัฒนางานเขียน

๒. สาระสำคัญ

การเรียนรู้และฝึกสะกดคำควบกล้ำแท้ ช่วยให้นักเรียนอ่านและเขียนสะกดคำภาษาไทย ได้ดีมากยิ่งขึ้น

๓. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

- ๓.๑ เขียนสะกดคำพื้นฐานที่กำหนดให้ได้
- ๓.๒ บอกความหมายของคำที่กำหนดให้ได้
- ๓.๓ อ่านออกเสียงคำที่กำหนดให้ได้
- ๓.๔ มีนิสัยรักการอ่านและการเขียน

๔. จุดประสงค์การเรียนรู้

- ๔.๑ ประสมสระ พยัญชนะ ภาพ วรรณยุกต์ เป็นคำที่มีความหมายได้
- ๔.๒ เขียนสะกดคำควบกล้ำแท้ได้ถูกต้อง
- ๔.๓ เดิมอักษรที่หายไปให้เป็นคำที่มีความหมายได้ถูกต้อง
- ๔.๔ โขงคำควบกล้ำแท้ให้ตรงกับความหมายได้ถูกต้อง

๔.๕ อ่านออกเสียงคำควบกล้ำแท้ได้ถูกต้อง

๕. ภาระการเรียนรู้

๕.๑ คำควบกล้ำแท้ จำนวน ๑๕ คำ ดังนี้ พระเจ้าพรหมทัต ปราภกคล้องแคล้ว แปร์ กระตือรือร้น วายปราณ กรำครวญ ปราศรัย คลาไคล ผาดแผลง เกียจคร้าน แพรพรรณ ปลาบปล้ำ พระบรมโอรสาธิราช ครบครัน

๕.๒ การเขียนสะกดคำ

๕.๓ การหาความหมายของคำ

๕.๔ การอ่านออกเสียง

๖. กรบวนการจัดการเรียนรู้

๖.๑ แจกจุดประสงค์การเรียนรู้

๖.๒ นักเรียนเล่นเกม ตรงเป้าหมาย เพื่อทบทวนคำและความหมายของคำ จากใบงานการเล่นเกม

๖.๓ นักเรียนทบทวนความรู้เรื่อง คำควบกล้ำแท้ จากใบความรู้ที่ ๑ คำควบกล้ำแท้

๖.๔ นักเรียนทุกคนอ่านออกเสียง คำควบกล้ำแท้ จำนวน ๑๕ คำ จากบัตรคำที่เสียบไว้ ที่กระเปาะผนังห้องเรียนพร้อมกัน ดังนี้ พระเจ้าพรหมทัต ปราภก คล้องแคล้ว แปร์ กระตือรือร้น วายปราณ กรำครวญ ปราศรัย คลาไคล ผาดแผลง เกียจคร้าน แพรพรรณ ปลาบปล้ำ พระบรมโอรสาธิราช ครบครัน

๖.๕ นักเรียนทบทวนพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ภาษาไทย และสรุปความหมายของคำ ที่มีอักษรควบกล้ำแท้

๖.๖ นักเรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ ๔ - ๕ คนตามฉลากแบ่งกลุ่มตามชื่อดอกไม้

๖.๗ ตัวแทนกลุ่มทุกกลุ่มรับแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำโดยใช้ กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ชุดที่ ๓ คำที่มี ควบกล้ำแท้ กิจกรรมที่ ๑

๖.๘ นักเรียนดูตัวอย่างกิจกรรมที่ ๑ การประสมคำจากภาพ สระ พยัญชนะ วรรณยุกต์ ให้เป็นคำที่มีความหมาย ครูอธิบายเพิ่มเติม นักเรียนทุกคนปฏิบัติกิจกรรมพร้อมกัน เสร็จแล้ว รวบรวมผลงานส่งครู

๖.๙ นักเรียนทุกคนรับและปฏิบัติกิจกรรมที่ ๒ เดิมอักษรที่หายไปให้ได้คำที่มีความหมาย เพื่อฝึกการเขียนสะกดคำ เสร็จแล้วรวบรวมผลงานส่งไว้ที่ครู

๖.๑๐ นักเรียนรับพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน และหนังสือประมวลคำศัพท์ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ และครูร่วมกันอธิบายทบทวน การใช้พจนานุกรม นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมที่ ๓ โยงคำให้ตรงกับความหมายของคำ ทุกคนทำกิจกรรมเสร็จรวบรวมผลงานส่งครู นักเรียนร่วมกันตรวจผลงานตามเฉลย

๗. สื่อและแหล่งเรียนรู้

๗.๑ ใบความรู้ที่ ๑ เรื่อง คำควบกล้ำแท้

๗.๒ แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ชุดที่ ๓ คำควบกล้ำแท้ กิจกรรมที่ ๑ , ๒ , ๓

๗.๓ บัตรคำจำนวน ๑๕ คำ ดังนี้ พระเจ้าพรหมทัต ปรากรก คล่องแคล่ว แปร์ กระตือรือร้น วายปราณ คร่ำครวญ ปราศรัย คลาไคล ผาดแผลง เกียจคร้าน แพรพรรณ ปลาบปลื้ม พระบรมโอรสาธิราช ครอบครัณ

๗.๔ กระดาษแผ่น

๗.๕ พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน

๗.๖ หนังสือประมวลคำศัพท์ภาษาไทย ประกอบหนังสือเรียนภาษาไทย ชุดภาษาพาที่ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

๗.๗ เกม ตรงเป้าหมาย

๘. กิจกรรมเสนอแนะ

นักเรียนระบายสีภาพในแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ชุดที่ ๓ คำที่มีควบกล้ำแท้ กิจกรรมที่ ๑ , ๒ , ๓

๙. การวัดและประเมินผล

๙.๑ วิธีการวัด

๙.๑.๑ ตรวจสอบกิจกรรมการเขียนในแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ชุดที่ ๓ คำที่มีควบกล้ำแท้ กิจกรรมที่ ๑ , ๒ , ๓

๙.๑.๒ ประเมินการปฏิบัติกิจกรรมรายบุคคล

๕.๑.๓ ประเมินพฤติกรรมกลุ่ม

๕.๑.๔ ประเมินการอ่านออกเสียง

๕.๒ เครื่องมือการวัด

๕.๒.๑ แบบบันทึกผลการปฏิบัติกิจกรรมตามแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ชุดที่ ๓ คำควบกล้ำแท้ กิจกรรมที่ ๑, ๒, ๓

๕.๒.๒ แบบสังเกตการปฏิบัติกิจกรรมรายบุคคล

๕.๒.๓ แบบสังเกตการปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม

๕.๒.๔ แบบสังเกตการอ่านออกเสียง

๕.๓ เกณฑ์การประเมิน

๕.๓.๑ ปฏิบัติกิจกรรมตามแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ชุดที่ ๓ คำควบกล้ำแท้ กิจกรรมที่ ๑, ๒, ๓ ผ่านเกณฑ์ร้อยละ ๘๐

๕.๓.๒ ปฏิบัติกิจกรรมรายบุคคลผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนด

๕.๓.๓ ปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนด

๕.๓.๔ มีพฤติกรรมการอ่านออกเสียงผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนด

แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำ
 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
 ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓
 เรื่อง คำควบกล้ำแท้
 ชุดที่ ๓

โดย นางวิไล พลอาสา

ชื่อนามสกุล.....เลขที่.....
 โรงเรียน.....อำเภอ.....จังหวัด.....

คำชี้แจงในการใช้แบบฝึกทักษะ

แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำ ที่นักเรียนกำลังศึกษาอยู่นี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ นักเรียน ได้ฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ รู้จักคิดค้นคว้า หาคำตอบและฝึกทักษะด้วยตนเอง

๑. แบบฝึกทักษะชุดนี้ ประกอบด้วย

๑.๑ รายละเอียดในแบบฝึกทักษะ

๑.๒ จุดประสงค์การเรียนรู้

๑.๓ ใบความรู้

๑.๔ วิธีดำเนินกิจกรรม

๑.๕ กิจกรรมในแบบฝึกทักษะ

๒. นักเรียนศึกษาการใช้แบบฝึกทักษะแต่ละชุดให้เข้าใจก่อนลงมือปฏิบัติ

ดังนี้

๒.๑ อ่านรายละเอียดของแบบฝึกทักษะก่อนลงมือปฏิบัติทุกครั้ง

๒.๒ ปฏิบัติตามคำสั่งในกิจกรรมทุกข้อ

๒.๓ เมื่อเสร็จกิจกรรมแล้วครูและนักเรียนร่วมกันเฉลยและอภิปราย

เกี่ยวกับคำตอบในแบบฝึกทักษะ

๓. เวลาที่ใช้ในการปฏิบัติกิจกรรม ๖๐ นาที

รายละเอียดในแบบฝึกทักษะ

๑. แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำ มีทั้งหมด ๔ ชุด ประกอบด้วย

ชุดที่ ๑	คำควบกล้ำแท้
ชุดที่ ๒	คำควบกล้ำแท้
ชุดที่ ๓	คำควบกล้ำแท้
ชุดที่ ๔	คำควบกล้ำไม่แท้

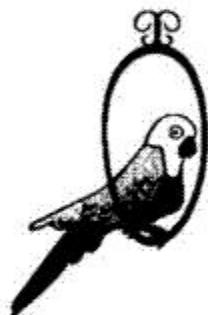
๒. แบบฝึกทักษะแต่ละชุด มี ๕ กิจกรรม ประกอบด้วยกิจกรรมดังต่อไปนี้

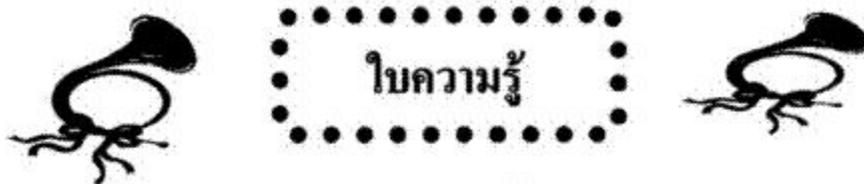
กิจกรรมที่ ๑	ประสมคำจากภาพ
กิจกรรมที่ ๒	เติมอักษรที่หายไปให้ได้ใจความ
กิจกรรมที่ ๓	โยงคำให้ตรงกับความหมายของคำ
กิจกรรมที่ ๔	เขียนสะกดคำจากคำอ่าน
กิจกรรมที่ ๕	สำรวจคำถูกผิดและแก้ไขให้ถูกต้อง
กิจกรรมที่ ๖	เติมความหมายของคำ
กิจกรรมที่ ๗	เรียงอักษรให้เป็นคำที่มีความหมาย
กิจกรรมที่ ๘	แต่งประโยคจากคำที่กำหนดให้สมบูรณ์
กิจกรรมที่ ๙	อ่านออกเสียงคำควบกล้ำที่กำหนดให้

จุดประสงค์การเรียนรู้

๑. นักเรียนสามารถอ่านคำควบกล้ำได้ถูกต้องตามอักขรวิธี
๒. นักเรียนสามารถเขียนสะกดคำควบกล้ำได้ถูกต้อง
๓. นักเรียนสามารถใช้คำควบกล้ำแต่งประโยค
๔. นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำศัพท์ได้

คำควบกล้ำ

คำควบกล้ำ คือ พยัญชนะใดก็ตามที่อยู่ร่วมสระเดียวกับ “ร ล ว” แล้ว อ่านออกเสียงเป็นพยางค์เดียว เช่น กราบ คลอง พระ ควาย กวาง เป็นต้น อักษรควบแบ่งออกเป็น ๒ ชนิด คือ

๑. คำควบกล้ำแท้ หรือ อักษรควบกล้ำแท้ คือ พยัญชนะที่ควบกับ “ร ล ว” อยู่ในสระเดียวกัน และออกเสียงพยัญชนะทั้งสองควบกันเลข คือ ออกเสียงพร้อมกันทั้ง ๒ ตัว เช่น ครู ขลาด กวาด ปรับปรุง พลิกแพลง แกว่งไกว เป็นต้น

๒. คำควบกล้ำไม่แท้ หรือ อักษรควบกล้ำไม่แท้ คือ พยัญชนะที่ควบกับ “ร ล ว” อยู่ในสระเดียวกัน แต่ออกเสียงพยัญชนะตัวหน้าตัวเดียว หรือออกเสียงเป็นพยัญชนะอื่นดังนี้

จ. ออกเสียงพยัญชนะตัวหน้าตัวเดียว เช่น

จริง	อ่านออกเสียงตัว	“จ”	ตัวเดียวเป็น	จิง
เสริม	อ่านออกเสียงตัว	“ส”	ตัวเดียวเป็น	เสิม
ไซร์	อ่านออกเสียงตัว	“ซ”	ตัวเดียวเป็น	ไซ้

ฉ. ออกเสียงเป็นพยัญชนะอื่น เช่น

ทรวด	อ่านว่า	ชวด
ทรง	อ่านว่า	ชง
ทราว	อ่านว่า	ชาบ

- อักษรควบจะมีพยัญชนะอื่นมาควบตัว “ร ล ว” และออกเสียงกล้ำเป็นสระเดียวกัน
- การวางรูปสระและวรรณยุกต์จะวางไว้ที่พยัญชนะต้นตัวที่สองเสมอ

วิธีดำเนินกิจกรรม

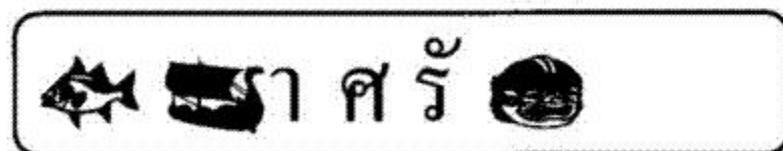
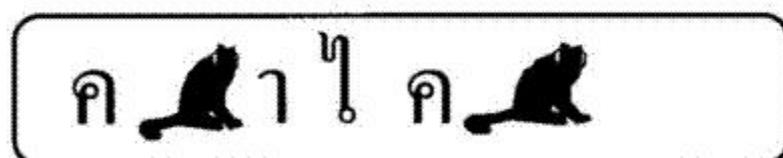
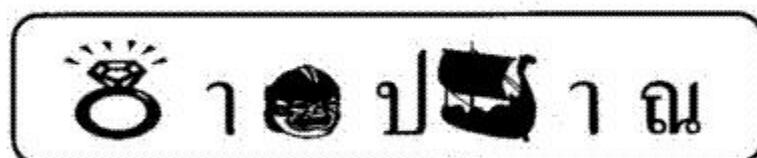
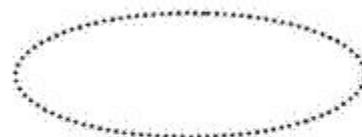
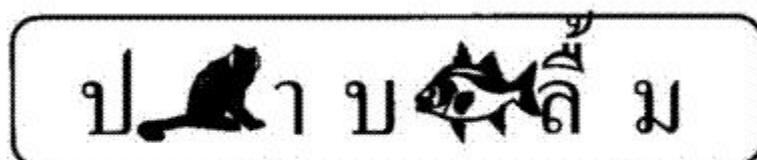
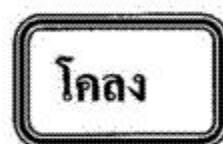
๑. นักเรียนศึกษาความหมายของคำควบกล้ำจากใบความรู้
๒. นักเรียนฝึกอ่านคำควบกล้ำต่อไปนี้ พระเจ้าพรหมทัต
 ปรารภ คล่องแคล่ว แปร กระจื่อหรือรัน วายปราณ คร่ำครวญ
 ปราศรัย กลาไคล ผาดแผลง เกียจคร้าน แพรพรรณ ปลาบปลื้ม
 พระบรมโอรสาธิราช ครบครัน
๓. นักเรียนทำความเข้าใจวิธีการอ่านและเขียน คำที่สะกดด้วย
 คำควบกล้ำแท้จากใบความรู้
๔. นักเรียนหาความหมายของคำควบกล้ำแท้จากพจนานุกรม
 แล้ว แต่งประโยคลงในใบกิจกรรมที่ ๘
๕. นักเรียนทำกิจกรรมในแบบฝึกทักษะ

กิจกรรมที่ ๑

ให้นักเรียนประสมคำจาก พยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และรูปภาพ ให้เป็นคำที่มีความหมาย

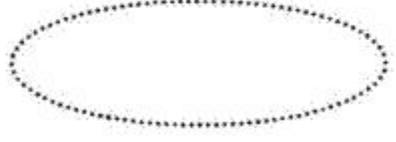
ตัวอย่าง

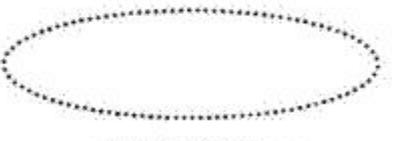
แพ พ พ ร ฦ

 ภา ภา

ค อ แค ว

แ

 ะ ะ อร์

ครำ ค ็ ญ

ผา แผ

 าบ ็

เก็ ็ ค

กิจกรรมที่ ๒

จงเลือกอักษรที่กำหนดให้ เติมลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

กว คร คล ปร ปล

คว พร ผล กร กล

ตัวอย่าง

วายปราณ

___ารภ

คลาไ___

___าศรัย

แ ___พรณ

___าบปลั้ม

ผาดแ ___ง

ครั___วญ

เกยจ ___าน

พระเจ้า ___หมทัต

___องแคล้ว

แ ___

___ะตือรือร้น

___าศรัย

___บครัน

___ะบรมโอรสาธิราช

กิจกรรมที่ ๓

ให้นักเรียนโยงคำให้ตรงกับความหมายที่กำหนดให้ ให้ถูกต้อง

ตัวอย่าง

ให้นักเรียนโยงคำให้ตรงกับความหมายที่กำหนดให้ ให้ถูกต้อง

แปร

ตาย

กระตือรือร้น

ครบถ้วน พร้อมเพรียง

วายปราณ

เปลี่ยน ไม่เหมือนเดิม

เกียดคร้าน

ผ้าถือที่สวยงาม

แพรพรรณ

ตั้งใจจริง เอาใจใส่

ปลาบปลื้ม

ขี้เกียจ ไม่ยากทำงาน

ครบครัน

มีความรู้สึกยินดีแล่นวาบเข้าในใจ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๘
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ปีการศึกษา ๒๕๕๐ เวลา ๑ ชั่วโมง สอนครั้งที่ ๘
ประกอบแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำ ชุดที่ ๓ เรื่อง คำควบกล้ำแท้
สอนวันที่ เดือน พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๐

๑. มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น

มาตรฐาน ท. ๑.๑ ข้อ ๑. สามารถอ่านได้ถูกต้องตามหลักการอ่าน อ่านได้อย่างรวดเร็ว เข้าใจความหมายของคำและข้อความที่อ่าน

มาตรฐาน ท. ๒.๑ ข้อ ๑. สามารถเขียนคำได้ถูกความหมาย และสะกดการันต์ถูกต้อง ใช้ความรู้และประสบการณ์เขียนประโยค ข้อความ และเรื่องราวแสดงความคิดเห็น ความรู้สึก ความต้องการและจินตนาการ รวมทั้งกระบวนการเขียนพัฒนางานเขียน

๒. สาระสำคัญ

อ่าน เขียนสะกดคำควบกล้ำแท้ได้ เป็นพื้นฐานสำคัญในการเรียนภาษาไทย

๓. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

- ๓.๑ เขียนสะกดคำโดยใช้คำพื้นฐานที่กำหนดให้ได้
- ๓.๒ บอกความหมายของคำที่กำหนดให้ได้
- ๓.๓ อ่านออกเสียงคำที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง
- ๓.๔ มีนิสัยรักการอ่านและการเขียน

๔. จุดประสงค์การเรียนรู้

- ๔.๑ เขียนคำอ่านจากคำควบกล้ำแท้ได้ถูกต้อง
- ๔.๒ แกะไขคำผิดให้ถูกต้องได้
- ๔.๓ เติมความหมายของคำควบกล้ำแท้ได้ถูกต้อง
- ๔.๔ อ่านออกเสียงคำควบกล้ำแท้ได้ถูกต้องคล่องแคล่ว

๕. สาระการเรียนรู้

๕.๑ คำควบกล้ำแท้ จำนวน ๑๕ คำ ดังนี้ พระเจ้าพรหมทัต ปราบก คล้องแคล้ว แปร์
กระตือรือร้น วายปราณ คร่ำครวญ ปราศรัย คลาไคล ผาดแผลง เกียรติกร้าน แพรพรรณ
ปลาบปลื้ม พระบรมโอรสาธิราช ครอบครัน

๕.๒ การเขียนสะกดคำควบกล้ำแท้

๕.๓ การหาความหมายของคำควบกล้ำแท้

๕.๔ การอ่านออกเสียง

๖. กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

๖.๑ แจกจุดประสงค์การเรียนรู้

๖.๒ นักเรียนร่วมกันทบทวนความรู้เรื่อง คำควบกล้ำแท้ จากใบความรู้ที่ ๑
คำควบกล้ำแท้ แล้วช่วยกันสรุปความหมายของคำควบกล้ำแท้ หมายถึง คำที่มีพยัญชนะ ๒ ตัว
เรียงกันพยัญชนะตัวหน้าเป็น ก ข ค ด ป ฟ พยัญชนะตัวควบเป็นตัว ร ล ว ประสมสระ
เดียวกัน เวลาอ่านจะออกเสียงพยัญชนะสองตัวพร้อมกัน

เช่น	กร	กราบ กรอบ โกรธ กริช
	กล	กลอง กลับ กลาย กลุ่ม
	กว	กวาง กวัดแกว่ง กวาด
	ขว	ขวาน ขวนขวาย ขวัญ
	คร	ครุ คราว ครั้ง ไคร ครีม
	คล	คลี่คลาย คลอง คลอนแคลน
	คว	ความ คว่ำ ควาย
	ปร	ปราณปราม ปรับปรุง
	ปล	เปลี่ยนแปลง ปลอดภัย
	พร	แพรวพราว แพร พรวน
	พล	พลู พลาด เพลง
	ตร	ตรง เกรียม ไคร้ครอง

๖.๓ นักเรียนอ่านออกเสียง คำควบกล้ำแท้ จากบัตรคำที่เขียนไว้ที่กระเป๋านั่งพร้อมกัน
เป็นการทบทวนคำศัพท์ จำนวน ๑๕ คำ ดังนี้ พระเจ้าพรหมทัต ปราบก คล้องแคล้ว แปร์
กระตือรือร้น วายปราณ คร่ำครวญ ปราศรัย คลาไคล ผาดแผลง เกียรติกร้าน แพรพรรณ
ปลาบปลื้ม พระบรมโอรสาธิราช ครอบครัน

๕. การวัดและประเมินผล

๕.๑ วิธีการวัด

๕.๑.๑ ตรวจสอบกิจกรรมแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ชุดที่ ๓ คำที่มีความกล้ำแท้ กิจกรรมที่ ๔ , ๕ , ๖

๕.๑.๒ ประเมินการปฏิบัติกิจกรรมรายบุคคล

๕.๑.๓ ประเมินพฤติกรรมกลุ่ม

๕.๑.๔ ประเมินการอ่านออกเสียง

๕.๒ เครื่องมือการวัด

๕.๒.๑ แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ชุดที่ ๓ คำที่มีความกล้ำแท้ กิจกรรมที่ ๔ , ๕ , ๖

๕.๒.๒ แบบสังเกตการปฏิบัติกิจกรรมรายบุคคล

๕.๒.๓ แบบสังเกตการปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม

๕.๒.๔ แบบสังเกตการอ่านออกเสียง

๕.๓ เกณฑ์การประเมิน

๕.๓.๑ ปฏิบัติกิจกรรมตามแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ชุดที่ ๓ คำที่มีความกล้ำแท้ กิจกรรมที่ ๔ , ๕ , ๖ ผ่านเกณฑ์ร้อยละ ๘๐

๕.๓.๒ ปฏิบัติกิจกรรมรายบุคคลผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนด

๕.๓.๓ ปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนด

๕.๓.๔ มีพฤติกรรมการอ่านออกเสียงผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนด

๖.๔ นักเรียนแบ่งกลุ่มตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๗ ตัวแทนกลุ่มรับแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ชุดที่ ๓ คำควบกล้ำแท้ กิจกรรมที่ ๔, ๕, ๖

๖.๕ นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมที่ ๔ เขียนคำอ่านจากคำที่กำหนดให้ เพื่อทดสอบการอ่านคำที่กำหนดให้ เสร็จแล้วนำผลงานส่งครู

๖.๖ นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมที่ ๕ ตำรวจคำถูกผิด และแก้ไขคำผิดให้ถูกต้อง เพื่อทดสอบการเขียนสะกดคำ ทุกคนปฏิบัติกิจกรรมเสร็จตัวแทนกลุ่มรวบรวมผลงานส่งครู

๖.๗ นักเรียนทุกกลุ่มรับพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานและหนังสือประมวลคำศัพท์ภาษาไทย ประกอบหนังสือเรียนภาษาไทย ชุดภาษาพาที ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ทบทวนการใช้พจนานุกรมและปฏิบัติกิจกรรมที่ ๖ เติมความหมายของคำ เป็นการทดสอบการหาความหมายของคำที่กำหนดให้

๖.๘ นักเรียนนำผลงานกิจกรรมที่ ๖ ส่งครู นักเรียนและครูร่วมกันตรวจผลงานตามเฉลย นักเรียนร่วมกันอ่านออกเสียงตามเฉลยพร้อมกัน

๗. สื่อและแหล่งเรียนรู้

๗.๑ ใบความรู้ที่ ๑ เรื่อง คำควบกล้ำแท้

๗.๒ แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ชุดที่ ๔ คำควบกล้ำแท้ กิจกรรมที่ ๔, ๕, ๖

๗.๓ บัตรคำจำนวน ๑๕ คำ ดังนี้ พระเจ้าพรหมทัต ปราบก คด่องเกล้า แปร กระคือหรือรัน วายปราณ คร่ำครวญ ปราศรัย กลาไคล ผาดแผลง เกียงคร้าน แพรพรรณ ปลายปลื้ม พระบรมโอรสาธิราช ครอบครัน

๗.๔ กระเป๋าหนังสือ

๗.๕ พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน

๗.๖ หนังสือประมวลคำศัพท์ภาษาไทย ประกอบหนังสือเรียนภาษาไทย ชุดภาษาพาที ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

๘. กิจกรรมเสนอแนะ

นักเรียนเล่นเกมต่อคำที่มีอักษรควบกล้ำแท้

กิจกรรมที่ ๕

ให้นักเรียนตรวจสอบคำถูกผิดต่อไปนี้แล้วแก้ไขให้ถูกต้อง

ตัวอย่าง

 <div data-bbox="454 693 751 823" style="border: 1px solid black; border-radius: 50%; padding: 5px; text-align: center;">วายนราน</div>	<div data-bbox="875 670 1305 823" style="border: 1px solid black; padding: 5px; text-align: center;">วายนราน</div>
<div data-bbox="429 917 759 1058" style="border: 1px solid black; border-radius: 50%; padding: 5px; text-align: center;">ปรารบ</div>	<div data-bbox="875 870 1305 1011" style="border: 1px solid black; padding: 5px; text-align: center;"> </div>
<div data-bbox="429 1128 759 1270" style="border: 1px solid black; border-radius: 50%; padding: 5px; text-align: center;">แพรพรรน</div>	<div data-bbox="875 1081 1305 1223" style="border: 1px solid black; padding: 5px; text-align: center;"> </div>
<div data-bbox="429 1340 817 1493" style="border: 1px solid black; border-radius: 50%; padding: 5px; text-align: center;">กระต้อลื้อรัน</div>	<div data-bbox="875 1293 1305 1434" style="border: 1px solid black; padding: 5px; text-align: center;"> </div>
<div data-bbox="429 1552 759 1705" style="border: 1px solid black; border-radius: 50%; padding: 5px; text-align: center;">ปราสัย</div>	<div data-bbox="875 1505 1305 1646" style="border: 1px solid black; padding: 5px; text-align: center;"> </div>
<div data-bbox="413 1728 792 1881" style="border: 1px solid black; border-radius: 50%; padding: 5px; text-align: center;">พระเจ้าพหมทัด</div>	<div data-bbox="875 1693 1305 1834" style="border: 1px solid black; padding: 5px; text-align: center;"> </div>
<div data-bbox="429 1881 759 2022" style="border: 1px solid black; border-radius: 50%; padding: 5px; text-align: center;">คร่องแคว่ว</div>	<div data-bbox="875 1881 1305 2022" style="border: 1px solid black; padding: 5px; text-align: center;"> </div>

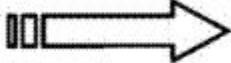
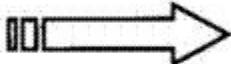
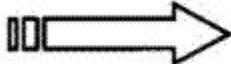
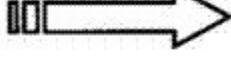
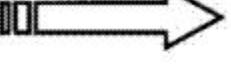
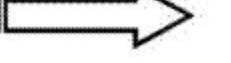
ให้นักเรียนตรวจสอบคำถูกผิดต่อไปนี้แล้วแก้ไขให้ถูกต้อง

แปร	
ครำควน	
คราโคด	
ผาดแพง	
เกียจค้ำน	
ปราบปลื้ม	
พระบรมโอรสาที่ราด	
ครบครั้น	

กิจกรรมที่ ๖

ให้นักเรียนเติมความหมายต่อไปนี้ให้ถูกต้อง

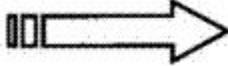
	ตัวอย่าง	
คร่ำครวญ		ร้องร่ำรำพัน
ปรารภ	
ปราศรัย	
เกียดคร้าน	
กระตือรือร้น	
ปลาบปลื้ม	
วាយปราณ	

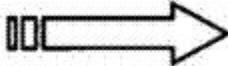

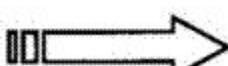

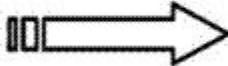
ให้นักเรียนเติมความหมายต่อไปนี้ให้ถูกต้อง

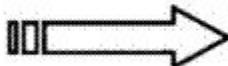
พระเจ้าพรหมทัต

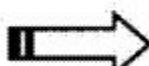
คลองแคว้ว

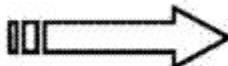
แปร

คลาไคด

ผาดแผดง

แพรพรรณ

พระบรมโอรสาธิราช

ครบครัน

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๕
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ปีการศึกษา ๒๕๕๐ เวลา ๑ ชั่วโมง สอนครั้งที่ ๕
ประกอบแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำ ชุดที่ ๓ เรื่อง คำควบกล้ำแท้
สอนวันที่ เดือน พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๐

๑. มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น

มาตรฐาน ท. ๑.๑ ข้อ ๑. สามารถอ่านได้ถูกต้องตามหลักการอ่าน อ่านได้อย่างรวดเร็ว เข้าใจความหมายของคำและข้อความที่อ่าน

มาตรฐาน ท. ๒.๑ ข้อ ๑. สามารถเขียนคำได้ถูกความหมาย และสะกดการันต์ถูกต้อง ใช้ความรู้และประสบการณ์เขียนประโยค ข้อความ และเรื่องราวแสดงความคิดเห็น ความรู้สึก ความต้องการและจินตนาการ รวมทั้งกระบวนการเขียนพัฒนางานเขียน

๒. สาระสำคัญ

การเรียนรู้และฝึกสะกดคำควบกล้ำแท้ ช่วยให้นักเรียนอ่านและเขียนสะกดคำภาษาไทย ได้ดีมากยิ่งขึ้น

๓. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

- ๓.๑ เขียนสะกดคำพื้นฐานที่กำหนดให้ได้
- ๓.๒ แต่งประโยคคำที่กำหนดให้ได้
- ๓.๓ อ่านออกเสียงคำที่กำหนดให้ได้
- ๓.๔ มีคุณลักษณะที่ดีในการอ่านและการเขียน

๔. จุดประสงค์การเรียนรู้

- ๔.๑ เรียงอักษรให้เป็นคำที่มีความหมายได้ถูกต้อง
- ๔.๒ เขียนสะกดคำควบกล้ำแท้ได้ถูกต้อง
- ๔.๓ แต่งประโยคจากคำควบกล้ำแท้ได้
- ๔.๔ อ่านออกเสียงคำควบกล้ำแท้ได้ถูกต้อง

๕. ภาระการเรียนรู้

๕.๑ คำควบกล้ำแท้ จำนวน ๑๕ คำ ดังนี้ พระเจ้าพรหมทัต ปราบก คล่องแคล่ว แปรี กระจือรีอ้น วายปราณ คร่ำครวญ ปราศรัย กลาโคล ผาดแผลง เกียจคร้าน แพรพรรณ ปลาบปลื้ม พระบรมโอรสาธิราช ครอบครัณ

๕.๒ การเขียนสะกดคำ

๕.๓ การแต่งประโยค

๕.๔ การอ่านออกเสียง

๖. กิจกรรมการเรียนการสอน

๖.๑ แจกจุดประสงค์การเรียนรู้

๖.๒ นักเรียนกับครุร่วมกันทบทวนและสรุปเรื่อง คำควบกล้ำแท้จากใบความรู้
ที่ ๑ คำควบกล้ำแท้

๖.๓ นักเรียนทุกคน ช่วยกันคิดหาคำควบกล้ำแท้ จากประสบการณ์ที่เรียนผ่านมาให้ได้ คำควบกล้ำแท้คนละ ๑ คำ แล้วเขียนที่กระดานดำ ครูคอยดูว่านักเรียนเขียน ถูกหรือไม่ ถ้าเขียนไม่ถูกครูต้องแนะนำการเขียนที่ถูกต้อง เมื่อเขียนครบทุกคนแล้วให้นักเรียนทุกคนอ่านออกเสียงคำที่มีอักษรควบกล้ำแท้ที่เขียนไว้ที่กระดานดำพร้อมกัน

๖.๔ นักเรียนทุกคนอ่านออกเสียงเป็นการทบทวนคำยาก จำนวน ๑๕ คำ ดังนี้ พระเจ้าพรหมทัต ปราบก คล่องแคล่ว แปรี กระจือรีอ้น วายปราณ คร่ำครวญ ปราศรัย กลาโคล ผาดแผลง เกียจคร้าน แพรพรรณ ปลาบปลื้ม พระบรมโอรสาธิราช ครอบครัณ โดยอ่านพร้อมกัน

๖.๕ นักเรียนแบ่งกลุ่มตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๘ ด้วแทนกลุ่มรับแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ชุดที่ ๓ คำควบกล้ำแท้ กิจกรรมที่ ๗ , ๘ , ๙

๖.๖ นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมที่ ๗ การเรียงอักษรให้เป็นคำ เพื่อฝึกและทดสอบการเขียนสะกดคำ เมื่อทุกคนปฏิบัติกิจกรรมที่ ๗ เสร็จตัวแทนกลุ่มรวบรวมผลงานส่งไว้ที่โต๊ะครู

๖.๗ นักเรียนกับครุร่วมกันทบทวนและยกตัวอย่างการแต่งประโยคโดยใช้ คำควบกล้ำแท้ เช่น

พ่อมีความกระตือรือร้นในการทำงานดีมาก

หนูแดงเป็นเด็กดีเขาไม่เกียจคร้านในการทำงาน

แม่ไปฟังผู้สมัครผู้ใหญบ้านปราศรัยหาเสียงที่ศาลากลางหมู่บ้าน

๖.๘ นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมที่ ๘ การแต่งประโยคจากคำที่กำหนดให้ เสร็จแล้ว
ตัวแทนนักเรียนแต่ละกลุ่มรวบรวมผลงานกิจกรรมที่ ๘ ส่งครู

๖.๙ นักเรียนและครูร่วมกันตรวจและเฉลยกิจกรรมที่ ๗, ๘, ๙ เพื่อประเมินผล
การเรียนรู้

๖.๑๐ นักเรียนทุกคนรวบรวมผลงานการปฏิบัติกิจกรรมตามแบบฝึกทักษะ
การอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สำหรับ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ชุดที่ ๓ คำควบกล้ำแท้ ตั้งแต่คำชี้แจง จุดประสงค์ ใบความรู้
กิจกรรมที่ ๑, ๒, ๓, ๔, ๕, ๖, ๗, ๘ โดยรวบรวมผลงานของตัวเอง ครูแจกกระดาษสำหรับ
ทำปกคนละ ๒ แผ่น เย็บทำเป็นรูปเล่มนักเรียนออกแบบและวาดภาพระบายสีปกผลงานของ
นักเรียนเอง โดยทำเป็นการบ้านหรือทำในเวลาว่าง เสร็จแล้วเก็บรวบรวมผลงานไว้ที่เพิ่มผลงาน
นักเรียน

๗. สื่อและแหล่งเรียนรู้

๗.๑ ใบความรู้ที่ ๑ เรื่อง คำควบกล้ำแท้

๗.๒ แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำ โดยใช้กิจกรรม
การเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ชุดที่ ๓
คำควบกล้ำแท้ กิจกรรมที่ ๗, ๘, ๙

๗.๓ บัตรคำจำนวน ๑๕ คำ ดังนี้ พระเจ้าพรหมทัต ปราบก คล้องแคล้ว แป้ว
กระตือรือร้น วายปราณ คร่ำครวญ ปราศรัย คลาไคล ผาดแผลง เกียรติฐาน แพรพรรณ
ปลานปลื้ม พระบรมโอรสาธิราช ครอบครัณ

๗.๔ กระเป่าผนัง

๗.๕ พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน

๗.๖ หนังสือประมวลคำศัพท์ภาษาไทย ประกอบหนังสือเรียนภาษาไทย ชุดภาษาพาที่
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

๘. กิจกรรมเสนอแนะ

นักเรียนเล่นเกมแข่งขันเขียนคำศัพท์ คำควบกล้ำแท้ เพื่อประเมินผลการเรียนรู้

๕. การวัดและประเมินผล

๕.๑ วิธีการวัด

๕.๑.๑ ตรวจสอบกิจกรรมแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ
ควบกล้ำ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สำหรับนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ชุดที่ ๓ คำควบกล้ำแท้ กิจกรรมที่ ๗, ๘, ๙

๕.๑.๒ ประเมินการปฏิบัติกิจกรรมรายบุคคล

๕.๑.๓ ประเมินพฤติกรรมกลุ่ม

๕.๑.๔ ประเมินการอ่านออกเสียง

๕.๒ เครื่องมือการวัด

๕.๒.๑ แบบบันทึกผลการปฏิบัติกิจกรรมตามแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียน
สะกดคำควบกล้ำโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สำหรับนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ ๓ ชุดที่ ๓ คำที่มีควบกล้ำแท้ กิจกรรมที่ ๗, ๘, ๙

๕.๒.๒ แบบสังเกตการปฏิบัติกิจกรรมรายบุคคล

๕.๒.๓ แบบสังเกตการปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม

๕.๒.๔ แบบสังเกตการอ่านออกเสียง

๕.๓ เกณฑ์การประเมิน

๕.๓.๑ ปฏิบัติกิจกรรมตามแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำ
โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ชุดที่
๓ คำควบกล้ำแท้ กิจกรรมที่ ๗, ๘ ผ่านเกณฑ์ร้อยละ ๘๐

๕.๓.๒ ปฏิบัติกิจกรรมรายบุคคลผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนด

๕.๓.๓ ปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนด

๕.๓.๔ มีพฤติกรรมอ่านออกเสียงผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนด

กิจกรรมที่ ๗

นักเรียนเรียงอักษรต่อไปนี้ให้เป็นคำที่มีความหมายและถูกต้อง
ตัวอย่าง

ผ ด แ อ ง ล พ ☆ ผาดแผลง

ป า ข ล ล ี ม ป ☆

พ ร แ ร ร ณ พ ☆

ค า ล ใ ล ค ☆

ว ย ป ำ ร ำ ณ ☆

ร ะ พ ็ ็ ร พ ำ ม ต ทั ห ☆

ป ำ ร ร ภ ☆

นักเรียนเรียงอักษรต่อไปนี้ให้เป็นคำที่มีความหมายและถูกต้อง

ค ง ล ่อ แ ล้ ค ว ☆.....

ป แ ร ☆

ร ะ ก ตี รื อ อ น รั ☆

ค ค รั ำ ร ญ ว ☆

ร ำ ป รั ค ย ☆

เ ย กี้ จ รั ำ น ค ☆

ค ร ค บ รั น ☆

ระพรบ มโอรสาธิชรา ☆.....

กิจกรรมที่ ๘

นักเรียนแต่งประโยคจากคำต่อไปนี้ให้เป็นประโยคที่สมบูรณ์
ตัวอย่าง

เกียจคร้าน = กบเป็นคนเกียจคร้านมาตั้งแต่เด็ก

ปราศรัย =

คร่ำครวญ =

ปลาบปลื้ม =

กระตือรือร้น =

พระเจ้าพรหมทัต =

ปรารภ =

นักเรียนแต่งประโยคจากคำต่อไปนี้ให้เป็นประโยคที่สมบูรณ์

คล้องแคล้ว =

แปร =

วายปราณ =

คลาไคล =

ผาดแผลง =

แพรพรรณ =

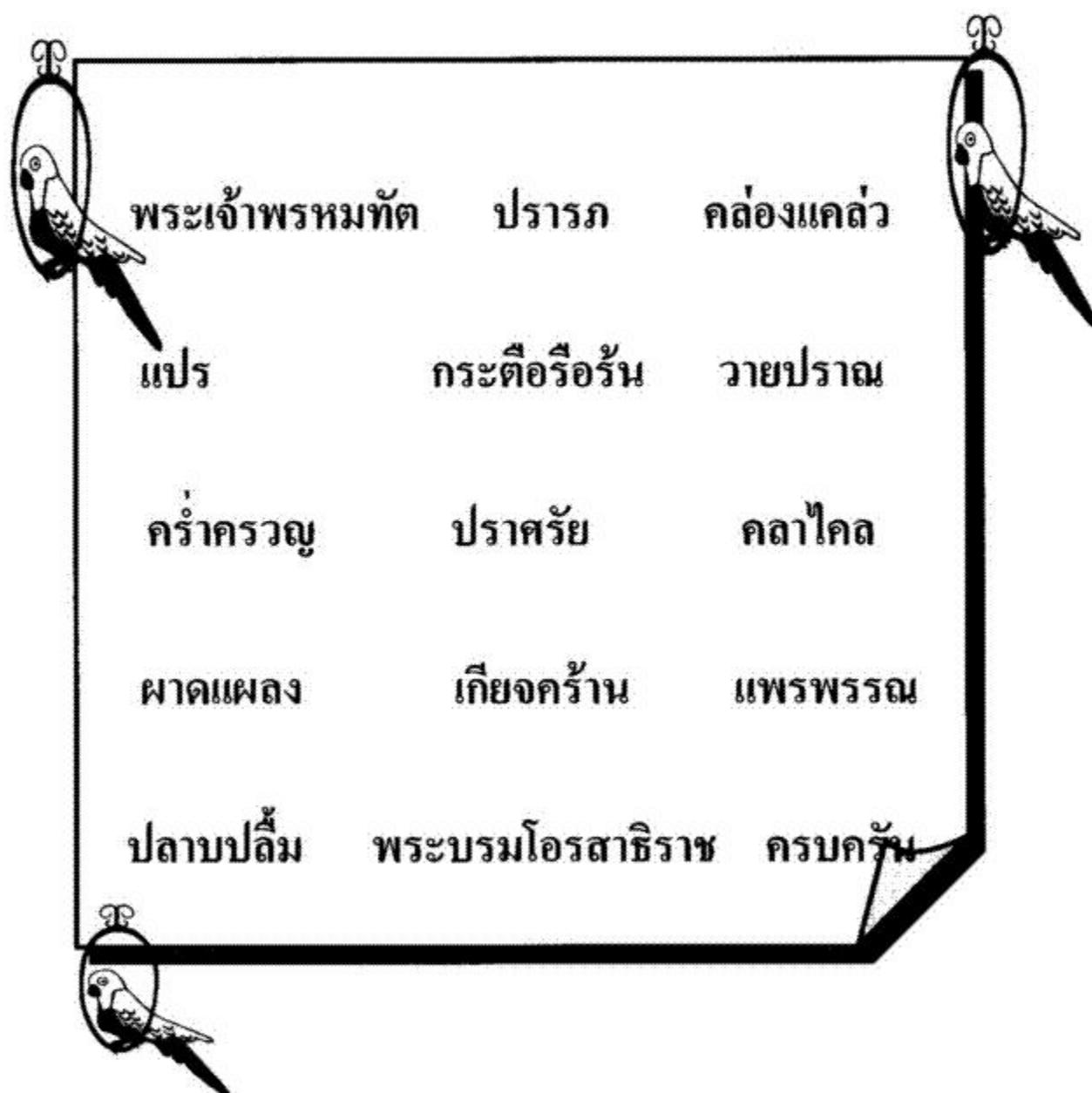
พระบรมโอรสาธิราช =

กรบครัน =

กิจกรรมที่ ๕

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำควบกล้ำต่อไปนี้ให้ถูกต้อง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๐
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ปีการศึกษา ๒๕๕๐ เวลา ๑ ชั่วโมง สอนครั้งที่ ๑๐
 ประกอบแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำ ชุดที่ ๔ เรื่อง คำควบกล้ำไม่แท้
 สอนวันที่ เดือน พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๐

๑. มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น

มาตรฐาน ท. ๑.๑ ข้อ ๑. สามารถอ่านได้ถูกต้องตามหลักการอ่าน อ่านได้อย่างรวดเร็ว เข้าใจความหมายของคำและข้อความที่อ่าน

มาตรฐาน ท. ๒.๑ ข้อ ๑. สามารถเขียนคำได้ถูกต้องความหมาย และสะกดการันต์ถูกต้อง ใช้ความรู้และประสบการณ์เขียนประโยค ข้อความ และเรื่องราวแสดงความคิดเห็น ความรู้สึก ความต้องการและจินตนาการ รวมทั้งกระบวนการเขียนพัฒนางานเขียน

๒. สาระสำคัญ

การเรียนรู้และฝึกสะกดคำควบกล้ำไม่แท้ ช่วยให้นักเรียนอ่านและเขียนสะกดคำภาษาไทยได้คล่องยิ่งขึ้น

๓. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

- ๓.๑ เขียนสะกดคำพื้นฐานที่กำหนดให้ได้
- ๓.๒ บอกความหมายของคำที่กำหนดให้ได้
- ๓.๓ อ่านออกเสียงคำที่กำหนดให้ได้
- ๓.๔ มีนิสัยรักการอ่านและการเขียน

๔. จุดประสงค์การเรียนรู้

- ๔.๑ ประสมสระ พยัญชนะ ภาพ วรรณยุกต์ เป็นคำที่มีความหมายได้
- ๔.๒ เขียนสะกดคำควบกล้ำไม่แท้ได้ถูกต้อง
- ๔.๓ เดิมอักษรที่หายไปให้เป็นคำที่มีความหมายได้ถูกต้อง
- ๔.๔ โยงคำควบกล้ำไม่แท้ ให้ตรงกับความหมายได้ถูกต้อง

๔.๕ อ่านออกเสียงคำควบกล้ำไม่แท้ ได้ถูกต้อง

๕. ภาระการเรียนรู้

๕.๑ คำควบกล้ำไม่แท้ จำนวน ๑๕ คำ ดังนี้ จริง เสริมสร้าง สรวง สระ ศรีทธา ไชรี เสรีโสภ ไทร ทราบ ทรวดทรง ทรวดโทรม ทราขแก้ว ทรามวัย อินทรี พุทรา

๕.๒ การเขียนสะกดคำ

๕.๓ การหาความหมายของคำ

๕.๔ การอ่านออกเสียง

๖. กิจกรรมการเรียนรู้

๖.๑ แจกจุดประสงค์การเรียนรู้

๖.๒ นักเรียนทบทวนความรู้เรื่อง คำควบกล้ำ จากใบความรู้ที่ ๑ คำควบกล้ำดังนี้ คำควบกล้ำ แบ่งเป็น ๒ ชนิด คือ

๑. คำควบกล้ำแท้

๒. คำควบกล้ำไม่แท้

คำควบกล้ำแท้ คือ คำที่มีพยัญชนะ ๒ ตัวเรียงกันพยัญชนะตัวหน้าเป็นตัว ก ข ค ด ป ฟ พยัญชนะตัวควบเป็นตัว ร ล ว ประสมสระเดียวกัน เวลาอ่านจะออกเสียงพยัญชนะทั้ง ๒ ตัวพร้อมกัน

คำควบกล้ำไม่แท้ คือคำที่มีพยัญชนะ ๒ ตัวเรียงกัน พยัญชนะตัวหน้าเป็นตัว จ ช ห ศ ส พยัญชนะตัวควบเป็นตัว ร ประสมสระเดียวกัน

เช่น	จร	จริง	
	ชร	ไชรี	
	สร	เสรี	ศรี
	สร	สร้าง	สรง สร้อย สรวง
	ทร	ทราบ	ทราม ทราข แทรก

เวลาอ่านออกเสียงคำควบกล้ำไม่แท้ที่มีตัว จร ชร สร และ สร จะอ่านออกเสียง พยัญชนะตัวหน้าเท่านั้น ไม่ต้องออกเสียงตัว ร

เช่น	จริง	อ่านว่า	จิง
	ไชรี	อ่านว่า	ไช้
	เสรี	อ่านว่า	เส้า

สร้อย อ่านว่า ส้อย
หากเป็นคำควบกล้ำไม่แท้ที่มีตัว ทร ให้อ่านออกเสียงเป็น ช

เช่น	ทราบ	อ่านว่า	ซาบ
	ทราย	อ่านว่า	ซาบ
	ทรัพย์	อ่านว่า	ซัพ
	ทรุด	อ่านว่า	ซุด
	ทรง	อ่านว่า	ซง

แต่ถ้า ท กับ ร ควบกัน แล้วอ่านออกเสียงกลั่นกันสนิท ก็จะนับว่าเป็นคำควบกล้ำแท้
เช่น นิตรา อ่านว่า นิด - ทรา

๖.๓ นักเรียนช่วยกันค้นหาคำควบกล้ำไม่แท้จากหนังสือเรียน ชุดภาษาพาทีชั้น
ประถมศึกษาปีที่ ๓ ให้ได้มากที่สุด ครูเขียนตามที่นักเรียนบอกบนกระดานดำและตรวจสอบ
ความถูกต้องของคำนักเรียนอ่านออกเสียงคำบนกระดานดำพร้อมกัน

๖.๔ นักเรียนทุกคนอ่านออกเสียง คำควบกล้ำไม่แท้ จำนวน ๑๕ คำ จากบัตรคำที่เขียน
ไว้ที่กระเป่าผนังห้องเรียนพร้อมกัน ดังนี้ จริง เสรมิสร้าง สรวง สระ ศรีทธา ไชรี เสรีโสภ
ไพโร ทราบ ทรวดทรง ทรุดโทรม ทรายแก้ว ทรามวัย อินทรี พุทรา

๖.๕ นักเรียนทบทวนพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ภาษาไทย และทบทวนความหมายของ
คำควบกล้ำไม่แท้

๖.๖ นักเรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ ๔ - ๕ คน ตามฉลากแบ่งกลุ่มตามชื่อสัตว์

๖.๗ ตัวแทนกลุ่มทุกกลุ่มรับแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำ โดย
ใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา
ปีที่ ๓ ชุดที่ ๔ คำควบกล้ำไม่แท้ กิจกรรมที่ ๑, ๒, ๓ พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานและ
หนังสือประมวลคำศัพท์ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

๖.๘ นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมที่ ๑ การประสมคำจากภาพ สระ พยัญชนะ วรรณยุกต์
ให้เป็นคำที่มีความหมายพร้อมกัน ครูอธิบายและยกตัวอย่างเพิ่มเติม เมื่อทุกคนทำงานเสร็จตัวแทน
รวบรวมผลงานส่งครู

๖.๙ นักเรียนทุกคนปฏิบัติกิจกรรมที่ ๒ เดิมอักษรที่หายไปให้ได้คำที่มีความหมาย เพื่อ
ฝึกการเขียนสะกดคำควบกล้ำไม่แท้ โดยดูตามตัวอย่างประกอบ ครูคอยดูแลการทำงานอย่าง
ใกล้ชิด ทุกคนปฏิบัติกิจกรรมเสร็จตัวแทนรวบรวมผลงานส่งครู

๖.๑๐ นักเรียนและครูร่วมกันทบทวนการใช้พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานและ
ประมวลคำศัพท์ที่ครูแจกให้นักเรียนทุกคนปฏิบัติกิจกรรมที่ ๓ โยงคำให้ตรงกับความหมายของ

คำ ทุกคนทำกิจกรรมเสร็จรวบรวมผลงานส่งครู นักเรียนร่วมกันตรวจตามแบบเฉลย และอ่านออกเสียงตามที่เฉลยพร้อมกัน

๗. สื่อและแหล่งเรียนรู้

๗.๑ ใบความรู้ที่ ๑ เรื่อง คำควบกล้ำไม่แท้

๗.๒ แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ชุดที่ ๔ คำควบกล้ำไม่แท้ กิจกรรมที่ ๑, ๒, ๓

๗.๓ บัตรคำจำนวน ๑๕ คำ ดังนี้ จริง เสริมสร้าง สรวง สระ สรัทธา ไซร์ เส้าโศก ไทร ทราบ ทรวดทรง ทรวดโถม ทราขแก้ว ทราม้วย อินทรี พุทรา

๗.๔ กระดาษแข็ง

๗.๕ พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน

๗.๖ หนังสือประมวลคำศัพท์ภาษาไทย ประกอบหนังสือเรียนภาษาไทย ชุดภาษาพาที่ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

๗.๗ ฉลากแบ่งกลุ่ม ตามชื่อสัตว์

๘. กิจกรรมเสนอแนะ

นักเรียนหาคำควบกล้ำไม่แท้ เพิ่มเติมจากหนังสือที่มูมหนังสือ

๙. การวัดและประเมินผล

๙.๑ วิธีการวัด

๙.๑.๑ ตรวจสอบกิจกรรมการเขียนในแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ชุดที่ ๔ คำควบกล้ำไม่แท้ กิจกรรมที่ ๑, ๒, ๓

๙.๑.๒ ประเมินการปฏิบัติกิจกรรมรายบุคคล

๙.๑.๓ ประเมินพฤติกรรมกลุ่ม

๙.๑.๔ ประเมินการอ่านออกเสียง

๘.๒ เครื่องมือการวัด

๘.๒.๑ แบบบันทึกผลการปฏิบัติกิจกรรมตามแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ชุดที่ ๔ คำควบกล้ำไม่แท้ กิจกรรมที่ ๑, ๒, ๓

๘.๒.๒ แบบสังเกตการปฏิบัติกิจกรรมรายบุคคล

๘.๒.๓ แบบสังเกตการปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม

๘.๒.๔ แบบสังเกตการณ์อ่านออกเสียง

๘.๓ เกณฑ์การประเมิน

๘.๓.๑ ปฏิบัติกิจกรรมตามแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ชุดที่ ๔ คำควบกล้ำไม่แท้ กิจกรรมที่ ๑, ๒, ๓ ผ่านเกณฑ์ร้อยละ ๘๐

๘.๓.๒ ปฏิบัติกิจกรรมรายบุคคลผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนด

๘.๓.๓ ปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนด

๘.๓.๔ มีพฤติกรรมการอ่านออกเสียงผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนด

ใบความรู้ที่ ๑

ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
โรงเรียนบ้านถนนโคกใหญ่

คำควบกล้ำไม่แท้

คำควบกล้ำไม่แท้ คือที่มีพยัญชนะ ๒ ตัวเรียงกัน พยัญชนะ

ตัวหน้าเป็นตัว จ ช ห ศ ส พยัญชนะตัวควบเป็นตัว ร ประสมสระเดียวกัน

เช่น	จร	จริง	
	ชร	ไชร์	
	ศร	เสรี	ศรี
	สร	สร้าง	สรง สร้อย สรวง
	ทร	ทราบ	ทราบ ทราบ ทราบ แทรก

เวลาอ่านออกเสียงคำควบกล้ำไม่แท้ที่มีตัว จร ชร ศร และ สร จะอ่านออกเสียง
พยัญชนะตัวหน้าเท่านั้น ไม่ต้องออกเสียงตัว ร

เช่น	จริง	อ่านว่า	จิง
	ไชร์	อ่านว่า	ไช้
	เสรี	อ่านว่า	เส้า
	สร้อย	อ่านว่า	ส้อย

หากเป็นคำควบกล้ำไม่แท้ที่มีตัว ทร ให้อ่านออกเสียงเป็น ช

เช่น	ทราบ	อ่านว่า	ซาบ
	ทราบ	อ่านว่า	ซาบ
	ทรัพย์	อ่านว่า	จั๊บ
	ทรุด	อ่านว่า	ชุด
	ทรง	อ่านว่า	ชง

แต่ถ้า ท กับ ร ควบกัน แล้วอ่านออกเสียงกล้ำกันสนิท ก็จะนับว่าเป็นคำควบกล้ำแท้
เช่น นิตรา อ่านว่า นิด - ทรา

แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำ
 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
 ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓
 เรื่อง คำที่มีอักษรควบกล้ำไม่แท้
 ชุดที่ ๔

โดย นางวิไล พลอาสา

ชื่อนามสกุล.....เลขที่

โรงเรียน.....อำเภอ.....จังหวัด.....

คำชี้แจงในการใช้แบบฝึกทักษะ

แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำ ที่นักเรียนกำลังศึกษาอยู่นี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้นักเรียน ได้ฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ รู้จักคิดค้นคว้า หาคำตอบและฝึกทักษะด้วยตนเอง

๑. แบบฝึกทักษะชุดนี้ ประกอบด้วย

๑.๑ รายละเอียดในแบบฝึกทักษะ

๑.๒ จุดประสงค์การเรียนรู้

๑.๓ ใบความรู้

๑.๔ วิธีดำเนินกิจกรรม

๑.๕ กิจกรรมในแบบฝึกทักษะ

๒. นักเรียนศึกษาการใช้แบบฝึกทักษะแต่ละชุดให้เข้าใจก่อนลงมือปฏิบัติ ดังนี้

๒.๑ อ่านรายละเอียดของแบบฝึกทักษะก่อนลงมือปฏิบัติทุกครั้ง

๒.๒ ปฏิบัติตามคำสั่งในกิจกรรมทุกข้อ

๒.๓ เมื่อเสร็จกิจกรรมแล้วครูและนักเรียนร่วมกันเฉลยและอภิปราย

เกี่ยวกับคำตอบในแบบฝึกทักษะ

๓. เวลาที่ใช้ในการปฏิบัติกิจกรรม ๖๐ นาที

รายละเอียดในแบบฝึกทักษะ

๑. แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำ มีทั้งหมด ๔ ชุด ประกอบด้วย

ชุดที่ ๑	คำควบกล้ำแท้
ชุดที่ ๒	คำควบกล้ำแท้
ชุดที่ ๓	คำควบกล้ำแท้
ชุดที่ ๔	คำควบกล้ำไม่แท้

๒. แบบฝึกทักษะแต่ละชุด มี ๕ กิจกรรม ประกอบด้วยกิจกรรมดังต่อไปนี้

กิจกรรมที่ ๑	ประสมคำจากภาพ
กิจกรรมที่ ๒	เติมอักษรที่หายไปให้ได้ใจความ
กิจกรรมที่ ๓	โยงคำให้ตรงกับความหมายของคำ
กิจกรรมที่ ๔	เขียนสะกดคำจากคำอ่าน
กิจกรรมที่ ๕	สำรวจคำถูกผิดและแก้ไขให้ถูกต้อง
กิจกรรมที่ ๖	เติมความหมายของคำ
กิจกรรมที่ ๗	เรียงอักษรให้เป็นคำที่มีความหมาย
กิจกรรมที่ ๘	แต่งประโยคจากคำที่กำหนดให้สมบูรณ์
กิจกรรมที่ ๙	อ่านออกเสียงคำควบกล้ำที่กำหนดให้

จุดประสงค์การเรียนรู้

๑. นักเรียนสามารถอ่านคำควบกล้ำได้ถูกต้องตามอักขรวิธี
๒. นักเรียนสามารถเขียนสะกดคำควบกล้ำได้ถูกต้อง
๓. นักเรียนสามารถใช้คำควบกล้ำแต่งประโยค
๔. นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำศัพท์ได้

ใบความรู้

อักษรควบกล้ำไม่แท้

อักษรควบกล้ำไม่แท้ หรือ คำควบกล้ำไม่แท้ คือพยัญชนะที่ควบกับ “ร ล ว” อยู่ในสระเดียวกัน แต่ออกเสียงพยัญชนะตัวหน้าตัวเดียว หรือออกเสียงเป็นพยัญชนะอื่นดังนี้

ก. ออกเสียงพยัญชนะตัวหน้าตัวเดียว เช่น

จริง	อ่านออกเสียงตัว	“จ”	ตัวเดียวเป็น	จิง
เสริม	อ่านออกเสียงตัว	“ส”	ตัวเดียวเป็น	เสิม
ไซร์	อ่านออกเสียงตัว	“ซ”	ตัวเดียวเป็น	ไซ้

ข. ออกเสียงเป็นพยัญชนะอื่น เช่น

ทรวด	อ่านว่า	ชวด
ทรง	อ่านว่า	ชง
ทราบ	อ่านว่า	ชาบ

- อักษรควบจะมีพยัญชนะอื่นมากับตัว “ร ล ว” และออกเสียงกล้ำเป็นสระเดียวกัน
- การวางรูปสระและวรรณยุกต์จะวางไว้ที่พยัญชนะต้นตัวที่สองเสมอ

คำควบกล้ำไม่แท้

ทรวดทรงทราบทรามทราย	ทรุดโทรมหมาขนกอินทรี
มัทรี อินทรีมี	เทริด นนทรี พุทราเพรา
ทรวงไทรทรีพื้แทรกวัด	โทรมนัสละเชิงเทรา
“ทร” เหล่านี้เรา	ออกสำเนียงเป็น เสียง“ซ”

หลักภาษาไทย กำชัย ทองหล่อ

วิธีดำเนินกิจกรรม

๑. นักเรียนศึกษาความหมายของคำที่มีอักษรควบกล้ำไม่แท้ จากใบความรู้
๒. นักเรียนฝึกอ่านคำยากต่อไปนี้จริง เสริมสร้าง สรรว
สระ ศรัทธา เสรีโสภ ไซรี ไทร ทราบ
ทรวคทรง ทรุคโทรม ทรายแก้ว ทรามวัย
อินทรี พุทธา
๓. นักเรียนทำความเข้าใจวิธีการอ่านและเขียนคำที่มีอักษร
ควบกล้ำไม่แท้จากใบความรู้
๔. นักเรียนหาความหมายของคำยากจากพจนานุกรมแล้ว
แต่งประโยค
๕. นักเรียนทำกิจกรรมในรูปแบบฝึกทักษะ

กิจกรรมที่ ๑

คำชี้แจง จงประสมคำจากอักษร รูปภาพ สระ ที่กำหนดให้

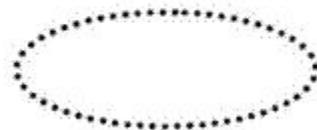
จ

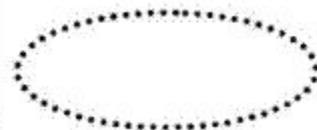
จ ร ม ร ำ

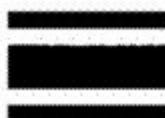

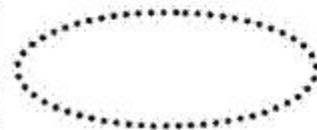
   ง

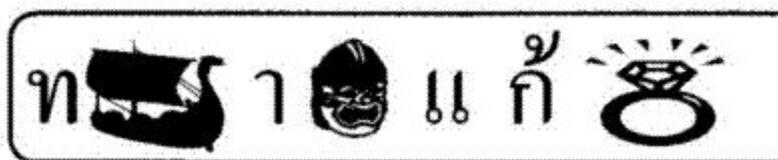
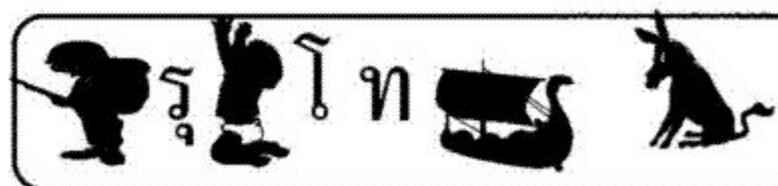
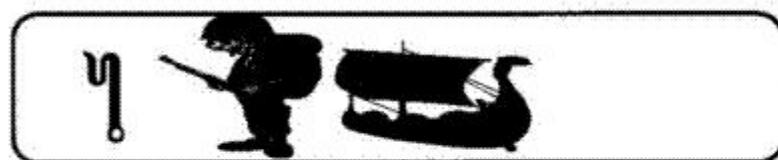
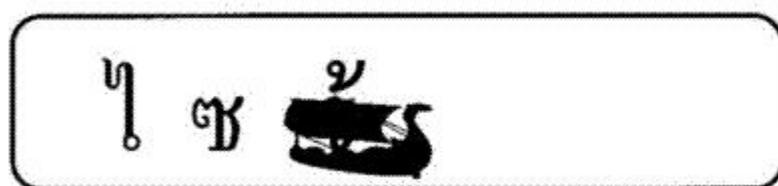
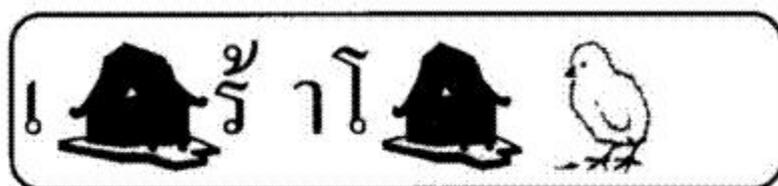

  ะ

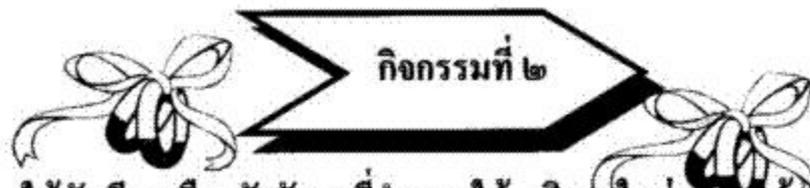

 ร ฑ ำ

คำชี้แจง ให้นักเรียนเลือกตัวอักษรที่กำหนดให้ เติมลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

ตัวอย่าง

จ ค ญ		จริง
ช ค น ม		เสรี ____ สร้าง
ร ว น ฌ		ส ____ วง
ร น ส ฌ		____ ระ
ด ต ตี ท		ศร ____ ฐา

จ ค ณ ฎ

ตราโต _____

ช ค ณ ร

ๆ _____ ร์

ร ล ท ณ

ๆ _____ ร์

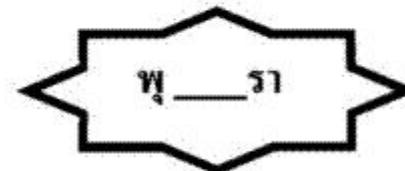
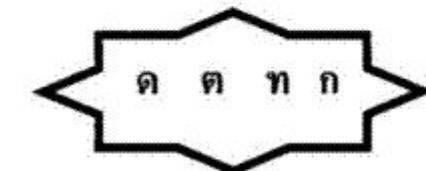
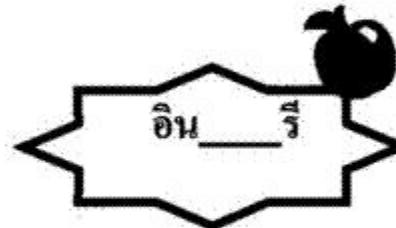
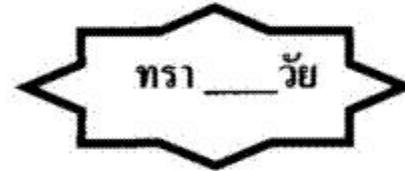
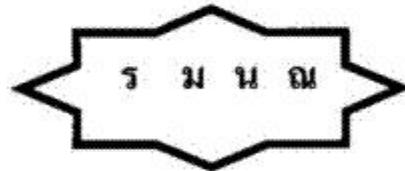
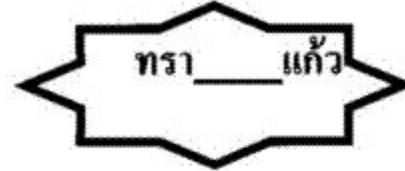
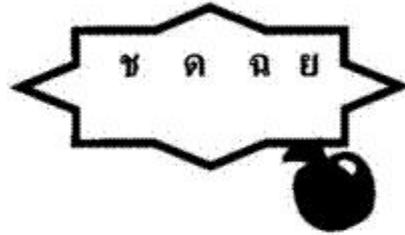
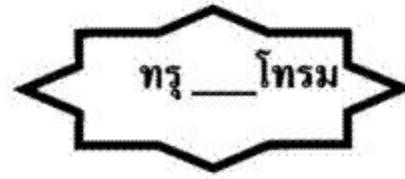
ร น ล บ

ตรา

ศ ว ตี ก

ทร _____ ตรง

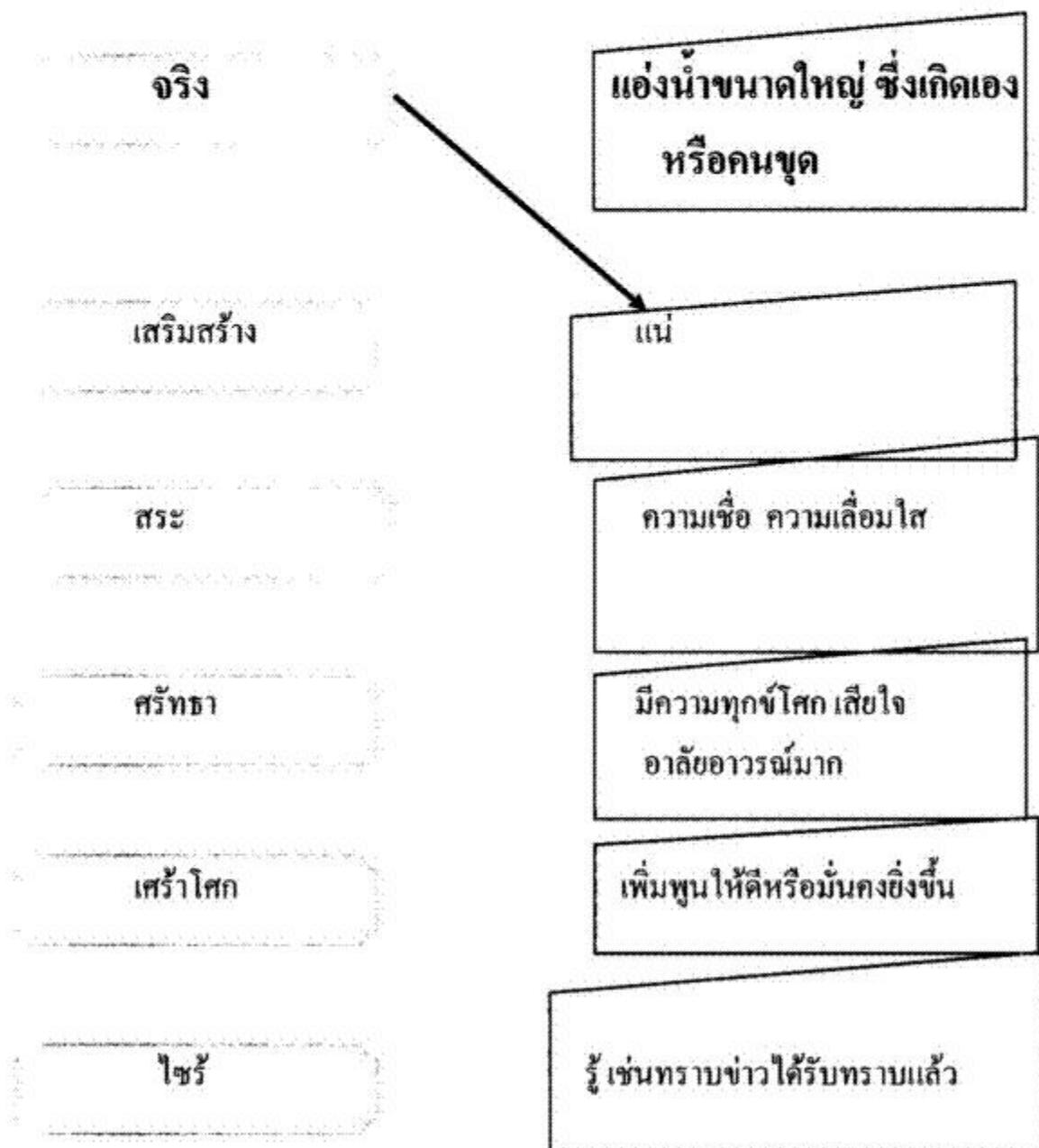

กิจกรรมที่ ๓

คำชี้แจง ให้นักเรียนโยงคำที่มีความหมายตรงกับคำที่กำหนดให้
ให้ถูกต้อง

ตัวอย่าง

ไทร

คำสำหรับเน้นความหมายของ
คำหน้ามีความหมายไปทางว่า
อย่างนั้น เช่นนั้น

ทราบ

ชื่อดันไม้ชนิดหนึ่ง

ทรวดทรง

เสื่อมไปเพราะร่วงโรย
คร่ำคร่าหรือครากคร่าเกินไป

ทรุดโทรม

รูปร่าง , สันฐาน

ทรายแก้ว

ชื่อนกขนาดใหญ่ชนิดหนึ่ง

ทรมวย

หญิงสาววัยรุ่น

อินทรี

ชื่อดันไม้ชนิดหนึ่ง
กิ่งมีหนาม ผลมีสีเขียว

พุทรา

แระควอดซ์ที่มีขนาดเล็ก
เท่าเม็ดทรายสีขาวใส

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๑
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ปีการศึกษา ๒๕๕๐ เวลา ๑ ชั่วโมง สอนครั้งที่ ๑๑
ประกอบแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำ ชุดที่ ๔ เรื่อง คำควบกล้ำไม่แท้
สอนวันที่ เดือน พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๐

๑. มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น

มาตรฐาน ท. ๑.๑ ข้อ ๑. สามารถอ่านได้ถูกต้องตามหลักการอ่าน อ่านได้อย่างรวดเร็ว เข้าใจความหมายของคำและข้อความที่อ่าน

มาตรฐาน ท. ๒.๑ ข้อ ๑. สามารถเขียนคำได้ถูกต้องตามความหมาย และสะกดการันต์ถูกต้อง ใช้ความรู้และประสบการณ์เขียนประโยค ข้อความ และเรื่องราวแสดงความคิดเห็น ความรู้สึก ความต้องการและจินตนาการ รวมทั้งกระบวนการเขียนพัฒนางานเขียน

๒. สาระสำคัญ

อ่าน เขียนสะกดคำควบกล้ำไม่แท้ได้ เป็นพื้นฐานสำคัญในการเรียนภาษาไทย

๓. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

- ๓.๑ เขียนสะกดคำโดยใช้คำพื้นฐานที่กำหนดให้ได้
- ๓.๒ บอกความหมายของคำที่กำหนดให้ได้
- ๓.๓ อ่านออกเสียงคำที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง
- ๓.๔ มีนิสัยรักการอ่านและการเขียน

๔. จุดประสงค์การเรียนรู้

- ๔.๑ เขียนคำอ่านจากคำควบกล้ำไม่แท้ได้ถูกต้อง
- ๔.๒ แกะไขคำผิดให้ถูกต้องได้
- ๔.๓ เดิมความหมายของคำควบกล้ำไม่แท้ได้ถูกต้อง
- ๔.๔ อ่านออกเสียงคำควบกล้ำไม่แท้ได้ถูกต้องคล่องแคล่ว

๕. ภาระการเรียนรู้

- ๕.๑ คำควบกล้ำไม่แท้ จำนวน ๑๕ คำ ดังนี้ จริง เสริมสร้าง สรวง สระ ศรีทธา ไชรี
 เสรีโสภ ไทร ทราบ ทรวดทรง ทรวดโถม ทราวยแก้ว ทรามวัย อินทรี พุทรา
 ๕.๒ การเขียนสะกดคำควบกล้ำไม่แท้
 ๕.๓ การหาความหมายของคำควบกล้ำไม่แท้
 ๕.๔ การอ่านออกเสียง

๖. กระบวนการจัดการเรียนรู้

- ๖.๑ แจกจุดประสงค์การเรียนรู้
 ๖.๒ นักเรียนร่วมกันทบทวนความรู้เรื่อง คำควบกล้ำไม่แท้ จากใบความรู้ที่ ๑ คำ
 ควบกล้ำไม่แท้
 ๖.๓ นักเรียนอ่านบทร้อยกรอง คำที่ใช้ ทร แต่ออกเสียง ช จากแผนภูมิบทร้อยกรอง
 ดังนี้

ทรวดทรงทราบทราบทราวย ทรวดโถมหมายนกลอินทรี
 มัทธิ อินทรีย์ มี เทริด นนทรี พุทราเพรา
 ทรวงไทรทรัพย์แทรกวัด โทรมนัสฉะเชิงเทรา
 คัว “ทร” เหล่านี้เรา ออกสำเนียงเป็นเสียง “ช”

(จาก หลักภาษาไทย ของ กำชัย ทองหล่อ)

- ๖.๔ นักเรียนอ่านออกเสียง คำควบกล้ำไม่แท้ จากบัตรคำที่เสียบไว้ที่กระเปาะผนังพร้อม
 กัน เป็นการทบทวนคำศัพท์ จำนวน ๑๕ คำ ดังนี้ จริง เสริมสร้าง สรวง สระ ศรีทธา ไชรี
 เสรีโสภ ไทร ทราบ ทรวดทรง ทรวดโถม ทราวยแก้ว ทรามวัย อินทรี พุทรา

- ๖.๕ นักเรียนแบ่งกลุ่มตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๐ ตัวแทนกลุ่มรับแบบฝึกทักษะ
 การอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียน
 เป็นสำคัญ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ชุดที่ ๔ คำควบกล้ำไม่แท้ กิจกรรมที่ ๔ ,๕ , ๖

- ๖.๖ นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมที่ ๔ เขียนคำอ่านจากคำที่กำหนดให้ เพื่อทดสอบการอ่าน
 คำที่กำหนดให้ เสร็จแล้วรวบรวมผลงานส่งครู

- ๖.๗ นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมที่ ๕ สํารวจคำถูกผิด และแก้ไขคำผิดให้อูกต้อง เพื่อ
 ทดสอบการเขียนสะกดคำ ทุกคนปฏิบัติกิจกรรมเสร็จตัวแทนกลุ่มรวบรวมผลงานส่งไว้ที่โต๊ะครู

- ๖.๘ นักเรียนทุกกลุ่มรับพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานและหนังสือประมวล
 คำศัพท์ภาษาไทย ประกอบหนังสือเรียนภาษาไทย ชุดภาษาพาที ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ทบทวน

การใช้พจนานุกรมและปฏิบัติกิจกรรมที่ ๖ เดิมความหมายของคำ เป็นการทดสอบการหาความหมายของคำที่กำหนดให้

๖.๕ นักเรียนนำผลงานกิจกรรมที่ ๖ ส่งครู ครูกับนักเรียนร่วมกันตรวจผลงาน นักเรียนทุกคนอ่านออกเสียงคำตามที่เฉลยพร้อมกัน

๗. สื่อและแหล่งเรียนรู้

๗.๑ ใบความรู้ที่ ๑ เรื่อง คำควบกล้ำไม่แท้

๗.๒ แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ชุดที่ ๔ คำควบกล้ำไม่แท้ กิจกรรมที่ ๔, ๕, ๖

๗.๓ บัตรคำจำนวน ๑๕ คำ ดังนี้ จริง เสริมสร้าง สรวง สระ ศรีธธา ไชรี เสรีโสภ ไทร ทราบ ทรวดทรง ทรุคโทรม ทราขแก้ว ทรามวัย อินทรี พุทรา

๗.๔ กระเป๋าค้น

๗.๕ พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน

๗.๖ หนังสือประมวลคำศัพท์ภาษาไทย ประกอบหนังสือเรียนภาษาไทย ชุดภาษาพาที ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

๗.๗ แผนภูมิบัตรร้อยกรอง คำที่ใช้ ทร แต่ออกเสียง ซ

๘. กิจกรรมเสนอแนะ

นักเรียนท่องบัตรร้อยกรอง คำที่ใช้ ทร แต่ออกเสียง ซ เป็นการบ้าน

๙. การวัดและประเมินผล

๙.๑ วิธีการวัด

๙.๑.๑ ตรวจสอบกิจกรรมแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ชุดที่ ๔ คำควบกล้ำไม่แท้กิจกรรมที่ ๔, ๕, ๖

๙.๑.๒ ประเมินการปฏิบัติกิจกรรมรายบุคคล

๙.๑.๓ ประเมินพฤติกรรมกลุ่ม

๙.๑.๔ ประเมินการอ่านออกเสียง

๕.๒ เครื่องมือการวัด

๕.๒.๑ แบบบันทึกผลการปฏิบัติกิจกรรมตามแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ ควบกล้ำ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ชุดที่ ๔ คำควบกล้ำไม่แท้ กิจกรรมที่ ๔ , ๕ , ๖

๕.๒.๒ แบบสังเกตการปฏิบัติกิจกรรมรายบุคคล

๕.๒.๓ แบบสังเกตการปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม

๕.๒.๔ แบบสังเกตการอ่านออกเสียง

๕.๓ เกณฑ์การประเมิน

๕.๓.๑ ปฏิบัติกิจกรรมตามแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ ควบกล้ำ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ชุดที่ ๔ คำควบกล้ำไม่แท้ กิจกรรมที่ ๔ , ๕ , ๖ ผ่านเกณฑ์ร้อยละ ๘๐

๕.๓.๒ ปฏิบัติกิจกรรมรายบุคคลผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนด

๕.๓.๓ ปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนด

๕.๓.๔ มีพฤติกรรมการอ่านออกเสียงผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนด

แผนภูมิบทร้อยกรอง

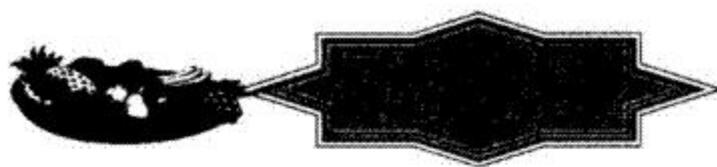
ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓	กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนบ้านอนนโคกใหญ่
---	---

คำที่ใช้ ทร แต่ออกเสียง ฐ

ทรวดทรงทราบทรมทราย ทรุดโทรมหมายนกออินทรี
 มัทรี อินทรีมี เทร็ด นนทรี พุทราเพรา
 ทรวงไทรทรีพย์แตรกวัด โทรมนั้สจะเชิงเทรา
 คัว “ทร” เหล่านี้เรา ออกสำเนียงเป็นเสียง “ฐ”

(จาก หลักภาษาไทย ของ กำชัย ทองหล่อ)

หมายเหตุ	อินทรี	หมายถึง	ชื่อนกขนาดใหญ่ชนิดหนึ่ง
	อินทรีย์	หมายถึง	ร่างกาย
	พุทรา	หมายถึง	ชื่อต้นไม้ชนิดหนึ่ง
	ทรวง และกระทรวง ใช้ “ทร” เหมือนกัน		

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนคำอ่านจากคำที่กำหนดให้ให้ถูกต้อง

ตัวอย่าง

ศรัทธา	สั - ต - ทา
จริง	
สระ	
เสริมสร้าง	
ตรวจ	

เส้าโศก

ไซรั

ไซทร

ทราบ

ทรวดทรง

ทรุดโทรม

ทรายแก้ว

ทรามวัย

อินทรี

พุทรา

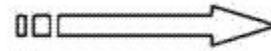
กิจกรรมที่ ๕

คำชี้แจง ให้นักเรียนตรวจสอบคำที่กำหนดให้ ถ้าผิดแก้ไขให้
ถูกต้อง

ตัวอย่าง

จิง

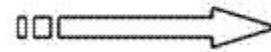

จริง

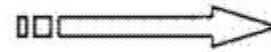
เลิมสร้าง

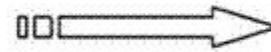
สวง

สะ

ตัดทา

เสร์้าโสก

ไทรั

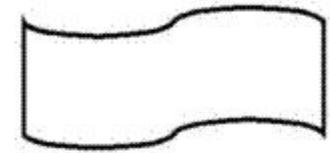

ไซ

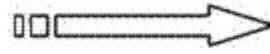

Blank space for writing the corrected words, with the first one containing the example 'จริง'.

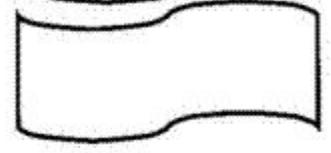
ซาบ

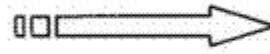
ทรวดทรง

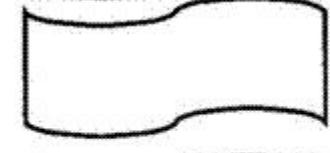
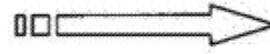
ชุดโชม

ชายแก้ว

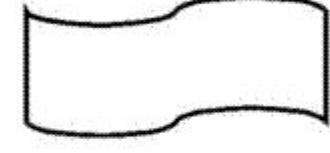
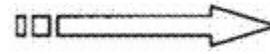
ชาม้วย

อินซี

พุดซา

กิจกรรมที่ ๖

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนความหมายของคำที่กำหนดให้ ให้ถูกต้อง
ตัวอย่าง

อินทรี

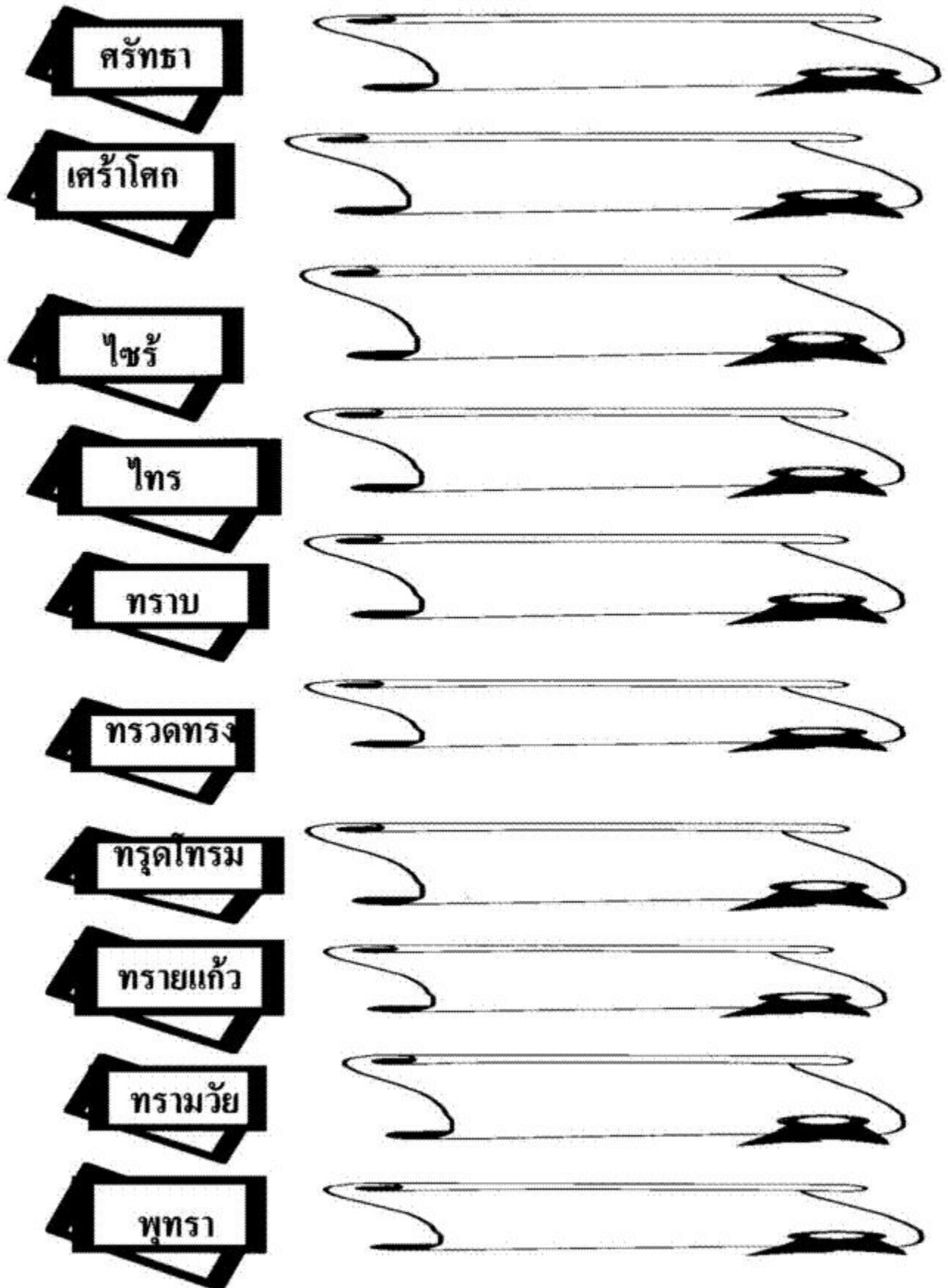
ชื่อนกขนาดใหญ่ชนิดหนึ่ง

จริง

เสริมสร้าง

สรวง

สระ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๒
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ปีการศึกษา ๒๕๕๐ เวลา ๑ ชั่วโมง สอนครั้งที่ ๑๒
 ประกอบแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำ ชุดที่ ๔ เรื่อง คำควบกล้ำไม่แท้
 สอนวันที่ เดือน พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๐ เวลา ๑๕.๐๐ - ๑๖.๐๐ น.

๑. มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น

มาตรฐาน ท. ๑.๑ ข้อ ๑. สามารถอ่านได้ถูกต้องตามหลักการอ่าน อ่านได้อย่างรวดเร็ว เข้าใจความหมายของคำและข้อความที่อ่าน

มาตรฐาน ท. ๒.๑ ข้อ ๑. สามารถเขียนคำได้ถูกต้องความหมาย และสะกดการันต์ถูกต้อง ใช้ความรู้และประสบการณ์เขียนประโยค ข้อความ และเรื่องราวแสดงความคิดเห็น ความรู้สึก ความต้องการและจินตนาการ รวมทั้งกระบวนการเขียนพัฒนางานเขียน

๒. สาระสำคัญ

ฝึกสะกดคำและแต่งประโยคที่มีคำควบกล้ำไม่แท้ เป็นพื้นฐานในการเรียนรู้ภาษาไทย

๓. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

๓.๑ เขียนสะกดคำพื้นฐานที่กำหนดให้ได้

๓.๒ แต่งประโยคคำที่กำหนดให้ได้

๓.๓ อ่านออกเสียงคำที่กำหนดให้ได้

๓.๔ มีมารยาทในการอ่านหนังสือ ถนอมรักษาและเลือกอ่านหนังสือทั้งประเภทความรู้ ความบันเทิง และมีนิสัยรักการอ่าน

๔. จุดประสงค์การเรียนรู้

๔.๑ เรียงอักษรให้เป็นคำที่มีความหมายได้ถูกต้อง

๔.๒ เขียนสะกดคำควบกล้ำไม่แท้ได้ถูกต้อง

๔.๓ แต่งประโยคจากคำควบกล้ำไม่แท้ได้

๔.๔ อ่านออกเสียงคำควบกล้ำไม่แท้ได้ถูกต้อง

๕. สาระการเรียนรู้

๕.๑ คำควบกล้ำไม่แท้ จำนวน ๑๕ คำ ดังนี้ จริง เสริมสร้าง สรวง สระ ศรีทธา ไชรี
เสรีโสภ ไทร ทราบ ทรวดทรง ทรวดโถม ทราขแก้ว ทรามวัย อินทรี พุทรา

๕.๒ การเขียนสะกดคำ

๕.๓ การแต่งประโยค

๕.๔ การอ่านออกเสียง

๖. กิจกรรมการเรียนรู้

๖.๑ แจกจุดประสงค์การเรียนรู้

๖.๒ นักเรียนเล่นเกม คัดดวงใจ จากใบงานการเล่นเกม เพื่อเป็นการทบทวนคำศัพท์
นักเรียนและครูร่วมกันทบทวนและสรุปความหมายของ คำควบกล้ำไม่แท้ จากใบความรู้ที่ ๑

๖.๓ นักเรียนทุกคนอ่านออกเสียงเป็นการทบทวนคำยาก จำนวน ๑๕ คำ ดังนี้ จริง
เสริมสร้าง สรวง สระ ศรีทธา ไชรี เสรีโสภ ไทร ทราบ ทรวดทรง ทรวดโถม ทราขแก้ว
ทรามวัย อินทรี พุทรา

๖.๔ นักเรียนแบ่งกลุ่มตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๑ ตัวแทนกลุ่มรับแบบฝึกทักษะ
การอ่านและการเขียนสะกดคำ ควบกล้ำ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สำหรับ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ชุดที่ ๔ ควบกล้ำไม่แท้ กิจกรรมที่ ๗, ๘, ๙

๖.๕ นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมที่ ๗ การเรียงอักษรให้เป็นคำ เพื่อฝึกและทดสอบการ
เขียนสะกดคำ ทุกคนทำงานเสร็จรวบรวมผลงานส่งครู

๖.๖ นักเรียนกับครูร่วมกันทบทวนการแต่งประโยค โดยใช้คำควบกล้ำไม่แท้และ
ยกตัวอย่างการแต่งประโยคจากคำควบกล้ำไม่แท้ เพิ่มเติม ดังนี้

หนูชอบกินพุทรา

แคลเซียมช่วยเสริมสร้างกระดูกและฟัน

หนูตอบคำถามตามความเป็นจริง

แม่ทราบข่าวว่าหนูสอบได้ที่ ๑ แม่ดีใจมาก

๖.๗ นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมที่ ๘ การแต่งประโยคจากคำที่กำหนดให้ เสร็จแล้ว
ตัวแทนนักเรียนแต่ละกลุ่มรวบรวมผลงานกิจกรรมที่ ๘ ส่งครู แล้วรับและทำแบบทดสอบหลัง
แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ ควบกล้ำ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็น
สำคัญ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ชุดที่ ๔ คำควบกล้ำไม่แท้

๖.๘ นักเรียนรวบรวมแบบทดสอบส่งครู นักเรียนและครูร่วมกันตรวจและเฉลย
กิจกรรมที่ ๗, ๘, ๙ เพื่อประเมินผลการเรียนรู้

๖.๙ นักเรียนทุกคนรวบรวมผลงานการปฏิบัติกิจกรรมตามแบบฝึกทักษะการอ่านและ
การเขียนสะกดคำควบกล้ำ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สำหรับนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ ๓ ชุดที่ ๔ คำควบกล้ำไม่แท้ ตั้งแต่คำชี้แจง จุดประสงค์ ใบความรู้ กิจกรรมที่
๑, ๒, ๓, ๔, ๕, ๖, ๗, ๘, ๙ โดยรวบรวมของตัวเอง ครูแจกกระดาษสำหรับทำปกคนละ ๒
แผ่น นักเรียนวาดภาพระบายสีปกผลงานของตัวเองเป็นการบ้านหรือทำในเวลาว่าง เสร็จแล้วเก็บ
รวบรวมผลงานไว้ที่เพิ่มผลงานนักเรียน

๗. สื่อและแหล่งเรียนรู้

๗.๑ ใบความรู้ที่ ๑ เรื่อง คำควบกล้ำไม่แท้

๗.๒ แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำ โดยใช้กิจกรรม
การเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ชุดที่ ๔
คำควบกล้ำไม่แท้ กิจกรรมที่ ๗, ๘, ๙

๗.๓ แบบทดสอบประกอบแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำ โดย
ใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ชุดที่ ๔ คำ
ควบกล้ำไม่แท้

๗.๔ บัตรคำจำนวน ๑๕ คำ ดังนี้ จริง เสริมสร้าง สรวง สระ ศรีทธา ไชรี เสรีโสภ
ไทร ทราบ ทรวดทรง ทрудโทรม ทรายแก้ว ทรามวย อินทรี พุทรา

๗.๕ กระเป๋าค้นหา

๗.๖ พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน

๗.๗ หนังสือประมวลคำศัพท์ภาษาไทย ประกอบหนังสือเรียนภาษาไทย
ชุดภาษาพาที ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

๗.๘ ใบงานการเล่น เกมต่อดวงใจ

๘. กิจกรรมเสนอแนะ

นักเรียนเล่นเกมแข่งขันเขียนคำศัพท์ คำควบกล้ำไม่แท้ เพื่อประเมินผลการเรียนรู้

๘. การวัดและประเมินผล

๘.๑ วิธีการวัด

๘.๑.๑ ตรวจสอบกิจกรรมแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ชุดที่ ๔ คำควบกล้ำไม่แท้ กิจกรรมที่ ๗, ๘, ๙

๘.๑.๒ ประเมินการปฏิบัติกิจกรรมรายบุคคล

๘.๑.๓ ประเมินพฤติกรรมกลุ่ม

๘.๑.๔ ประเมินการอ่านออกเสียง

๘.๒ เครื่องมือการวัด

๘.๒.๑ แบบบันทึกผลการปฏิบัติกิจกรรมตามแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ชุดที่ ๔ คำควบกล้ำไม่แท้ กิจกรรมที่ ๗, ๘, ๙

๘.๒.๒ แบบสังเกตการปฏิบัติกิจกรรมรายบุคคล

๘.๒.๓ แบบสังเกตการปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม

๘.๒.๔ แบบสังเกตการอ่านออกเสียง

๘.๓ เกณฑ์การประเมิน

๘.๓.๑ ปฏิบัติกิจกรรมตามแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ชุดที่ ๔ คำควบกล้ำไม่แท้ กิจกรรมที่ ๗, ๘, ๙ ผ่านเกณฑ์ร้อยละ ๘๐

๘.๓.๒ ปฏิบัติกิจกรรมรายบุคคลผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนด

๘.๓.๓ ปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนด

๘.๓.๔ มีพฤติกรรมการอ่านออกเสียงผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนด

กิจกรรมที่ ๗

คำชี้แจง ให้นักเรียนเรียงอักษรต่อไปนี้ให้เป็นคำที่มีความหมาย
ตัวอย่าง

รื ส อ ย

=

สร้อย

ง ริ จ

=

.....

ส เ ม ริ ส ำ รื ง

=

.....

ร ะ ส

=

.....

รื ท ธ ำ ส

=

.....

ศ ำ เ ศ รื โ ก

=

.....

ช ำ รื

=

.....

ำ ร ท

=

.....

ำ บ ร ท

=

.....

ว ด ร ท ง ร ท =

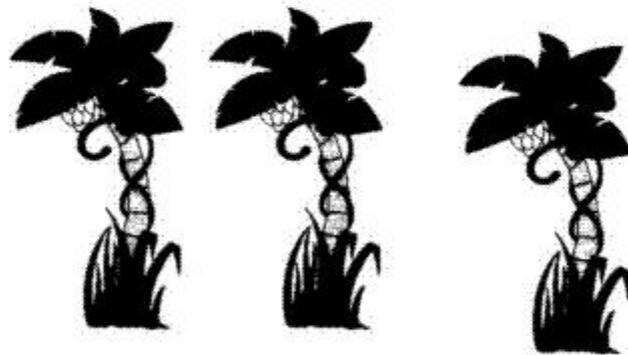
โ ร ม ท ท ด รุ =

ร า ท ย กั ว แ =

า ท ร ม ย วั =

น อ ริ ท =

ท า ร พุ =

กิจกรรมที่ ๘

คำชี้แจง ให้นักเรียนแต่งประโยคจากคำต่อไปนี้ให้มีใจความสมบูรณ์

จริง เสริมสร้าง สรรง ศรัทธา
เสร์้าโศก ไซร์ ไทร

ตัวอย่าง

ทราบ ⇒ ครูแจ้งให้นักเรียนทราบว่าพรุ่งนี้จะให้นักเรียนสอบ
จริง.....

เสริมสร้าง..... ⇒

สรรง..... ⇒

ศรัทธา..... ⇒

เสร์้าโศก..... ⇒

ไซร์..... ⇒

ไทร..... ⇒

ทรวดทรง ทรวดโทรม ทรายแก้ว

ทราม้วย อินทรี พุทรา

ทรวดทรง..... ➡

.....

ทรวดโทรม..... ➡

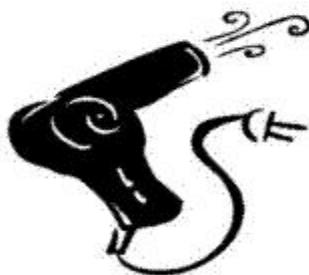
.....

ทรายแก้ว..... ➡

.....

ทราม้วย..... ➡

.....

ภาคผนวก ง
แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์
และเฉลยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำ

คำชี้แจง

๑. แบบทดสอบชุดนี้ เป็นแบบทดสอบแบบปรนัย ชนิด
เลือกตอบ ๔ คำเลือก
๒. ข้อสอบมีทั้งหมด ๓๐ ข้อ เวลา ๓๐ นาที
๓. ใช้ทดสอบก่อนและหลังการทำแบบฝึกทักษะทั้ง ๔ ชุด
๔. ให้นักเรียนเขียนเครื่องหมาย (X) ทับตัวอักษร ก ก
หรือ ง หน้าคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำ

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนเครื่องหมาย (X) ทับตัวอักษร ก ข ค หรือ ง หน้าคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว

<p>๑. คำว่า ปรารณา ข้อใดอ่านถูกต้อง</p> <p>ก. ปาด - ละ - หนา</p> <p>ข. ปราด - ละ - หนา</p> <p>ค. ปรา - รด - นา</p> <p>ง. ปรา - รด - หนา</p> <p>๒. คำว่า “โกร - ทา” ข้อใดเขียนถูกต้อง</p> <p>ก. โกรทา</p> <p>ข. โกลทา</p> <p>ค. โกรธา</p> <p>ง. โกลธา</p> <p>๓. ข้อใดเขียนผิด</p> <p>ก. กลับกลาย</p> <p>ข. เปลี่ยนแปลง</p> <p>ค. กุ่มคลอง</p> <p>ง. ทูลเกล้า</p>	<p>๔. คำว่า แคว้ง เป็นคำประเภทใด</p> <p>ก. คำที่มี ร ควบกล้ำ</p> <p>ข. คำที่มี ล ควบกล้ำ</p> <p>ค. คำที่มี ว ควบกล้ำ</p> <p>ง. คำที่มี ห นำ</p> <p>๕. เติมอักษรที่หายไปให้ถูกต้อง</p> <p> กุ่มอง</p> <p>ก. รค</p> <p>ข. คร</p> <p>ค. คค</p> <p>ง. ลค</p> <p>๖. ผละ มีความหมายตรงกับข้อใด</p> <p>ก. อาการเคลื่อนไหว</p> <p>ข. เอียงไป เอียงมา</p> <p>ค. แยก หรือ ละทิ้ง</p> <p>ง. เคลื่อนที่ไปมา</p>
---	---

<p>๗. คำว่า พระเจ้าพรหมทัต ข้อใดอ่านถูกต้อง</p> <p>ก. พระ - เจ้า - พม - ทัต</p> <p>ข. พระ - เจ้า - พรหม - ทัต</p> <p>ค. พระ - เจ้า - พรหม - หะ - ทัต</p> <p>ง. พระ - เจ้า - พรหม - มะ - ทัต</p> <p>๘. คำว่า ปรา-ไส ข้อใดเขียนถูกต้อง</p> <p>ก. ปราไส</p> <p>ข. ปราสัย</p> <p>ค. ปราศัย</p> <p>ง. ปราศรัย</p> <p>๙. ข้อใดเขียนผิด</p> <p>ก. ปราบภ</p> <p>ข. คร่ำครวญ</p> <p>ค. กลาไกล</p> <p>ง. ปลาบปลื้ม</p> <p>๑๐. คำว่า พระศรีรัตนตรัย ข้อใดอ่านถูกต้อง</p> <p>ก. พระ - สี - รัต - ตรัย</p> <p>ข. พระ - สี - รัต - นะ - ไตร</p> <p>ค. พระ - สี - รัต - ตะ - ไตร</p> <p>ง. พระ - สี - รัต - ตะ - นะ - ไตร</p>	<p>๑๑. มีความรู้สึกยินดี มีความหมาย</p> <p>ก. ปลาบปลื้ม</p> <p>ข. เปลี่ยนแปลง</p> <p>ค. แปรปรวน</p> <p>ง. วายปราณ</p> <p>๑๒. ผาดแผลง มีความหมายตรงกับข้อใด</p> <p>ก. ทำลายให้หมดสิ้น</p> <p>ข. ชิงไปโค่นเร็ว</p> <p>ค. แปลก ผิดปกติ</p> <p>ง. อาวุธชนิดหนึ่ง</p> <p>๑๓. คำว่า พระ - พิก - สุ ข้อใดเขียนถูกต้อง</p> <p>ก. พระพิกสุ</p> <p>ข. พระภิกสุ</p> <p>ค. พระภิกษุ</p> <p>ง. พระภิกศุ</p> <p>๑๔. ข้อใดอ่านออกเสียง " ร " กวบเกล้า</p> <p>ก. โกรกกราก</p> <p>ข. พากเพียร</p> <p>ค. การุณย์</p> <p>ง. ครรภ์</p>
--	--

<p>๑๕. ข้อใดเป็นคำควบกล้ำไม่แท้</p> <p>ก. เกลี้ยง</p> <p>ข. ทรง</p> <p>ค. ขวิด</p> <p>ง. นิทรา</p> <p>๑๖. ข้อใดเป็นคำควบกล้ำไม่แท้</p> <p>ก. โปรด</p> <p>ข. เกวียน</p> <p>ค. ไชร์</p> <p>ง. กวาน</p> <p>๑๗. ข้อใดเป็นคำควบกล้ำไม่แท้</p> <p>ก. เสร์</p> <p>ข. โขลง</p> <p>ค. ตราด</p> <p>ง. กรู</p> <p>๑๘. คำว่า “ เสร์โทก ” เป็นคำชนิดใด</p> <p>ก. อักษรควบแท้</p> <p>ข. อักษรควบไม่แท้</p> <p>ค. อักษรนำ</p> <p>ง. อักษรผสม</p> <p>๑๙. ข้อใดเขียนผิด</p> <p>ก. เกลื่อนกลาด</p> <p>ข. กลาดกลา</p> <p>ค. พล่อมเพลียง</p> <p>ง. พลุกล่าน</p>	<p>๒๐. ข้อใดอ่านออกเสียง “ ล ” ควบกล้ำ</p> <p>ก. ลูกศิษย์</p> <p>ข. อ่อนเพลีย</p> <p>ค. ปฏิภูม</p> <p>ง. โสภศลย์</p> <p>๒๑. “ เกะกะ ขวกไขว่ ” มี ความหมาย ตรงกับข้อใด</p> <p>ก. แปรปรวน</p> <p>ข. กลาดกลา</p> <p>ค. ประเพรียก</p> <p>ง. พลุกล่าน</p> <p>๒๒. คำว่า “ ทรุคโทรม ” ข้อใดอ่าน ถูกต้อง</p> <p>ก. ทะ - รุค - โชม</p> <p>ข. ชุค - ทะ - โชม</p> <p>ค. ชุค - โชม</p> <p>ง. ทะ - รุค - ทะ - โรม</p>
---	--

ตอนที่ ๒	
<p>ข้อ ๒๓ - ๒๖ ให้นักเรียนเลือกคำจาก ข้อ ก. ข. ค. และ ง. เติมลงในช่องว่าง ให้เป็นประโยคที่สมบูรณ์</p> <p>ก. อ่อนเพลีย ข. พลุพล่าน ค. พระรัตนตรัย ง. สารานุกรม</p> <p>๒๓. แม่ทำงานหนักจึงรู้สึก</p> <p>๒๔. ที่ตลาดมีคนเดิน</p> <p>๒๕. แก้วสามประการ คือ พระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ เรียกว่า</p> <p>๒๖. พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพล อดุลยเดชมหาราช ทรงพระราชนิพนธ์ หนังสือ ไทยสำหรับ เยาวชน</p>	<p>ข้อ ๒๗ - ๓๐ ให้นักเรียนเลือกคำจาก ข้อ ก. ข. ค. และ ง. เติมลงในช่องว่าง ให้เป็นประโยคที่สมบูรณ์</p> <p>ก. คร่ำครวญ ข. เกียจคร้าน ค. ปราศรัย ง. กล่องแคล่ว</p> <p>๒๗. หนูเป็นคนมีความ..... ในการทำงานมาก การทำงานจึงสำเร็จทัน ตามเวลา</p> <p>๒๘. สมชายร้องไห้.....คิดถึงแม่มาก</p> <p>๒๙. ด้อยทำงานไม่สำเร็จเพราะเขาเป็นคน</p> <p>๓๐. สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร มาที่สนามหน้าบ้านผู้ใหญ่บ้าน</p>

เฉลยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

1. ข	2. ก	3. ก	4. ก	5. ข
6. ก	7. ง	8. ง	9. ค	10. ง
11. ก	12. ข	13. ค	14. ก	15. ข
16. ก	17. ก	18. ข	19. ค	20. ข
21. ง	22. ค	23. ก	24. ข	25. ก
26. ง	27. ง	28. ก	29. ข	30. ค

ภาคผนวก จ

ค่าความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่น
ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์

ตาราง 10 ค่าความยากง่าย (P) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์

ข้อที่	จำนวนผู้ตอบถูกใน กลุ่มสูง (Ru)	จำนวนผู้ตอบถูกใน กลุ่มต่ำ (Rl)	ค่าความยากง่าย (P)	ค่าอำนาจจำแนก (r)
1	11	4	0.62	0.29
2	9	2	0.45	0.29
3	10	2	0.50	0.33
4	12	4	0.66	0.33
5	10	2	0.50	0.33
6	11	2	0.54	0.37
7	10	3	0.54	0.29
8	11	3	0.58	0.33
9	13	2	0.62	0.45
10	10	3	0.54	0.29
11	11	2	0.54	0.37
12	9	3	0.50	0.25
13	10	4	0.58	0.25
14	10	3	0.54	0.29
15	12	3	0.62	0.37
16	12	2	0.58	0.50
17	14	3	0.70	0.45
18	10	3	0.54	0.29
19	9	3	0.50	0.25
20	12	3	0.62	0.37
21	12	5	0.70	0.29
22	13	2	0.62	0.45
23	12	5	0.70	0.29
24	12	4	0.66	0.33

ตาราง 10 (ต่อ)

ข้อที่	จำนวนผู้ตอบถูก ในกลุ่มสูง (Ru)	จำนวนผู้ตอบถูกใน กลุ่มต่ำ (RI)	ค่าความยากง่าย (P)	ค่าอำนาจจำแนก (r)
25	9	3	0.50	0.25
26	11	3	0.58	0.33
27	13	3	0.66	0.41
28	10	4	0.58	0.25
29	13	2	0.62	0.45
30	11	3	0.58	0.33

ค่าความยากง่าย (P) มีค่า 0.45 – 0.70 ค่าอำนาจจำแนก (r) มีค่า 0.25 ขึ้นไป
ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับเท่ากับ 0.84

ภาคผนวก ฉ

วิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ของคะแนนแบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนสะกดคำควบกล้ำ
และคะแนนทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์

ตาราง 11 การหาค่าทางสถิติประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะชุดที่ 1

เลขที่	คะแนนกิจกรรม									รวม
	ที่ 1	ที่ 2	ที่ 3	ที่ 4	ที่ 5	ที่ 6	ที่ 7	ที่ 8	ที่ 9	
	14	13	13	15	14	15	15	15	15	129
1	11	10	11	13	13	11	13	14	15	111
2	13	11	12	14	12	12	14	14	15	117
3	13	12	12	15	13	13	15	15	15	123
4	12	12	11	13	12	12	14	15	14	115
5	12	11	10	14	13	12	13	14	14	113
6	13	12	11	15	12	13	14	14	14	118
7	14	11	12	12	12	14	13	13	15	116
8	12	12	12	13	11	13	14	14	14	115
9	11	11	11	12	12	12	14	14	13	110
10	12	10	11	12	13	12	15	13	14	112
11	13	11	12	11	12	13	13	14	15	114
12	12	12	12	13	13	12	12	14	15	115
13	14	13	12	14	14	13	14	13	15	122
14	13	13	11	13	14	13	13	14	14	118
15	14	13	13	15	14	14	15	14	15	127
16	14	13	12	15	14	14	15	15	15	127
17	13	13	11	14	13	13	14	14	15	120
18	14	12	12	13	13	13	15	15	15	122
19	14	13	13	15	14	14	15	15	15	128
20	14	13	13	15	14	12	15	15	15	126
21	14	13	12	13	12	13	14	15	15	121
22	14	12	12	13	13	14	14	14	15	121
23	12	13	12	13	13	14	14	15	15	121
24	12	13	13	13	13	14	14	15	15	122
รวม $\sum X =$										2854
ค่าเฉลี่ย \bar{X}										118.92
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)										5.24
ประสิทธิภาพของแบบฝึกชุดที่ 1										92.18

ตาราง 12 การหาค่าทางสถิติประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะชุดที่ 2

เลขที่	คะแนนกิจกรรม									รวม
	ที่ 1	ที่ 2	ที่ 3	ที่ 4	ที่ 5	ที่ 6	ที่ 7	ที่ 8	ที่ 9	
	13	15	13	15	14	14	14	14	15	127
1	12	13	12	13	12	13	13	13	14	115
2	13	15	13	14	14	12	13	14	14	122
3	13	15	12	15	13	13	14	14	15	124
4	12	15	12	14	12	12	13	13	14	117
5	12	13	13	13	13	13	13	13	13	116
6	13	14	12	14	12	12	14	13	14	118
7	12	13	12	13	12	12	13	13	13	113
8	12	14	12	14	13	13	13	13	14	118
9	13	15	12	14	12	12	12	12	14	116
10	13	15	12	15	13	13	13	13	15	122
11	13	15	12	13	13	14	12	13	13	118
12	12	14	12	12	13	13	13	13	12	114
13	12	14	13	14	14	14	14	14	14	123
14	13	13	13	13	14	14	14	14	13	121
15	13	15	13	15	14	14	14	14	15	127
16	12	15	13	15	14	14	14	14	15	126
17	13	14	13	14	13	13	13	13	14	120
18	13	15	12	15	13	13	13	13	15	122
19	13	15	13	15	14	14	14	14	15	127
20	13	15	13	15	14	14	14	14	15	127
21	13	14	13	14	12	14	13	13	14	120
22	13	14	12	14	13	13	13	13	14	119
23	13	15	13	14	13	13	13	13	15	122
24	13	15	13	14	13	14	13	14	15	124
รวม $\sum X =$										2891
ค่าเฉลี่ย \bar{X}										120.46
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)										4.17
ประสิทธิภาพของแบบฝึกชุดที่ 2										94.85

ตาราง 13 การหาค่าทางสถิติประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะชุดที่ 3

เลขที่	คะแนนกิจกรรม									รวม
	ที่ 1	ที่ 2	ที่ 3	ที่ 4	ที่ 5	ที่ 6	ที่ 7	ที่ 8	ที่ 9	
	13	15	13	13	14	14	14	14	15	125
1	12	13	12	12	12	13	13	13	14	114
2	13	14	13	13	14	14	13	14	15	123
3	13	15	13	13	14	14	14	14	15	125
4	13	15	13	12	13	14	13	13	14	120
5	13	14	12	12	13	13	13	14	13	117
6	13	15	13	13	12	14	14	13	14	121
7	13	14	12	12	12	13	13	13	13	115
8	13	14	12	12	13	13	14	13	14	118
9	12	14	13	13	12	13	13	14	14	118
10	12	15	13	12	13	14	13	13	15	120
11	13	14	12	12	12	13	13	14	13	116
12	13	15	12	12	13	13	13	13	14	118
13	13	14	12	12	14	14	14	14	14	121
14	13	14	13	13	14	14	14	14	14	123
15	13	15	13	13	14	14	14	14	15	125
16	13	15	12	13	14	14	14	14	15	124
17	13	14	13	13	13	13	13	13	14	119
18	13	15	12	12	13	13	13	13	15	119
19	13	15	13	13	14	14	14	14	15	125
20	13	15	13	13	14	14	14	14	15	125
21	12	14	12	13	12	13	13	13	14	116
22	12	14	13	12	13	13	13	13	14	117
23	13	14	13	13	13	13	13	13	15	120
24	13	15	13	13	14	13	14	13	15	123
รวม $\sum X =$										2882
ค่าเฉลี่ย \bar{X}										120.08
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)										3.43
ประสิทธิภาพของแบบฝึกชุดที่ 3										96.06

ตาราง 14 การหาค่าทางสถิติประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะชุดที่ 4

เลขที่	คะแนนกิจกรรม									รวม
	ที่ 1	ที่ 2	ที่ 3	ที่ 4	ที่ 5	ที่ 6	ที่ 7	ที่ 8	ที่ 9	
1	14	14	13	14	14	14	14	13	15	125
2	13	13	12	14	13	13	13	13	14	118
3	14	14	13	14	14	13	14	13	14	123
4	14	14	13	14	14	14	14	13	15	125
5	14	14	13	13	14	13	13	13	15	122
6	14	13	13	13	13	13	14	13	14	120
7	14	14	13	14	14	14	13	13	15	124
8	13	13	12	14	13	13	13	13	14	118
9	14	13	12	13	13	14	13	13	14	119
10	13	13	13	13	13	13	14	12	14	118
11	14	14	12	14	14	13	13	12	15	121
12	13	13	12	14	13	13	14	13	14	119
13	13	13	12	13	13	13	13	13	15	118
14	14	14	12	14	14	14	14	13	14	123
15	14	14	13	14	14	14	14	13	14	124
16	14	14	13	14	14	14	14	13	15	125
17	14	14	13	14	14	14	14	13	15	125
18	13	13	13	13	13	13	13	13	14	118
19	13	13	12	13	13	13	13	13	15	118
20	14	14	13	14	14	14	14	13	15	125
21	14	14	13	14	14	14	14	13	15	125
22	14	13	13	13	13	13	13	12	14	118
23	14	13	13	13	13	13	13	12	14	118
24	14	14	13	14	13	13	13	13	14	121
25	14	14	13	14	13	14	13	13	15	123
รวม $\sum X =$										2908
ค่าเฉลี่ย \bar{X}										=121.17
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)										= 2.88
ประสิทธิภาพของแบบฝึกชุดที่ 4										$E_1 = 96.93$

ตาราง 15 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และค่าร้อยละของคะแนน
แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียน
เป็นสำคัญชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ที่	คะแนนแบบฝึกทักษะชุดที่				Σ (506)	ร้อยละ
	1 (129)	2 (127)	3 (125)	4 (125)		
1	111	115	114	118	458	90.51
2	117	122	123	123	485	95.84
3	123	124	125	125	497	98.22
4	115	117	120	111	474	93.67
5	113	116	117	117	466	92.09
6	118	118	121	124	481	95.05
7	116	113	115	118	462	91.30
8	115	118	118	119	470	92.88
9	110	116	118	118	462	91.30
10	112	122	120	121	475	93.87
11	114	118	116	119	467	92.29
12	115	114	118	118	465	91.89
13	122	123	121	123	489	96.64
14	118	121	123	124	486	96.04
15	127	127	125	125	504	99.60
16	127	126	124	125	502	99.20
17	120	120	119	118	477	94.26
18	122	122	119	118	481	95.05
19	128	127	125	125	505	99.80
20	126	127	125	125	503	99.40
21	121	120	116	118	475	93.87
22	121	119	117	118	475	93.87

ตาราง 15 (ต่อ)

ที่	คะแนนแบบฝึกชุดที่				Σ	ร้อยละ
	1	2	3	4		
23	121	122	120	121	484	95.65
24	122	124	123	123	492	97.23
Σ	2854	2891	2882	2908	11535	2279.66
\bar{X}	118.92	120.46	120.08	121.17	480.63	94.98
SD	5.24	4.17	3.43	2.88	3.9	2.83
ร้อยละ	92.18	94.85	96.06	96.93	94.98	94.98

ตาราง 16 คะแนนผลสัมฤทธิ์ หลังการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนสะกดคำควบกล้ำ โดยใช้
กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ลำดับที่	คะแนนทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ (30)
1	25
2	27
3	26
4	28
5	25
6	27
7	28
8	29
9	25
10	27
11	26
12	28
13	27
14	29
15	29
16	25
17	30
18	28
19	29
20	29
21	26
22	28

ตาราง 16 ต่อ

เลขที่	คะแนนทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ (30)
23	29
24	28
Σ	658
\bar{X}	27.42
SD	1.53
ร้อยละ	91.4

ตาราง 17 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าร้อยละ และผลต่างของคะแนนผลสัมฤทธิ์ จากการทำแบบทดสอบ ก่อนและหลังการเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำ มีค่าเฉลี่ย

ลำดับที่	คะแนนที่ได้จากการทดสอบ (30)		คะแนนความก้าวหน้า
	ก่อนเรียน (Pretest)	หลังเรียน (Posttest)	
1	17	25	8
2	20	27	7
3	19	26	7
4	21	28	7
5	18	25	7
6	22	27	5
7	22	28	4
8	23	29	6
9	17	25	8
10	18	27	9
11	17	26	9
12	18	28	10
13	16	27	9
14	21	29	8
15	22	29	7
16	22	25	3
17	20	30	10
18	17	28	11
19	15	29	14
20	23	29	6
21	21	26	5
22	21	28	7
23	20	29	9
24	21	28	7

ตาราง 17 ต่อ

ลำดับที่	คะแนนที่ได้จากการทดสอบ (30)		คะแนนความก้าวหน้า
	ก่อนเรียน (Pretest)	หลังเรียน (Posttest)	
ต่ำสุด	16	25	9
สูงสุด	23	30	7
รวม	471	658	187
\bar{X}	19.63	27.42	7.79
SD	2.34	1.53	-
ร้อยละ	65.43	91.4	-

ภาคผนวก ข
แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียน

แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนต่อแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำ
โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความต่อไปนี้แล้วทำเครื่องหมาย / ในช่องที่ตรงกับระดับความรู้สึก
ที่เป็นจริงของนักเรียน โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนตามที่กำหนด

เกณฑ์การให้คะแนน

คะแนน	5	หมายถึง	มากที่สุด
คะแนน	4	หมายถึง	มาก
คะแนน	3	หมายถึง	ปานกลาง
คะแนน	2	หมายถึง	น้อย
คะแนน	1	หมายถึง	น้อยที่สุด

ที่	รายการประเมิน	ระดับความพึงพอใจ				
		5	4	3	2	1
1	ตอนที่ 1 ความพึงพอใจต่อแบบฝึกทักษะ แบบฝึกทักษะแต่ละกิจกรรมน่าสนใจ					
2	นักเรียนชอบกิจกรรมในแบบฝึกทักษะ					
3	แบบฝึกทักษะใช้คำที่น่าสนใจ					
4	แบบฝึกใช้					
5	ชุดฝึกมีความหลากหลาย					
6	นำความรู้จากแบบฝึกมาใช้ในชีวิตประจำวันได้					
7	การฝึกบ่อย ๆ ให้นักเรียนอ่านได้เร็วขึ้น					
8	นักเรียนภูมิใจที่มีโอกาสได้ฝึกทักษะการอ่านและการเขียน สะกดคำควบกล้ำ					
9	หลังเรียนนักเรียนมีพัฒนาการด้านการอ่านและการเขียนสะกดคำ ควบกล้ำดีขึ้น					
10	นักเรียนอยากให้มีการฝึกการอ่านและการเขียนสะกดคำบ่อย ๆ					
	รวม					

ที่	รายการประเมิน	ระดับความพึงพอใจ				
		5	4	3	2	1
	ตอนที่ 2 ความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ					
11	ชั้นนำเข้าสู่บทเรียนได้ครูอธิบายวิธีการเรียนอย่างละเอียด					
12	การจัดกลุ่มเรียนรู้ครูจัดนักเรียนที่มีความสามารถต่างกันให้มีโอกาสได้ช่วยเหลือกันเรียนรู้					
13	ชั้นศึกษาเรียนรู้ครูแจ้งผลการเรียนรู้ชัดเจน					
14	กิจกรรมการเรียนรู้ให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติจริง					
15	การนำเสนอกิจกรรมส่งความเชื่อมั่นของนักเรียน					
16	นักเรียนภูมิใจที่มีโอกาสได้นำเสนอกิจกรรมหน้าชั้นเรียน					
17	นักเรียนเข้าใจยิ่งขึ้นเมื่อครูสรุปสาระสำคัญในชั้นสรุป					
18	นักเรียนพึงพอใจที่ได้มีส่วนร่วมในการประเมินผลการเรียนรู้					
19	การให้รางวัลทำให้นักเรียนกระตือรือร้นมากขึ้น					
20	กิจกรรมที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญทำให้นักเรียนมีความสามัคคีและเกื้อกูลกันมากขึ้น					
	รวม					

ภาคผนวก ฅ
ประวัติย่อของผู้วิจัย

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ	นางวิไล พลอาสา
วันเดือนปีเกิด	3 พฤศจิกายน 2506
สถานที่เกิด	69 หมู่ 2 ตำบลกู่กาสิงห์ อำเภอเกษตรวิสัย จังหวัดร้อยเอ็ด
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	135/1 หมู่ที่ 7 ตำบลโนนเจริญ อำเภอบ้านกรวด จังหวัดบุรีรัมย์ โทร. 084- 732-80-28
ตำแหน่งหน้าที่การงาน	ครู วิทยฐานะ ครูชำนาญการพิเศษ อันดับ คศ. 3
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนบ้านถนนโคกใหญ่ ตำบลโนนเจริญ อำเภอบ้านกรวด สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุขมนตรี เขต 2
ประวัติการศึกษา	พ.ศ. 2520 ประถมศึกษาปีที่ 7 โรงเรียนบ้านกู่กาสิงห์ ตำบลกู่กาสิงห์ อำเภอเกษตรวิสัย จังหวัดร้อยเอ็ด พ.ศ. 2525 มัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนจันทบูรเบกษาอนุสรณ์ อำเภอเกษตรวิสัย จังหวัดร้อยเอ็ด พ.ศ. 2527 ประกาศนียบัตรการศึกษาชั้นสูง (ปกศ.สูง) วิชาเอกการประถมศึกษา วิทยาลัยครูกาญจนบุรี จังหวัดกาญจนบุรี พ.ศ. 2534 ครุศาสตรบัณฑิต (ค.บ.) การบริหารการศึกษา วิทยาลัยครูบุรีรัมย์ ปัจจุบันคือ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ พ.ศ. 2551 ครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) สาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์